

การบริหารจัดการวงชิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

วิทยานิพนธ์
ของ
กลินผกา ทับทิมธงไชย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
กรกฎาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การบริหารจัดการวงชิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

วิทยานิพนธ์
ของ
กลินผกา ทับทิมธงไชย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

กรกฎาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกัตดินผกา ทับทิมธงไชย เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา ครุศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผศ.ดร.เจริญชัย ชนไพโรจน์)

ประธานกรรมการ
(กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(ผศ.ดร.เจติมพล งามสุทธิ)

กรรมการ
(ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)

.....
(ผศ.ดร.เจตย ภูมิพันธุ์)

กรรมการ
(กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)

.....
(รศ.ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู)

กรรมการ
(กรรมการ)

.....
(รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์)

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาครุศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ผศ.ปราโมทย์ ดำประดิษฐ์)

.....
(รศ.เทียนศักดิ์ เมฆพรรณโสภาส)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Mahasarakham University

ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 24 เดือน 11.ศ. พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลย ภูมิพันธ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญชัย ชนไฟโรจน์ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู กรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำแนะนำ เสนอแนะและ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้ข้าพเจ้าทำงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จและมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ คณาจารย์ พนักงาน ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และเพื่อน ๆ ครุขยาคศิลป์ รุ่น 1 (ปริญญาเอก) ที่ให้กำลังใจและเป็นแรงใจด้วยดีในการศึกษาของผู้วิจัย

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาบุพการี ผู้ที่ให้ชีวิต ความรัก ความอบอุ่นและโอกาสทางการศึกษา ตลอดจนบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยได้ประสบกับความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในการทำงาน

กัลลินผกา ทับทิมธงไชย

ชื่อเรื่อง	การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์
ผู้วิจัย	นางสาวกลิ่นพกา ทับทิมธงไชย
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลย ภูมิพันธุ์
ปริญญา	ปร.ค. สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

วงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ เป็นวงดนตรีที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีตะวันตก ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลืองและเครื่องกระทบ แนวเพลงที่ใช้ในปัจจุบันจะเป็นบทเพลงคลาสสิกในสมัยต่าง ๆ และบทเพลงป๊อปโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะเป็นเพลงสากลบ้าง และเพลงประจำชาติของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีความมุ่งหมายดังนี้ 1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของวงดุริยางซิมโฟนีกรุงเทพฯ (Bangkok Symphony Orchestra-BSO) ในประเทศไทย และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra-SSO) ในประเทศสิงคโปร์ 2) เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการวงดุริยางซิมโฟนีกรุงเทพฯในประเทศไทย และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาคสนาม ระหว่างเดือนมิถุนายน 2552 ถึงเดือนธันวาคม 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจเบื้องต้น แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตและสนทนากลุ่ม ข้อมูลภาคสนามได้จากวงซิมโฟนีออร์เคสตรา จำนวน 2 วง โดยมีกลุ่มผู้รู้ จำนวน 6 คน ผู้ปฏิบัติ 36 คน และผู้ให้ข้อมูลโดยทั่วไป 28 คน ในพื้นที่ประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ พบว่า วงดุริยางซิมโฟนีกรุงเทพฯในประเทศไทย ได้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2525 และวงวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1979 ซึ่งทั้ง 2 วง ก่อตั้งมาใช้เวลาาร่วม 30 กว่าปี ในการก่อตั้งวง พบว่า ประเด็นสำคัญจะต้องจัดหา นักดนตรีซึ่งเป็นหัวใจของการทำวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ต้องได้นักดนตรีที่มีคุณภาพ มีแหล่งเงินทุนสนับสนุน ถึงจะสามารถจัดตั้งวงขึ้นมาได้ ผลงานของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ถ้ามีชื่อเสียงมาก ๆ ก็จะได้รับเชิญไปแสดงยังต่างประเทศในทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก และจะมีการ

จัดการแสดงคอนเสิร์ตได้ค่อนข้างบ่อยครั้ง ซึ่งผู้สนับสนุนเงินทุนรายใหญ่ ๆ ก็จะตามมาสนับสนุน เพราะจะได้ชื่อเสียงใน การสนับสนุนด้วยเป็นการโฆษณาตัวเองไปในตัว

2. วิธีการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ ซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ พบว่า การบริหารจัดการจะแบ่งออกเป็น 3 ฝ่ายคือ

1) การบริหารโดยทั่วไปที่สนับสนุนการดำเนินงานของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยจะมีฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายออกแบบการแสดง ฝ่ายจัดเตรียมการแสดง 2) ระดมเงินทุนจากภาคเอกชน จากภาครัฐ และจากการจำหน่ายบัตรเข้าชม 3) การบริหารด้านดนตรี จะต้องคัดเลือกนักดนตรี จัดหาผู้อำนวยเพลงที่มีชื่อเสียง นักร้องรับเชิญที่เป็นที่รู้จัก และผู้ชมนิยมชมชอบ เพื่อให้การแสดงคอนเสิร์ตนั้นน่าสนใจและมีผู้ชมมากมาย ซึ่งในการจัดการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งนั้นจะมีค่าใช้จ่ายจำนวนมากมาย ดังนั้นจะต้องทำให้คอนเสิร์ตแต่ละครั้งสมบูรณ์ให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้

โดยสรุป

การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ คือ การนำวัฒนธรรมทางดนตรีที่ได้รับความนิยมของชาวตะวันตกมาเป็น วัฒนธรรมทางดนตรีของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ ในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ซึ่งไม่ได้รับความนิยมจากประชาชนทั้งสองประเทศเท่าที่ควร ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะให้การสนับสนุน ทางด้านการเงิน บุคลากร เครื่องดนตรี และอาคารสถานที่แล้วก็ตาม

TITLE The Management of Symphony Orchestras in Thailand and Singapore
AUTHOR Miss Klinpaga Tubtimthongchai
ADVISORS Asst. Prof. Dr. Chalermpon Nyamsutti and Asst. Prof. Dr. Chaleoy Pumipun
DEGREE Ph.D **MAJOR** Music
UNIVERSITY Mahasarakham University **YEAR** 2013

ABSTRACT

The symphony orchestras in Thailand and Singapore were the music bands played by the Western music instruments, including string instruments, wind wood instruments, wing brass instruments, and percussion instruments. The methods used at present were classical music's of various periods and the pop songs in general, which included some universal songs and national songs of Thailand and Singapore. In this research, it was the qualitative method with the purposes: 1) to study the backgrounds of Bangkok Symphony Orchestra-BSO in Thailand and Singapore Symphony Orchestra-SSO in Singapore; 2) to study the administrative management of BSO and SSO. By the saving collects document data and part field data between June 2009 to December 2012 a tool that use in the research for example : like [model] to explore at the beginning like [model] to interview like [model] to observe, and group conversation, part field data has Symphony Orchestra Band 2 amounts are faculty by have well informed group 6 persons amounts executor 36 persons amounts and general informant 28 person amounts in Thailand and Singapore.

The research findings revealed as follows :

1. The backgrounds of Bangkok Symphony Orchestra-BSO in Thailand and Singapore Symphony Orchestra-SSO in Singapore. It was found that the BSO was established in 1982 and the SSO was established in 1997, both of them had been established for more than 30 years. In establishment of the bands, it was found that the musicians, the heart of the symphony orchestra establishment, had been secured; they had to be the quality musicians, and there had to be financial support sources in order to establish the band. If the works of the symphony orchestra were well-known, they were likely to be invited to perform in foreign countries in different components in the world, and they could

conduct the concerts rather frequently. The big financial supporters followed to support them. They also became famous for giving support by self advertisement inclusively.

2. The administrative method of the Symphony Orchestra band in Thailand and Singapore. It revealed that the administrative method can be divided into 3 aspects as follow;

- 1) General administration is a Supporting group. There are general administrative group, performance designer, and performance preparation.
- 2) Funding group is functioning to request the private and government sectors to make charity. Also, the band can earn income from ticket price.
- 3) Musical Administrative group functions to select the musicians, to invite the famous conductor, and to invite the popular singer as special guest/es. In a concert, it is a high payment event. So making it the most interesting to people is very important. It should be as perfect as possible.

It could be concluded that the administrative management of the symphony orchestra in Thailand and in Singapore was to introduce the popular musical culture of the Westerners to become the musical culture of Southeast Asians, namely in Thailand and Singapore. It was, therefore, not so popular among the people of the two countries as it was deemed appropriate, although the governments had given support in finance, personnel, musical instruments, and venues for performances.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
คำถามการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
สภาพทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์	8
องค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา	15
องค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรทางดนตรี	46
บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย	52
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
งานวิจัยในประเทศ	62
งานวิจัยต่างประเทศ	69
3 วิธีดำเนินการวิจัย	74
ขอบเขตการวิจัย	74
ด้านเนื้อหา	74
บุคลากรผู้ให้ข้อมูล	75
พื้นที่ในการวิจัย	75
ระยะเวลาในการวิจัย	76
วิธีวิจัย	76

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการวิจัย	76
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล	77
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	78
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4 ประวัติความเป็นมา	80
ประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra : BSO)	81
ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราสิงคโปร์ (Singapore Symphony Orchestra : SSO)	125
5 วิธีการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์	156
การบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra – BSO)	156
การบริหารจัดการวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO)	171
6 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	194
ความมุ่งหมายของการวิจัย	194
สรุปผล	195
อภิปรายผล	201
ข้อเสนอแนะ	203
บรรณานุกรม	204

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	210
ภาคผนวก ก ราชนามผู้ให้สัมภรณ์	211
ภาคผนวก ข แบบสัมภรณ์	220
ภาคผนวก ค บทสัมภรณ์วงสังคโปรัชมโพนีออร์เคสตรา SSO	226
ประวัติย่อของผู้วิจัย	239

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการแสดงดนตรี ระหว่างปีที่ 10-17 (พ.ศ. 2535-2541) : มุลินธิวงดุริยางค์ ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. 2525 -2541 : 3	90
2 แสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของ Singapore Symphony Orchestra ในยุคต้น (ค.ศ. 1979-1992)	128
3 แสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของ Singapore Symphony Orchestra ในยุคกลาง (ค.ศ. 1993-2002)	130
4 แสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของ Singapore Symphony Orchestra ในยุคปัจจุบัน (ค.ศ. 2003-ปัจจุบัน)	137
5 แสดงคณะทำงานวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (Bangkok Symphony Orchestra-BSO)	160
6 แสดงคณะทำงานวงสังคีตโปรซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra – SSO)	172

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 แผนที่ประเทศไทย	9
3 แผนที่ประเทศสิงคโปร์	11
4 สัญลักษณ์ประเทศสิงคโปร์	14
5 แผนผังวงซิมโฟนีออร์เคสตรา	20
6 วงออร์เคสตราสมัยบาโรค	25
7 วงออร์เคสตราสมัยคลาสสิก	26
8 วงออร์เคสตราสมัยโรแมนติก	27
9 แผนผังวงบอสตันซิมโฟนีออร์เคสตรา	29
10 แผนผังวงซิกาโก ซิมโฟนี ออร์เคสตรา	30
11 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ	81
12 วิทยา คุณรศุนทร (กรรมการบริหารมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ)	82
13 พลเรือตรีวรเจษฎ์ วอกลาง	83
14 นาวาอากาศโทสาธิต มีชูโกชน์	87
15 นายวันชัย ญาณอุบล	90
16 ตึกนายเลิศสถานที่ตั้ง Bangkok Symphony Orchestra	92
17 ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพิ่มเติม วันชัย ญาณอุบล (2555)	94
18 สัญลักษณ์ของดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรากรุงเทพ ฯ ในพระราชูปถัมภ์	97
19 กิตติคุณ สดประเสริฐ	97
20 เรือเอกเทเวศ มิ่งขวัญ	98
21 นาวาตรีชัยวัฒน์ บุรณ์มานัส	99
22 ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ	100
23 ชีรนัยน์ ณ หนองคาย	103
24 กิตตินันท์ ชินสำราญ	104
25 ศรีณย์ คุ้มบรรพต (โน้ต)	105
26 รัตเกล้า อามระดิษ	106

27	ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี	107
28	ปนัดดา เรืองวุฒิ	108
29	พลเรือตรีวีระพันธ์ วอกลาง (ผู้อำนวยการเพลงในคอนเสิร์ตดนตรีในสวน)	109
30	นรอรธ จันทร์กล้า	110
31	วันชัย ญาณอุบล รับลงทะเบียนการฝึกซ้อมของวง BSO	115
32	การวอร์มเสียงเครื่องดนตรีเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกซ้อม	116
33	เตรียมการฝึกซ้อมของวง BSO	116
34	นายนราพร กัลยาณสุนทร (ครูหลัก) ครูใหญ่	119
35	กัลยาณพงษ์ พงศธร (ครูจ๊อบ) ครูประจำวิชา ทักษะฟลูต	120
36	พิมลภา สุขตลอดชีพ (ครูฟู) ครูประจำวิชา ทักษะเปียโน	121
37	ธีระพงษ์ ทรัพย์มูล (ครูจัน) ครูประจำวิชา ทักษะคลาริเน็ต	122
38	สมชาย ทองบุญ (ครูป๊วย) ครูประจำวิชา ทักษะโอโบ	123
39	เพชรพร เอกะวิภาค (ครูโย) ครูประจำวิชา ทักษะไวโอลิน	124
40	Mr.Anthony Brice ผู้จัดการทั่วไปของวง SSO ให้สัมภาษณ์	126
41	การแสดงคอนเสิร์ต ของวง SSO	130
42	คณะนักเรียนในสิงคโปร์เข้าชมคอนเสิร์ต ที่โรงละคร Victoria Concert Hall	131
43	ที่ทำการวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ที่ตึก Esplanade Theatres On The Bay	132
44	สถาบันดนตรี Yong Siew Toh Conservatory of Music	133
45	การแสดงคอนเสิร์ตของวง Symphony Orchestra ที่ Gardens By The Bay	134
46	วง Singapore Symphony Children's Choir	135
47	วง Singapore Symphony Chorus	135
48	โรงละครริมน้ำ Esplanade Theatres On The Bay	136
49	ประวัติ Mr. Jason Lai	141
50	Mr. Chikara Iwamura	142
51	ริว โกโตะ (Ryu Goto)	143
52	ห้องสมุดดนตรี Library @ Esplanade (27 เมษายน พ.ศ. 2554)	151
53	กระทรวงศึกษาธิการ ของประเทศสิงคโปร์ ที่เรียกว่า MOE	152
54	วิทยาลัยศิลปะ Nanyang Academy of Fine Arts (NAFA)	153

55	ภูมิทัศน์โดยรอบ วิทยาลัยศิลปะ Lasalle College of The Arts	153
56	หอสมุดแห่งชาติสิงคโปร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในแหล่งค้นคว้าข้อมูลวิจัย	154
57	สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่มหาวิทยาลัย NUT	154
58	วันชัย ญาณอุบล ผู้จัดการทั่วไป	157
59	คณะกรรมการมูลนิธิศุภนิเวศน์แห่งประเทศไทย	158
60	นฤมล บุตรอดิษฐ์ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน	162
61	เตรียมโน้ตเพื่อส่งคัดลอก	163
62	คัดลอกโน้ตเพลงสำหรับส่งให้นักดนตรี	163
63	วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา บรรเลงเพลงสุนทราภรณ์	167
64	วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา คอนเสิร์ตเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 12 สิงหาคม 2555	168
65	คณะนักเรียนโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนีแสดงคอนเสิร์ต	170
66	วงดนตรีสิงคโปร์ซิมโฟนี ออร์เคสตรา	171
67	จากซ้ายไปขวา : Cindy Lim Mui Hui, Foo Chen Loong and Anthony Brice	175
68	วงดนตรีสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา	179
69	งานคอนเสิร์ตการกุศลและเลี้ยงอาหารค่ำประจำปี ค.ศ. 2010 และ ค.ศ. 2011	179
70	ฝ่ายเทคนิคคุมด้านเครื่องเสียงของการจัดการแสดงคอนเสิร์ต หน้า Gardens Marina bay	180
71	จุดขายของที่ระลึก วง SSO	180
72	บรรยากาศโดยรอบหน้า Marina bay ผู้ชมกลางร่วมชมคอนเสิร์ต วงดนตรี สิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา เนื่องจากฝนตก	181
73	The Meadow สวนสาธารณะ Gardens By The Bay	181
74	บรรยากาศโดยรอบสวนสาธารณะ สำหรับการชมฟรีคอนเสิร์ตของวง SSO Gardens By The Bay เวลา 18.00 น.	182
75	บรรยากาศการชมฟรีคอนเสิร์ต ของประชาชน SSO ที่ Gardens By The Bay	182
76	บรรยากาศการเตรียมตัวของนักดนตรี ก่อนการแสดงคอนเสิร์ต	186
77	บรรยากาศผู้เข้าชม	186

ภาพประกอบ

หน้า

78	การแสดงฟรีคอนเสิร์ต ของวง SSO ค.ศ. 2012	187
79	ผู้อำนวยเพลง Mr. Jason Lai	187
80	การแสดงคอนเสิร์ต ของวง SSO	188
81	การจัดทำเวทีการแสดงคอนเสิร์ต	189
82	การคอนโทรนเครื่องเสียง จะตั้งอยู่ทางด้านหน้าของเวที	189
83	ร้านขายของที่ระลึกของวง SSO	190
84	แผนที่สถานที่แสดง	191
85	ป้ายประชาสัมพันธ์	191
86	ป้ายประชาสัมพันธ์	192

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ออร์เคสตรา (Orchestra) เป็นวงดนตรีที่มีวิวัฒนาการที่เริ่มขึ้นในยุคบาโรค (Baroque) ซึ่งอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 16 (ค.ศ. 1600-1750) ในยุคนี้เครื่องดนตรีจะเป็นเครื่องสายและเครื่องลมไม้ และในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 วงออร์เคสตรา มีความเป็นรูปแบบมากขึ้น มีการเพิ่มเครื่องทองเหลืองและเครื่องประกอบจังหวะ ในยุคคลาสสิกซึ่งอยู่ในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 (ค.ศ. 1750-1820) บทเพลงที่ใช้เล่นจะเป็นบทเพลงประเภทซิมโฟนี (Symphony) จึงทำให้ต้องมีการจัดวงออร์เคสตราให้มีมาตรฐาน เพื่อที่จะได้ใช้บรรเลงเพลงซิมโฟนี นอกจากนี้ยังมีการบรรเลงบทเพลงประเภทคอนแชร์โต้ (Concerto) อุปรากร (Opera) และเพลงร้องเกี่ยวกับศาสนาซึ่งก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการพัฒนาวงออร์เคสตราให้เป็นแบบแผนขึ้น และเรียกวงดนตรีชนิดนี้ว่า “วงซิมโฟนีออร์เคสตรา” (Symphony Orchestra) เมื่อเข้าสู่ยุคโรแมนติก (Romantic) ซึ่งอยู่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1820-1900) ในยุคนี้ได้มีพัฒนาการวงซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยการเพิ่มจำนวนเครื่องดนตรีแต่ละกลุ่มให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มสีสันของดนตรี จึงทำให้วงซิมโฟนีออร์เคสตราในยุคนี้มีขนาดใหญ่ขึ้นมีจำนวนผู้เล่นดนตรีในวงมากกว่า 80 คน ต่อมาในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (ค.ศ. 1900 - ปัจจุบัน) วงซิมโฟนีออร์เคสตราก็ยังคงมีบทบาทสำคัญในดนตรีตะวันตก โดยที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจยังมีส่วนในการกำหนดขนาดของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา หรือแนวทางการประพันธ์เพลงเพื่อใช้กับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา แต่สิ่งเหล่านี้ก็ได้กีดกันการสร้างสรรค์ผลงานประเภทที่ใช้วงออร์เคสตราของผู้ประพันธ์เพลง ทำให้ในบางครั้งมีการใช้เครื่องเป่าลมไม้และเครื่องเป่าทองเหลือง เช่น แซกโซโฟนและยูโฟเนียมไปใช้เล่นในวงออร์เคสตราด้วย (ณรุทธ์ สุทนต์. 2554 : 75 - 80)

วงออร์เคสตรา มีความแตกต่างกันไปตามยุคสมัยของดนตรี ลักษณะของวงออร์เคสตรา จะประกอบด้วยเครื่องดนตรี 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครื่องสาย (String Instruments) กลุ่มเครื่องลมไม้ (Woodwind Instruments) กลุ่มเครื่องทองเหลือง (Brass Instruments) กลุ่มเครื่องเพอคัชชัน (Percussion Instruments) สำหรับขนาดของวงออร์เคสตราแบ่งขนาดตามจำนวนผู้เล่นดนตรี ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ขนาด คือ วงออร์เคสตราขนาดเล็ก (Small Orchestra) มีผู้เล่น 40 - 60 คน วงออร์เคสตราขนาดกลาง (Medium Orchestra) มีผู้เล่น 60 - 80 วงออร์เคสตราขนาดใหญ่ (Full Orchestra) มีผู้เล่น 80 - 100 คน (คมสันต์ วงศ์วรรณ. 2551 : 161 - 166) วงซิมโฟนี

ออร์เคสตรา จัดได้ว่าเป็นวงมาตรฐานสำหรับการบรรเลงดนตรีคลาสสิก บทเพลงที่ใช้บรรเลงกับวงออร์เคสตรามีอยู่หลายประเภท เช่น เพลงซิมโฟนี เพลงบรรยายเรื่องราวโอเปร่า นอกจากนี้ในปัจจุบันได้มีผู้เรียบเรียงเสียงประสานหลายคนนำเอาเพลงสมัยนิยมมาเรียบเรียงเสียงประสานให้กับวงออร์เคสตราบรรเลง ซึ่งสามารถหาฟังได้ทั่วไป (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2554 : 83) โดยวงซิมโฟนีออร์เคสตราที่มีขนาดใหญ่จะมีการบริหารจัดการวงโดยแบ่งภาระงานออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสนับสนุนงานของซิมโฟนีออร์เคสตรา และฝ่ายดนตรี ซึ่งวงซิมโฟนีออร์เคสตราจะประสบความสำเร็จและสามารถยืนหยัดอยู่ได้เพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการวงของตนเอง

สำหรับวงออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์นั้นได้มีวิวัฒนาการมาช้านาน โดยสมัยที่วัฒนธรรมของประเทศทางตะวันตกได้เข้ามาสู่ประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ มีการนำเอาความเจริญทางด้านวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาในประเทศทั้งสอง เช่น การค้า การเมือง การปกครอง ศาสนา การดนตรี ได้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางดนตรี มีการนำเอาดนตรีตะวันตกเข้ามาใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ของทั้งสองประเทศ มีการก่อตั้งวงดนตรีตะวันตกประเภทต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย รวมถึงวงซิมโฟนีออร์เคสตราด้วย

วงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ จากทำเลที่ตั้งของประเทศทำให้สิงคโปร์นั้นเป็นศูนย์กลางของการเดินเรือ ซึ่งได้เชื่อมระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศในแถบต่าง ๆ ของโลก ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางด้านต่าง ๆ รวมทั้งวัฒนธรรมดนตรีด้วย สิงคโปร์นั้นเคยอยู่ใต้การปกครองของประเทศอังกฤษ ดังนั้นทำให้การแพร่กระจายทางด้านดนตรีของชนชาติทางตะวันตกได้เข้ามาเผยแพร่ด้วย ทำให้วงซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศสิงคโปร์ได้มีการพัฒนาอย่างจริงจัง ในราว ค.ศ. 1979 โดยทางรัฐบาลได้มีนโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนดนตรีเพื่อให้วัฒนธรรมทางด้านดนตรีของประเทศเป็นส่วนหนึ่งในการจูงใจให้คนต่างประเทศได้เข้ามาทำงานในด้านต่าง ๆ ที่ประเทศสิงคโปร์ยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถ เมื่อบุคลากรเหล่านั้นเข้ามาทำงานก็จะต้องพาครอบครัวเข้ามาด้วย (Foo Chen Loong. 2554 : สัมภาษณ์) เป็นผลให้ในการนำบุตรหลานที่ติดตามมาทำงานด้วยต้องสามารถศึกษาเล่าเรียนทางด้านต่าง ๆ ที่เขาต้องการได้ รวมทั้งการด้านดนตรีด้วย นอกจากนี้รัฐบาลต้องการส่งเสริมให้ประชาชนของประเทศสิงคโปร์ได้เข้าถึงดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรา ซึ่งได้สนับสนุนงบประมาณร้อยละ 60 ของงบประมาณรายจ่ายทางด้านดนตรีของวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราในแต่ละปี ได้กำหนดนโยบายให้วงซิมโฟนีออร์เคสตราสร้างวัฒนธรรมทางดนตรีให้กับประเทศสิงคโปร์ โดยมีการจัดฟรีคอนเสิร์ตให้ประชาชนเป็นประจำทุกสัปดาห์ เพื่อที่จะทำให้ประชาชนชาวสิงคโปร์จะได้ซึมซับเอาวัฒนธรรมทางดนตรีตะวันตกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตประจำวัน เมื่อมีผู้ชมจำนวนมากขึ้นก็จะปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ทางวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราได้มีการพัฒนาความสามารถทางด้านดนตรีได้เทียบเท่ากับอารยประเทศอีกด้วย (Anthony Brice. 2554 : สัมภาษณ์) สำหรับวงซิมโฟนี

ออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ ที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศคือวงสิงคโปร์ซิมโฟนี ออร์เคสตรา ซึ่งมีรัฐบาลสนับสนุนทางด้านงบประมาณและได้รับเกียรติให้เป็นตัวแทนของประเทศ ไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นักดนตรีของวงออร์เคสตรานี้จะมีนักดนตรีซึ่งเป็นคนสิงคโปร์และนักดนตรีชาวต่างประเทศ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน มาตรฐานการเล่นดนตรีของวงนั้น เทียบได้กับนักดนตรีวงออร์เคสตราที่มีชื่อเสียงทั่วไปของโลก

วงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทย ได้เริ่มขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 ประเทศไทยเริ่มทำการค้ากับชาติตะวันตกมากขึ้น ทำให้อารยธรรมทางตะวันตกได้เข้ามาสู่ประเทศไทย รวมทั้งวัฒนธรรมทางดนตรีของชาวตะวันตกด้วย โดยได้มีการนำแตรฝรั่งมาใช้ในการเดินแถวของทหาร ทำให้คนไทยเริ่มคุ้นเคยกับแตรฝรั่งมาแต่ตั้งแต่สมัยนั้น (แตรวงฝรั่งต่อมาได้พัฒนามาเป็นวงโยชวาทิต) ซึ่งในยุคสมัยของรัชกาลที่ 5 ได้มีการส่งคนไทยไปศึกษาต่างประเทศแถบยุโรปหลังจากจบการศึกษา และได้กลับมาประเทศไทยก็นำเอาวัฒนธรรมแบบตะวันตกเข้ามาใช้ในสังคมไทย เช่น วัฒนธรรมทางการแต่งกาย การเมืองการปกครอง การศึกษา ศาสนา และการดนตรี สำหรับการดนตรีในประเทศไทยนั้น วงการดนตรีไทยได้เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยมีการนำเอาวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ซึ่งได้รับการปรับปรุงขึ้นมาใหม่ มีการบรรเลงดนตรีภายในอาคาร บรรเลงดนตรีประกอบการแสดงละครดึกดำบรรพ์ โดยได้อาแบบอย่างมาจากละครโอเปร่าของฝรั่ง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีการจัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตราขึ้นมาในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยตั้งชื่อว่า “วงเครื่องสายฝรั่งหลวง” ซึ่งได้มีการพัฒนาดนตรีขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง จนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นใน พ.ศ. 2475 รัฐบาลไทยในยุคนั้นก็ได้ให้การสนับสนุนดนตรีตะวันตกให้เข้ามาในสังคมของชาวไทยเป็นอย่างมาก ทำให้ดนตรีไทยต้องซบเซาลงอย่างมาก (วิรัชชาติ เปรมาพันธ์. 2537 : 4)

หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี พ.ศ. 2475 แล้ว รัฐบาลได้สนับสนุนงานทางด้านดนตรี ทำให้พระเจนดุริยางค์ หรือ ปิติ วาทยะกร ซึ่งรับราชการเป็นครูสอนดนตรีมีหน้าที่ควบคุมวงเครื่องสายฝรั่ง และผลิตนักดนตรีให้กับวงการราชการในกรมมหรสพ ซึ่งได้ทำการเปิดโรงเรียนดนตรีเอกชนขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2477 - 2479 โดยตั้งชื่อโรงเรียนว่า “วิทยาลัยดนตรีสถาน” โดยสถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ชั้นบนของบริษัทสยามอิมพอร์ต ถนนอภัยวงศ์ เชียงสะพานมอญ ได้เปิดทำการสอนดนตรีสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ตั้งแต่เวลา 17.00 - 19.00 น. (สุกรี เจริญสุข. 2540 : 14 - 15) จากนั้นความเจริญทางด้านดนตรีจึงมีการพัฒนามาเป็นรูปแบบในยุคปัจจุบัน สำหรับกิจการดนตรีของวงดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายวง แต่วงที่มีการก่อตั้งมาเป็นเวลานานกว่า 30 ปี คือวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ มีการก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 ซึ่งอยู่ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร มีการพัฒนามานานจนเป็นที่รู้จักของคนในประเทศไทยและต่างประเทศ เพราะได้รับเชิญเป็นตัวแทนให้ไปแสดงวงออร์เคสตราในนามของประเทศไทย ทั้งในทวีปอเมริกา ยุโรป และเอเชีย แต่ปัญหาที่พบสำหรับ

การแสดงของวงออร์เคสตราในประเทศ คือ เมื่อมีการจัดการแสดง จะมีผู้ชมค่อนข้างน้อย รายได้จากการจำหน่ายบัตรเข้าชม ก็ได้น้อยไม่คุ้มทุน แต่วงออร์เคสตร้าดังกล่าวนี้ก็ยังสามารถยืนหยัดอยู่ได้จนถึงปัจจุบัน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษารูปแบบการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตร้าที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ซึ่งได้แก่ วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (BSO) ของประเทศไทย และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้า (SSO) ของประเทศสิงคโปร์ ทางผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของวงซิมโฟนีออร์เคสตร้าของทั้งสองวง ข้อมูลที่ได้จะได้ให้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางต่อการพัฒนาและการบริหารงานจัดการงานทางด้านดนตรีต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งจุดมุ่งหมายไว้ 2 ประการคือ

1. ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตร้าในประเทศไทยและวงซิมโฟนีออร์เคสตร้า ในประเทศสิงคโปร์
2. วิธีการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตร้าในประเทศไทยและวงซิมโฟนีออร์เคสตร้าในประเทศสิงคโปร์

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามไว้ 2 ประการคือ

1. วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO) และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้า (Singapore Symphony Orchestra - SSO) มีประวัติความเป็นมาอย่างไร
2. วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO) และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้า (Singapore Symphony Orchestra - SSO) มีหลักการบริหารจัดการวงอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

1. วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO) ในประเทศไทย เป็นวงซิมโฟนีออร์เคสตราขนาดใหญ่ มีการพัฒนามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน (2556) เป็นเวลา 31 ปี โดยมีการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราภายใต้มูลนิธิวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตราในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

2. วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO) ในประเทศสิงคโปร์ เป็นวงซิมโฟนีออร์เคสตราขนาดใหญ่ มีการพัฒนามาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522) จนถึงปัจจุบัน (2556) เป็นเวลา 34 ปี มีการบริหารจัดการงานของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา อยู่ในรูปของบริษัท มีชื่อว่า “Singapore Symphony Company Orchestra Limited” การปกครองที่อยู่ภายใต้บริษัทนี้มีอยู่ 2 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ ส่วนที่เป็นงานด้านดนตรีจะดูแลวง Singapore Symphony Orchestra - SSO วง Singapore Symphony Chorus - SSC และวง Singapore Symphony Children’s Choir - SSCC ส่วนที่ 2 เป็นงานด้านที่เป็นตัวแทนในการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางด้านดนตรีในระดับนานาชาติ ABRSM ซึ่งเป็นหลักสูตรของประเทศอังกฤษที่ในหลายประเทศได้ทำการจัดสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีให้กับผู้สนใจ โดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งถือเป็นมาตรฐานสากลทางดนตรีที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารจัดการ (Administrative Management) หมายถึง การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับส่วนใหญ่ ๆ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร (จะประกอบไปด้วย ผู้จัดการ รองผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ประจำฝ่ายต่าง ๆ) และส่วนที่เกี่ยวข้องกับดนตรี (สำหรับส่วนที่เกี่ยวข้องกับดนตรีจะประกอบไปด้วย คอนดักเตอร์ นักดนตรี นักร้อง คณะทำงานด้านการจัดการแสดง)

2. วงซิมโฟนีออร์เคสตรา มีความหมายถึง วงดนตรีขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครื่องสาย (String Instruments) กลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ (Woodwind Instruments) กลุ่มเครื่องทองเหลือง (Brass Instruments) กลุ่มเครื่องเพอคัชชัน (Percussion Instruments)

3. วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ หมายถึง วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา (Bangkok Symphony Orchestra-BSO)

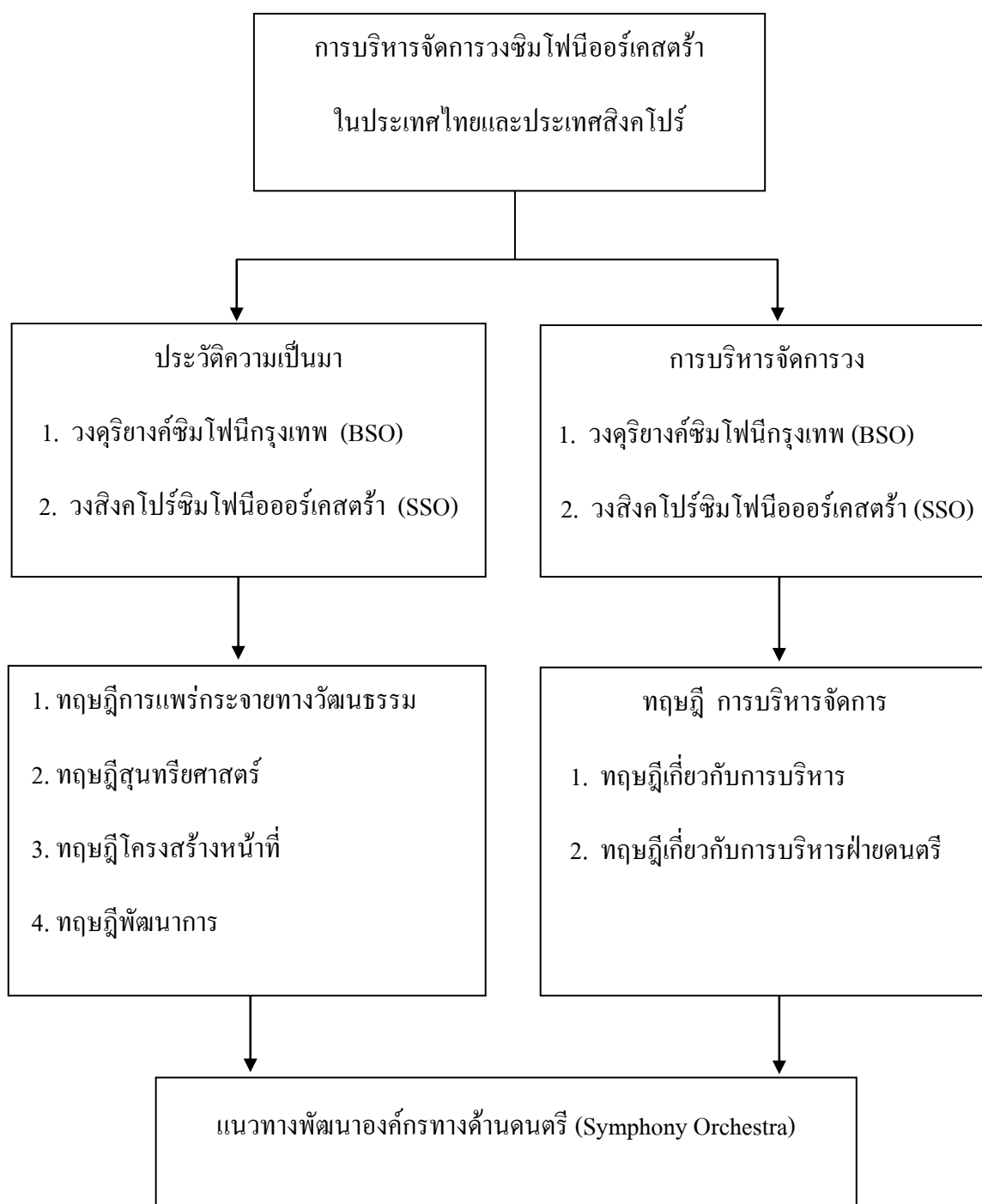
4. วงสังคีตโปรมหิมนโพนีออร์เคสตร้า หมยถึงวง (Singapore Symphony Orchestra-SSO)
5. กลุ่มผู้รู้ (Key Informant) หมยถึง กลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับการบริหารจัดการวงหิมนโพนีออร์เคสตร้าของประเทศไทยและสิงคโปร์ ซึ่งได้แก่ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงหิมนโพนีออร์เคสตร้า
6. กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) หมยถึงกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติเครื่องดนตรี และบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับวงบาคกอกหิมนโพนีออร์เคสตร้าในประเทศไทยและวงสังคีตโปรมหิมนโพนีออร์เคสตร้าในประเทศสิงคโปร์
7. กลุ่มบุคคลทั่วไป กลุ่มผู้ชมการแสดงของวงหิมนโพนีออร์เคสตร้าของวงบาคกอกหิมนโพนีออร์เคสตร้าในประเทศไทยและวงสังคีตโปรมหิมนโพนีออร์เคสตร้าในประเทศสิงคโปร์ และประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่การวิจัย จังหวัดกรุงเทพฯ ในประเทศไทย และเมืองสิงคโปร์ซิตี้ในประเทศสิงคโปร์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการทำวิจัยเรื่องการบริหารจัดการวงหิมนโพนีออร์เคสตร้าในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้การศึกษาเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Research) เรื่องการบริหารจัดการวงหิมนโพนีออร์เคสตร้าในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีแนวความคิดและรูปแบบในการวิจัยดังแผนภูมิดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิด

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวงชิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์
2. องค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวงชิมโฟนีออร์เคสตรา
 - 2.1 ความรู้ทางดนตรีที่เกี่ยวข้องกับวงชิมโฟนีออร์เคสตรา
 - 2.2 ประวัติความเป็นมาของวงชิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์
3. องค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรทางดนตรี
 - 3.1 หลักการบริหาร
 - 3.2 หลักการจัดการ
 - 3.3 หลักการบริหารงานการแสดงดนตรี
4. บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย
5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สภาพทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทย

1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์
ที่ตั้ง

ประเทศไทย ตั้งอยู่ทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ระหว่างละติจูด 5 องศา 37 ลิปดาเหนือถึง 20 องศาเหนือ 27 ลิปดาเหนือ และระหว่างลองจิจูด 97 องศา 22 ลิปดาตะวันออกถึง 105 องศา 37 ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร (ประเสริฐ วิทยารัฐ. 2545 : 34)

อาณาเขตติดต่อ

1. ทิศเหนือจดประเทศ สหภาพเมียนมาร์ และลาว
2. ทิศตะวันออกจดประเทศลาว กัมพูชา
3. ทิศตะวันตกจดประเทศพม่า
4. ทิศใต้จดประเทศมาเลเซีย

ที่มา : Atlas แผนที่ภูมิศาสตร์ - ประวัติศาสตร์ (2545 : 35)

ภาพประกอบ 2 แผนที่ประเทศไทย

ประชากร

ประชากรมีประชากร 66 ล้านคน ประชากรประมาณ 3 ใน 4 มีเชื้อสายไทย นอกจากนี้ยังมีคนไทยเชื้อสายจีนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งคนไทยเชื้อสายมลายูในภาคใต้ตอนล่าง และคนไทยเชื้อสายมอญ เขมร และชาวเขาเผ่าต่าง ๆ (เอกสารสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555)

ศาสนา

ประมาณร้อยละ 95 ของประชากรไทยนับถือศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท ศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ 3 (ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยทางภาคใต้ตอนล่าง) และศาสนาคริสต์ประมาณร้อยละ 2 (สุภาพ บุญโฮม. 2548 : 12)

เศรษฐกิจ

เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การบริการ และทรัพยากรธรรมชาติ ถือเป็นเศรษฐกิจหลักที่ทำรายได้ให้กับคนในประเทศ (สุภาพ บุญโฮม. 2548 : 12)

ภาษา

ภาษาไทยมาตรฐาน หรือภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เป็นภาษาราชการในประเทศไทย โดยเริ่มเคร่งครัดจริงจังในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อกำหนดให้โรงเรียนต่าง ๆ สอนหนังสือด้วยภาษาไทยมาตรฐาน และพูดภาษาไทยมาตรฐานในโรงเรียน ขณะที่แต่ละภาคของประเทศไทย ภาษาไทยมีการแบ่งแยกออกไปตามสำเนียงต่าง ๆ ได้แก่ ภาษาไทยกลาง ภาษาอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาใต้ ส่วนภาษาอื่นที่มีใช้มากได้แก่ภาษามลายู ภาษาเขมรสูง และภาษาจีนแต้จิ๋ว เป็นต้น

2. การเมืองการปกครอง

เขตการปกครอง

ประเทศไทยแบ่งเขตการบริหารออกเป็น ราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด 77 จังหวัด นอกจากนี้ยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนสุขาภิบาลนั้นถูกยกเลิกไปในปี พ.ศ. 2542 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2555 : 20)

เมืองหลวง

เมืองหลวงของประเทศไทย คือ กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยามีพื้นที่บางสวนติดกับทะเล บริเวณอ่าวไทย (ประเสริฐ วิทยารัฐ. 2545 : 34)

ประเทศสิงคโปร์

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สิงคโปร์เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก ตั้งอยู่บริเวณละติจูด $1^{\circ} 17' 35''$ เหนือ และลองจิจูด $103^{\circ} 51' 20''$ มีพื้นที่ 699.4 ตารางกิโลเมตร (โตมร สุขปรีชา. 2549 : 5)

ที่มา : Atlas แผนที่ภูมิศาสตร์ - ประวัติศาสตร์ (2545 : 46)

ภาพประกอบ 3 แผนที่ประเทศสิงคโปร์

อาณาเขตติดต่อ

1. ทิศเหนือจรดช่องแคบยะโฮร์
2. ทิศตะวันออกจดทะเลจีนใต้
3. ทิศตะวันตกจดช่องแคบมะละกา
4. ทิศใต้จดช่องแคบมะละกา และไกลออกไปคือประเทศอินโดนีเซีย

สิงคโปร์ มีพื้นที่รวม 699.4 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเทียบเท่ากับภูเก็ตของไทยประกอบด้วย เกาะสิงคโปร์ และเกาะใหญ่น้อยบริเวณรายรอบ รวม 63 เกาะ เกาะใหญ่ที่สุด คือ เกาะสิงคโปร์ มีระยะทางจากทิศตะวันตกถึงตะวันออกประมาณ 42 กิโลเมตร และทิศเหนือถึงทิศใต้ประมาณ 23 กิโลเมตร รองลงมา ได้แก่ เกาะ Jurong เกาะ Pulau-Tekong เกาะ Pulau-Ubin และ เกาะ Sentosa

ขนาดพื้นที่

สิงคโปร์ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 662 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ มากมาย โดยมีเกาะใหญ่ คือเกาะสิงคโปร์ มีพื้นที่ 586.5 ตารางกิโลเมตร และความยาวชายฝั่งทะเล ประมาณ 150.5 ตารางกิโลเมตร นอกจากเกาะสิงคโปร์แล้วยังมีเกาะเล็ก ๆ อีกประมาณ 60 เกาะ ประเทศสิงคโปร์มีการถมทะเลทุกวัน ผ่านไป 24 ปี ได้ที่ดินเพิ่มมาอีก 70 ตารางกิโลเมตร ตอนนี้ ทั้งประเทศมีที่ดินประมาณ 662 ตารางกิโลเมตร

เปรียบเทียบระหว่างไทยกับสิงคโปร์ว่า ขนาดของสิงคโปร์แค่ 662 ตารางกิโลเมตร แต่กรุงเทพฯ ของเรา 1,500 ตารางกิโลเมตร ใหญ่กว่าเกือบ 3 เท่า แต่รายได้ต่อหัวของคนสิงคโปร์ มากกว่าคนไทย 10 เท่า สิงคโปร์มีรายได้ต่อหัวต่อปี 20,000 เหรียญ แต่รายได้ของคนไทยยังไม่ถึง 2,000 เหรียญ หรืออย่างความหนาแน่นของคนสิงคโปร์นั้น 1 ตารางกิโลเมตรมีถึง 6,000 คน แต่ของไทยแค่ 110 คน จะเห็นว่าไทยมีที่ดินมากกว่าสิงคโปร์มาก ประเทศไทยเรามีพื้นที่ใหญ่กว่า ประเทศสิงคโปร์ 900 เท่า และสิงคโปร์มีพื้นที่ใหญ่กว่า 3 จังหวัดในประเทศไทย คือ สมุทรสงคราม (413 ตารางกิโลเมตร) ภูเก็ต (543 ตารางกิโลเมตร) และนนทบุรี (622 ตารางกิโลเมตร) ประเทศไทยเราไม่ค่อยสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนใช้ที่ดินทุกตารางนิ้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผิดกับในสิงคโปร์ ครูที่นั่นสอนเด็กว่าที่ดินทุกตารางนิ้วมีค่า หินทุกก้อน ทรายทุกเม็ด รัฐบาลต้องไปขอซื้อจาก มาเลเซีย เอาดินไถ่รถ ขับรถลงเรือ กว่าจะถมได้แต่ละตารางเมตรต้องจ่ายเงินทั้งนั้น (ประเสริฐ วิทยารัฐและคณะ. 2545 : 46)

จำนวนประชากร

ประเทศสิงคโปร์มีประชากร 4,351,000 คน ประกอบด้วย ชาวจีน 75.6% มาเลย์ 13.6% อินเดีย 8.7% และชาติอื่น 2.1% เพราะมีคนจีนมากทำให้สิงคโปร์ระวังตัว ไม่อยากให้ใคร คิดว่าตัวเองเป็นประเทศสาขาของจีน ประชากรของสิงคโปร์มาจากหลายเชื้อชาติ ดังนั้นจึงมีภาษาใช้ ในประเทศมากมาย มีภาษาประจำชาติ คือ ภาษามาเลย์ ส่วนภาษาราชการมี 4 ภาษา คือ มาเลย์ จีนกลาง (แมนดาริน) ทมิฬ และอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษนิยมใช้ในการเมืองการปกครอง และการ ติดต่อสื่อสารกันระหว่างชนแต่ละเชื้อชาติ แต่ปัจจุบันภาษาจีนกลางเริ่มมีการใช้มากขึ้นในหมู่ชาวจีน นอกจากนี้ยังมีภาษาจีนถิ่นต่าง ๆ ได้แก่ ฮกเกี้ยน แต้จิ๋ว กวางตุ้ง ฯลฯ (โตมร ศุขปรีชา. 2549 : 17)

ศาสนา

ศาสนาพุทธ (42.5%) เต๋า (8.5%) อิสลาม (14.9%) คริสเตียน (14.6%) ฮินดู (4.0%) อื่นๆ (0.7%) ไร้ศาสนา (14.8%) (โตมร ศุขปรีชา. 2549 : 9)

ภาษา

ภาษาประจำชาติคือ ภาษามาเลย์ ภาษาราชการมี 4 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนกลาง ภาษาทมิฬ และภาษามาเลย์ สำหรับภาษาธุรกิจและการบริหารคือ ภาษาอังกฤษ

และมีการพูดเข้าใจกันแพร่หลาย ชาวสิงคโปร์ส่วนใหญ่พูดได้สองภาษา คือ ภาษาแม่ของตนและภาษาอังกฤษ (ประเสริฐ วิทยารัฐและคณะ. 2552 : 46)

การเมืองการปกครอง

ระบอบการปกครองของสิงคโปร์ คือ ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข สิงคโปร์ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด โดยบริหารโดยผ่านสภาบริหาร (The Executive) ประกอบด้วย ประธานาธิบดี และคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่บริหารประเทศผ่านกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานในสังกัดราชการอื่น ๆ ประธานาธิบดีสิงคโปร์มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีวาระดำรงตำแหน่ง 6 ปี โดยประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือ นายโทนี ตัน เค็ง ยัม (เข้าดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2554) ส่วนคณะรัฐมนตรีสิงคโปร์มาจากการเลือกตั้งทั่วไปทุก 5 ปี

เขตการปกครองของสิงคโปร์ แบ่งเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น 5 ภาค มีการแบ่งการปกครองออกเป็นเขต รวมทั้งสิ้น 22 เขต มีประชากรประมาณ 4,351,000 คน คือ ภาคกลาง (Central Region) มีพื้นที่ 130.5 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย Central Area ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการเงินของสิงคโปร์และ 11 เขตรอบนอก โดยภายใน Central Area ยังแบ่งออกเป็น 11 เขตย่อย เขตที่สำคัญ ได้แก่ Downtown Core เป็นศูนย์กลางทางธุรกิจสำคัญ Singapore River เป็นที่ตั้งสำนักงานห้างร้านขนาดใหญ่ และ Orchard เป็นแหล่งการค้าและศูนย์กลางของธุรกิจ โรงแรม ภาคตะวันตก (West Region) มีพื้นที่ 201 ตารางกิโลเมตร เป็นภาคที่ใหญ่ที่สุดใน 5 ภาค แบ่งเป็น 12 เขต และเขตสำคัญ ได้แก่ Western Water Catchments ซึ่งเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำขนาดใหญ่ครอบคลุมพื้นที่กว่า 1 ใน 3 ของภาค ภาคเหนือ (North Region) พื้นที่ 97 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็น 8 เขต รวม Central Water Catchments (หรือ Central Catchments Nature Reserve : CCNR) ซึ่งเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค ในตอนกลางของเกาะสิงคโปร์ ภาคตะวันออก (East Region) แบ่งเป็น 6 เขต รวมเขต Changi ซึ่งเป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติแห่งสิงคโปร์ (Changi International Airport) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (North-East Region) เป็นที่ตั้งทางทหารของสิงคโปร์และเกาะ Pulau-Ubin เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (โตมร สุขปรีชา. 2549 : 12)

เศรษฐกิจ

1. การเพาะปลูก พื้นที่มีน้อย ปลูกยางพารา มะพร้าว ผัก ผลไม้
2. อุตสาหกรรม พัฒนารวดเร็วมาก อาศัยวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน มีอุตสาหกรรมเบา เช่น ผลิตภัณฑ์ยางพารา ขนมันปิ้ง เครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมหนัก เช่น อู่ต่อเรือ ทำเหล็กกล้า ยางรถยนต์ มีกิจการกลั่นน้ำมันซึ่งใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา และเป็นผู้สร้างแท่นขุดเจาะน้ำมันรายใหญ่ด้วย

3. การค้าขาย เป็นท่าเรือปลอดภาษี ประเทศต่าง ๆ ส่งสินค้าต่าง ๆ มายังสิงคโปร์ เพื่อส่งออก และสิงคโปร์ยังรับสินค้าจากยุโรป สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เพื่อส่งไปขายต่อยังประเทศเพื่อนบ้าน มีท่าเรือน้ำลึกเหมาะในการจอดเรือส่งสินค้า (ประเสริฐ วิทยารัฐ และคณะ. 2552 : 46)

เมืองหลวง

เมืองหลวงของประเทศสิงคโปร์ คือ สิงคโปร์ซิตี (ประเสริฐ วิทยารัฐ และคณะ. 2552 : 46)

ประเทศสิงคโปร์เป็นเมืองแห่งความร่วมมือและเป็นระเบียบ สัญลักษณ์สิงโตทะเล Merlion เป็นตัวแทนของความกล้าหาญ ความแข็งแกร่ง และความดีเลิศ สิงโตจะเป็นสีแดงทั้งหมด ซึ่งตัดกับพื้นหลังสีขาว 2 สีนี้เป็นสีของธรรมชาติ แผลงคอสิงโตมี 5 แฉก ความหมายเช่นเดียวกับกลุ่มดาวทั้ง 5 ลักษณะท่าทางที่มุ่งมั่นของสิงโตแสดงถึงจิตใจที่เป็นหนึ่งเดียวของประเทศที่พร้อมจะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ต้นไม้ทุกต้นจะถูกดูแลรักษาอย่างดี ถนนหลาย ๆ สายในสิงคโปร์จึงร่มรื่นครึ้มไปด้วยไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ 2 ข้างทาง และมีถนนที่เรียกว่าบูลเลอวาร์ด อยู่ด้วยกันหลายสาย

ที่มา : สิงคโปร์ (2549 : 18)

ภาพประกอบ 4 สัญลักษณ์ประเทศสิงคโปร์

องค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา

1. ความรู้ทางดนตรีที่เกี่ยวข้องกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา

1.1 ซิมโฟนี

1) ความหมาย ซิมโฟนี (Symphony) จัดเป็นภาษาเยอรมัน แปลตามศัพท์ได้ว่า “เสียงที่รวมกัน” คำว่า ซิมโฟนี มีความหมายได้สองนัย (Miller. 1984) ความหมายหนึ่ง แปลว่า องค์กรหรือวงดนตรี เช่น บอสตันซิมโฟนี อีกความหมายหนึ่ง หมายถึง บทประพันธ์สำหรับวงซิมโฟนี ออร์เคสตรา เช่น ซิมโฟนีหมายเลข 5 ในบันไดเสียง ซี ของ เบโทเฟน เป็นต้น (Randel. 1986 : 83-84)

2) ประวัติของซิมโฟนี ซิมโฟนีเป็นบทเพลงที่เป็นรูปแบบขึ้นมาและนิยมประพันธ์กันในยุคคลาสสิก (ค.ศ. 1750-1820) ซิมโฟนีเริ่มเกิดขึ้นในราว ค.ศ. 1720 เป็นเวลา 30 ปี ก่อนที่บาคจะเสียชีวิต โดยมีผู้ประพันธ์เพลงบางคนเริ่มทดลองผสมวงออร์เคสตรา (Wingell. 1983 : 25 - 26) ซึ่งมีหลักในการประพันธ์ในยุคบาโรก ในระยะนี้รูปแบบของการประพันธ์ตลอดจนหลักการจัดวางยังไม่แน่นอนหลายสิ่งหลายอย่างมีการทดลอง แก้ไข ปรับปรุงมาโดยตลอด จนมาถึงยุคคลาสสิกรูปแบบตลอดจนหลักการประพันธ์และการจัดวางออร์เคสตราเริ่มเป็นแบบแผน มีมาตรฐานที่เห็นได้และใช้กันต่อมาถึงยุคโรแมนติกและยุคปัจจุบัน โดยมีการพัฒนาในรายละเอียดของรูปแบบ หลักการ และการจัดการวงออร์เคสตราตลอดมา บทเพลงซิมโฟนีจำนวนมากในยุคคลาสสิก ซึ่งเป็นยุคต้นแบบส่วนใหญ่ประพันธ์โดยไฮเดิน (รวม 106 บท) และโมซาร์ท (ประพันธ์ซิมโฟนีไว้ประมาณ 50 บท) แต่เป็นที่รู้จักกันดี มีเพียง 41 บท ซึ่งนักดนตรีทั้ง 2 ท่านนี้ได้จัดว่าเป็นผู้จัดรูปแบบให้ซิมโฟนี โดยเฉพาะไฮเดิน ได้รับฉายาว่า “บิดาแห่งซิมโฟนี” และเบโทเฟน ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกยุคโรแมนติก ได้พัฒนารูปแบบซิมโฟนีของไฮเดินและโมซาร์ท ให้เป็นบทประพันธ์เพลงที่สง่างาม ไพเราะอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งนักประพันธ์เพลงรุ่นต่อ ๆ มา ได้นำหลักการต่างไปใช้และพัฒนาซิมโฟนีต่อไป ซิมโฟนีในยุคโรแมนติกจัดเป็นบทเพลงที่แสดงออกถึงลักษณะและวิญญาณของดนตรีในยุคโรแมนติกอย่างสมบูรณ์ที่สุด ผู้ประพันธ์เพลงในยุคนี้นิยมประพันธ์บทเพลงซิมโฟนีเป็นส่วนหนึ่งของผลงานของตนเองเสมอ เช่น ชูเบิร์ต ชูมานน์ เบร์ลิโอส คอวาค และไชคอฟสกี เป็นต้น (Sven Kruckenberg. 1993 : 14-17)

3) ลักษณะของซิมโฟนี ซิมโฟนีเป็นบทเพลงขนาดใหญ่สำหรับวงออร์เคสตรา ซึ่งประกอบด้วยบทเพลงหลายท่อน (Movement) โดยปกติประกอบด้วย 3 หรือ 4 ท่อน มีการจัดรูปแบบของความเร็ว-ช้า-เร็ว หรือเร็ว-ช้า-เร็วปานกลาง-เร็ว อย่างไรก็ตาม มีซิมโฟนีหลายบทที่ไม่มีรูปแบบดังกล่าวนี้ แต่ละท่อนจะมีการวางลักษณะที่ต่าง ๆ กันในเรื่องของโครงสร้างและความรู้สึกที่ผู้ฟังจะได้รับจากบทเพลง รายละเอียดของรูปแบบแต่ละท่อนมีดังนี้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2554 : 84)

(1) ท่อนแรก ใช้รูปแบบโซนาตาอัลเลโกริ กล่าวคือ มีส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนเสนอทำนองหลัก ส่วนพัฒนาทำนองหลัก และส่วนย้อนคืน เนื้อหาของท่อนแรกนี้มีลักษณะของความลึกซึ่งสลับซับซ้อน เน้นความสง่างาม สอดแทรกด้วยอ่อนหวาน บางครั้งอาจมีส่วนนำเพิ่มเข้ามา ซึ่งมักจะใช้ความเร็วจังหวะช้าในลักษณะของ Adagio เมื่อถึงช่วงเสนอทำนองหลัก ความเร็วจังหวะจะเร็วในลักษณะของ Allegro

(2) ท่อนที่สอง ใช้รูปแบบของเทอร์นารี (ABA) และมีลักษณะที่แตกต่างไปจากท่อนแรก กล่าวคือแนวทำนองมักหวานไพเราะ คล้ายบทเพลงร้อง หรืออาจจะมีลักษณะสนุก ๆ เศร้าสร้อย ในบางครั้งความเร็วของจังหวะแตกต่างจากท่อนแรกเช่นกัน คือ มีลักษณะช้า อาจจะเป็น Andante, Adagio หรือ Largo ในบางครั้งรูปแบบอาจจะเป็นซิมและเวริเอชัน หรือรูปแบบอื่น ๆ แทนที่จะเป็นรูปแบบเทอร์นารี

(3) ท่อนที่สาม ใช้รูปแบบเทอร์นารีขยาย (มินูเอตหรือสเกิร์ตโซ) ลักษณะของโครงสร้างมักจะเป็นทำนองที่สนุกสนาน ตลก แปลก ๆ หรืออาจจะเป็นจังหวะเดินรำของเพลงพื้นเมือง ท่อนนี้มีการซ้ำทวนทำนองต่าง ๆ มากที่สุด ความลึกซึ้งของหลักการประพันธ์มีน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับท่อนอื่น ๆ ความเร็วของจังหวะมีลักษณะสนุกสนาน รวดเร็ว อาจจะเป็น Allegro, Allegro Molto หรือ Vivace เป็นต้น

(4) เป็นท่อนลักษณะคล้าย ๆ กับท่อนแรก รูปแบบของท่อนนี้มักจะเป็นรูปแบบโซนาตาอัลเลโกริ บางครั้งอาจจะเป็นรูปแบบรอนโด ความลึกซึ้งของเนื้อหาตัดเทียบกับท่อนแรก ความเร็วของจังหวะมีลักษณะเร็วเร้าใจ

สำหรับซิมโฟนีที่ 3 ท่อน มักจะตัดท่อนที่สาม คือ รูปแบบเทอร์นารี หรือรูปแบบอื่น ๆ และท่อนที่สามมีลีลาจังหวะเร็ว ใช้รูปแบบโซนาตาอัลเลโกริหรือรอนโด ลักษณะของซิมโฟนีที่กล่าวมานี้เป็นรูปแบบที่พบได้เสมอ ๆ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบมาตรฐาน อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์ที่แตกต่างออกไป โดยเฉพาะในยุคโรแมนติกซึ่งเป็นยุคของการแสดงออกของความคิดของผู้ประพันธ์อย่างเต็มที่ เช่น ซิมโฟนี หมายเลข 7 ของซibelius (Sibelius) มีเพียงท่อนเดียวในขณะที่ซิมโฟนี หมายเลข 6 ของเบโทเฟน มีถึง 5 ท่อน เป็นต้น

กล่าวได้ว่า ซิมโฟนีในยุคคลาสสิกเป็นบทเพลงที่มีแบบแผน ผู้ประพันธ์มักจะใช้รูปแบบและหลักการตามมาตรฐานในการประพันธ์ในขณะที่ซิมโฟนีในยุคโรแมนติก เป็นบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ใช้ในการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดของตน โดยอาจจะยึดรูปแบบมาตรฐานหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อการถ่ายทอดความรู้สึกของผู้ประพันธ์ให้ได้มากที่สุด

4) สุนทรียะของซิมโฟนี การฟังเพลงซิมโฟนีเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง (ณรุทธ์ สุนทรจิตต์. 2554 : 85) เกิดจากการรับรู้และสัมผัสได้กับสุนทรียะของซิมโฟนี สุนทรียะของซิมโฟนีอยู่ที่ความมีพลัง ความยิ่งใหญ่ ความก้องกังวานของเสียงอันไพเราะ เครื่องดนตรีแต่ละเครื่องแต่

ละประเภทที่ได้รับการเรียงร้อยจนเปี่ยมไปด้วยความสมบูรณ์แบบของโสตศิลป์ โดยผู้ประพันธ์เพลง การเข้าถึงความมีพลังและยิ่งใหญ่เป็นสิ่งแรกที่ผู้ฟังซิมโฟนีสามารถรับรู้ได้ นอกจากนี้ความงามของ ซิมโฟนียังอยู่ที่ความคมชัด ความโดดเด่นของการบรรเลงเครื่องดนตรีบางเครื่อง ในบางตอนของบท เพลงสอดสลับไปกับความมีพลังกัมปนาท จากการบรรเลงของวงออร์เคสตราทั้งวง รายละเอียดที่ ควรสัมผัสได้ด้วยโสตประสาทต่อมา คือ สีสันของเครื่องดนตรีในวงออร์เคสตรา ที่นำเสนอแนว ทำนองเครื่องดนตรีแต่ละประเภทนำเสนอแนวทำนองต่อเนื่องกันไป ให้ทั้งความกลมกลืนและความ จัดแข่งตามแต่ละโอกาส เสียงอันไพเราะของเครื่องสายมักจะโดดเด่นมีบทบาทสำคัญในวง ออร์เคสตรา สลับด้วยบทบาทอันโดดเด่นของเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลือง แต่การสอด ประสานเป็นหนึ่งเดียวเพื่อแสดงถึงพลังแห่งความงามของเสียง จัดเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นที่พบได้ เสมอในบทเพลงซิมโฟนี บทบาทของเครื่องดีที่สอดแทรกทำให้บทเพลงเต็มไปด้วยพลังของความ สวยงาม อึกทึก น่าเกรงขาม แล้วแต่ความมุ่งหมายของผู้ประพันธ์ที่ต้องการสื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้

สุนทรียะของซิมโฟนี อยู่ที่ความครบถ้วนในการนำเสนอองค์ประกอบดนตรี ความหลากหลายของสาระในองค์ประกอบดนตรี นับว่าเป็นเสน่ห์ที่สามารถสะกดให้ผู้ฟังดื่มด่ำใน สุนทรียรสของซิมโฟนี ตั้งแต่ยุคคลาสสิกที่ซิมโฟนีบทแรกเริ่มบรรเลง ผู้ฟังยังติดตามรับฟังซิมโฟนี บทแล้วบทเล่า ที่ผู้ประพันธ์เพลงแต่ละท่านสรรค์สร้างพัฒนาขึ้นมาโดยตลอด ลีลาของบทเพลงแต่ ละตอนที่ช้าบ้างเร็วบ้างและสื่อความรู้สึกต่างกันไป ทำให้เกิดความหลากหลาย จัดเป็นสุนทรียะของ ซิมโฟนีด้วยเช่นกัน การฟังเพื่อให้เข้าถึงสุนทรียะของซิมโฟนี นอกจากจะอยู่ที่การรับรู้ถึงเสียงของ วงออร์เคสตราแล้วยังอยู่ที่ความเข้าใจในบทเพลงแต่ละเพลง ซึ่งผู้ฟังควรศึกษาหาความรู้ควบคู่ได้ ด้วยเสมอ

บทเพลงซิมโฟนีที่น่าสนใจ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2554 : 100-101)

1) “ซิมโฟนี หมายเลข 94 ในบันไดเสียง G เมเจอร์ ผลงานลำดับที่ (Hop) I : 94” Surprise โดยไฮเดิน

I Adagio Cantabile, Vivace Assai Sonata – Allergro From

II Andante Theme and Varitions Form

III Allegro Molto Expanded Terary Form

IV Allergro Molto Sonata-Rando Form

2) ซิมโฟนี หมายเลข 8 ในบันไดเสียง Bm “Unfinished” โดยชูเบิร์ต

I Allegro Moderato Sonata-Allergro From

II Andante Con Moto Sonata-Allergro From

- 3) ซิมโฟนี หมายเลข 6 ในบันไดเสียง Bm ผลงานอันดับที่ 74 โดยชคอฟสกี
I Adagio-Allegro Non Troppo Sonata-Allergro From
II Allegro Con Grazia Ternary From
III Allegro Molto Vivace Expanded Ternary From
IV Finale Adagio Lamentoso Andante Binary From
- 4) ซิมโฟนี หมายเลข 97 ในบันไดเสียง C เมเจอร์ “ลอคดอน” โดยไฮเดิน
- 5) ซิมโฟนี หมายเลข 100 ในบันไดเสียง G เมเจอร์ “Military” โดยไฮเดิน
- 6) ซิมโฟนี หมายเลข 101 ในบันไดเสียง D เมเจอร์ “The Clock” โดยไฮเดิน
- 7) ซิมโฟนี หมายเลข 35 ในบันไดเสียง D เมเจอร์ “The Clock” โดยไฮเดิน
- 8) ซิมโฟนี หมายเลข 41 ในบันไดเสียง C เมเจอร์ ผลงานลำดับที่ 551
“Jupiter” โดยโมซาร์ท
- 9) ซิมโฟนี หมายเลข 3 ในบันไดเสียง E^b เมเจอร์ ผลงานลำดับที่ 55
“Eroica” โดย เบโทเฟน
- 10) ซิมโฟนี หมายเลข 9 ในบันไดเสียง Dm ผลงานลำดับที่ 125 “The Cloral” โดย เบโทเฟน
- 11) ซิมโฟนี หมายเลข 1-4 โดย บราห์ม
- 12) ซิมโฟนี หมายเลข 4 ในบันไดเสียง A เมเจอร์ ผลงานลำดับที่ 90
“Italian” โดย เมนเดลซอน
- 13) ซิมโฟนี หมายเลข 4 ในบันไดเสียง A เมเจอร์ โดย มาห์เลอร์
- 14) ซิมโฟนี หมายเลข 5 ในบันไดเสียง E^b เมเจอร์ โดย ชิเบลิอุส
- 15) ซิมโฟนี หมายเลข 5 โดย ซอสตาโกวิช
- 16) ซิมโฟนี หมายเลข 2 “ลอคดอน” เมเจอร์ โดย วอห์น วิลเลียม
- 17) ซิมโฟนี หมายเลข 5 ในบันไดเสียง D ไมเนอร์ โดย แฟรงค์
- 18) ซิมโฟนี ในบันไดเสียง E^b เมเจอร์ โดย ฮิน데미ช
- 19) ซิมโฟนี หมายเลข 3 ในบันไดเสียง E^b เมเจอร์ “Rhenish” โดย ชูมาน
- 20) ซิมโฟนี หมายเลข 5 ในบันไดเสียง Em โดย ชิเบลิอุส

1.2 ออร์เคสตรา

1) ความหมาย ออร์เคสตรา (Orchestra) หมายถึง การแสดงของกลุ่มนักดนตรีที่บรรเลงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย รวมทั้งเครื่องลมไม้ เครื่องทองเหลือง และเครื่องตี ภายใต้การควบคุมของผู้อำนวยเพลง (Sven Kruckenberg. 1993 : 14)

2) ประวัติความเป็นมาออร์เคสตรา (Orchestra) ออร์เคสตรามีประวัติมาช้านานและมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปเพื่อสนองความต้องการของผู้ประพันธ์ในการถ่ายทอดความรู้สึกของดนตรีในแต่ละยุคแต่ละสมัย ดังนั้นการศึกษาลักษณะของวงออร์เคสตรา เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เข้าใจลักษณะของดนตรีสมัยต่าง ๆ สำหรับวงดนตรีด้วยออร์เคสตรา เป็นคำที่ใช้กับวงดนตรีทุกประเภท เช่น วงดนตรีของชาวอินโดนีเซีย เรียกว่า วงกาเมลันออร์เคสตรา (Tha Gamelan Orchestra) วงการากูออร์เคสตราของญี่ปุ่น (The Gagaku orchestra) (ดนตรีตะวันตก. 2551 : 161) วงออร์เคสตราในสมัยแรก ๆ นั้น จะไม่มีการระบุเครื่องดนตรีหรือจำนวนเครื่องดนตรีที่แน่นอนในการใช้บรรเลง ต่อมาในศตวรรษที่ 16 เมื่อมีโอเปร่าเกิดขึ้น ความจำเป็นในการกำหนดเครื่องดนตรีก็เกิดขึ้นด้วย เพราะต้องการให้การบรรเลงกลมกลืนไปกับเสียงร้องของนักร้องโอเปร่าในเรื่อง ออร์เฟโอ (Orfeo. 1607) และมอนเตแวย์ดี (Montevedi) จึงเริ่มมีการกำหนดเครื่องดนตรีในบทเพลง และเป็นจุดเริ่มการพัฒนาของวงออร์เคสตรา โดยระยะแรกเป็นลักษณะของวงสายออร์เคสตรา (String Orchestra) ซึ่งมีจำนวนผู้เล่น 10-25 คน แต่บางครั้งอาจจะมีมากกว่านี้ ทั้งนี้ขึ้นกับความต้องการของผู้ประพันธ์เพลง ต่อมาในศตวรรษที่ 17 ออร์เคสตรามีการเพิ่มเครื่องลมไม้ และตอนปลายยุคบาโรค (ประมาณ ค.ศ. 1750) ผู้ประพันธ์เพลงนิยมบอกจำนวนเครื่องดนตรีไว้ในบทเพลงโดยละเอียด นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเครื่องลมทองเหลือง และเครื่องประกอบจังหวะในวงออร์เคสตราด้วย ในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 วงออร์เคสตรามีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมา โดยการจัดวางเครื่องสายทุกชนิดอย่างเป็นระบบ จนมีลักษณะคล้ายคลึงกับวงออร์เคสตราในปัจจุบัน และมีการนำเครื่องดนตรีบางชิ้นมาแทนเครื่องดนตรีที่เคยมีใช้กันมาก ซึ่งแต่เดิมเช่นมีการนำฟลูตมาแทนขลุ่ยรีคอร์ดอร์ มีการเพิ่มคลาริเน็ต เข้ามาในกลุ่มประเภทของเครื่องลมไม้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่ายุคที่วงออร์เคสตราเป็นรูปแบบขึ้นมาจนได้มาตรฐาน คือ ยุคคลาสสิก เพราะบทเพลงประเภทซิมโฟนีเป็นรูปแบบขึ้นมาในยุคนี้ ทำให้ต้องมีการจัดวงออร์เคสตราให้ได้มาตรฐานเพื่อใช้เล่นบทเพลงซิมโฟนี นอกจากนี้ยังมีการบรรเลงบทเพลงประเภทคอนแชร์โต โอเปร่า (Sven Kruckenberg. 1993 : 22-29)

ในตอนต้นของศตวรรษที่ 19 เบโทเฟน ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจำนวนเครื่องดนตรี โดยเพิ่มฮอร์นเป็น 4 เครื่อง และในกลางศตวรรษที่ 19 ซึ่งอยู่ในยุคโรแมนติคได้เพิ่มเครื่องตีฉาบสามเหลี่ยมเข้าไป ทำให้วงออร์เคสตรามีขนาดใหญ่ขึ้น ในบางครั้งการแสดงพลังของบทเพลง ผู้ประพันธ์เพลงจะใช้ผู้เล่นร่วม 100 คน ซึ่งในยุคโรแมนติค ความนิยมในบทเพลงประเภทบรรยายเรื่องราว (Symphonic Poem) มีมากขึ้น บทเพลงประเภทนี้ต้องการเล่าเรื่องโดยใช้ดนตรี จึงต้องใช้เครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ บรรยายเรื่องราวให้ได้ตามที่ผู้ประพันธ์เพลงตั้งใจไว้ นอกจากนี้บทเพลงประเภทโอเปร่า บัลเลต์ และบทเพลงร้องแบบประสานเสียง ล้วนแต่ทำให้วงออร์เคสตราเพิ่มขนาดขึ้นเพื่อความยิ่งใหญ่สมจริงสมจัง ความยิ่งใหญ่ของวงออร์เคสตราในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 จนถึง

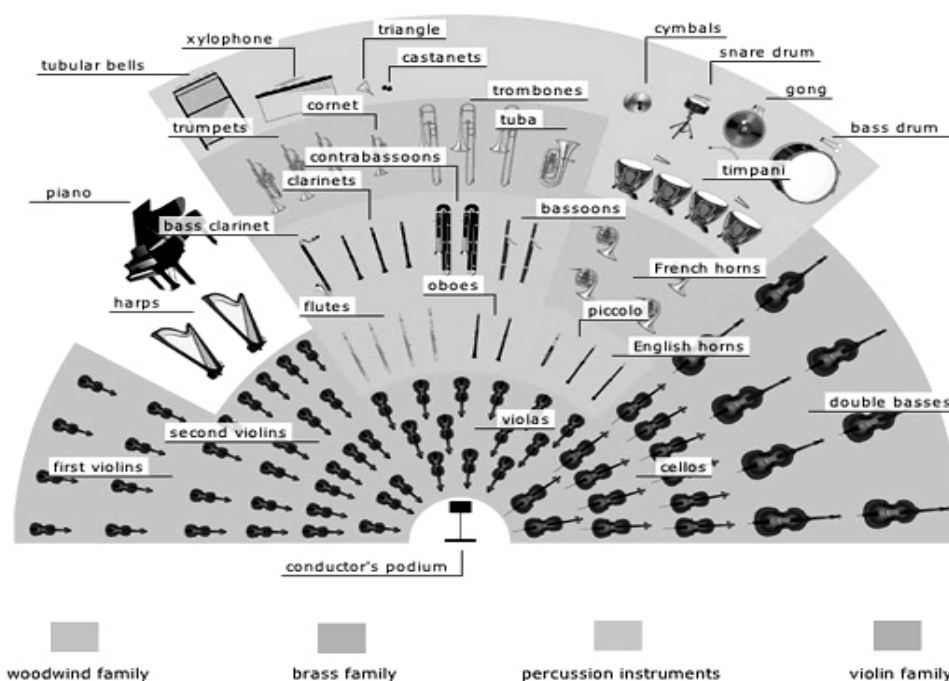

ต้นศตวรรษที่ 20 เริ่มลดลงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เนื่องจากเหตุผลทางเศรษฐกิจ และแนวคิดทางด้านสุนทรียศาสตร์ที่เปลี่ยนไปของผู้ประพันธ์เพลง เช่น จำนวนของเครื่องเป่าที่เคยใช้ถึง 4 เครื่อง ลดลงเหลือ 3 เครื่อง และไวโอลินจะใช้เพียง 24 เครื่อง เป็นต้น แม้ว่าวงซิมโฟนีออร์เคสตราในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 จะยังมีบทบาทสำคัญในดนตรีตะวันตก แต่ปัจจัยทางเศรษฐกิจ รวมถึงแนวการประพันธ์เพลงก็มีส่วนในการกำหนดวงออร์เคสตรา อย่างไรก็ตามสิ่งที่ว่านี้ก็ได้เป็นตัวกีดกันการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้วงออร์เคสตราของผู้ประพันธ์เพลงแต่ประการใด ดังนี้คือ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2554 : 74-76)

3) เครื่องดนตรีที่ใช้ในวงซิมโฟนีออร์เคสตรา

เครื่องดนตรีวงซิมโฟนีออร์เคสตรา แยกออกเป็น 4 กลุ่ม (คมสันต์ วงศ์วรรณ. 2551 : 161) ดังนี้คือ

- (1) กลุ่มเครื่องสาย (String Section) ได้แก่ ไวโอลิน วิโอลา เชลโล ดับเบิลเบส ฮาร์พ
- (2) กลุ่มเครื่องลมไม้ (Woodwind Section) ได้แก่ พกกี่ และขลุ่ย
- (3) กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง (Brass Section) ได้แก่ พวงแตร
- (4) กลุ่มเครื่องเพอคัชชัน (Percussion Section)

ที่มา : ดนตรีตะวันตก (2551 : 167)

ภาพประกอบ 5 แผนผังวงซิมโฟนีออร์เคสตรา

กลุ่มเครื่องสาย (String Section)

กลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องสายจะประกอบด้วยเครื่องดนตรีดังต่อไปนี้

1. ไวโอลิน (Violin) ไวโอลินแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ไวโอลินที่หนึ่ง (First Violin)

1.2 ไวโอลินที่สอง (Second Violin)

คนส่วนใหญ่มักเข้าใจกันว่า พวกไวโอลินที่หนึ่งดีกว่าไวโอลินที่สอง แต่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะไวโอลินที่หนึ่งจะเป็นแนวเสียงโซปราโน ส่วนไวโอลินที่สองจะเล่นแนวเสียงเมซโซ โซปราโน และอัลโต ซึ่งเป็นแนวเสียงที่ต่ำกว่าโซปราโน ไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นท่วงทำนอง (Melodic Instrument) และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างดีเยี่ยม เพราะเสียงของไวโอลินนั้นจะมีเสียงแหลม สดใส พราวพร้ง อ่อนหวาน ชวนให้มีอารมณ์เคลิบเคลิ้มตามไปได้ง่าย หรือถ้าจะเล่นให้คึกคักสนุกสนานก็ทำได้ และแม้แต่จะเล่นให้เศร้าสร้อยสะเทือนใจก็ทำได้เป็นอย่างดีเช่นกัน

2. วิโอลา (Viola) วิโอลาเป็นเครื่องดนตรีที่มีรูปร่างเช่นเดียวกับไวโอลินทุกประการ แต่มีขนาดใหญ่กว่า และเสียงของวิโอลาจะไม่สดใสเหมือนไวโอลิน จะมีเสียงทุ้มและหนักแน่นกว่า เป็นเสียงที่ค่อนข้างเศร้า แต่ก็เร้าอารมณ์ได้ไม่น้อยกว่าไวโอลิน โดยปกติวิโอลาจะเล่นในแนวเสียงอัลโตและบางครั้งจะเล่นต่ำลงไปถึงเสียงเทนเนอร์ก็ได้

3. วิโอลอนเชลโล (Violoncello) เรียกกันสั้น ๆ ว่า “เชลโล” (Cello) เชลโลนี้มีขนาดใหญ่กว่าวิโอลาประมาณ 3 เท่า ดังนั้น ผู้บรรเลงจึงไม่สามารถเอาขึ้นพาดไหล่ได้เช่นไวโอลินหรือวิโอลา เวลาเล่นจะต้องนั่งเก้าอี้ แล้วเอาเชลโลหันหน้าออกแล้วหนีบด้วยขาไว้ในระหว่างขา เสียงของเชลโล เทียบระหว่างเสียงเทนเนอร์บาริโทน และเบส สุ่มเสียงของเชลโลนี้ถึงแม้จะทุ้มต่ำ แต่ก็ยังเป็นเสียงที่นุ่มนวล ลึกซึ้ง กังวาน สามารถแสดงออกถึงอารมณ์เศร้าสร้อยหม่นหมอง อัศจรรย์ใจได้อย่างวิเศษ

4. ดับเบิลเบส (Double Bass) ดับเบิลเบส เป็นเครื่องดนตรีตระกูลไวโอลินที่มีขนาดใหญ่ที่สุด จนเวลาเล่นผู้เล่นต้องยืนหรือนั่งบนเก้าอี้สูง ๆ วิธีการเล่นอาจจะใช้นิ้วดีดหรืออาจจะใช้คันชักในการสีก็ได้ เสียงของดับเบิลเบสทุ้มต่ำสุด เป็นเสียงที่แสดงถึงความมีอำนาจความน่ากลัว และบางครั้งก็แสดงความตลกขบขันได้อย่างดี ดับเบิลเบสเมื่อเทียบเสียงจะได้ออกเสียงเบสและเสียงดับเบิลเบส หมดจากพวกกลุ่มซอไวโอลินอันมีไวโอลิน วิโอลา เชลโล และดับเบิลเบส

5. ฮาร์พ (Harp) เสียงฮาร์พหรือพิณใหญ่นั้นไพเราะ นุ่มนวล มีเสน่ห์มาก ๆ คีตกวีมักใช้ฮาร์พเพิ่มสีสันให้เสียงเพลงให้งดงามยิ่งขึ้น สุ่มเสียงของฮาร์พคล้ายเปียโน แต่นุ่มนวลกว่ามาก ในวงดุริยางค์ถ้ามีฮาร์พปรากฏอยู่ เครื่องดนตรีชนิดนี้จะมีรูปโฉมของมันเด่นเหนือเครื่องดนตรีอื่น ๆ ทั้งหมด

กลุ่มเครื่องลมไม้ (Woodwind Section)

กลุ่มเครื่องดนตรีกลุ่มที่สองคือ “กลุ่มเครื่องลมไม้” ประกอบด้วย เครื่องดนตรีประเภทเป่าและขลุ่ย การที่เราเรียกว่า “เครื่องลมไม้” ก็เพราะทั้งเป่าและขลุ่ยมีท่อลมทำด้วยไม้ แม้ว่าในปัจจุบันเครื่องดนตรีบางชนิดจะเปลี่ยนไปทำด้วยโลหะ แต่ก็ยังจัดอยู่ในเครื่องลมไม้อยู่ดี

เครื่องลมไม้จะประกอบไปด้วยเครื่องดนตรีดังต่อไปนี้

1. ขลุ่ยฟลูต เป็นเครื่องดนตรีที่มีประวัติเก่าแก่มาก ในสมัยก่อนขลุ่ยชนิดนี้ลำตัวหรือท่อลมมีแต่รูเปล่า ๆ คล้ายขลุ่ยของไทยเรา แต่ต่อมาเมื่อติดคีย์ (Key) และกระเดื่อง (Lever) จึงทำให้สะดวกต่อการเล่นมาก และสามารถทำระดับเสียง (Pitch) ต่าง ๆ ได้มากขึ้น ฟลูตเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นท่วงทำนองเช่นเดียวกับไวโอลิน ฉะนั้น จึงเหมาะที่จะบรรเลงเดี่ยว เสียงของฟลูตจะคล้ายกับเสียงของขลุ่ยทั่ว ๆ ไป กล่าวคือเสียงต่ำจะนุ่มนวล เสียงสูงจะพร่าพรึง บริสุทธิ์แจ่มใส เสียงของฟลูตเหมาะที่จะใช้ล้อเลียนเสียงนกเล็ก ๆ ที่โฉบบินตามกิ่งไม้ได้เป็นอย่างดี ขลุ่ยอีกชนิดหนึ่งมีขนาดเล็กกว่าเสียงฟลูต

2. ขลุ่ยปิกโคโล เสียงของปิกโคโลสูงมากและแหลมคม ให้ความรู้สึกที่เร้าใจ กระปรี้กระเปร่ากว่าฟลูต แม้ว่าในขณะที่เครื่องดนตรีทั้งหมดในวงจะเล่นประสานกันดังที่สุด แต่เสียงของขลุ่ยชนิดนี้ ซึ่งสูงกว่าเครื่องดนตรีทั้งหลาย จะปรากฏเด่นออกมาให้ผู้ฟังได้ยินอย่างชัดเจน

สำหรับพวกเป่า เป่าที่จะแนะนำคือ

1. เป่าโอโบ (Oboe) โอโบเป็นเป่าลิ้นคู่ มีประวัติมาช้านานแล้ว ตั้งแต่สมัยอียิปต์โบราณ เป่าชนิดนี้เป่ายากมาก ผู้เป่าที่เก่งจริง ๆ เท่านั้นที่จะเป่าเป่าได้อย่างไพเราะน่าฟัง และเป่าต่อเนื่องได้เป็นระยะเวลานาน เสียงของเป่าโอโบคล้ายเสียงออกทางจมูกหรือที่เรียกว่าขึ้นเสียงนาสิก (Nasal Tone) และคล้ายเสียงเป่าที่พวกแขกเลี้ยงงูเป่า คือ มีลักษณะบีบ ๆ และแหลมคม แต่ไม่แหลมบาดหูเหมือนกับขลุ่ยปิกโคโล

2. เป่าคอร์ธองแกลส์ (Coranglais) เป่านี้บางครั้งเรียกว่า “เป่าอิงลิชฮอร์น” (English Horn) เสียงของคอร์ธองแกลส์ เหมาะที่จะใช้บรรยายความรู้สึกที่ค่อนข้างเศร้า เศร้า เหงา อ้ำว้าง วังเวก ฉะนั้น บทเพลงที่จะให้เป่านี้บรรเลงมักจะกำหนดให้จังหวะของเพลงดำเนินไปอย่างช้า ๆ

3. เป่าบาสซูน (Bassoon) รูปร่างของเป่าบาสซูนจะไม่เหมือนกับเป่าชนิดอื่น ๆ คือ มีลักษณะคล้ายอาวุธปืนและบ้องกัญชามากกว่าเป็นเครื่องดนตรี และกลุ่มเสียงของมันเมื่อฟังดูแล้วชวนให้ตกลงขบขัน ฉะนั้น เป่าบาสซูนเหมาะที่จะบรรยายอาการตกลงขบขัน ด้วยเหตุนี้เป่าบาสซูนจึงได้รับฉายาว่า “ตัวตลกของวงดุริยางค์” (The Clow Of The Orchestra)

4. ดับเบิลบาสซูน (Double Bassoon) มีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมากกว่าเป่าบาสซูน เป่าชนิดนี้ผู้เป่าจะตั้งตัวเป่ากับพื้น เสียงของดับเบิลบาสซูนต่ำห้าว และให้ความรู้สึกที่ลึกซึ้ง น่ากลัว จึงเหมาะอย่างยิ่งที่จะใช้เป่าชนิดนี้บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับภูตผีปีศาจ และความตาย

5. ปี่คลาริเน็ต (Clarinet) เป็นปี่ที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญของวงดุริยางค์ วงโยชวาทิต วงแจ๊ส และเหมาะที่จะใช้บรรเลงเดี่ยวอย่างมาก ปี่คลาริเน็ตมีช่วงลำดับเสียง (Compass) กว้างมากที่สุดในการบรรดาเครื่องลมไม้ เสียงสูง ๆ จะแหลมคม เสียงระดับกลาง ๆ จะราบเรียบนุ่มนวล กลมกล่อม ส่วนเสียงต่ำ ๆ จะทุ้ม ลึก มีลักษณะเฉพาะตัว ปี่เบสคลาริเน็ต (Bass Clarinet) เป็นปี่ที่มีเสียงต่ำ สุ่มเสียงของมันนุ่มนวล ทุ้มลึก

กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง (Brass Section)

กลุ่มเครื่องลมทองเหลืองหรือแตร ก็จะเป็นเครื่องดนตรีที่ทำให้วงดุริยางค์มีพลังอำนาจเกริกเกรียงไกรยิ่งขึ้น แตรที่จะแนะนำให้รู้จักอันดับแรกคือ

1. เฟรนช์ฮอร์น (French Horn) หรือมักจะเรียกกันสั้น ๆ ว่า “ฮอร์น” ฮอร์นเป็นเครื่องดนตรีที่เก่าแก่มาชนิดหนึ่ง ต้นกำเนิดของแตรชนิดนี้คือเขาสัตว์ ดังจะเห็นได้จากแตรโซฟาร์ (Shofar) ของชาวอิบรูที่ทำได้ด้วยเขาแกะ แตรฮอร์นได้มีพัฒนาการต่อเนื่องมาทุกยุคทุกสมัย จนกระทั่งกลายเป็น “แตรสำหรับการล่าสัตว์” (Hunting Horn) ในสมัยก่อนพวกผู้ตีชาวยุโรปเมื่อจะออกไปล่าสัตว์ จะต้องจัดขบวนเป็นการใหญ่ มีทั้งนายพราน สมุนบริวารขี่ม้าพร้อมด้วยสุนัขติดตามไปด้วยจำนวนมาก และบุคคลที่ขาดไม่ได้คือ “คนเป่าแตรล่าสัตว์” ซึ่งจะต้องติดตามไปด้วยเพื่อให้สัญญาณต่าง ๆ สัญญาณฮอร์น (Horn Signals) นำฟังมาก ถ้าได้ยินแว่วมาจากไกล ๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีคีตกวีหลายคนชอบที่จะนำสัญญาณฮอร์นมาสอดแทรกบทเพลงที่เขาประพันธ์ขึ้น เสียงของฮอร์นเหมือนเสียงเป่าเขาสัตว์ คือมีลักษณะโปร่งเบา นุ่มนวล กังวาน เป็นเสียงที่ก่อให้เกิดความสง่างามที่สุดในบรรดาเครื่องดนตรีทั้งหลาย ผู้เป่าจะเล่นให้แผดก้องแสดงอำนาจก็ได้ หรือจะเล่นอ่อนหวานละมุนละไมก็ได้ คีตกวีหลายคนนิยมใช้ฮอร์นบรรยายความงดงามของธรรมชาติ

2. ทรัมเปต (Trumpet) ทรัมเปตเป็นแตรที่รู้จักกันดีทั้งในด้านรูปร่างและสุ่มเสียงของมัน เสียงของแตรนี้สดใส ชัดเจน บริสุทธิ์ สามารถปลุกให้เกิดความกล้าหาญ ตื่นเต้นและรุกร้าใจได้ดีว่าเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ

3. ทรอมโบน (Trombone) ทรอมโบนสามารถเปล่งเสียงระดับต่าง ๆ ได้ด้วยการเลื่อนท่อลมเข้า-ออก ฉะนั้น เครื่องดนตรีชนิดนี้จึงมีชื่อว่า “สไลด์ทรอมโบน” (Slide Trombone) ทรอมโบนเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถให้เสียงแสดงถึงความอำนาจและความสง่าผ่าเผย

4. ทูบา (Tuba) เป็นเครื่องเป่าที่มีขนาดใหญ่จนผู้เป่าจะต้องอุ้มขึ้นเวลาเป่า เสียงของทูบาทุ้มลึก นุ่มนวล ไม่ค่อยแตกพร่า และบางครั้งออกจะติดตลกอยู่บ้าง

กลุ่มเครื่องเพอคัชชัน

เครื่องดนตรีกลุ่มสุดท้ายของวงดุริยางค์ คือ “กลุ่มเครื่องเพอคัชชัน” เครื่องเพอคัชชัน มีผู้เรียกในภาษาไทยว่า เครื่องตีบ้าง เครื่องกระทบบ้าง และเครื่องประกอบจังหวะบ้าง จะว่าไปแล้วการเรียกเครื่องตีก็ยังไม่ถูกต้องนัก เพราะเครื่องดนตรีประเภทนี้มีมากมายหลายชนิด

บางชนิดจะเขย่าก็ได้ ตั้้นก็ได้ รูดก็ได้ เคาะก็ได้ ฯลฯ หรือการเรียกว่า เครื่องกระทบ ก็ยังมีได้
ครอบคลุมทั้งหมดของการบรรเลง ส่วนที่เรียกว่าเครื่องประกอบจังหวะนั้น จะเห็นว่าเครื่องดนตรี
บางชนิดในกลุ่มนี้ก็ได้ประกอบจังหวะแต่อย่างเดียว บางชนิดยังสามารถเล่นท่วงทำนอง
(Melody) ได้อีกด้วย ฉะนั้น เมื่อยังไม่มีคำในภาษาไทยเหมาะสมที่จะใช้เรียกเครื่องดนตรีในกลุ่มนี้
จึงขอเรียกว่า เครื่องเพอคซันชั่น เครื่องประเภทนี้มีมากมายหลายชนิด สุดแล้วแต่คีตกวีจะนำมาใช้
แต่ที่สำคัญที่สุดคือ “กลองทิมพานี” (Timpani) นอกนั้น ก็มีพวกเครื่องเพอคซันชั่นที่สำคัญอื่น ๆ
อีก เช่น

1. กลองใหญ่ (Bass Drum)
2. ฆ้อง (Gong)
3. กลองเล็ก (Snare Drum Or Side Drum)
4. ฆ้องค้อน (Wood Blocks)
5. ฉาบ (Cymbals)
6. ไซโลโฟน (Xylophone)
7. กิ่ง (Triangle)
8. กลอกเค้นชปีล (Glockenspiel)
9. กรับสเปน (Castanets)
10. เซลเลสตา (Celesta)
11. รำมะนา (Tambourine)
12. ระฆังราว (Tubular Bells)

4) ลักษณะการจัดวงออร์เคสตราในยุคสมัยต่าง ๆ

วิวัฒนาการของวงออร์เคสตราเริ่มขึ้นในราว ค.ศ. 1600 ช่วงเวลา 400 ปี ทำให้
ลักษณะของวงออร์เคสตราแตกต่างกันออกไปตามยุคสมัยของดนตรี ลักษณะของวงออร์เคสตราที่
สำคัญ มีดังนี้ (ดนตรีตะวันตก. 2551 : 162-174)

(1) วงออร์เคสตรายุคบาโรก

วงออร์เคสตราในยุคนี้จัดได้ว่า เป็นยุคแรกของวงออร์เคสตรา ไม่มีมาตรฐาน
ที่แน่นอนอนมักประกอบด้วย

เครื่องสาย คือ ไวโอลิน สองแนว (ไวโอลิน 1 และไวโอลิน 2) วิโอลา
เชลโล และดับเบิลเบส

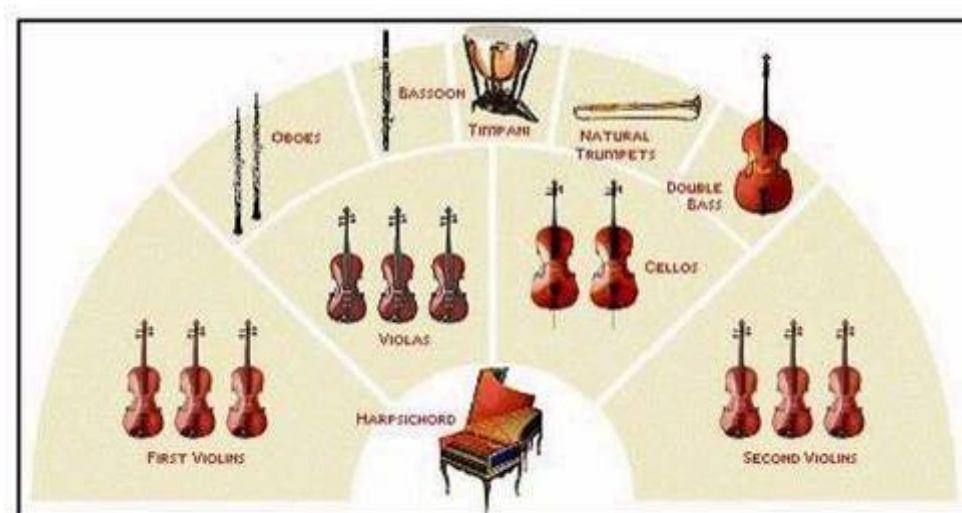
เครื่องลมไม้ คือ โอโบ 3 เครื่อง บาสซูน 1 เครื่อง บางครั้งมีฟลูต

เครื่องลมทองเหลือง คือ ทรัมเป็ต 3 ตัว บางครั้งก็มีฮอร์น

เครื่องประกอบจังหวะ คือ ทิมพานี

นอกจากนี้อาจจะมีซาร์ฟซิคอร์ดเล่นเป็นแนวเบส หรืออาจจะใช้อร์แกนเมื่อเป็นบทเพลงเกี่ยวกับศาสนา คือ เพลงโบสถ์ และอาจมีซาร์ฟหรือฟลูตอยู่ด้วย

ที่มา : คนตรีตะวันตก (2551 : 174)

ภาพประกอบ 6 วงออร์เคสตราสมัยบาโรค

(2) วงออร์เคสตราในยุคคลาสสิก ในยุคนี้วงออร์เคสตราเริ่มมีแบบแผนมากขึ้น อาจแบ่งได้เป็นสองลักษณะ คือ วงเครื่องสายออร์เคสตรา (Sting Orchestra) ได้แก่ วงออร์เคสตราที่มีแต่เครื่องสายล้วน ๆ และวงออร์เคสตราที่มีเครื่องดนตรีทั้ง 4 กลุ่ม ครบถ้วน

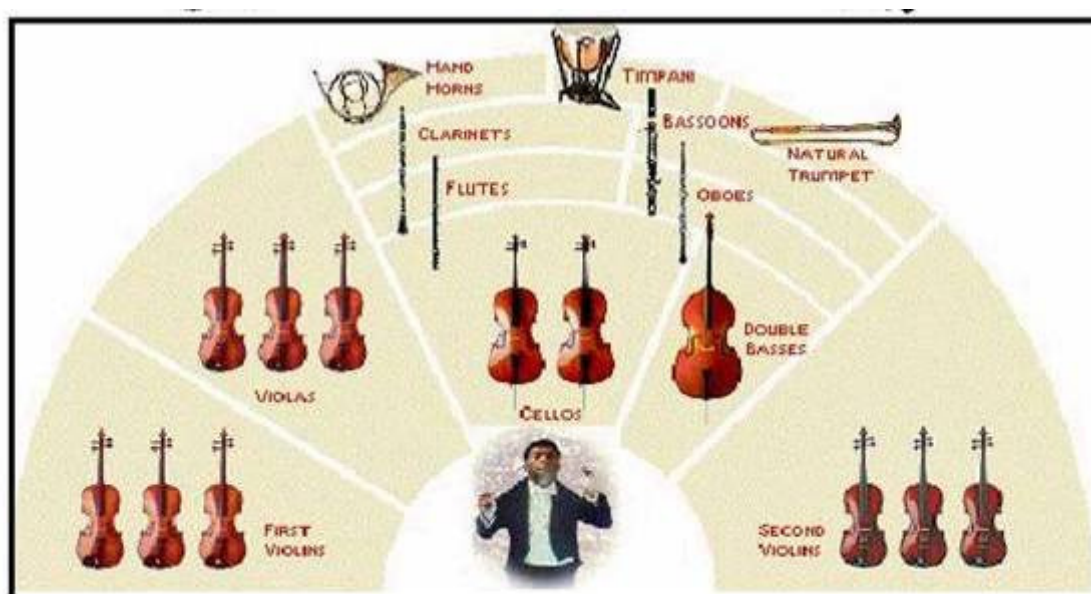
วงออร์เคสตราในยุคปัจจุบันประกอบด้วย

- ฟลูต จำนวน 2 เครื่อง
- ฮอร์น จำนวน 2 เครื่อง
- โอโบ จำนวน 2 เครื่อง
- ทรัมเป็ต จำนวน 2 เครื่อง
- คลาริเน็ต จำนวน 2 เครื่อง
- กลองทิมปานี จำนวน 2 ใบ
- บาสซูน จำนวน 2 เครื่อง
- และเครื่องสาย (จำนวนหนึ่ง)

จำนวนผู้เล่นเครื่องสายในแต่ละแนว มิได้แน่นอนแล้วแต่ว่าใครเป็นเจ้าของวง ออร์เคสตราของเจ้านายในวังหรือปราสาท ในกลุ่มเครื่องสายจะมีแนวต่าง ๆ ดังนี้ ไวโอลิน 1 ไวโอลิน 2 (มักจะมีผู้เล่นเท่ากัน โดยไวโอลิน 1 เล่นแนวทำนอง และไวโอลิน 2 เล่นแนวประสาน) วิโอลา เซลโล และดับเบิลเบส ซึ่งจัดเข้าอยู่ในกลุ่มเครื่องสายของวงออร์เคสตราด้วย

ในบางครั้งผู้ประพันธ์เพลงบางคนจะเติมทอมโบนและฮาร์พเข้าไปในวง ออร์เคสตราด้วย รวมทั้งการใช้พวกเครื่องตีหลายชิ้นนอกเหนือไปจากกลองทิมปานี

ที่มา : คนตรีตะวันตก (2551 : 164)

ภาพประกอบ 7 วงออร์เคสตราสมัยคลาสสิก

(3) วงออร์เคสตราในยุคโรแมนติก อาจกล่าวได้ว่า พัฒนาการของวงออร์เคสตรา มาถึงจุดที่เป็นมาตรฐานในสมัยโรแมนติก เพราะเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นให้มากขึ้นด้วย เพื่อคุณภาพ เสียง แสดงพลังอำนาจของวงออร์เคสตราที่แท้จริง การจัดวงออร์เคสตราในรูปแบบของเบร์ลิโอส

จัดได้ว่าเป็นวงออร์เคสตราขนาดใหญ่ ประกอบด้วย

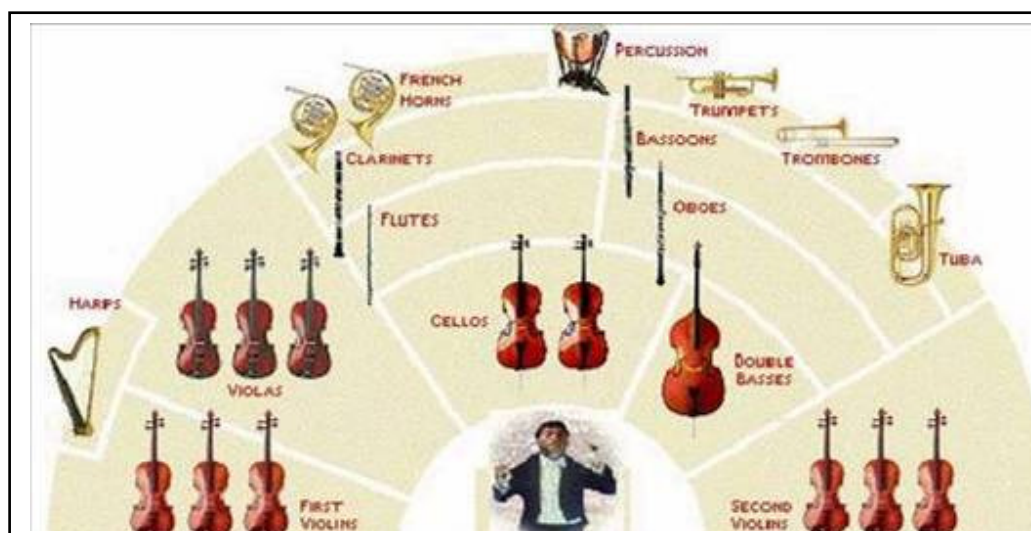
- ฟลูต จำนวน 4 เครื่อง
- ดับเบิลเบส จำนวน 8 เครื่อง
- โอโบ จำนวน 4 เครื่อง
- ฮอร์น จำนวน 4 เครื่อง
- คลาริเน็ต จำนวน 4 เครื่อง

ทรัมเป็ต จำนวน 4 ตัว
 บาสซูน จำนวน 4 เครื่อง
 ทรอมโบน จำนวน 4 ตัว
 ไวโอลิน 1 จำนวน 14 คัน
 ทิมปานี จำนวน 1 ชุด
 ไวโอลิน 2 จำนวน 14 คัน
 กลองใหญ่ จำนวน 1 ใบ
 วิโอลา จำนวน 8 เครื่อง
 ฉาบ จำนวน 1 คู่
 เชลโล จำนวน 10 เครื่อง

ฮาร์พ จำนวน 1 คู่

วงออร์เคสตราขนาดนี้จะใช้ผู้เล่นทั้งหมดกว่า 80 คน นอกจากนี้ การจัดวงออร์เคสตร้ามักจะมีการเพิ่มเครื่องดนตรีบางชนิดและเครื่องตีชนิดต่าง ๆ เข้าไปอีกตามความต้องการของผู้ประพันธ์ เช่น บทเพลงของวงออร์เคสตราที่ใช้บรรเลงโอเปร่าบางเรื่อง ของ วากเนอร์ (Wagner) เพิ่มทูบา ในกลุ่มเครื่องทองเหลือง ใช้ฮาร์พ 6 ตัว รวมทั้งมีสมเหล็กและฉาบด้วย จะเห็นได้ว่า วงออร์เคสตราในยุคนี้ขนาดใหญ่ขึ้นมาก เมื่อเทียบกับวงออร์เคสตราในยุคบาโรก ซึ่งอาจจะมีผู้เล่นอย่างมากเพียง 20-30 คน

ที่มา : คนตรีตะวันตก (2551 : 165)

ภาพประกอบ 8 วงออร์เคสตราสมัยโรแมนติก

(4) วงออร์เคสตราในยุคปัจจุบัน ขนาดของวงออร์เคสตราในปัจจุบันมีความแตกต่างกันไปตามสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ รวมทั้งจุดมุ่งหมายในการบรรเลงเพลงด้วย โดยปกติอาจจะแบ่งวงออร์เคสตราได้เป็นสองลักษณะ คือ วงออร์เคสตราขนาดเล็ก มักจะมีผู้เล่นไม่เกิน 60 คน และวงออร์เคสตราขนาดใหญ่ มีผู้เล่นประมาณ 80-100 คน ซึ่งสองในสามของนักดนตรีจะเป็นกลุ่มเครื่องสาย หนึ่งในสี่จะเป็นนักดนตรีกลุ่มเครื่องลมไม้และเครื่องทองเหลือง ส่วนเครื่องตีจะใช้นักดนตรีประมาณ 4-5 คน อัตราส่วนการจัดวงออร์เคสตราเช่นนี้ทำให้เสียงดนตรีที่ได้มีความสมดุลและเหมาะสม ตัวอย่างของการจัดวงออร์เคสตราขนาดใหญ่ซึ่งเป็นวงเมืองระดับใหญ่ ๆ

กลุ่มเครื่องสาย

ไวโอลิน 1 จำนวน 18 คัน

ไวโอลิน 2 จำนวน 15 คัน

วิโอลา จำนวน 12 คัน

เชลโล จำนวน 12 เครื่อง

ดับเบิลเบส จำนวน 12 เครื่อง

กลุ่มเครื่องลมไม้

ฟลูต จำนวน 3 เครื่อง

ปิกโคโล จำนวน 1 เครื่อง

โอโบ จำนวน 3 เครื่อง

อิงลิชฮอร์น จำนวน 1 เครื่อง

คลาริเน็ต จำนวน 3 เครื่อง

เบสคลาริเน็ต จำนวน 1 เครื่อง

บาสซูน จำนวน 3 เครื่อง

ดับเบิลบาสซูน จำนวน 1 เครื่อง

กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

ฮอร์น 4-6 เครื่อง

ทรัมเป็ต จำนวน 4 ตัว

ทรอมโบน จำนวน 3 ตัว

ทูบา จำนวน 1 เครื่อง

กลุ่มเครื่องตี

กลองทิมปานี จำนวน 1 ชุด (ผู้เล่น 1 คน)

กลองใหญ่

กลองเล็ก

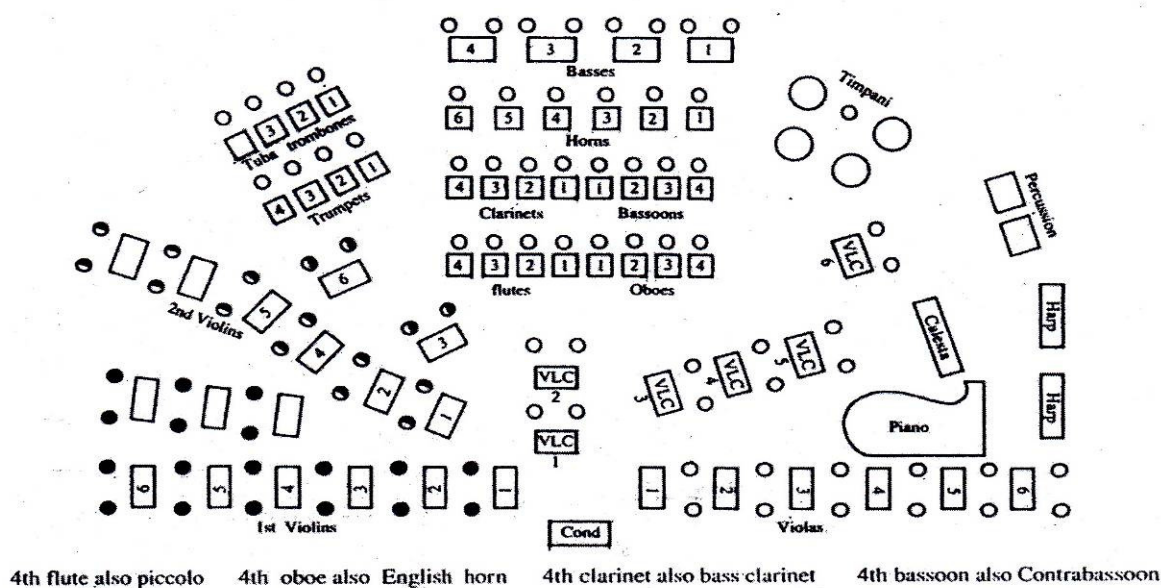
ไซโลโฟน

สามเหลี่ยม แบน แทมโบรีน ฯลฯ (ปกติใช้ผู้เล่น 2-4 คน)

นอกจากนี้ยังมีเครื่องดนตรีสำคัญบางชิ้นอยู่ในวงออร์เคสตราด้วย ถ้าบทเพลงบรรเลงมีความจำเป็นต้องใช้ ซึ่งได้แก่ ฮาร์พ 2 คัน และเปียโนหรือออร์แกน 1 เครื่อง

การจัดวงออร์เคสตร้าคำนึงถึงความกลมกลืน ความสมดุลของเสียงเครื่องดนตรีแต่ละกลุ่มโดยทั่วไปกลุ่มเครื่องสายจะอยู่ด้านหน้าสุด ส่วนเครื่องลมทองเหลืองและเครื่องตีแต่ละกลุ่มโดยทั่วไปกลุ่มเครื่องสายจะอยู่ด้านหน้าสุด ส่วนเครื่องลมทองเหลืองและเครื่องตีจะอยู่ด้านหลังสุด บริเวณกลางของวงจะเป็นเครื่องลมไม้ รายละเอียดการจัดวงจะแตกต่างกันออกไป เช่น วงซิมโฟนีออร์เคสตร้าขนาดใหญ่ ของวงบอสตัน ซิมโฟนีออร์เคสตร้า และซิกาโกซิมโฟนีออร์เคสตร้า

(1) วงบอสตันซิมโฟนีออร์เคสตร้า เป็นวงขนาดใหญ่ประกอบด้วยนักดนตรีประมาณ 100 คน เป็นวงดนตรีประจำเมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา (สี่เหลี่ยมแทนที่วงโน้ต ดนตรี วงกลมเล็ก ๆ แต่ละวงแทนนักดนตรี)

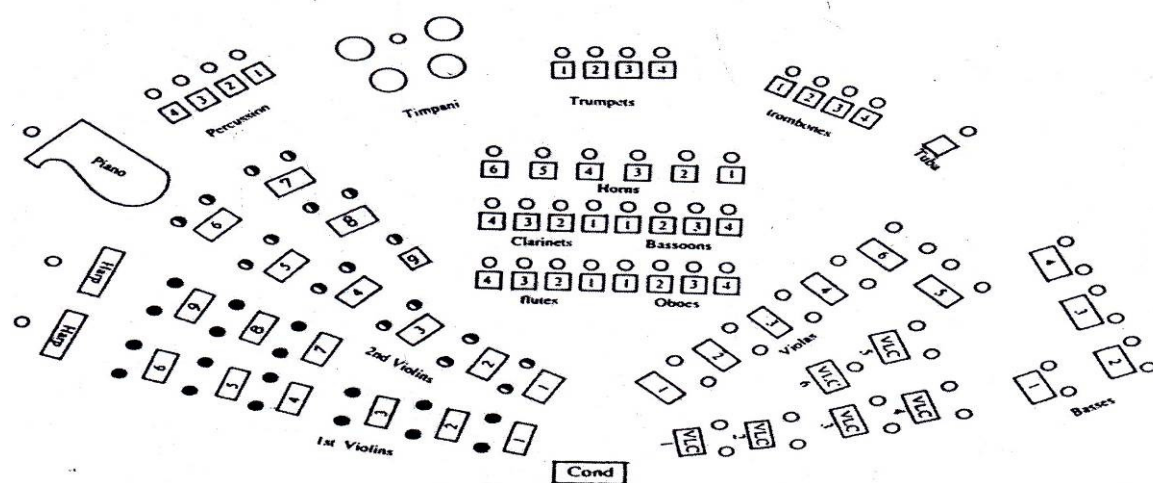

ที่มา : สัจจิตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก (2554 : 80)

ภาพประกอบ 9 แผนผังวงบอสตันซิมโฟนีออร์เคสตร้า

(2) วงซิมโฟนีอออร์เคสตรา เป็นวงอออร์เคสตราขนาดใหญ่ ประกอบด้วยนักดนตรีประมาณ 100 คน เป็นวงดนตรีอออร์เคสตราประจำเมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา (สี่เหลี่ยมแทนที่วางโน้ตดนตรี วงกลมเล็ก ๆ แต่ละวงแทนนักดนตรี)

ที่มา : สังกีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก (2554 : 81)

ภาพประกอบ 10 แผนผังวงซิมโฟนี อออร์เคสตรา

5) การเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงอออร์เคสตรา (Orchestration)

(ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. 2554 : 79)

บทประพันธ์ประเภทที่บรรเลงโดยวงอออร์เคสตรามีหลายประเภท เช่น ซิมโฟนี ดนตรีบรรยายเรื่องราวโอเปร่า เป็นต้น การประพันธ์เพลงสำหรับวงอออร์เคสตราเป็นศิลปะและศาสตร์ที่จะต้องศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเครื่องดนตรีในวงอออร์เคสตรามีหลายชนิด ผู้ประพันธ์ต้องศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้น ข้อจำกัดของเครื่องดนตรี เพื่อจะวางแผนการประพันธ์ให้เหมาะสม นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเรียบเรียงเสียงประสาน ซึ่งเป็นวิชาหนึ่งของทฤษฎีดนตรี ผู้ประพันธ์ในลักษณะนี้จะเป็นผู้คิดทำนองเพลงขึ้น เรียบเรียงเสียงประสานเพื่อวงอออร์เคสตรา ด้วยตนเองทั้งหมด (Randel. 1986) ซึ่งนักประพันธ์เพลงในลักษณะนี้เรียกว่า Composer สำหรับผู้ประพันธ์เพลงที่แต่งทำนองขึ้นมาจะเรียกว่า Song Writer และจะมีผู้เรียบเรียงเสียงประสานต่างหาก ซึ่งมีหน้าที่นำทำนองเพลงมาสอดใส่เติมแต่งเรื่องการประสานเสียง การกำหนดเครื่องดนตรีที่จะบรรเลง ผู้ทำหน้าที่นี้เรียกว่า อาเรนเจอร์ (Arranger) ซึ่งเพลงสมัยนิยมมักจะเขียนเพลงและผู้เรียบเรียงเสียงประสานคนละคนกัน จึงเห็นได้ว่า ผู้ประพันธ์เพลงคลาสสิกเป็นนักประพันธ์เพลงที่ต้องศึกษาดนตรีมาเป็นอย่างดี ต้องเป็นทั้งผู้สร้างสรรค์ทำนอง ตลอดจนทุกสิ่งทุก

อย่างที่เรียกว่า คนตรี นอกจากนี้บทเพลงประเภทคลาสสิกมักจะมีความยาวมาก เนื้อหาสาระในบทเพลงจึงต้องมากตามไปด้วย จะเห็นได้ว่าบทเพลงที่บรรเลงด้วยวงออร์เคสตราเป็นโน้ตดนตรีที่เขียนให้แต่ละเครื่องมือใช้บรรเลง โน้ตเพลงของบทเพลงที่บรรเลงด้วยวงออร์เคสตราจึงต้องแยกออกไปเป็นของแต่ละเครื่องมือ นอกจากนี้ยังมีโน้ตเพลงที่รวมเครื่องดนตรีทุกชิ้นไว้ด้วยกันเรียกว่า สกอร์ (Scores) เป็นโน้ตเพลงสำหรับผู้อำนวยเพลงใช้ในการกำกับวงออร์เคสตรา เพื่อให้ผลรวมของการบรรเลงออกมาในบทเพลงเดียวกัน ผู้อำนวยเพลงจึงมีความสำคัญมากในวงออร์เคสตรา เพราะต้องคอยฟังและดูโน้ตเพลงให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ประพันธ์เพลงที่ประพันธ์ไว้

โน้ตเพลงของผู้อำนวยเพลงมีรูปแบบที่แน่นอน โดยมีการจัดแบ่งโน้ตของเครื่องดนตรีแต่ละชนิดแยกจากกันเป็นแนว ๆ ไป โดยมีการจัดเรียงลำดับจากบรรทัดบนลงมาบรรทัดล่างสุดดังนี้

เครื่องลมไม้ เครื่องทองเหลือง เครื่องตี ฮาร์พ เครื่องสายต่าง ๆ ถ้ามีแนวขั้วร้อง อาจจะอยู่เหนือแนวเครื่องสาย หรืออยู่ระหว่างแนวไวโอลินและเชลโล

วงออร์เคสตราจัดได้ว่าเป็นวงดนตรีมาตรฐาน สำหรับการบรรเลงดนตรีคลาสสิก บทเพลงที่ใช้บรรเลงก็วงออร์เคสตรา มีอยู่หลายประเภทดังได้กล่าวมาแล้ว เช่น เพลงซิมโฟนี เพลงบรรยายเรื่องราวโอเปร่า เป็นต้น นอกจากนี้ในปัจจุบันมีผู้เรียบเรียงเสียงประสานหลายคน นำเอาเพลงสมัยนิยมมาเรียบเรียงเสียงประสานได้วงออร์เคสตร้ามารบรรเลง ซึ่งสามารถหาฟังได้ทั่วไป

บทบาทของวงออร์เคสตร้ามียากมายในดนตรีประเภทคลาสสิกและดนตรีประเภทอื่น ๆ การเรียนรู้เรื่องวงออร์เคสตราจึงสามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจดนตรีได้ดีขึ้น และเป็นพื้นฐานความเข้าใจในเรื่องบทเพลงประเภทต่าง ๆ ที่จะกล่าวถึงเป็นลำดับ

2. ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทยและสิงคโปร์ได้รับอิทธิพลทางดนตรีมาจากการที่วัฒนธรรมตะวันตกเข้าสู่ประเทศทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบกับความเจริญทางด้านวัฒนธรรมตะวันตกที่มีอิทธิพลในประเทศ เช่น การค้า การปกครอง ความเป็นอยู่ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาติทางตะวันตกมากขึ้น ทำให้อารยะธรรมของชาวตะวันตกได้เข้ามาสู่ทั้งประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ รวมทั้งบทเพลงต่าง ๆ ของของชาชาติทางตะวันตกด้วย มีการนำเครื่องดนตรีมาใช้ในการเดินแถวของทหาร และในที่สุดก็ได้พัฒนามาเป็นวงโยธวาทิต

2.1 ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศไทย

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 (ครองราชย์สมบัติ ระหว่างปี พ.ศ. 2394-2411) ดนตรีตะวันตกพวกตะวันตกนี้มีขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 ซึ่งได้จ้างครูอังกฤษมา 2 คน เพื่อสอนทหารเป่าเครื่องฝรั่ง ซึ่งเพลงที่เป่าจะเป็นเพลง God Save The Queen ตามแบบอังกฤษ ใช้

สำหรับเป่านาทหารเดิน และเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 (ครองราชย์สมบัติ ระหว่างปี พ.ศ. 2411-2453) เสด็จไปยังเมืองชวา ปี พ.ศ. 2514 และไปประทับอยู่ที่เมืองปัตตาเวีย ชาวฮอลันดา ถาถึงเพลงชาติของไทย เพื่อเอาไปทำรับเสด็จ เป็นเหตุให้คิดขึ้นว่าจะต้องมีเพลงชาติของไทยสำหรับใช้ตรวจทำค่านับ พระองค์โปรดให้เรียกผู้ชำนาญเพลงดนตรีไทยมาปรึกษาหาเพลงไทยที่ควรเอามาใช้เป็นเพลงค่านับเหมือนอย่าง เพลง God Save The Queen ของอังกฤษ พวกครูดนตรีไทยก็ได้มากปรึกษากัน ซึ่งก็มีครูดนตรีดังต่อไปนี้

ครุมนรกฎ (ครุมนโหรีหลวง)

พระประดิษฐไพเราะ (มีแขก)

พระเสนาสุริยวงศ์ (ขุนเณร)

ในขณะนั้นครูดนตรี ทูลเสนอเพลงสรรเสริญพระบารมี เป็นเพลงให้ตรวจเป่าเป็นเพลงค่านับ พระองค์จึงโปรดให้ มิสเตอร์เฮวด์ เช่น ซึ่งเป็นครูตรวจทหารมหาดเล็กอยู่ในขณะนั้นเป็นคนเอาไปแต่งเป็นเพลงตรวจ เพลงสรรเสริญพระบารมีเป็นเพลงที่มีมาแต่โบราณ รัชกาลที่ 5 ทรงให้มิสเตอร์ ยาค็อบ ไฟต์ (Jacob Feit) ชาวเยอรมันสัญชาติอเมริกัน ซึ่งเป็นบิดาของศาสตราจารย์พระเจนสุริยวงศ์ เป็นครูสอนตรวจฝรั่ง ตอนหลังได้พระราชทานยศเป็นร้อยเอกยา ค็อบไฟต์ เป็นผู้เรียบเรียงเสียงประสาน 4 แนว สำหรับใช้ขับร้องหมู่ 4 ขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อใช้ขับร้องควบคู่ไปกับวงดนตรี ซึ่งเนื้อร้องประพันธ์โดยสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 (ครองราชย์สมบัติ ระหว่างปี พ.ศ. 2453-2468) ในด้านดนตรีฝรั่ง พระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้มีการจัดตั้งวงดุริยางค์ (Orchestra) ขึ้นเป็นครั้งแรกในเมืองไทย (สมัยนั้นเรียกว่า วงเครื่องสายฝรั่ง) โดยมอบให้กรมมหรสพ มีหน้าที่เป็นฝ่ายดำเนินการ โดยให้คัดเลือกนักดนตรีไทยในกรมพิณพาทย์หลวง ไปฝึกหัดเครื่องสายฝรั่ง แต่ก็ให้ไปด้วยความสมัครใจของนักดนตรี (วิรัชชาติ เปรมาภรณ์. 2537 : 4)

กรมมหรสพ เริ่มตั้งขึ้น ณ วังจันทร์เกษม (บริเวณกระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบัน) แบ่งส่วนราชการออกเป็น 6 ส่วน คือ

- 1) กรมบัญชาการ
- 2) กรมช่างมหาดเล็ก
- 3) กรมพิณพาทย์หลวง
- 4) กรมโขนหลวง
- 5) โรงเรียนทหารกระบี่หลวง
- 6) กรมเครื่องสายฝรั่งหลวง

สำหรับข้าราชการ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ได้คัดเลือกมาฝึกคนตรีตะวันตก มีดังนี้

- 1) พระประณีตวรศัพท์ (เขียน วรวาทีน)
- 2) พระเพลงไพเราะ (โสม สุวาทิต)
- 3) หลวงไพเราะเสียงซอ (อุ้น คุรยะชีวิน)
- 4) หลวงว่องจะเข้รับ (โต กมลวาทีน)
- 5) หลวงสร้อยสำเนียงสนธิ์ (เพิ่ม วัฒนวาทีน)
- 6) ขุนเพลินเพลงประเสริฐ (จี วิณิน)
- 7) ขุนเพลินเพลงประชัน (บุตร วิณิน)
- 8) ขุนสนั่นบรรเลงกัจ (ญวน โดษะกาญจน)
- 9) ขุนสนิทบรรเลงการ (จง จิตตเสวี)
- 10) ขุนสมาน เสียงประจักษ์ (เถา สิ้นธนาคาร)
- 11) หมื่นสมัครเสียงประจิต (เจ๊ก ประสานศัพท์)
- 12) หมื่นวาทิตสรศิลป์ (ใส คุรยะประกฤต)
- 13) หมื่นวาทินสรเสียง (วงศ์ คุรียประมา)
- 14) ขุนสำเนียงชั้นเชิง (มน โกมลรัตนะ)
- 15) หมื่นสำเร็จชวนชม (ภู พูลผลิน)
- 16) หมื่นเร้าใจ (บุญธรรมอัมพะผลิน)
- 17) หมื่นวิณาประจิม (ชิต กลัมพกานนท์)
- 18) ขุนสังคีตศัพท์เสนาะ (ปลื้ม วิณิน)
- 19) ขุนสงเคราะห์ศัพท์สออง (แฟ้ม โกศัยเนตร)
- 20) หมื่นคุรียงค์เจนจังหวะ (แจ่ม สุนทรมณฑล)
- 21) หมื่นคุรียะเจนใจ (น่วม สามผลิน)
- 22) ขุนบำเรอจิตรจรุง (ห่อ คุปตะวาทีน)
- 23) นายโหมด โดษะกาญจนะ
- 24) นายฟัก ฤกษ์ปาณี
- 25) นายไปล์ ฤกษ์ปาณี
- 26) นายดี โกศัยเนตร
- 27) นายวงศ์ ลักษโสภาส
- 28) นายทับ ปัทมพุกกณะ
- 29) นายช่วง บุญยะมาสิก
- 30) นายคำ คุปตะวาทีน

- 31) นายวงศ์ สิ้นธนาคร
- 32) นายวงศ์ ลักขโณภาส
- 33) นายผัน นาคคุ้ม
- 34) ขุนพิโรธมยา (ภักดี รัตนะภาณ)
- 35) นายฟุ้ง วิชัยวัฒน์
- 36) นายเจ็ด วิชัยวัฒน์
- 37) นายเจริญ วรโรณภาส (หนังสือพระราชทานเพลงศพพระเจณดุริยางค์.

2512 : 47-60)

นักดนตรีเหล่านี้ให้อยู่ในความดูแลของพระประณีตวรศัพท์ (เขียน วรวาทีน) หนังสือประวัติครู (พระเจณดุริยางค์ 16 มกราคม 2516) รัชกาลที่ 6 ได้ให้ผู้ฝึกหัดดนตรีฝรั่งเรียนย้ายมาเรียนกับครูนาซารี ครูสอนดนตรีชาวอิตาลี ซึ่งพูดภาษาไทยได้เพียงเล็กน้อย ในการสอนจึงต้องภาษาไปกันด้วย หลังจากพระมงกุฎเกล้ากลับจากประเทศเวียดนาม ก็ได้ให้สิบลตรี กุน เสนะวิณิน มีเชื้อชาติญวน สามารถพูดไทย ญวน ฝรั่งเศสได้ เป็นล่ามในการฝึกหัดเครื่องสาย ต่อมานักดนตรีวงเครื่องสายฝรั่ง ได้ย้ายไปฝึกหัดกันที่สวนมิสกวัน โดยมีครูนาซารีติดตามมาสอนและให้สิบลเอกกุน เสนะวิณิน ย้ายมาประจำเป็นผู้ควบคุมวงดนตรีและเป็นล่ามด้วย แต่ในระยะนั้นได้มีงานราชการในกรมพิณพาทย์หลวงค่อนข้างมาก จึงทำให้ผู้ที่ไม่เข้าใจในดนตรีฝรั่ง ย้ายกลับไปอยู่ยังสังกัดเดิมหลายท่าน เหลือผู้ที่ฝึกหัดวงเครื่องสายฝรั่งเพียงครั้งเดียว ซึ่งในการฝึกหัดเครื่องสายฝรั่งกับครูนาซารีในระยะนั้นได้ผลดีมาก จนสามารถบรรเลงเพลงง่าย ๆ ได้ประมาณ 25 เพลง เมื่อรัชกาลที่ 6 ทรงมีพระอาคันตุกเข้ามาเยือนประเทศไทย พระองค์ก็จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้วงเครื่องสายฝรั่งหลวงนี้ไปบรรเลงถวาย ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท อยู่เป็นประจำ

ครั้นเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ขึ้น ประเทศไทยได้ประกาศสงครามกับประเทศเยอรมัน ออสเตรีย และอังการี เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2460 ครูนาซารีซึ่งมียศเป็นร้อยเอกประจำกองทัพบกของประเทศอิตาลี ต้องถูกเรียกตัวกลับประเทศ ทำให้วงเครื่องสายฝรั่งหลวงขาดครูผู้ฝึกสอน คงเหลือแต่ ร้อยตรีกุน เสนะวิณิน ผู้เป็นล่าม (ภายหลังได้เลื่อนยศเป็นร้อยเอกหลวงดนตรีบรรเลง) เท่านั้น ซึ่งจะต้องช่วยประคับประคองวงดนตรีนี้ไว้ ทำให้ร้อยตรีกุน เสนะวิณิน มีภาวะที่จะต้องดูแลทั้งทางตรวจทหารและวงเครื่องสายฝรั่งหลวง จึงเป็นเหตุให้วงเครื่องสายฝรั่งหลวงมีคุณภาพลดลงไปตามลำดับ

พระยาวาระศิริ (เอวัน วาระศิริ) ขณะนั้นมีบรรดาศักดิ์เป็น ขุนสนธิ์วิชาการครูโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งรู้จักคุ้นเคยกับขุนเจนรธรัฐ (ปิติ วาทยะกร) เป็นอย่างดีได้กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงรับขุนเจนรธรัฐ มารับราชการในวงเครื่องสายฝรั่ง เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2460 และโปรดเกล้าฯให้ย้าย ร้อยเอกหลวงดนตรี

บรรเลง (กุน เสนะวิณิน) จากกระทรวงกลาโหม มาเป็นผู้ช่วยขุนเจนรรัฐ ส่วนสถานที่ฝึกหัดให้ย้ายไปอยู่ที่สโมสรเสือป่า ภายในพระราชวังสวนจิตรดา และเมื่อขุนเจนรรัฐ ได้ย้ายมาประจำเป็นครูสอนวงเครื่องสายฝรั่งหลวงได้ไม่นานก็ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเลื่อนยศและเปลี่ยนราชทินนามเป็นหลวงเจนดุริยางค์

ในระหว่างที่หลวงเจนดุริยางค์กำลังปรับปรุงวงเครื่องสายฝรั่งหลวงอยู่นั้น บรรดาท่านที่มีฝีมือทางดนตรีไทย เช่น พระประณีตวรศัพท์ พระเพลงไพเราะ หลวงไพเราะเสียงซอและหลวงว่องจะเข้ารับ ได้ขอโอนกลับไปปฏิบัติราชการทางดนตรีไทยตามเดิม หลวงเจนดุริยางค์ได้วางโครงการขยายวงเครื่องสายฝรั่งหลวงให้เป็นปีกแผ่นมั่นคงยิ่งขึ้น ด้วยการรับสมัครนักดนตรีที่อายุน้อย ให้เข้ามาฝึกหัดใหม่เป็นรุ่น ๆ ไป ดังนี้

นักเรียนรุ่นที่ 1

- 1) ร.อ.เมย์ เอื้อเฟื้อ
- 2) นายฉอ้อน (โกลก) เนตะสูตร
- 3) นายเต็ม เสนะสกุล
- 4) นายประเสริฐ วิเศษศิริ
- 5) หมื่นประไพเพลงประสม
- 6) หมื่นวิณิน ประณีต
- 7) นายมิ่ง โกมลรัตน์ะ
- 8) นายดำรง เพื่อนยิ่งยง
- 9) นายบุญให้ พ่วงพิพัฒน์
- 10) นายสนิท กมลวาทิน
- 11) นายเชื้อ อัมพะผลิน
- 12) นายเดช จำรักษ์
- 13) นายเจริญ จุลดิลก
- 14) นายน้ำ อุกุภากริ
- 15) นายเทียน ศิวนวลหงส์
- 16) นายเอื้อน สวนสุวรรณ
- 17) นายหวล สิ้นธนาคร

นักเรียนรุ่นที่ 2

- 1) นายสมบุญ ดวงสวัสดิ์
- 2) นายประชุม วิเศษประภา
- 3) นายเล็ก ศรชัย

- 4) นายชิน โกศัยเนตร
- 5) นายชิน ทองปลิว
- 6) นายบุตร ทองปลิว
- 7) นายต๋วย เอี้ยวประณีต
- 8) นายต๋วย เวชบุตร

วงเครื่องสายฝรั่งหลวงได้แบ่งออกเป็น 2 วง เฉพาะวงที่ 2 ซึ่งเป็นวงสำรองที่มีนักดนตรียังมีฝีมือยังไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งจะมีครูจากกรมพิณพาทย์หลวง คือ ขุนสมานเสียงประจักษ์ เป่าปี่ บาสซูน ช่วยสอนเครื่องเป่าเกือบทุกชนิด ขุนสำเนียงเชิงชั้น ตีกลองทิมพานี ก็จะทำการสอนเครื่องตีประกอบจังหวะเกือบทุกชนิด ภายหลังก็ช่วยสอนไวโอลินอีกด้วย สำหรับคนเก่า ๆ ที่มีฝีมือและยังอยู่บรรเลงดนตรีกับวงเครื่องสายฝรั่ง ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

- 1) ขุนสนั่นบรรเลงกิจ (ปีกลารีนีต)
- 2) ขุนสนิทบรรเลงการ (ไวโอลีน 1)
- 3) ขุนสังคีตศัพท์เสนาะ (ทรมเปต)
- 4) ขุนเพลินเพลงประเสริฐ
- 5) ขุนเปลิดเพลงประชัน
- 6) หมื่นสมักรเสียงประจิต
- 7) ขุนสงเคราะห์ศัพท์สอวาง
- 8) หมื่นดุริยางค์เงินจังหวะ
- 9) หมื่นดุริยะเจนาใจ
- 10) นายไปล์ สุนทรมณฑล
- 11) นายดี โกศัยเนตร
- 12) นายวงศ์ สิ้นธนาคร
- 13) นายทับ ปัทมพุกกณะ
- 14) นายเจริญ วรรณภาส
- 15) นายช่วง บุญยะมาสิก
- 16) นายคำคุปตะวาทีน
- 17) นายวงศ์ ลักขโณมาส
- 18) นายผัน นาคคุ้ม
- 19) นายเลิด วิชัยรัตน์ (ชมรมศิษย์เก่าพระเจนดุริยางค์. 2536 : 80-82)

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงโปรดให้กรมมหรสพ จัดตั้งร้าน“กาแฟนรสิงห์” ไว้เป็นที่ให้ประชาชนได้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน (กลางแจ้ง) โดยมีการจำหน่ายของว่าง เครื่องดื่ม เครื่องสำอางเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเวลาเย็น ถัดเข้าไปด้านในก็จะสร้างเป็นกระโจมถาวรทรง 6 เหลี่ยมขนาดใหญ่ใช้สำหรับบรรเลงดนตรีในทุก ๆ เย็นวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 17.00 น. ไปจนถึงเวลา 19.00 น. (การบรรเลงดนตรีสำหรับประชาชน ณ สังกัดศาลาของกรมศิลปากรในปัจจุบันนี้ ก็ได้เอาแบบอย่างนี้มาดำเนินการ เพียงแต่เพิ่มวันและเวลาให้เหมาะสมกับยุคสมัย) รายการบรรเลงนั้นจะมีดนตรีไทยของกรมพิณพาทย์หลวง กับวงดนตรีฝรั่งของกองเครื่องสายฝรั่งหลวง ผลัดกันบรรเลงวงละสัปดาห์ โดยจะมีโต๊ะเก้าอี้ตั้งไว้สำหรับให้ประชาชนนั่งรับประทานอาหารและฟังดนตรี ซึ่งก็มีประชาชนทั้งชาวไทยและต่างประเทศได้มาอุดหนุนและฟังดนตรีกันครั้งละประมาณ 300-400 คน เป็นประจำ

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 เสร็จสิ้นลง ครุณาซารี ได้เดินทางจากประเทศอิตาลี กลับมาประเทศไทยเพื่อทำการฝึกสอนเครื่องสายฝรั่ง ของกรมทหารม้า และวงเครื่องสายฝรั่งหลวง ร่วมกับหลวงเจนดุริยางค์อีกครั้ง โดยได้ทำการเรียบเรียงเสียงประสานเพลง “บาทสุณี” (เพลงหน้าพาทย์ชั้นสูงเพลงหนึ่งของไทย) สำหรับบรรเลงด้วยวงดุริยางค์แล้วมอบให้ หลวงเจนดุริยางค์ นำเอาไปบรรเลงถวายในงานพระราชพิธีอภิเษกสมรส สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนสุโขทัยธรรมราชา (พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7) กับหม่อมเจ้าหญิงรำไพพรรณี สวัสดิวัตน์ (สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีพระบรมราชินี) ณ พระราชวังบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2461 นับได้ว่าเพลงหน้าพาทย์ “บาทสุณี” เป็นเพลงไทยต้นแบบเพลงแรกๆที่ริเริ่มทำขึ้นในรูปแบบลักษณะที่เรียกว่า “เพลงไทยประสานเสียง” สำหรับบรรเลงด้วยวงดุริยางค์ (Orchestra)

สำหรับวงเครื่องสายฝรั่ง ทหารม้ารวม นั้นครุณาซารี ได้ฝึกสอนอย่างหนัก จนสามารถบรรเลงประกอบการแสดงละครเรื่อง “โอเปร่า” (Opera) ได้ใช้นักดนตรีของทหารม้ารวมร่วมกับนักดนตรีของกองเครื่องสายฝรั่งหลวงผสมกัน การฝึกซ้อมการแสดงละครแบบ “โอเปร่า” ใช้เวลาประมาณ 1 ปี จึงเปิดการแสดงได้ ละคร “อุปรากร” เรื่องนี้มีชื่อว่า “คาวัลเลเรีย รุสตีนา” (Cavalleria Rusticana) อันเป็นงานประพันธ์ ของ “ปิเอโตร มัสคังนี” (Pietro Mascagni) ชาวอิตาลี เป็นอุปรากรที่กำลังโด่งดังไปทั่วโลกในฐานะที่ได้รับรางวัลที่ 1 ในการประกวดอุปรากรเรื่องสั้นที่กรุงโรม เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2433 และอุปรากรเรื่องนี้แสดงในไทย ณ โรงโขนหลวง สวนมิกสวน ในปี พ.ศ. 2463 ขึ้นเป็นครั้งแรก

ในช่วงนี้ครุณาซารีไปเล่นเรือกับเพื่อนแล้วเกิดอุบัติเหตุเรือล่มเสียชีวิตลง ทำให้วงเครื่องสายฝรั่งหลวงมีหลวงเจนดุริยางค์ เป็นผู้ควบคุมและฝึกสอนเพียงผู้เดียว แต่ด้วยพยายามสอนอย่างเต็มที่ทำให้นักดนตรีมีความสามารถ จนสามารถบรรเลงในงานสำคัญต่าง ๆ เช่น งานเฉลิมพระ

ขนม พรรยา งานสถาปนา งานฤดูหนาว และงานตามสถานเอกอัครราชทูตต่าง ๆ ซึ่งก็ได้รับคำชมเชยจากชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างกว้างขวาง หลวงเจนดุริยางค์จึงได้รับพระราชทานเลื่อนบรรดาศักดิ์ขึ้นเป็น “พระเจนดุริยางค์” เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2465 (หนังสือบันทึกความทรงจำของพระเจนดุริยางค์. 2533 : 15-21)

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 เสด็จขึ้นครองราชย์ เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2468 และสละราชสมบัติ เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2477 รวมเวลาที่ได้ครองราชย์สมบัติอยู่ 10 ปี ในตอนต้นรัชการนั้นได้มีการตัดทอนงบประมาณกันมากมาย บรรดากองต่าง ๆ ในพระราชสำนักต้องยุบเลิกกันไป ต้องลดปริมาณข้าราชการลงไปบ้าง สำหรับกรมมหรสพและเสื่อป่าทั้งหลายให้ยุบลงทั้งหมด เฉพาะกรมพิณพาทย์หลวงกับกรมโขนหลวงจำเป็นต้องมีไว้ แต่ให้ลดจำนวนคนลง วงเครื่องสายฝรั่งหลวงพากันระส่ำระสายไปด้วย

ในช่วงแรก เพราะบรรดาท่านผู้ใหญ่ในวงราชการต่างก็มีความเห็นให้ยุบเลิกไป พระเจนดุริยางค์จึงพยายามหาทางเข้าทางเข้ากราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ทรงทราบถึงความจำเป็นที่เมืองไทยควรได้รักษาวัฒนธรรมอันเป็นสากลของโลกไว้ เพื่อแสดงความศรัทธาใจของประเทศไทย ว่ามีความเจริญในศิลปวัฒนธรรมสากลเช่นเดียวกับบรรดาอารยประเทศ และเพื่อเป็นทางป้องกันมิให้ประเทศมหาอำนาจมาหาเหตุเข้ายึดครอง โดยอ้างว่าประเทศไทยยังล้าหลังในเรื่องวัฒนธรรมสากล อย่างที่ประเทศเพื่อนบ้านข้างเคียงทั้งหลายถูกอ้างอิงแล้วยึดเอาเป็นอาณานิคมมาแล้ว ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงเห็นชอบด้วย

พระองค์จึงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมมีพระบรมราชโองการให้ท่านผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับวงเครื่องสายฝรั่งหลวง ทำการทูลบำรุงทั้งกำลังเครื่องและกำลังคนให้มีความสมบูรณ์ ดังนั้นวงเครื่องสายฝรั่งหลวง จึงมีความเจริญและได้มาตรฐานทัดเทียมกับกับวงดุริยางค์ของประเทศในซีกโลกตะวันตก ซึ่งในขณะนั้นมีนักดนตรีในวงมีจำนวนถึง 71 คน (วงมาตรฐานจะมีนักดนตรี 60-100 คน) จนในปี พ.ศ. 2470 วงเครื่องสายฝรั่งก็มีความสามารถเล่นเพลงจำพวก “ซิมโฟนี” (Symphonic) “ซิมโฟนี สวิต” (Symphonic Suite) “ซิมโฟนี โปเอม” (Symphonic Poem) และอื่น ๆ อีกมากมายหลายประเภท เมื่อวงดนตรีมีความสามารถสูง พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงพระกรุณาให้บรรเลงเพลงแบบ “ซิมโฟนี คอนเสิร์ต” (Symphonic Concert) สำหรับประชาชนทั่วไปขึ้นเป็นครั้งแรกในเมืองไทย ณ โรงโขนหลวง ในสวนมิสกวัน และศาลาสหทัยสมาคม ในพระบรมมหาราชวัง (เขตชั้นนอก) ซึ่งก็ได้รับคำชมเชยและได้ตีพิมพ์อยู่ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ และนอกจากนี้ชาวต่างประเทศที่เคยท่องเที่ยวและเคยฟังดนตรีประเภทนี้ได้พากันชื่นชม และพากันยกย่องว่า “วงเครื่องสายฝรั่งหลวงไทยวงนี้ เป็นวงดนตรีที่ดีที่สุดใภาคตะวันออกเฉียงใต้”

ในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบ สมบูรณาญาสิทธิราชเป็นระบอบประชาธิปไตย ได้สักประมาณ 5 วัน คือ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2475 นาวาโท หลวงนิเทศกลกิจ ร.น. (กลาง โจรจนเสนา) ซึ่งเป็นนายทหารเรือที่ร่วมอยู่ใน คณะก่อการร้ายด้วยผู้หนึ่ง ได้มาหาพระเจนดุริยางค์ พลางขอร้องเป็นเชิงบังคับให้รับแต่งทำนอง "เพลงชาติ" ขึ้นโดยด่วน อ้างว่าเป็นความประสงค์ของคณะกรรมการ พระเจนดุริยางค์จึงจำเป็นต้อง รับคำและขอเวลา 7 วัน เมื่อแต่งเพลงนี้เสร็จ พระเจนดุริยางค์ก็ได้เรียบเรียงเสียงประสานเพลงนี้ให้ วงดุริยางค์แห่งราชนาวิ (เป็นวงดนตรีวงแรกในประเทศไทยที่ได้บรรเลง "เพลงชาติ") นำไปบรรเลง ให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฟังทันตามกำหนด ปรากฏเป็นที่ชื่นชอบแก่ผู้ฟังโดยทั่วไป

การดนตรีสากลเริ่มแพร่หลายในทางวิชาการมาตั้งแต่ "สามัคยาจารย์สมาคม" (คือ ครูสภาสมัยนี้) ได้เชิญพระเจนดุริยางค์ไปสอนทฤษฎีการดนตรีสากลให้แก่สมาชิกของสามัคยาจารย์ สมาคม เป็นเวลา 2 ปี และท่านได้สอนให้บรรดาสมาชิกจนมีความสามารถอ่านโน้ตเพลง

โรงเรียนดนตรีสากลแห่งแรกในประเทศไทย เริ่มตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2477 มี จุดมุ่งหมายในการผลิตนักดนตรีอาชีพ และผู้มีความรักในดนตรี (เพื่อการฟัง) เป็นพิเศษ โดยเฉพาะ พระเจนดุริยางค์ ได้ใช้เงินทุนส่วนตัวตั้งโรงเรียนดนตรีขึ้นที่ถนนอภัยวงศ์ (ข้างคลองหลอด) ใกล้ เชียงสะพานมอญ ท่านให้ชื่อโรงเรียนดนตรีส่วนตัวของท่านว่า "วิทยาลัยดนตรีสถาน" เปิดสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ขึ้นแรกมีผู้สมัครเรียนทั้งที่เป็นนักดนตรีมาแล้ว และผู้ที่หัดใหม่เป็น จำนวนมากพอสมควร

นักเรียนรุ่นที่ 3

- 1) ท่านอาจารย์มนตรี ตราโมท
- 2) อาจารย์วิวัฒน์พัตรา (หุตะโชค) มีสุข
- 3) นายเอื้อ สุนทรสนาน
- 4) นายศรี ยงยุทธ
- 5) นายศรีโพธิ์ ทสนุช
- 6) นายจำปา เล็มสารานู
- 7) นายนารถ ถาวรบุตร
- 8) นายสะอาด เกตสิริ
- 9) หมื่นประไพเพลงประสม
- 10) นายเอื้อน สวนสุวรรณ
- 11) นายพิชญ แซ่มบาง
- 12) นายปรง ประสานศัพท์
- 13) พ.ต.อ.กมล แพทย์คุณ

14) นายสมชัย (ลิจิต) จิตรม้นคง

15) นายชด ศรียาสวีน

โรงเรียนทำการสอนสัปดาห์ละ 2 วัน เริ่มตั้งแต่เวลา 17.00 น. - 19.00 น. เก็บค่าเรียนเดือนละ 3 บาท ทำการเปิดสอนได้ ประมาณ 2 ปี ก็ต้องเลิกไป เพราะพระเจนดุริยางค์ได้รับทุนจากรัฐบาลส่งไปดูงานการดนตรีที่ต่างประเทศในภาคพื้นยุโรป จึงไม่มีครูดนตรีที่สามารถจะรับช่วงดำเนินกิจการได้ต่อไป

ปี พ.ศ. 2477 กรมปี่พาทย์และโขนหลวงกับวงเครื่องสายฝรั่งหลวง ซึ่งเคยร่วมสังกัดเดียวกันมาตั้งแต่สมัย รัชกาลที่ 6 ต้องโอนย้ายจากกระทรวงวังมาขึ้นกับกรมศิลปากร วงเครื่องสายฝรั่งหลวง จึงต้องเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “วงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร” นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ในช่วงเวลานั้น วงดุริยางค์เครื่องสายสากลประสบผลอย่างแรงอีกวาระหนึ่ง โดยข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดหนองคาย “ขอให้รัฐบาลยุบเลิกวงดุริยางค์สากลไปเสีย เพราะถ้ามีไว้ก็จะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดิน เพียงเพื่อเป็นเครื่องบำเรอความสุขของคนคนเดียว ควรที่เอาเงินก้อนนี้ไปซื้อยาแจกพี่น้องข้างฝั่งโขง ยังจะได้ประโยชน์มากกว่า” คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ตัดงบประมาณของวงดุริยางค์ลงครึ่งหนึ่ง พระเจนดุริยางค์ผู้เป็นหัวหน้าควบคุมวงดุริยางค์สากลอยู่ จึงต้องพยายามวิ่งเต้นขอร้องผู้ใหญ่ในวงราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นถึงความจำเป็นที่วงดนตรีจะต้องมีคนมีเครื่องครบตามแบบมาตรฐาน ก็เพื่อเป็นการผดุงศิลปะอันเป็นวัฒนธรรมสากลไว้ในเมืองไทย เช่น เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ได้นำแบบอย่างมาจากตะวันตกมาใช้ แม้กระทั่งรูปแบบของเสื้อ กางเกงที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทน ผู้ทรงเกียรติเอง ก็ยังเอาแบบอย่างของเขามาใส่ในขณะที่จะประชุมในสภา ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการรักษาวัฒนธรรมของผู้เจริญไว้ ในที่สุดก็ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณภาพของวงดนตรีวงนี้ขึ้นชุดหนึ่ง โดยมีหม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ (พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์) ทรงเป็นองค์ประธานร่วมด้วย คณะกรรมการที่มีข้าราชการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายจังหวัด การพิจารณาโดยส่วนรวมในขั้นต้นมีมติให้ตัดจำนวนคนออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พระเจนดุริยางค์จึงพยายามอธิบายให้ที่ประชุมทราบว่า การจัดตั้งเป็นรูปแบบของ “วงดุริยางค์” หรือที่เรียกว่า วง “ออร์เคสตรา” (Orchestra) นั้น เครื่องดนตรีจำพวก เครื่องสายลมก็ดี เครื่องทองเหลือง และเครื่องตีก็ดี จึงต้องมีจำนวนลดหลั่นกันลงไปตามส่วน เพื่อให้เกิดมีเสียงที่สมดุลกัน หากจะลดจำนวนเครื่องและคนในส่วนหนึ่งส่วนใดออกไปจนเป็นการผิดส่วนแล้ว เพื่อให้เกิดมีเสียงที่สมดุลกัน หากจะลดจำนวนเครื่องและคนในส่วนหนึ่งส่วนใดออกไปจนเป็นการผิดส่วนแล้ว ผลของการบรรเลงก็จะไม่สมบูรณ์ ทำให้ขาดความไพเราะนี้มนวลาในรชชาติแห่งศิลปะที่ถูกต้องตามฉบับ ที่ประชุมจึงขอให้แสดงข้อเท็จจริงให้ฟัง พระเจนดุริยางค์จึงเริ่มบรรเลงด้วยดนตรีในอัตราเต็มวงให้ฟังก่อน แล้วค่อย ๆ ถอดจำนวนคนตรีประเภทเครื่องสายออกไปเป็นขั้น ๆ เพื่อพิสูจน์ จนสุดท้ายคงให้เหลือไวโอลินไว้เพียง

2-3 คัน พร้อมกับเครื่องเป่าและเครื่องตีตีอัตร่า ผลของการบรรเลงจึงมีเสียงที่หยาบและดั่งแข็งกร้าวไม่น่าฟังเป็นอย่างยิ่ง ผลของการพิจารณา ประธานจึงทรงแจ้งให้ทราบว่า การตั้งวงดุริยางค์นั้นให้เป็นไปตามที่พระเจณดุริยางค์เสนอ แต่จะต้องโอนย้ายจากกระทรวงวังไปขึ้นกับกรมศิลปากร หลังจากนั้นเมื่อพลเรือตรีหลวงวิจิตรวาทการ ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นอธิบดีคนแรกของกรมศิลปากร ท่านมีความสามารถในการแต่งเพลงและจัดการแสดงละครสำหรับให้ประชาชนชมเป็นประจำ ละครแบบของท่านนี้จะต้องมีคนตรีประกอบทั้งคนตรีไทยและสากล ท่านออกคำสั่งให้นักดนตรีให้นักคนตรีสากลจำนวน 18 คน แยกประจำอยู่ทางโรงละครศิลปากร เพื่อสะดวกในการฝึกซ้อมและการแสดง นอกจากนี้ทางกรมโฆษณา (กรมประชาสัมพันธ์) ได้ดำริให้มีการจัดตั้งวงหัดดนตรี (Jazz Band) ขึ้นมา 1 วง ท่านอธิบดีกรมนี้ก็นำประมวลตัวนักดนตรีสากลไปเสียอีก 18 คน จึงเป็นเหตุให้อัตร่านักดนตรีในวงดุริยางค์สากล กรมศิลปากรทรุดฮวบลงไปอย่างน่าใจหาย ดังนั้นนับตั้งแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา เมืองไทยก็ไม่เคยมีการบรรเลงในแบบ “ซิมโฟนีคอนเสิร์ต” (Symphony Concert) ให้ประชาชนที่สนใจได้ฟังเพื่อการศึกษาและหาความสำคัญกันอีกเลยเป็นเวลาหลายปี

ปี พ.ศ. 2483 เมืองไทยกำลังตกอยู่ในภาวะของสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเฉพาะซีกโลกทางด้านเอเชียบูรพา ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นฝ่ายอักษะกำลังรุกกระหน่ำชาติมหาอำนาจฝ่ายสัมพันธมิตรแตกยับเยินอย่างรวดเร็วราวสายฟ้าแลบ และประเทศไทยเป็นทางผ่านของการสงคราม จึงจำใจต้องยินยอมร่วมอยู่ในมหาสงครามอันแสนโหดร้ายครั้งนั้นไปด้วย แต่อย่างไรก็ดี เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเร่งเครียดในแนวหลังแห่งสงคราม ทางกองทัพอากาศไทยจึงดำรงให้มีการปรับปรุงจัดตั้งหน่วยภาพยนตร์และดนตรีขึ้น เมื่อแรกก็จัดตั้งเป็นแบบวงหัดดนตรีขนาดย่อมขึ้นเท่านั้น ต่อมาจึงขยายโครงการให้มีการจัดตั้งวงดุริยางค์สากลอย่างสมบูรณ์แบบขึ้นมา แต่ในขณะนั้นประเทศไทยกำลังตกอยู่ในภาวะสงครามดังกล่าวแล้ว ดังนั้นเครื่องดนตรีและอุปกรณ์จึงสั่งซื้อจากต่างประเทศไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยยืมทั้งเครื่องดนตรีและโน้ตเพลงจากกรมศิลปากรใช้ไปพลางๆ ก่อน

หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี พ.ศ. 2475 แล้ว รัฐบาลได้สนับสนุนทางด้านดนตรี มีการผลิตนักดนตรีสำหรับราชการในกรมมหรสพ ได้ทำการเปิดโรงเรียนดนตรีซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ที่มาสมัครเรียนไม่ได้จุดมุ่งหมายเพื่อนำไปประกอบอาชีพ (สุกรี เจริญสุข, 2540 : 14-15) เมื่อเริ่มตั้งโรงเรียนดนตรีมีหลักสูตรการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปได้ประมาณ 2 ปี วงดุริยางค์สากล กองทัพอากาศ ก็สามารถบรรเลงออกงานต่างๆ อย่างได้ผลดียิ่งทั้งเพราะอยู่ในความควบคุมของพระเจณดุริยางค์ซึ่งได้โอนมาจาก กรมศิลปากร ครั้นเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2586 พระเจณดุริยางค์มีอายุครบ 60 ปี เกษียณอายุจากกองทัพอากาศ เมื่อกรมศิลปากรได้เปลี่ยนอธิบดีใหม่เป็นพระยาอนุমানราชชน ท่านจึงได้ติดต่อให้พระเจณดุริยางค์กลับไปประจำที่กรมศิลปากรต่อ อีกวาระหนึ่งในตำแหน่งอาจารย์เอกประจำมหาวิทยาลัยศิลปากร

เพื่อให้ช่วยปรับปรุงวงดุริยางค์สากล กรมศิลปากรที่กำลังตกอยู่ในฐานะขอบแบบลงเต็มที พระเจนดุริยางค์ จึงพยายามกอบกู้ด้วยการสอนวิชาการดนตรีชั้นสูงให้แก่ข้าราชการศิลปินที่สมัครใจเรียนต่อ และให้ข้าราชการศิลปินที่ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ไปช่วยสอนให้นักเรียนสาขาดุริยางค์สากล ของโรงเรียนนาฏศิลป์ (ปัจจุบันเป็น วิทยาลัยนาฏศิลป์) เป็นการใหญ่ เมื่อมีนักเรียนรุ่นใดจบการศึกษาตามหลักสูตรออกมา ท่านก็บรรจุข้าราชการแล้วนำมาฝึกหัดด้านการปฏิบัติโดยเฉพาะ และเมื่อมีผู้ใดพอจะเข้าร่วมบรรเลงกับผู้อื่นได้ ท่านก็สั่งให้ผู้นั้นบรรเลงคู่กับครูเป็นลำดับไป การฟื้นฟูปรับปรุงในครั้งนั้นต้องใช้เวลาจนถึง 8 ปี จนล่วงเข้าปี พ.ศ. 2491 พระเจนดุริยางค์ จึงสามารถนำวงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร ออกแสดง “ซิมโฟนี คอนเสิร์ต” ขึ้นเป็นครั้งแรกได้อีกวาระหนึ่ง ณ โรงละครศิลปากร โดยได้รับความร่วมมือจากทหารสหประชาชาติที่เป็นนักดนตรี และพากันมาพักพิงหลังสงครามโลกในกรุงเทพฯ อาจจะมีบางท่านสงสัยในช่วงระยะเวลานานถึง 8 ปีนั้น วงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร มิได้ทำงานอะไรเป็นชิ้นเป็นอันเลยหรือ จึงขอเรียนให้ทราบว่า การบรรเลงในกระโจมดนตรีที่อยู่กลางแจ้งโดยมีผู้คนรอบล้อมอยู่มากมาย แต่ไม่สนใจฟังดนตรี เป็นการบรรเลงให้มีเสียงกรีกโครมเพื่อใช้เสียงอีกทีก็เท่านั้น เรียกร้องผู้คนให้เข้ามาเที่ยวอย่างหนาแน่นชนิด ซึ่งถือว่าเป็นการบรรเลงดนตรีที่ไม่ผู้จะมีคุณค่าทางศิลปะเท่าที่ควรจะเป็น

เมื่อการบรรเลง “ซิมโฟนี ออร์เคสตรา” เปิดการแสดงเป็นครั้งแรกในระยะหลังได้แล้ว การบรรเลงแบบนี้ก็ได้กลายเป็นนโยบายประจำปีของกรมศิลปากรตลอดมา โดยกำหนดกันไว้ว่าในปีหนึ่ง ๆ จะต้องมียุทธการบรรเลงแบบอย่างน้อย 1 หรือ 2 ครั้ง ตามแต่เงินงบประมาณประจำปีจะอำนวยให้ เมื่อนายชนิด อยู่โพธิ์ เข้าดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมศิลปากร ระหว่างปี พ.ศ. 2499 - 2511 ท่านให้การสนับสนุน วงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร ได้มีการบรรเลงในรายการสำคัญ ๆ สำหรับนักศึกษาและประชาชนขึ้นหลายครั้งหลายคราว เช่น การบรรเลงในรายการ “ซิมโฟนี คอรัล คอนเสิร์ต” (Symphonia Choral Concert) โดยกรมศิลปากรได้รับความร่วมมือจากคณะขับร้องหมู่ประสานเสียงผสมแห่งภาคคริสตจักรในประเทศไทย (โดยมี มิสซิส แมรี เชฟฟี เป็นผู้อำนวยการคณะ) ซึ่งเป็นรายการรายการบรรเลงรอบปฐมฤกษ์เพื่อฉลองในการเปิดโรงละครแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2505 การบรรเลงครั้งนั้นเป็นการแสดงหน้าพระที่นั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบัน และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ต่อมาได้มีการบรรเลงประกอบการแสดงชุด “เพลงคามินาบูรานา” อันเป็นงานประพันธ์ใหม่เอี่ยมของ คาร์ล ออฟ โดยกรมศิลปากรได้รับความร่วมมือจากสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน วงดุริยางค์แห่งราชนาวิ วงดนตรีโปรมิวสิกา คณะขับร้องหมู่ประสานเสียงผสมแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย และคณะระบำปลายเท้าประจำพระราชสำนัก จิตรลดาในพระบรมราชินูปถัมภ์ การแสดงรายการนับว่าเป็นการแสดงครั้งแรกที่ได้จัดให้มีขึ้นในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ประเทศอื่น ๆ ในย่านนี้ยังไม่เคยจัดการแสดงเพลงชุดนี้มาก่อนเลย (ตามหนังสือแจ้งจากผู้ประพันธ์เพลงที่ส่งมาจากประเทศเยอรมัน)

การศึกษาศิลปะประเภทนี้มีเพียงในโรงเรียนดุริยางค์ของหน่วยราชการดังกล่าว นานที่จะมีการเล่นดนตรีคลาสสิกที่ฟังง่าย ๆ เช่น ผลงานของ Johann Strauss ในงานพิธี หรืองานเลี้ยงรับรองบุคคลสำคัญ ในบางโอกาสวงออร์เคสตรา ของหน่วยงานราชการเหล่านี้ก็จะไปบรรเลงบริเวณกลางแจ้งให้ประชาชนทั่วไปเข้าฟัง เช่น การแสดงหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติทุกวันเสาร์ อาทิตย์

ในราวปี พ.ศ. 2502 อาจารย์กำจร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เป็นคนไทยที่สำเร็จ การศึกษาด้านดนตรี โดยได้ทุนของรัฐบาลไทยไปเรียนวิชาดนตรีที่ Guild Hall School of Music (ลอนดอน) สำเร็จการศึกษาวิชาเอก คือ เชลโลและขับร้อง และได้รับปริญญาเอกทางดนตรีของ Trinity College (ลอนดอน) เมื่อกลับมาประเทศไทย ได้เข้ารับราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นอาจารย์พิเศษจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มบุกเบิกสอนดนตรีคลาสสิกอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกในมหาวิทยาลัย

ในสมัยนั้น การสอนดนตรีที่เรียกว่าวิชาสังคีตนิยม (Music Appreciation) เป็นวิชา บังคับสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิชานี้สอนให้นิสิต เข้าใจ รู้จักฟังดนตรีประเภทคลาสสิก โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนดนตรีแต่อย่างใด นอกจากนี้ อาจารย์กำจร ยังเป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาสังคีตนิยมให้กับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นับเป็นการเริ่มวางรากฐานการศึกษา ดนตรีตะวันตกที่สำคัญมากตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

การศึกษาดนตรีในสมัยนั้นยังอยู่ในวงจำกัด เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่เรียนและนิยม เล่นกันมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีพรสวรรค์และมีฐานะดี ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก อาจารย์กำจร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เป็นผู้บุกเบิก เป็นกำลังสำคัญในวงการศึกษาดนตรี ทำให้คนส่วนใหญ่ได้สัมผัส และพัฒนา ความสามารถทั้งปริมาณและคุณภาพการสอนให้คนได้รู้จักฟังดนตรีของอาจารย์ได้ แพร่หลายไปยังสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย

ในด้านการแสดงดนตรีคลาสสิกสมัยนั้นมีน้อยมาก โดยอาจารย์กำจร มักจะจับกลุ่ม เพื่อน ๆ เล่นดนตรีที่บ้านเป็นวง String Quartet จนมาถึงปี พ.ศ. 2510 หม่อมหลวงอัศนี ปราโมช นักกฎหมายและนักไวโอลินสมัครเล่น เรียนจบการศึกษาจากประเทศอังกฤษ ได้เข้ามาร่วมวงกับ อาจารย์กำจรและรวมกลุ่มเพื่อน ๆ ออกแสดงเป็นครั้งคราวที่สถาบันเกอเซ ในที่สุดอาจารย์กำจร ก็ได้รวบรวมเพื่อฝูง ตั้งชื่อว่า Pro Musica Quartet เป็นวงประเภทแชมเบอร์สมัครเล่น ออกแสดง เพลงคลาสสิกตามบ้านเพื่อนฝูงหรือหอประชุม AUA และขยายมาเป็นวงออร์เคสตราขนาดกลาง มีสมาชิก 40-50 คน

วงโปร ได้รับความสนับสนุนทั้งหมดจากสถาบันเกอเธ่ นอกจากด้านการเงินเพื่อจัดงานทั้งหมดแล้ว ยังอนุญาตให้ใช้ห้องประชุมเป็นสถานที่ซ้อม นักดนตรีมาเล่นด้วยใจจริง ๆ ไม่มีค่าตอบแทนในการเล่นซ้อมกันสัปดาห์ละ 1 ครั้ง วงพัฒนามากขึ้นเป็นลำดับ สถาบันเกอเธ่ จึงได้ว่าจ้าง Mr.Hans Gunther Mommer ผู้อำนวยการศึกษาด้านการอำนวยเพลง มาทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการประจำวง สมาชิกของวงส่วนใหญ่เป็นดนตรีจากกองดุริยางค์ราชนาวี นักดนตรีไทยสมัครเล่นและนักดนตรีอาชีพจากวงดุริยางค์ทหารอากาศบางส่วน ร่วมด้วยชาวต่างชาติที่มาพักอยู่ในประเทศไทยที่เป็นนักดนตรีสมัครเล่นแต่ฝีมืออยู่ในระดับมาตรฐาน

วงโปร เป็นที่ยอมรับว่า เป็นวงออร์เคสตราวงเดียวในเมืองไทยที่ดีที่สุดในสมัยนั้น แม้ว่าจะเป็นวงสมัครเล่นแต่ฝีมืออยู่ในระดับอาชีพ วงมักจะเชิญศิลปินเดี่ยว ชาวต่างชาติที่มีชื่อเสียงมาร่วมแสดงเสมอ วงโปรดำเนินงานในรูปแบบสมาคมชื่อ สมาคม PRO MUSICA โดยมีหม่อมหลวงอัสนี ปราโมท เป็นผู้จัดการและหัวหน้าวง ออกแสดงปีละ 4-5 ครั้ง ณ หอประชุม AUA

วงโปรแสดงอยู่ราว 7 ปี ก็หยุดการแสดงเนื่องจากนักดนตรีส่วนใหญ่เริ่มมีภารกิจมากขึ้น เป็นปัญหาทำให้การซ้อมของวงไม่พร้อมเพียงเท่าที่ควร Mr. Mommer จึงย้ายมารับตำแหน่ง Music Director ประจำวง Hong Kong Philharmonic ซึ่งเริ่มก่อตั้งรัฐบาลฮ่องกง สมัยนั้นมีวิสัยทัศน์ที่จะนำศิลปวัฒนธรรมตะวันตก ทั้งการแสดงและดนตรีคลาสสิกมาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมชาวฮ่องกง หลังจากทีวงโปรหยุดการแสดงโดยไม่มีกำหนด ทำให้วงการดนตรีคลาสสิกเงียบเหงาไปโดยสิ้นเชิง ยกเว้นการแสดงของนักดนตรีจากต่างประเทศ ที่เดินทางมาแสดงที่หอประชุม AUA ปีละ 2-3 ครั้ง ตามแต่โอกาส

ในปี พ.ศ. 2524 นักดนตรีส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นอดีตสมาชิกวงโปร คือ พลเรือตรีวีรพันธ์ วอกลาง ดร.วิรุฬห์ ไชยภักดิ์ คุณวิทยา คุณสุทนต์ คุณสุทิน ศรีณรงค์ พร้อมด้วยผู้ใหญ่และเพื่อนฝูงที่มีใจรักในดนตรีคลาสสิก เช่น คุณหญิงมาลี พ.สนิทวงศ์ ณ อยุธา ดร.สายสุรี จุติกุล อาจารย์อวบ สาณะเสน อาจารย์ปิยะพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธา คุณอุทัย-คุณอัจฉรา เตชะไพฑูริย์ ได้รวบรวมและเป็นกำลังสำคัญในการก่อตั้งวง Bangkok Symphony Orchestra (BSO) วงได้แสดงเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2525 และดำเนินงานภายใต้ “มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” โดยมีคุณอุเทน เตชะไพฑูริย์ เป็นประธานกรรมการมูลนิธิ ในขณะที่เดียวกันมูลนิธิได้จัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการศึกษาด้านดนตรีให้กับเยาวชน ในปี พ.ศ. 2527 ได้ร่วมกับสำนักงานเยาวชนแห่งชาติ จัดตั้งวงดุริยางค์เยาวชนไทย (Thai Youth Orchestra-TYO) รับสมัครเยาวชนอายุไม่เกิน 25 ปี ทั่วประเทศเข้าร่วมเป็นสมาชิกเยาวชน ปี พ.ศ. 2539 ได้จัดตั้งโรงเรียนดนตรีบาคกอกซิมโฟนี (Bangkok Symphony Music School-BSS) เป็นต้น

เมื่อวง BSO เกิดขึ้น ในช่วงประมาณ 10 ปีแรก ได้ทำให่วงการดนตรีคลาสสิกของไทยตื่นตัวมากขึ้นเป็นลำดับ คำว่า “คอนเสิร์ต” “วงออร์เคสตรา” และ “เพลงคลาสสิก” กลายเป็นสิ่งที่คุ้นเคยมากขึ้น โดยเฉพาะเยาวชนและคนรุ่นใหม่ต่างให้ความสนใจ มีการจัดการแสดงคอนเสิร์ตอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งเชิญผู้อำนวยเพลง ศิลปินเดี่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติมาร่วมแสดงเป็นการเปิดหูเปิดตาผู้ฟังชาวไทยอย่างไม่เคยมีมาก่อน เยาวชนเริ่มสนใจหันมาเรียนดนตรีคลาสสิกเป็นวิชาชีพ มีการเปิดการสอนดนตรีคลาสสิกในระดับอุดมศึกษาเกิดขึ้นหลายแห่ง อาทิ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (แผนกดนตรี) คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แผนกดนตรีในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏในต่างจังหวัด เมืองค์กรและกลุ่มบุคคลทั่วไปเริ่มสนใจจัดการแสดงคอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิกทั้งในแบบกลุ่มเล็กไปจนถึงวงออร์เคสตรา จัดเทศกาลการแสดงและดนตรีนานาชาติล่าสุดได้มีการก่อตั้งวง Thailand Philharmonic ดำเนินงานโดยคณะดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล การเปิดสอนดนตรีของโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี เป็นที่สนใจของเยาวชนไทยมาก ปัจจุบันมีนักเรียนประมาณ 300 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มาเรียนไวโอลิน อายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป มีผลทำให้เกิดโรงเรียนสอนดนตรีประเภทเครื่องสายตามกันมาอีกหลายแห่ง เช่น โรงเรียนดนตรีเสรีเซ็นเตอร์ ซึ่งเป็นโครงการนำร่องของการก่อตั้งคณะดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีเยาวชนจำนวนไม่น้อยศึกษาดนตรี เป็นวิชาเอกระดับปริญญาตรี บ้างก็ไปศึกษาต่อด้านดนตรีในต่างประเทศ อาชีพนักดนตรีและครูสอนดนตรีเริ่มได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น

โรงเรียนดนตรียามาฮา เป็นทางเลือกของเยาวชนอีกแห่งหนึ่งที่สนใจเรียนดนตรีสากลแนวป๊อปและคลาสสิก กระแสนตรีคลาสสิกเริ่มต้นตัวขึ้นมากอีกครั้ง คำว่า “ดนตรีเป็นอาชีพ เต็มกินรำกิน หรือเป็นวิชาของคนที่ไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร” ก็เริ่มหายไป ยิ่งเมื่อมีการค้นพบทฤษฎี Mozart Effect ที่ระบุในรายงานวิจัยว่าดนตรีคลาสสิก ทำให้เด็กฉลาด พ่อแม่รุ่นใหม่ หันมาสนใจฟังเพลงคลาสสิก นิยมให้ลูกฟังเพลงประเภทนี้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ ดนตรีคลาสสิกก็กลายเป็นกระแสสังคมมาจนทุกวันนี้ พ่อ แม่จำนวนมากส่งเสริมให้ลูกเรียนดนตรีคลาสสิกตั้งแต่เด็ก เพื่อพัฒนาสติปัญญา และพยายามหาความรู้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำดนตรีคลาสสิกมาพัฒนาสมองให้กับลูก (ชมรมศิษย์พระเจนดุริยางค์. 2536 : 88-93)

2.2 ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศสิงคโปร์

สำหรับประเทศสิงคโปร์นั้น ในอดีตเคยตกเป็นเมืองขึ้นของชาติตะวันตก คือ โปรตุเกส ในปี ค.ศ. 1511 หลังจากนั้นก็ตกเป็นเมืองขึ้นของเนเธอร์แลนด์ จนในประมาณปี ค.ศ. 1817 อังกฤษได้ยึดสิงคโปร์เป็นเมืองขึ้นและตั้งสิงคโปร์เป็นศูนย์กลางการค้าในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อนที่เชื่อมโยงไปยัง อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เอเชียตะวันออกเฉียงไกล นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย ดังนั้น นอกจากทำการค้าขายแล้ว วัฒนธรรมทางดนตรียังได้ถูกเผยแพร่ในช่วงนี้ด้วย รัฐบาลได้ทำการ

ส่งเสริมดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตราอย่างจริงจัง ในปลายยุคปลายศตวรรษที่ 19 ได้ให้มีการจัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตราขึ้น ในปี ค.ศ. 1979 โดยทางรัฐบาลสนับสนุนทางการเงิน ร้อยละ 60 ของรายจ่ายทั้งหมด โดยมีจุดมุ่งหมายว่าต้องการให้ประชาชนได้เข้าถึงดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ได้มีการจัดฟรีคอนเสิร์ตให้กับประชาชน อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งทำให้เป็นการเปิดโอกาสให้ วงซิมโฟนีออร์เคสตราได้เติบโตขึ้นในสังคมของประเทศสิงคโปร์ โดยดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรา ได้รับรูปแบบการแสดงมาจากชาติตะวันตก โดยเฉพาะประเทศอังกฤษ เพราะประเทศอังกฤษได้ทำการปกครองประเทศสิงคโปร์อยู่ระยะหนึ่ง ทำให้มีการเผยแพร่วัฒนธรรมทางดนตรีนี้ด้วย สำหรับในการจัดหานักดนตรีเนื่องจากประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่เกิดใหม่ การพัฒนาการทางด้านวัฒนธรรมของประเทศ โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางด้านดนตรียังไม่มี การสืบทอดต่อเหมือนกับประเทศที่มีความเจริญมาช้านาน ทำให้ขาดแคลนนักดนตรีที่จะเล่นดนตรีตะวันตกประเภทนี้ ดังนั้นในการก่อตั้งวงจึงได้จ้างนักดนตรีที่มีฝีมือจากต่างประเทศทั้งหมดมาเป็นนักดนตรีประจำวง แล้วได้ทำการแสดงให้ประชาชนภายในประเทศได้ดู ตามวัตถุประสงค์ที่ทางรัฐบาลได้กำหนดไว้ว่าต้องการให้ประชาชนได้เข้าถึงดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตรา และเมื่อก่อตั้งวงได้ 3 ปี ก็จะทำให้มีนักดนตรีนอกจากทำการแสดงคอนเสิร์ต ภายในประเทศแล้ว ยังได้แสดงคอนเสิร์ตยังต่างประเทศด้วย ทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกา โดยเริ่มออกแสดงคอนเสิร์ตยังต่างประเทศในปี ค.ศ.1982 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (Anthony Brice. 2554 : สัมภาษณ์)

จากนั้นความเจริญทางด้านดนตรีของทั้งสองประเทศได้มีการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ มาเรื่อย ๆ จนถึงในปัจจุบันมีการนำเอานักดนตรีชาวต่างประเทศมาร่วมบรรเลงในวงด้วย มีการเชิญนักร้อง และผู้อำนวยเพลงที่มีชื่อเสียงมาร่วมแสดงในคอนเสิร์ตใหญ่ ๆ นอกจากนี้วงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ยังได้เดินทางไปแสดงในประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรป อเมริกา และเอเชีย ซึ่งนับได้ว่าในยุคปัจจุบันดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรา ได้มีการพัฒนาเทียบเท่ากับประเทศต่าง ๆ ในโลกเพิ่มมากขึ้น

องค์ความรู้ทางการบริหารจัดการองค์กรทางดนตรี

1. หลักการบริหาร

ความหมายของหลักการบริหารจัดการ นักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการไว้หลายลักษณะ ดังนี้

การบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

การบริหาร คือ การร่วมมือกันทำงานของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน ในการร่วมมือทำงานนั้นจะต้องมีบุคคลที่เป็นหัวหน้าที่เราเรียกว่า ผู้บริหาร และการร่วมมือนั้นจะจัดในรูปองค์การประเภทต่าง ๆ แล้วแต่วัตถุประสงค์ที่องค์การนั้น ๆ (นิพนธ์ กินาวงษ์. 2543 : 16)

การบริหาร คือ กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (Hersey, Blanchard and John. 2001 : 30)

การบริหาร คือ กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน (อภิชาติ เจริญพาโชค. 2547 : 12)

การบริหาร คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการที่มีระบบและให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม (สมศักดิ์ คงเที่ยง. 2542 : 1)

บริหารงานวิชาการคนตรี คือ ศาสตร์และศิลป์ในตัวบุคคล และระบบความคิดในการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ซึ่งจะต้องอาศัยปัจจัยและกระบวนการเป็นองค์ประกอบในการบริหารงานวิชาการคนตรี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย. 2553 : 4-5)

การบริหาร เป็นเรื่องของการทำกิจกรรมโดยผู้บริหารและสมาชิกในองค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด นักบริหารหลายคนต่างเห็นพ้องต้องกันว่า การบริหารเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของคณะบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่แน่นอนในการทำงาน บางคนเห็นว่า การบริหารเป็นศิลปะของการเป็นผู้นำที่จะนำผู้อื่นให้ทำงานตามวัตถุประสงค์ได้ บางคนให้ความหมายว่า การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งมีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย จึงเห็นได้ว่า เรื่องของการบริหารเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยุ่งยากสลับซับซ้อน เป็นเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องกับคนความรู้สึนึกคิด ทรัพยากร จุดมุ่งหมาย รวมทั้งกระบวนการในการบริหารงาน เป็นต้น

ปัจจัยสำคัญการบริหารที่สำคัญมี 4 อย่าง ที่เรียกว่า 4 M ได้แก่ (จันทรานี สงวนนาม. 2554 : 13)

- 1) คน (Man)
- 2) เงิน (Money)
- 3) วัสดุสิ่งของ (Materials)
- 4) การจัดการ (Management)

กระบวนการในการบริหารจัดการด้านบริหาร มีดังนี้

- 1) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน (Goal and Objectives)
- 2) การจัดทำแผนการปฏิบัติงาน (Bord plan)
- 3) การจัดหาคคนเข้าทำงาน และกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ (Recruit Staff)
- 4) การกระจายงานและมอบหมายอำนาจหน้าที่แก่ผู้ร่วมงานให้เป็นสัดส่วนชัดเจน (Clear Delegation and Allocation of Authority)
- 5) การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน (Direct and Oversee)
- 6) การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพงาน (Standazation)
- 7) จัดให้มีการประสานงานที่ดีทุกฝ่าย (Good Coordination)
- 8) การบำรุงขวัญ ให้กำลังใจและกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ (Stimulation)
- 9) การประเมินผลรวมของผลผลิต (Evaluation of the Total Outcome)
- 10) การเตรียมวางแผนงานในอนาคต (To Look A head)

2. หลักการจัดการ

การจัดการ (Management) คือ สิ่งที่ผู้จัดการหรือผู้บริหารต้องปฏิบัติซึ่งเกี่ยวกับการประสานงาน การดูแลงาน และกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้อื่น เพื่อให้งานและกิจกรรมเหล่านั้นสำเร็จลุกลงไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประสานงาน และการดูแล และกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้อื่น เพื่อให้งานและกิจกรรมเหล่านั้นสำเร็จลุกลงไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังต่อไปนี้

การจัดการ คือ การรวมตัวกันทำงานในรูปขององค์การ มีกลไกการทำงานที่มุ่งในความสำเร็จสูงสุดร่วมกัน มีผู้บริหารองค์การและผู้ปฏิบัติ ในการที่จะสร้างสรรค์งานให้ออกมาอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์ (ชนาकर แพทย์วงษ์. 2541 : 69)

การจัดการ คือ การจัดองค์การเป็นการนำทักษะที่มีประโยชน์ในการสร้างสรรค์งาน คนตรี สามารถนำความรู้และความสามารถทางด้านคนตรีในการตั้งวงคนตรี การบริหารคนตรี การดำเนินกิจการของวงคนตรี การให้ความสุข การให้ความร่วมมือกับชุมชน ผู้ปกครอง การแสดงผลงานของนักเรียนกระทั่งการเล่นคนตรีของนักเรียนด้วย (สุกรี เจริญสุข. 2539 : 82)

การจัดการ คือ กระบวนการในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อภิชาติ เจริญพาโชค. 2547 : 12)

การจัดการ คือ กระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์การประสบความสำเร็จ โดยผ่านหน้าที่หลัก 4 อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์กร การใช้ภาวะผู้นำ และการควบคุม (Bartol and Martin. 1991 : 6)

การจัดการ คือ กระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การโดยวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organization) การชักนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) มนุษย์ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน ทรัพยากรข้อมูลขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ (Bovee and Kurt. 1993 : 5)

การจัดการ คือ กระบวนการในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการสั่งการ และการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น (Koontz and Wehrich. 1998 : 4)

การจัดการ (Management) คือ สิ่งที่อยู่จัดการหรือผู้บริหารต้องปฏิบัติซึ่งเกี่ยวกับการประสานงาน และการดูแลงาน และกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้อื่นสำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการประสานงานและดูแลงานของผู้อื่น จึงเป็นข้อแตกต่างที่แยกแยะผู้บริหารออกจากผู้ที่มิได้เป็นผู้บริหารที่รับผิดชอบงานเฉพาะของตนเอง ซึ่งจะสำเร็จได้เพียงใดก็จะขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ ดังนี้ (วิรัช สงวนวงษ์วาน. 2553 : 2)

1) ประสิทธิภาพ (Efficiency) จะวัดจากทรัพยากรที่ใช้ (Resource Usage) กับ ผลผลิต (Output) ที่ได้ การดำเนินงานใด ๆ ที่สามารถก่อให้เกิดผลผลิตจำนวนมากโดยใช้ทรัพยากร (Input) น้อย ถือว่าการดำเนินงานนั้นมีประสิทธิภาพ ทรัพยากรอาจหมายถึง วัตถุดิบ พนักงาน ค่าใช้จ่ายเวลา ฯลฯ ประสิทธิภาพจึงอาจหมายถึงการปฏิบัติหรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ถูกต้อง (Doing Things Right) เพื่อให้สูญเสียทรัพยากรน้อยที่สุด ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหาร (Manager) โดยทั่วไป

2) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) จะวัดจากความสามารถในการบรรลุเป้าหมายขององค์การ (Goal attainment) ประสิทธิภาพจึงมุ่งผลลัพธ์ (End) ซึ่งมักเป็นระยะยาว ในขณะที่ ประสิทธิภาพเน้นวิธีการปฏิบัติหรือดำเนินการ (Means) ซึ่งมักเป็นระยะสั้น ประสิทธิภาพจึงหมายถึง การเลือกปฏิบัติหรือเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง (Doing The Right Things) เพื่อให้้องค์การบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของผู้นำ (Leader) การดำเนินงานขององค์การ อาจมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล องค์การนั้นจะมีผลิตภาพสูง (High Productivity)

3) หน้าที่การจัดการ (Management Function) การจัดการของผู้บริหาร ประกอบด้วย

(1) การวางแผน (Planning) คือการกำหนดเป้าหมายกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งการรวบรวมและประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ

(2) การจัดองค์การ (Organizing) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดที่ต้องดำเนินการ บุคคลที่จะเป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงาน การจัดโครงสร้างองค์การ การจัดกลุ่มงาน และการกำหนดสายการบังคับบัญชา

(3) การนำ (Leading) หมายถึง การสั่งการและการจูงใจให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันอย่างเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

(4) การควบคุม (Controlling) เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

กระบวนการจัดการ (Management Roles) คือ ขั้นตอนต่อเนื่องของหน้าที่การจัดการอันได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม ตามลำดับ (วิช สงวนวงศ์วาน, 2553 : 2)

4) บทบาทของการจัดการ (Managerial Roles)

เมื่อก้าวถึงหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดการในองค์การมักมุ่งไปที่หน้าที่ต่าง ๆ ในขบวนการจัดการ 4 ประการ (การวางแผน การจัดองค์การ การโน้มนำ และการควบคุม) ดังที่กล่าวข้างต้น ซึ่งผู้บริหารแต่ละคนให้ความสำคัญและเวลาในการทำหน้าที่การจัดการเหล่านี้แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังขึ้นกับลักษณะการดำเนินงานขององค์การที่แตกต่างกันด้วย (เช่น มีลักษณะการดำเนินงานเป็นองค์การที่แสวงหากำไรหรือองค์การที่ไม่แสวงหากำไร) ระดับของผู้บริหารที่ต่างกัน (ระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง) และขนาดขององค์การที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารที่อยู่ในระดับบริหารที่ต่างกันจะให้เวลาในการทำกิจกรรมของแต่ละหน้าที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมของผู้บริหารในองค์การแล้ว Mint Berg เห็นว่าบทบาทของการจัดการสามารถจัดแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม หรือที่เรียกว่า บทบาทด้านการจัดการของ Mint Berg (Mint Berg's Managerial Roles) ได้แก่ บทบาทด้านระหว่างบุคคล (Interpersonal Roles) บทบาทด้านข้อมูล (Informational Roles) และบทบาทด้านการตัดสินใจ (Decisional Roles) โดยแต่ละกลุ่มของบทบาทมีบทบาทย่อยดังต่อไปนี้ (Robbins and De Cenzo, 2003)

บทบาทระหว่างบุคคล (Interpersonal Roles) เป็นบทบาทด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วย บทบาทย่อย ได้แก่

(1) บทบาทตามตำแหน่ง (Figurehead) ทำหน้าที่ประจำวันต่าง ๆ ตามระเบียบที่เกี่ยวกับกฎหมาย หรือตามที่สังคมกำหนด เช่น การต้อนรับแขกขององค์กร ลงนามในเอกสารตามกฎหมาย เป็นต้น

(2) บทบาทผู้นำ (Leader) ต้องรับผิดชอบสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นการทำงานของพนักงาน รับผิดชอบในการจัดหากคน ฝึกอบรม และงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

(3) บทบาทการสร้างสัมพันธ์ภาพ (Liaison) โดยสร้างเครือข่ายภายในและภายนอกเพื่อการกระจายข้อมูลให้ทั่วถึงบทบาทด้านข้อมูล (Informational Roles) เป็นบทบาทด้านการกระจายและส่งผ่านข้อมูล ประกอบด้วยบทบาทย่อย ดังนี้

3.1) เป็นผู้ติดตามประเมินผล (Monitor) เป็นการติดตามเลือกรับข้อมูล (ซึ่งมักจะเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน) เพื่อเข้าใจความเคลื่อนไหวขององค์กรและสิ่งแวดล้อม เป็นเสมือนศูนย์กลางของระบบ

3.2) เป็นผู้กระจายข้อมูล (Disseminator) รับผิดชอบส่งผ่านข้อมูลไปยังพนักงานในองค์กร บางข้อมูลก็เกี่ยวกับข้อเท็จจริง บางข้อมูลเกี่ยวกับการแปลผลและรวบรวมความแตกต่างกันที่เกิดขึ้นในองค์กร

3.3) เป็นโฆษก (Spokesperson) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานภายนอกเกี่ยวกับ แผนงาน นโยบาย กิจกรรม และผลงานขององค์กร เช่น เป็นผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรม บทบาทด้านการตัดสินใจ (Decisional Roles) ทำหน้าที่ตัดสินใจในการดำเนินงานขององค์กร

3.4) เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หาโอกาสและริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ เช่น การปรับปรุงโครงการ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกแบบโครงการ โดยการจัดให้มีการทบทวนและกำหนดกลยุทธ์เพื่อพัฒนาโปรแกรมใหม่ ๆ

3.5) เป็นผู้จัดการความสงบเรียบร้อย (Disturbance Handler) รับผิดชอบแก้ไขการดำเนินงานเมื่อองค์กรเผชิญกับความไม่สงบเรียบร้อย โดยการทบทวนและกำหนดกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบและวิกฤติการณ์ในองค์กร

3.6) เป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (Resource Alligator) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์กร เช่น ทำการตัดสินใจและอนุมัติในประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ ขององค์กร โดยจัดลำดับ และกระจายอำนาจ ดูแลกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องงบประมาณ และจัดการเกี่ยวกับการทำงานของพนักงาน

3.7) เป็นผู้ต่อรอง (Negotiator) รับผิดชอบในการเป็นตัวแทนต่อรองในเรื่องสำคัญขององค์กร เช่น มีส่วนร่วมในการทำสัญญากับสหภาพแรงงานขององค์กร หรือการต่อรองกับผู้จัดหา (Suppliers)

3. หลักการบริหารงานการแสดงดนตรี

งานการแสดงดนตรีเป็นงานที่ต้องมีการเตรียมการมีการวางแผนทุกขั้นตอน และการฝึกซ้อมของผู้แสดงที่ต้องพร้อมอยู่เสมอ อีกทั้งผู้เกี่ยวข้องในการจัดการแสดงทุกท่านก็ต้องมีวินัย รู้จักหน้าที่ที่ควรปฏิบัติ มีความสามัคคี ถึงจะสามารถทำให้งานการแสดงดนตรีบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ศิลปะในการแสดง (Performing Arts) คือ การแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึกและเรื่องราวต่าง ๆ

ประกอบด้วยดนตรี นาฏศิลป์ และการแสดงประเภทต่าง ๆ สำหรับความหมายของศิลปะการแสดง อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีกให้ความหมายไว้ว่า “ศิลปะการแสดง คือ การเลียนแบบธรรมชาติ” และลีโอ คอลสตอย ให้ความหมายไว้ว่า “ศิลปะการแสดง เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้คำพูดถ่ายทอดความคิด และศิลปะของการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก”

องค์ประกอบในการแสดงดนตรี

1) ผู้ผลิตงานแสดง (Producer) หมายถึง ผู้บริหารที่เป็นผู้จัดระบบการผลิตและเป็นผู้ควบคุมการวางแผนดำเนินทุกขั้นตอน รวมทั้งเป็นผู้สรรหาทีมงานทรัพยากรบุคคลวัสดุอุปกรณ์ในแต่ละตำแหน่งของการแสดง

2) ผู้ประพันธ์ (Composer) หมายถึง ผู้ประพันธ์เพลง มีความรู้ความสามารถทางด้านศิลปะการประพันธ์ สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นเสียงดนตรีอย่างไพเราะและเหมาะสม

3) ผู้แสดง (Performers) หมายถึง ผู้บรรเลงในการแสดง สามารถนำเอาบทเพลงของผู้ประพันธ์มาบรรเลงได้ตรงตามเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์

4) ผู้ฟัง (Listener) หมายถึง กลุ่มบุคคลผู้บริโภคงานการแสดงดนตรี ทำให้กระบวนการแสดงครบวงจรและสมบูรณ์แบบ (ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย. 2553 : 33-35)

โดยสรุปจากแนวคิดการบริหารจัดการดนตรี หมายถึง การบริหารจัดการงานด้านดนตรี ที่องค์กรใช้ทรัพยากรทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์และการจัดการ โดยดำเนินตามขั้นตอนที่มีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อให้การบริหารจัดการองค์กรนี้สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ตรงตามที่ได้ตั้งไว้

บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในพื้นที่ชุมชนที่ตั้งอยู่ในเมืองหลวงของทั้ง 2 ชุมชน คือ ชุมชนในกรุงเทพมหานครของประเทศไทย และชุมชนในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งอยู่ในเมืองหลวงของประเทศ โดยทำการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่เขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร และเมืองสิงคโปร์

วงซิมโฟนีออร์เคสตราที่ทำการวิจัย เป็นวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

1. วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra) (ชื่อย่อ BSO) ของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ชั้น 3 อาคารนาถประเสริฐประเทศไทย #48, 2/4 ถนนวิฑูญแขวงลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ

2. วงสังคีตโปรมซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra) (ชื่อย่อ SSO) สำนักงานอยู่ที่ Victoria Concert Hall ซึ่งตั้งอยู่ในใจกลางเมืองหลวงของประเทศสิงคโปร์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และยังศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านการบริหารจัดการ มานุษยวิทยาและวัฒนธรรมทางดนตรี โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ทฤษฎีหลักและทฤษฎีรอง ทฤษฎีหลักใช้ทฤษฎีบริหาร ทฤษฎีการจัดการ ทฤษฎีเชิงชาติพันธุ์วรรณา ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม ทฤษฎีรองใช้ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม ทฤษฎีวิวัฒนาการ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีหลัก

1.1 ทฤษฎีการบริหาร ทฤษฎี และแนวคิดด้านการบริหาร

ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีของ Luther H. Gulick และ Lyndall Urwick

แนวคิดทฤษฎีนี้ กำหนดให้หน้าที่ในการบริหาร เป็นเรื่องของการพิจารณาถึงภาระ หน้าที่ของผู้นำกลุ่มต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติตนเป็นผู้บริหาร ที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพ หน้าที่ของการบริหารองค์การประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ จำนวน 7 ประการดังนี้ (จรัส อติวิทยากรณ์. 2554 : 8-14)

1) การวางแผน (P = Planning) หมายถึง การกำหนดวิถีทางที่จะปฏิบัติไว้เป็นการล่วงหน้า ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จตามความต้องการ เป็นการกำหนดเป้าหมายขององค์การว่าควรทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร หน้าที่ในการวางแผนนี้ถือได้ว่าเป็นหัวใจส่วนสำคัญที่สุดของการจัดการ เพื่อกำหนดว่าจะต้องใช้ทรัพยากรอย่างไร หรือต้องกระทำอย่างไรบ้าง จึงจะทำให้สามารถสำเร็จตามเป้าหมายต่าง ๆ ได้

2) การจัดองค์การ (O = Organizing) หมายถึง การจัดตั้งโครงสร้างอำนาจอย่างเป็นทางการภายในองค์การเพื่อประสานงาน หน่วยงานย่อยต่าง ๆ ให้สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์การได้ ภาระหน้าที่ในการกำหนดจัดเตรียม และจัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน้าที่ในการจัดองค์การ เริ่มต้นด้วยการพิจารณาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้สำเร็จตามแผนงานที่ได้วางไว้ จากเป้าหมายและแผนการทำงานต่าง ๆ ผู้บริหารจะทราบได้ว่ามีกิจกรรมอะไร

มากน้อยแค่ไหน และมีลักษณะอย่างไรที่จะต้องทำ จากนั้นผู้บริหารก็จะต้องดำเนินการจัดเตรียมกิจกรรมหรืองานที่จะต้องทำเหล่านี้ ให้เป็นกลุ่มงานต่าง ๆ งานใดที่เหมือนกันก็จะรวมเข้าด้วยกัน เพื่อมอบหมายให้แก่ผู้บริหารแต่ละคน พร้อมทั้งทำการมอบหมายอำนาจหน้าที่ (Delegation of Authority) ให้เพื่อใช้สำหรับการทำงานที่ได้มอบให้รับผิดชอบไปทำ และขณะเดียวกันก็ต้องดำเนินการจัดให้มีความสัมพันธ์ที่เหมาะสม ระหว่างกลุ่มกิจกรรมที่แบ่งแยกกันทำดังกล่าว ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้มีระเบียบและ มีการประสานกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในองค์การที่ทำงาน เพื่อเป้าหมายหรือแผนงานอันเดียวกัน

3) การจัดคนเข้าทำงาน (S = Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้ หรือการจัดการเกี่ยวกับการบริหารบุคคล เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม รวมถึงการแนะนำคนให้เข้าใจถึงสิ่งต่าง ๆ ก่อนการทำงาน การฝึกอบรมและพัฒนาคน เพื่อให้สามารถทำงานได้ดีขึ้น

4) การสั่งการ (D = Directing) หมายถึง การที่หัวหน้าฝ่ายบริหารมีหน้าที่ต้องตัดสินใจดังกล่าวมาเปลี่ยนเป็นคำสั่งและคำแนะนำ ความพยายามที่จะให้การกระทำต่าง ๆ ของทุกฝ่ายในองค์การเป็นไปในทางที่จะส่งเสริมให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ นอกจากนี้ยังหมายถึง การที่หัวหน้าฝ่ายบริหารต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำขององค์การ การสั่งการนี้มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่ผู้บริหารต้องปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่มีความสามารถ รู้จักหลักวิถีในการชี้แนะและควบคุมบังคับบัญชา ให้การทำงานของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเป็นไปตามที่ต้องการมากที่สุด หน้าที่หลายด้านที่จะต้องปฏิบัติในการสั่งการก็คือ ผู้บริหารทุกคนจะต้องรู้จักทำการมอบหมายงาน (Delegate) ได้ถูกต้อง เข้าใจถึงหลักและวิธีการจูงใจคน และสามารถกระตุ้นให้ทุกคนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ต้องสามารถประสานการทุ่มเทจากคนทุกฝ่ายให้สอดคล้องและเข้ากันได้ อย่างดี และรวมถึงศิลปะในการกระตุ้นส่งเสริมให้ฝ่ายต่าง ๆ มีความคิดริเริ่มและอุทิศกำลังกาย กำลังความคิด ให้เป็นประโยชน์ต่องานขององค์การ และการรู้จักวิธีการจัดขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ได้ด้วย

5) การประสานงาน (Co = Coordinating) หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยราบรื่น ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่ช่วยให้การประสานดีขึ้น เพื่อช่วยปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน การร่วมมือประสานงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในการบริหาร เพราะเป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องพึงกระทำในการปฏิบัติงานและเป็นสิ่งที่มีอยู่ในทุกระดับของงาน การร่วมมือประสานงานเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่ต้องจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานของตน เพราะเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะช่วยให้เกิดความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

เมื่อกกล่าวถึงการประสานงานแล้ว อีกเรื่องที่ควรกล่าวถึงเพราะมีความสำคัญ และเป็นสิ่งที่คู่กันประจวบกับเงา คือ การติดต่อสื่อสาร (Communication) เพราะการติดต่อสื่อสารที่ดีจะช่วยให้เกิดการประสานงานที่ดีและทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัจจัยในการประสานงาน ไม่ว่าจะเป็นองค์กร หรือหน่วยงาน ประเภทใด มีปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้

5.1) คน (Man) หมายถึง ผู้ซึ่งจะทำให้งานเป็นผลขึ้นมา การประสานงานที่แท้จริงคือ การประสานคนให้ร่วมใจร่วมกำลังงานด้วยการนำเอาความสามารถของคนทำให้เกิดผลงานในจุดมุ่งหมายเดียวกัน ความสามารถของคนพิจารณาได้ 2 ด้าน คือ ทางด้านความรู้และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นผู้ประสานงานต้องมีความรู้ความสามารถและการมองการไกล มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีทัศนคติที่ดีต่อกัน ผู้ร่วมงานทุกฝ่ายเข้ากันได้ดี มีการพบปะหรือกันอยู่เสมอ

5.2) เงิน (Money) หมายถึง ตัวเงินและสิ่งอื่นซึ่งสามารถใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนได้ในการประสานงานจะต้องมีกำลังเงินสนับสนุนการปฏิบัติงาน

5.3) วัสดุ (Material) หมายถึง สิ่งของเครื่องมือและเครื่องใช้ต่าง ๆ ในการประสานจะต้องมีวัสดุอุปกรณ์ช่วยมการประสานงานอย่างเพียงพอ

5.4) การจัดการ (Management) หมายถึง การบริหารให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดเป็นเป้าหมายไว้ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้ชัดเจน มีการมอบหมายงานและการควบคุมงาน การติดต่อสื่อสาร การประสานงานอาจทำได้หลายวิธีซึ่งแต่ละวิธีย่อมให้ผลแตกต่างกันไปสุดแต่เงื่อนไขของสถานการณ์นั้น ๆ

6) การรายงาน (R = Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนรวมถึงการประชาสัมพันธ์ (Public Relations) ที่ต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย อันที่จริงการรายงานนี้มีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร (Communication) อยู่มาก การรายงานโดยทั่วไปหมายถึงวิธีการของสถาบันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลแก่ผู้สนใจมาติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน ฯลฯ ความสำคัญของการรายงานอยู่ที่ต้องอยู่บนรากฐานของความจริง

7) งบประมาณ (B = Budgeting) หมายถึง การงบประมาณโดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้วิธีการงบประมาณและแผนงาน เป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน

สรุปได้ว่าหน้าที่ในการบริหารจัดการ หมายถึง ภาระงานที่ผู้บริหารจะต้องควบคุมดูแลและกำกับและบริหารจัดการงานภายในองค์กรของตนเอง เพื่อให้การดำเนินงานของคนในองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการทำงานที่มีการวางแผนการจัดองค์การ การบังคับ

บัญชาสั่งการ การประสานงาน การสรุปผลงาน ตลอดจนการวางแผนการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีระบบ ได้ผลตอบแทนตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 ทฤษฎีการจัดการ (Management Theories)

ทฤษฎีการจัดการ มีการพัฒนาการมาช้านาน ซึ่งการจัดการเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จของผู้บริหาร การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารจำเป็นต้องมีการจัดการที่ดี ซึ่งการจัดการที่ดีเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานขององค์กร การเติบโตและการดำรงอยู่ต่อไปขององค์กร และทำให้องค์กรนั้นมีการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ ผู้วิจัยได้นำเสนอทฤษฎีการจัดการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังนี้

ทฤษฎีการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Management Theories)

Frederick Winslow Taylor ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ โดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ในการกำหนดวิธีการทำงานเพื่อเพิ่มปริมาณการผลิต หลักการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ เน้นการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อกำหนดวิธีที่ดีที่สุด (One best way) ในการทำงานการใช้คนให้เหมาะสมกับงานและเหมาะสมกับเครื่องมือเครื่องใช้การกำหนดมาตรฐานของวิธีปฏิบัติงาน รวมทั้งการจูงใจในรูปแบบเงินแก่พนักงาน หลักการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ Taylor มี 4 ประการ ได้แก่ (วิรัช สงวนวงษ์วาน. 2553 : 16-18)

- 1) นำหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานของพนักงานแต่ละคนแทนการใช้วิธีการแบบเดิม
 - 2) ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ในการคัดเลือก ฝึกอบรม สอนงานและพัฒนาทักษะของพนักงาน
 - 3) ผู้บริหารต้องร่วมมือร่วมใจกับพนักงานเพื่อให้สามารถใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์กับการทำงานอย่างจริงจัง
 - 4) มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบอย่างเท่าเทียมกันระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบงานทั้งหมดในส่วนที่เหนือกว่าความสามารถของพนักงาน
- จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้บริหารในยุคปัจจุบันยังคงได้ประโยชน์จากทฤษฎี Scientific Management โดยใช้หลักการ Time and Motion Study เพื่อเพิ่มผลผลิต การใช้หลักการว่าจ้างพนักงานโดยพิจารณาคุณสมบัติที่เหมาะสมที่สุด และการออกแบบระบบการจูงใจพนักงานโดยใช้ผลงานเป็นหลัก

1.3 ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม

ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural-Functional Theory)

แนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม เชื่อว่าสังคมและวัฒนธรรมจะเปลี่ยนแปลงจากการมีโครงสร้างง่าย ๆ ไปสู่โครงสร้างที่หลากหลายและสลับซับซ้อนมากขึ้นเป็น

ลำดับ เหมือนวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตที่เริ่มต้นจากพืชและสัตว์ชั้นต่ำไปสู่พืชและสัตว์ชั้นสูง สิ่งมีชีวิตมีส่วนประกอบหลายอย่าง แต่ละอย่างมีหน้าที่เฉพาะจะต้องปฏิบัติเพื่อการคงอยู่ของ ส่วนรวม คือ ตัวของสิ่งมีชีวิต ส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นของสังคมรวมกันเข้าก็เป็น โครงสร้างของสังคม ซึ่งสังคมควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

- 1) สังคมทุกสังคมจะต้องมีโครงสร้างซึ่งประกอบด้วยหน่วยต่าง ๆ
- 2) แต่ละหน่วยต่างทำหน้าที่ประสานกัน
- 3) แต่ละหน่วยต่างปฏิบัติหน้าที่เพื่อความคงอยู่ของสังคม
- 4) แต่ละหน่วยต่างยึดระบบค่านิยมเป็นแนวในการปฏิบัติหน้าที่

(จรัส อติวิทยาภรณ์. 2540 : 93-94)

อย่างไรก็ตามการศึกษาแบบโครงสร้างหน้าที่เป็นการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ สัมพันธภาพของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเข้ามาเป็นสังคมโดยรวม สนิท สมักรการ (2538 : 28-30) กล่าวว่าสัมพันธภาพของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเข้ามาเป็นสังคมนั้น เรียกว่า “โครงสร้างของ สังคม” (Structure of a Society) โครงสร้างของสังคม หมายถึง สัมพันธภาพของกิจการต่าง ๆ ที่มีปรากฏอยู่ในสังคมทุกสังคม อันได้แก่กิจกรรมทางด้านครอบครัว ชาติพันธุ์ ด้านการศึกษา ด้านอนามัย การเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ความเชื่อ ศาสนา และอื่น ๆ

นอกจากนี้ งามพิศ สัตย์สงวน (2539 : 32-34) ได้เสนอแนวความคิดของทฤษฎี โครงสร้างหน้าที่นิยมที่เน้นวัฒนธรรมในการทำหน้าที่สนองความต้องการและความจำเป็นของมนุษย์ ไว้ 3 ด้าน ดังนี้ คือ ความต้องการจำเป็นพื้นฐาน (Basic Biological and Psychological Needs) ได้แก่ การต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม การพักผ่อน การเจริญเติบโต การสืบพันธุ์ เป็นต้น ความต้องการด้านสังคม (Instrumental Need) จะเกี่ยวกับเรื่องความร่วมมือกันทางสังคมเพื่อแก้ปัญหา พื้นฐานและทำให้ร่างกายได้รับการตอบสนองความต้องการเบื้องต้นได้ เช่น การแบ่งงานกันทำ การแจกจ่ายอาหาร การผลิตสินค้า การบริการ และการควบคุมทางสังคม ความต้องการทางด้าน จิตใจ (Symbolic Needs) คือความต้องการของมนุษย์เพื่อความมั่นคงทางจิตใจ เช่น ความต้องการ สงบทางใจ ความกลมกลืนกันทางสังคมและเป้าหมายชีวิต ระบบสังคมที่สนองความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ ความรู้ กฎหมาย ศาสนา นิยายปรัมปรา ศิลปะ และเวทมนต์คาถา เป็นต้น

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่า ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมทำให้เกิดความสัมพันธ กันในระบบโครงสร้างต่าง ๆ ของสังคม ทำให้ทราบว่าสังคมนั้นจะอยู่ได้ แต่ละคนหรือหน่วยงาน จะต้องทำหน้าที่กันอย่างไร จึงจะทำให้สังคมนั้น ๆ อยู่ได้อย่างมั่นคง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีโครงสร้าง หน้าที่นิยมเพื่อใช้ในการอธิบาย การดำรงอยู่ การปรับเปลี่ยนและพัฒนาการต่าง ๆ เกี่ยวกับการ บริหารจัดการวงจรมโพนีออร์เคสตราของทั้งในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ให้สามารถดำรงอยู่ ในสังคมได้อย่างยาวนาน และได้รับความนิยมนิยมจากผู้ชมโดยทั่วไป

2. ทฤษฎีเสริม

2.1 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics)

สุนทรียศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาเรื่องมาตรฐานของความงาม ตลอดจนการเห็นคุณค่าในความงาม ซึ่งเป็นยากต่อมิตินและมุมมอง ความงามในมุมมองของชาวตะวันตกและชาวตะวันออก ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่าง จึงขึ้นอยู่กับบริบทของปรัชญา ความเชื่อ แนวคิดและศาสนา ดังนั้นการที่จะทำความเข้าใจในเรื่องของความงามจนเกิดความซาบซึ้ง หรือเกิดสุนทรียภาพนั้น สุนทรียศาสตร์ และการรับรู้สุนทรียภาพซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจหรือการมีมุมมองในเรื่องความงาม ซึ่งความหมายพื้นฐานโดยทั่วไปของสุนทรียศาสตร์เป็นดังต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของสุนทรียะ สุนทรียภาพและสุนทรียศาสตร์

นักปรัชญาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุนทรียศาสตร์ กล่าวว่า สุนทรียศาสตร์ เป็นองค์ประกอบของความรู้ที่เป็นระบบ เมื่อพิจารณาเรื่องของการขยายความรู้ด้านศิลปะ วัตถุทางศิลปะและวัตถุทางธรรมชาติพบว่าองค์ประกอบของศิลปะ ล้วนต้องอาศัยประสบการณ์การรับรู้ทางความงามเพื่อเข้าสู่ความซาบซึ้งในธรรมชาติและ ความซาบซึ้งในศิลปะทั้งสิ้น เพลโต (Plato) กับอริสโตเติล (Aristotle) (สุชาติ สุทธิ. 2541 : 10) ให้นิยามไว้ว่าเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ของความรู้สึก อันเกิดจากความงามจากธรรมชาติและศิลปะ สอดคล้องกับ ฟลิว (Flew. 1979 : 6) กล่าวว่า สุนทรียศาสตร์คือ การศึกษาศิลปะเชิงปรัชญา ส่วนนักปรัชญาชาวเยอรมันได้เสนอว่าการตัดสินคุณค่าของสุนทรียศาสตร์นั้นไม่เป็นไปตามกรอบของเชิงทฤษฎี หรือคุณค่าเชิงปฏิบัติการหรือพฤติกรรม แต่เป็นการตัดสินคุณค่าความพึงพอใจเป็นหนึ่งเดียวของจิตพิสัยที่สะท้อนออกมาจากภายในจิตใจคน ซึ่งหมายถึงจิตที่มีความงามเป็นอิสระเสรีตามธรรมชาติของมนุษย์ (Kant. 1790 : 11)

สุนทรียศาสตร์ หมายถึง ความนิยมเกี่ยวกับความงาม ทั้งความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะที่แต่ละบุคคล สามารถเข้าใจและรู้สึกได้ ความพึงพอใจในความงามของแต่ละบุคคลอาจจะไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรสนิยม การฝึกอบรม ที่แตกต่างกันของบุคคล ตลอดจนขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางด้านภาษา เชื้อชาติ ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น (ราชบัณฑิตสถาน. 2546 : 1205)

สุนทรียภาพ หมายถึง ความรู้สึกคุณค่าของสิ่งที่มีงาม ความเป็นระเบียบของเสียง และถ้อยคำที่ไพเราะ ความรื่นรมย์ เป็นความรู้สึกทางการรับรู้ หรืออารมณ์ ความรู้สึกต่อสิ่งที่มีความงามสู่คุณค่าของความงาม การเข้าถึงความรู้สึกซาบซึ้ง จัดได้ว่าเป็นความบริสุทธิ์ของอารมณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงของเวลาหนึ่งที่ได้มีความรู้สึกพึงพอใจเมื่อได้พบเห็นสิ่งที่มีความงาม (ชมนาถ กิจจันทร์. 2546 : 40)

2.1.2 แนวคิดทางสุนทรียศาสตร์

สุนทรียศาสตร์เชิงการคิด (The Conceptual Aesthetics) สุนทรียศาสตร์เชิงการคิดเป็นการศึกษาโดยการสนทนา การอภิปราย ถกเถียง บรรยาย จากเรื่องของความจริงที่สัมผัสได้ การตัดสินคุณค่าของความงามแบ่งออกได้เป็น 3 แนว ดังนี้ (สุชาติ สุทธิ. 2541 : 9-16)

1) การตัดสินคุณค่าของความงามตามแนวคิด จิตพิสัย หรืออัตวิสัย (Subjectivism) แนวคิดนี้มองว่าสุนทรียภาพเป็นเรื่องของความพึงพอใจที่เกิดขึ้นในจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ ซึ่งถือเป็นแหล่งกำเนิดความงาม อันเกิดจากมนุษย์เป็นคนตัดสิน และกำหนดค่าของความงาม การตัดสินในเรื่องของความงามไม่มีมาตรฐาน หรือกฎเกณฑ์ตายตัว ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้พบเห็นหรือสัมผัสในความงามที่ต่างกัน โดยอารมณ์จะเป็นตัวกำหนดความงามหรือความงามเกิดขึ้นได้เพราะเราสนใจ พึงพอใจซึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติคือแนวโน้มของจิตใจว่าชอบหรือไม่ชอบ บุคคลสนใจสิ่งใดสิ่งนั้นก็จะมีคุณค่า และบุคคลใดไม่สนใจสิ่งใดสิ่งนั้นก็จะมีคุณค่า

2) การตัดสินคุณค่าของความงามตามแนวคิดวัตถุพิสัย หรือปรวิสัย (Objectivism) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าความงามนั้นปรากฏอยู่บนวัตถุ เป็นอิสระจากแนวคิด ความรู้สึก และอารมณ์ ความงามปรากฏอยู่ที่วัตถุได้ ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์เป็นผู้ตัดสินความงามนั้น ความงามมีอยู่อย่างอิสระ และความงามจะประกอบด้วยองค์ประกอบของความงามสาขาต่าง ๆ ความงามมีอยู่ภายนอกของวัตถุ เช่น รูปแบบ รูปทรง สี ถึงแม้ว่าความงามจะมีคามแตกต่างกัน แต่ความงาม ก็อยู่ในวัตถุนั้น เช่น ความงามในศาสนา และปรัชญาเป็นปรากฏการณ์ที่แท้จริงที่ฉายมาจากพระศาสดา ปรากฏการณ์เหล่านี้เป็นความงามที่มีอยู่ในวัตถุบางอย่าง คุณค่าที่ปรากฏอยู่ในวัตถุและการกระทำ เช่น เมื่อเรามองว่ามีความงามในทุ่งหญ้า เราไม่ได้ตัดสินเพราะเราชอบ แต่เพราะทุ่งหญ้าแห่งนั้นมี ความงามอยู่ในตัวเอง คุณค่าซึ่งตอบสนองความต้องการและสร้างความสุขให้กับคนมีอยู่ในวัตถุนั้น ๆ

3) การตัดสินคุณค่าความงามตามแนวคิดสัมพัทธวิสัย (Relativism) แนวคิดนี้เห็นว่าความงามสัมพันธ์ระหว่างวัตถุและจิตใจ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คุณค่าจะเกิดขึ้นเพราะสภาวะที่สัมพันธ์กันระหว่างความสนใจกับสิ่งที่ถูกสนใจ ความคิดเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งไม่สามารถครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างได้ทั้งหมด อาจจะต้องมีความสัมพันธ์กันในส่วนใดส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ความสัมพันธ์กันทั้งหมด ดังนั้นวัตถุและบุคคลอาจจะทำหน้าที่ไปคนละอย่างได้ แต่ความสัมพันธ์กันระหว่างวัตถุและจิตใจก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรียะร่วมกัน ซึ่งสุนทรียศาสตร์สามารถจำแนกตามรากฐานทางวัฒนธรรมได้เป็น 2 ส่วน คือ

3.1) สุนทรียศาสตร์เชิงความคิดแนวตะวันออก (The Eastern Conceptual Aesthetics) สุนทรียศาสตร์เชิงความคิดแนวตะวันออก ยึดถือรากฐานวัฒนธรรมของพราหมณ์และพุทธ ซึ่งมีอิทธิพลต่อศิลปะและความงามของไทย โดยมีพื้นฐานแนวคิดที่ว่า ปรัชญา

ศาสนาตะวันออกเชื่อว่าไม่ว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดแยกออกจากกันได้ หรือทั้งหมดรวมอยู่เป็นสิ่งเดียวกันในโลกทางวัฒนธรรมของวิญญาน ทั้งนี้เพราะปรัชญา ศาสนา สุนทรียศาสตร์ และศิลปะ นอกจากนำไปสู่ความโปรดปรานทางใจในโลกของโลภียะแล้ว ยังนำไปเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงความต้องการทางวิญญานในโลกของธรรมะอีกด้วย

3.2) สุนทรียศาสตร์เชิงความคิดแบบตะวันตก (Western Conceptual Aesthetics) ปรัชญาสุนทรียศาสตร์เชิงความคิดแบบตะวันตก มีนิยามสำหรับการนำไปสู่การเรียนรู้สุนทรียภาพชีวิตโดยเฉพาะว่า “สุนทรียศาสตร์ คือ การศึกษามิติหนึ่งซึ่งมาจากความรู้สึกจากการรับรู้หรือ ความรู้สึกทางการคิดสู่คุณค่าของความงาม” การคิดที่ทั้งสุนทรียศาสตร์ตะวันตกและสุนทรียศาสตร์ตะวันออก ไปสู่การปฏิบัติร่วมกันเป็นประสบการณ์ได้อย่างแท้จริง แต่ถ้าหากว่าทั้งคู่เป็นเพียงสุนทรียศาสตร์เชิงความคิด เพื่อนำไปสู่ความรู้เชิงการรับรู้ และการปฏิบัติการช่าง หรือการสร้างสรรคศิลปะนั้นเป็นรูปแบบที่เรียกว่าหลักการของความงาม หรือหลักการสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic Principles) จุดนี้เป็นการเปรียบเทียบกันระหว่างมุมมองของศิลปะ กับมุมมองของประวัติศาสตร์ที่มีต่อศิลปะ คือการเรียนรู้และความเป็นมาจากอดีตสู่ปัจจุบันด้วยเรื่องที่บ้านทึกไว้ร่วมกับเนื้อหาความคิดแบบศิลปะ

ในการรับรู้ความงามในผลงานศิลปะ นั้นต้องอาศัยทั้งสุนทรียวัตถุ ซึ่งเป็นทั้งวัตถุทางธรรมชาติและวัตถุทางศิลปกรรมแล้วนำประสบการณ์มาเป็นแบบในการสร้างสรรคงานศิลปะ ทำให้เกิดเป็นฐานศาสตร์ของความงามในผลงานศิลปะ จำแนกออกเป็น 3 ฐาน คือ

1) ฐานศาสตร์ของการเห็น (The Perception Beauty of Imagery) ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับการสร้างสรรคงานทัศนศิลป์ ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม

2) ฐานศาสตร์ของการได้ยิน (The Perception Beauty of Sound) ว่าด้วยเรื่องของดนตรี การใช้เสียงอย่างมีระบบ

3) ฐานศาสตร์ของการเคลื่อนไหว (The Perception Beauty of Movement) ว่าด้วยเรื่องของนาฏศิลป์และการแสดงต่าง ๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์

จากแนวคิดตามทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ศิลปะการแสดงของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยศึกษาด้านสุนทรียภาพอันเกิดจากการได้ยินได้เห็น ศิลปะการแสดงดังกล่าว วิเคราะห์ด้านการเข้าถึงสุนทรียภาพของผู้แสดงวงซิมโฟนีออร์เคสตรา การเข้าถึงดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตราของผู้ชม อันก่อให้เกิดความงามทางดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรานี้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ชมได้รับความสุข ความประทับใจ ตลอดจนช่วยให้การแสดงดนตรีของวงซิมโฟนีออร์เคสตราได้รับความนิยมอยู่ต่อไป

2.2 ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม (The Diffusion Theory of Cultural) เจ้าของทฤษฎีคือราล์ฟ ลินตัน (Ralph Linton ค.ศ. 1893–1953) นักมานุษยวิทยาชาวอเมริกัน มีเนื้อหาว่า สาเหตุสำคัญของทฤษฎี ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม โดยเกิดจากการติดต่อสื่อสารกันระหว่างสังคมที่ต่างวัฒนธรรมรวมกันและต่างแพร่กระจายวัฒนธรรมไปสู่กันและกัน เมื่อเกิดการแพร่กระจายวัฒนธรรมขึ้นแล้ว สังคมที่เจริญกว่าอาจจะรับวัฒนธรรมบางอย่างของสังคมที่ด้อยกว่าก็ได้ และในทำนองเดียวกันสังคมที่ด้อยกว่าอาจจะไม่รับวัฒนธรรมของสังคมที่เจริญกว่าก็ได้ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมส่วนใหญ่แล้วเกิดจากการแพร่กระจายของวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามา มากกว่าเกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นใหม่ขึ้นเองในสังคม หรือถ้ามีก็มักจะเกิดจากการนำสิ่งใหม่ ๆ จากภายนอกเข้ามา ผสมผสานกับของที่มีอยู่ก่อนแล้วเป็นของใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน จะเห็นได้จากในสังคมอเมริกัน ซึ่งมีศักยภาพในด้านการประดิษฐ์คิดค้นสูง แต่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นจากการแพร่กระจายถึงร้อยละ 90 เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นในสังคมเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น (สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2536 : 41)

การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่ผลักดันให้วิถีชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมการที่มนุษย์ใช้ชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว และสังคม มีการติดต่อ สื่อสารแลกเปลี่ยนค้าขาย ทำให้รับเอาวัฒนธรรมที่ตนไปสัมผัสก่อให้เกิดการแพร่กระจายแล้วเกิดการถ่ายทอดจากสังคมหนึ่งไปยังอีกสังคมหนึ่ง โดยมีนักคิดอธิบายการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม คือ G.Elliot Smith, William J.Perry, W.H.R.Rivers. ชาวอังกฤษ (อ้างถึงใน ยศ สันติสมบัติ. 2540 : 25) ว่า “การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่มีลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมหนึ่งแพร่กระจายไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง โดยปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมใหม่” วัฒนธรรมสามารถวัดได้โดยนำวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมาเปรียบเทียบกันและพิจารณาคูณลักษณะที่สูงกว่าหรือด้อยกว่าวัฒนธรรมนั้น ไม่มีวัฒนธรรมใดที่ดีกว่าหรือเลวกว่า ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

- 1) การแพร่กระจายวัฒนธรรมมีลักษณะการแพร่กระจายทุกทิศทุกทางจากจุดศูนย์กลาง
- 2) การแพร่กระจายวัฒนธรรมมีลักษณะมีอิทธิพลจากลักษณะภูมิศาสตร์
- 3) การแพร่กระจายวัฒนธรรมมีลักษณะอาณาเขตวัฒนธรรมจากจุดกำเนิดวัฒนธรรม

การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมเกิดจากความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างสังคมและมีการรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน มาผสมผสานทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้ ทั้งนี้ นิชพรธณ วรรณศิริ (2540 : 99-100) การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม

ตามแนวคิดของสำนักอเมริกันจะเป็นไปได้มากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ หรือการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมจะเป็นไปได้มากก็ต่อเมื่อเกิดในพื้นที่ต่อเนื่องกัน ไม่มีอุปสรรคทางภูมิศาสตร์ขวางกั้น มีปัจจัยอื่นมาสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยทางเศรษฐกิจ เพราะวัฒนธรรม คือ พฤติกรรมที่ติดอยู่กับตัวบุคคล บุคคลที่มีกำลังทางเศรษฐกิจ และบุคคลที่มีความจำเป็นหรือมีเป้าหมายทางเศรษฐกิจเท่านั้นจะสามารถเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งได้ เช่น บุคคลที่ไปติดต่อค้าขาย บุคคลที่มีเงินไปรับการศึกษาในแหล่งอื่น ๆ บุคคลไปทำงานยังแหล่งอื่น ๆ และบุคคลที่แต่งงานไปกับคนจากแหล่งอื่น ๆ เป็นต้น

จากการศึกษาทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการเกิดขึ้นและการแพร่กระจายของวัฒนธรรมทางดนตรีตะวันตกและดนตรีทางตะวันออก ว่ามีกระบวนการอย่างไรที่ทำให้วงซิมโฟนีออร์เคสตรา มีการปรับตัวและผสมผสานกันจนเป็นเอกลักษณ์ของวงซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศไทยและสิงคโปร์ดังในปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านดนตรี

มนัส วัฒนไชยชยศ (2542 : 193-195) ศึกษาสไตล์ทำนองเพลงในบทประพันธ์ของแมนรัตน์ ศรีกรานนท์ พบว่า แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ เป็นศิลปินนักประพันธ์เพลงและเป็นนักดนตรีที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ ทักษะ ปฏิภาณ และความเฉลียวฉลาดในการประพันธ์ทำนองเพลง โดยได้แบบอย่างดนตรีตะวันตกมาประพันธ์เป็นเพลงไทยสากลได้อย่างสนิท มีผลงานเป็นที่นิยมในสังคมทุกระดับชั้นเป็นเวลานานกว่า 50 ปี ในขณะที่แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ เข้าสู่วัยหนุ่มเป็นเวลาเดียวกับที่วัฒนธรรมตะวันตกได้เข้าสู่ประเทศไทยโดยเฉพาะกรุงเทพฯ เป็นระยะเวลาที่แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ มีโอกาสสูงที่สัมผัสนักดนตรีตะวันตก โดยเป็นผู้เล่นดนตรีเอง ผนวกกับการสั่งสมดนตรีตั้งแต่เด็ก ๆ ความเป็นผู้ที่มีอัจฉริยะในการคิด การตัดสินใจ และสามารถทำได้ดี ทำให้แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ สามารถโยงในศิลปะดนตรีตะวันตกกับวัฒนธรรมไทย ผลิตผลงานทางดนตรีอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยแบ่งช่วงชีวิตและงานของแมนรัตน์ ศรีกรานนท์ เป็น 3 ช่วง ช่วงแรก (2491-2497) เป็นช่วงเริ่มทำงานการประพันธ์เพลงไทยสากลสไตล์ของทำนองไม่ซับซ้อน ช่วงที่สอง (2498-2507) เป็นช่วงที่สไตล์ของทำนองมีความซับซ้อนขึ้น ให้ความรู้สึกด้วยการใช้คอร์ดต่าง ๆ และช่วงที่สาม (2508-ปัจจุบัน) เป็นช่วงที่ประสบความสำเร็จในการประพันธ์เพลงสไตล์ทำนองมีคุณภาพเป็นแบบอย่างดนตรีตะวันตกมากขึ้น แต่ละช่วงมีพัฒนาการมาตลอด ซึ่งเป็นหลักสำคัญในความนิยมตะวันตกของยุครัฐบาลที่สนับสนุนดนตรีสากล

จันทิมา นิลทองคำ (2540 : 119) ได้ศึกษาวิเคราะห์วงดนตรีร่วมสมัย กรณีศึกษา วงฟองน้ำ ผลการวิจัย พบว่า วงดนตรีไทยร่วมสมัยมีพัฒนาการมาตั้งแต่สมัยรัชการที่ 4 ในรูปแบบของวงเครื่องสายผสม มาเริ่มใช้คำว่า “วงดนตรีไทยร่วมสมัย” ในยุคปัจจุบัน กับวงฟองน้ำเป็นครั้งแรกเป็นลักษณะของวงดนตรีที่มีการผสมผสานระหว่างดนตรีไทยดั้งเดิมกับวงดนตรีสมัยใหม่ ทำให้เกิดแนวลีลา สีสันทันและการใช้เครื่องดนตรีที่แปลกแตกต่างออกไป วงฟองน้ำเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2522 จากความคิดของครูบุญยงค์ เกตุคง และอาจารย์บุรุษ แกสตัน ร่วมมือกันสร้างสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีไทยร่วมสมัยมาาก ทำให้เกิดการตื่นตัวในวงการดนตรีไทยและสังคมทั่วไปหันมาให้ความสนใจมากขึ้น ในด้านบทบาทพบว่าระดับการศึกษาและอาชีพมีความสัมพันธ์กับบทบาทของวงฟองน้ำที่มีในสังคมไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความแตกต่างในด้านปัจจัยภูมิหลัง (อายุ/ระดับการศึกษา/อาชีพ) มีผลต่อการรับรู้และชื่นชอบผลงานของวงฟองน้ำต่างกันด้วย ซึ่งจากการศึกษาทำให้ทราบว่าวงฟองน้ำมีบทบาทและผลกระทบทางด้านศิลปะ (การดนตรี) และด้านวัฒนธรรมต่อสังคมไทยมากที่สุด

กิตติ ศรีเปารยะ (2540 : 316) ได้ศึกษาเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ กรณีศึกษา: วิเคราะห์ทำนองพบว่าทำนองเพลงพระราชนิพนธ์ ทั้ง 47 เพลง มีลักษณะทั่วไปเป็นเพลงมาตรฐาน และส่วนใหญ่มีครึ่งเสียงอันเป็นเอกลักษณ์เด่นที่สำคัญ มีขึ้นคู่แบบปกติ และขึ้นคู่แบบพิสดาร ที่พบเห็นได้ยากจากเพลงทั่วไป รูปแบบของเพลงมี 3 ชนิด คือ ชนิดเพลง 2 ท่อน เพลง 3 ท่อน และชนิดที่มากกว่า 3 ท่อน บันไดเสียงมีทั้ง Major Scale, Minor Scale และ Pentatonic Scale สำหรับโครงสร้างและแนวทางเดินคอร์ด ส่วนมากเป็นไปตามหลักการทางดนตรีวิทยา ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นลักษณะที่เด่นชัดของเพลงพระราชนิพนธ์ คือ การใช้ครึ่งเสียงอย่างเหมาะสมและลงตัว อันแสดงถึงพระปรีชาสามารถและพระอัจฉริยภาพทางดนตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกจากนี้ผลจากการวิจัยดังกล่าวยังเป็นการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเพลงพระราชนิพนธ์ด้านวิชาการมากขึ้น อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิชาดนตรีไทยต่อไป

บรรจง ชลวิโรจน์ (2538 : 285) กล่าวถึงอิทธิพลวัฒนธรรมตะวันตกที่มีต่อการประพันธ์ทำนองเพลงของสยาม กาญจนะผลิน ว่า อิทธิพลวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกได้หลังไหลเข้ามาสู่ประเทศไทยในระยะที่สยาม กาญจนะผลินเข้าสู่วัยหนุ่ม อันเป็นระยะที่มีโอกาสสูงที่จะได้สัมผัสดนตรีตะวันตก โดยเป็นผู้ร่วมบรรเลงอยู่ในวงดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีตะวันตก ทั้งในส่วนราชการและในส่วนที่ต้องไปทำงานเพื่อหารายได้เป็นการเลี้ยงชีพ ความที่เป็นผู้มีพื้นฐานดนตรีไทยเดิมมาจากตระกูลอันเก่าแก่ กอปรกับความแม่นยำในเพลงของไทยที่สั่งสมไว้มานแต่เล็กพร้อมกับความเข้าใจอันลึกซึ้ง และความเป็นผู้มีอัจฉริยะคิดเร็ว ทำเร็ว แล้วทำได้ดีเป็นที่พอใจของบรรดาผู้ร่วมงานผู้ฟังผลงานเพลง จึงทำให้มีโอกาสเหนือกว่าศิลปินเพลงคนอื่น ๆ ทั้งในด้านการบรรเลงเดี่ยว การ

บรรเลงรวมวง การเป็นหัวหน้าวง และการร่วมงานกับศิลปินเพลงคนอื่น ๆ เกิดโยงโยงานศิลปะดนตรีอย่างกว้างขวางโดยใช้เวลาดังสมวัยวิชาการและผลิตผลงานทางดนตรีอย่างต่อเนื่อง โดยไม่เคยหยุดคิดและหยุดทำเลยตลอดเวลา 50 ปี ผู้วิจัยสามารถสรุปแบ่งชีวิต และงานของศิลปินผู้นี้ ออกได้เป็น 3 ระยะเวลา คือ ยุคประมวลความคิด (2487-2492) ซึ่งเริ่มงานประพันธ์เพลงสากลตามรูปแบบของฝรั่งแล้วไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จึงเข้าสู่ยุคที่ 2 ยุคแห่งการทดลอง (2493-2505) ซึ่งเป็นการนำเอาแนวคิดและเนื้อหาสาระจากดนตรีดั้งเดิมของไทยเข้ามาผสมผสานกับดนตรีสากล จนเริ่มมองเห็นความสำเร็จเมื่อรวมกับการปรับภาษาที่ใช้ในบทร้องให้เข้ากับยุคสมัย ผนวกกับการนำจังหวะดนตรีใหม่ ๆ ซึ่งเป็นหัวใจดึงดูดความนิยมในดนตรีตะวันตกของประชาชนในยุคที่รัฐบาลสนับสนุนดนตรีสากลให้เข้ามาผสมผสานในเพลงไทยสากล ความสำเร็จในขั้นนี้จึงนำไปสู่ชีวิต

สุชาติ แสงทอง (2539 : 209) ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทของสมาคมวิชาชีพดนตรีของไทย” ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มสมาคมวิชาชีพดนตรีของไทยกับกลุ่มสมาคมวิชาชีพอื่น ๆ ได้แก่ แพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมทนายความแห่งประเทศไทย และสมาคมโรงเรียนดนตรีแห่งชาติแห่งสหรัฐอเมริกา ในด้านโครงสร้างจะมีโครงสร้างที่ต่างกันอย่างชัดเจน คือ สมาคมวิชาชีพของไทยจะบริหารกันเองโดยอิสระ ไม่มีการควบคุมวิชาชีพโดยสภาและไม่มีใบประกอบวิชาชีพ ซึ่งต่างจากสมาคมในกลุ่มหลัง โดยการพิจารณาจากระบบโครงสร้างดังกล่าว ผลการศึกษายังพบว่า ในประเทศไทย “ไม่มีอาชีพดนตรี มีเพียงแต่อาชีพรับจ้างเล่นดนตรี” โดยการพิจารณาจากระบบโครงสร้างดังกล่าว ผลการศึกษายังพบว่าสิ่งที่สมาชิกสมาคมดนตรีต่าง ๆ ต้องการความช่วยเหลือมากเป็นอันดับแรก คือ การช่วยเหลือทางด้านสวัสดิการความเป็นอยู่ตลอดจนในด้านอาชีพของคนที่ยังไม่แน่นอน ส่วนทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับดนตรีก็เป็นความต้องการอีกอันดับหนึ่ง แล้วยังพบอีกว่าสมาชิกสมาคมดนตรีของไทยส่วนใหญ่ได้ผ่านการศึกษาจากสถาบันการศึกษาดนตรีโดยตรง ทั้งนี้จึงเป็นผลต่อมาตรฐานของสมาชิกตลอดจนมาตรฐานของวิชาชีพสำหรับผลสัมฤทธิ์และปัญหาอุปสรรคของสมาคมวิชาชีพดนตรีไทย จากการศึกษาที่ยังพบว่าการบริการด้านต่าง ๆ ของสมาคมวิชาชีพดนตรีของไทย สามารถบริการได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น และพบว่าในการดำเนินการทำงานของสมาคมจะเน้นกิจกรรมทางด้านดนตรีที่ใกล้ชิด และสนองความต้องการของสมาชิก และสภาพสังคม เช่น การประกวดดนตรี การประกวดแต่งเพลง การเชิดชูศิลปิน เป็นต้น สมาคมวิชาชีพดนตรีของไทยจะมีนโยบายดนตรีทางด้านบริการมากกว่าดนตรีในรูปแบบของการศึกษา ในกิจกรรมบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงาน และยังไม่มีการจัดตั้งองค์กรที่สมบูรณ์ เป็นเพราะสมาคมดังกล่าวเพิ่งจะเริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2535 จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่มีการดำเนินการอะไรในรูปธรรมมากนัก ส่วนทางด้านปัญหาอุปสรรค จากการศึกษาพบว่ามีปัจจัยมาจากผู้บริหารสมาคมไม่มีความรู้ด้านการบริหารสมาคม มีนโยบายค่อนข้างไม่ชัดเจน การรวมกลุ่มของสมาชิกเพื่อพัฒนาสาขาวิชาชีพไม่ดีพอ สถานที่ทำการถาวรของสมาคมอันเป็นแห่งที่จะบริการให้

สมาชิก และผู้สนใจยังไม่เปิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และการยอมรับในอาชีพหรือวิชาชีพดนตรีในประเทศไทยค่อนข้างไม่เห็นความสำคัญในอาชีพดนตรีเท่าที่ควร เป็นต้น

อนุรักษ์ บุญแจ่ม (2539 : 96) ได้ทำการวิจัยวงโยชวาทิตกองทัพเรือ พบว่าวงโยชวาทิตกองทัพเรือมีรากฐานมาจากการรับวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกเข้ามาในสังคมไทย โดยรับแบบอย่างมาจากวงโยชวาทิตประจำเรือรบต่างชาติที่เดินทางมาเจริญสัมพันธไมตรีกับประเทศไทย เมื่อได้มีการก่อตั้งวงโยชวาทิตขึ้นแล้วก็ได้มีการรับใช้สังคมไทยมาโดยตลอด ในส่วนของบุคคลสำคัญนั้น พบว่า มีบุคคลหลายท่านเป็นกำลังสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาวงโยชวาทิตกองทัพเรือ ให้มีประสิทธิภาพภาพยิ่งขึ้น ผลงานต่าง ๆ ได้แก่ พัฒนาด้านการบรรเลงพัฒนาด้านบทเพลง และพัฒนาการศึกษาวิชาดนตรีให้กับกองดุริยางค์ทหารเรือ ในส่วนของการเผยแพร่ พบว่าวงโยชวาทิตกองทัพเรือมีหน้าที่บรรเลงประกอบในงานพระราชพิธีและพิธีต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นการเผยแพร่โดยตรง และยังมีเผยแพร่ผ่านทางสื่ออื่น ๆ ที่มีอยู่ในยุคสมัยต่าง ๆ คือ แผ่นต่าง วิทยุ โทรทัศน์ ตามความนิยมทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ธนากร แพทย์วงษ์ (2541 : 115) ได้ศึกษาการจัดแผนการฝึก วิธีการคัดเลือกนักดนตรีและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการวงโยชวาทิต จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าด้านการจัดทำแผนการฝึก โรงเรียนที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการประชุมเตรียมการในการกำหนดระยะเวลาในการฝึกซ้อม การจัดการวางฝึกที่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ ด้านการคัดเลือก นักดนตรีของโรงเรียนที่ศึกษา มีแนวการปฏิบัติ 2 แนวทาง คือ แนวทางที่ 1 มีการกำหนดคุณสมบัติและกระบวนการคัดเลือกในด้านต่าง ๆ จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนได้เข้ามาอยู่ในกระบวนการฝึกซ้อมแล้ว ซึ่งครูผู้สอนจะคอยสังเกตพฤติกรรม และสร้างสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

สมพงษ์ ทองคำ (2544 : 98-110) ทำการวิจัย พบว่า เทวัญ ทรัพย์แสนยากร ภูมิลำเนาเดิมเป็นชาวจังหวัดนครราชสีมา ต่อมาได้เข้าตั้งรกราก และเล่นดนตรีอาชีพอยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่พุทธศักราช 2514 รักการเล่นและศึกษาดนตรีด้วยตนเอง มีความสามารถทางดนตรีสูง นิยมการเล่นแบบอิมโพรไวเซชัน สามารถปรับตัวกับการบรรเลงได้ทุกสไตล์ จึงมีประสบการณ์อย่างกว้างขวางทั้งดนตรีไทยร่วมสมัย ดนตรีป๊อปปูลาร์ และดนตรีแจ๊ส มีผลงานดนตรีและการอิมโพรไวเซชัน 2 อัลบั้มที่สำคัญ คือ "โนเวลแจ๊ส" และ "อ่อน" ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกนำทำนองอิมโพรไวเซชันจำนวน 6 เพลงจากทั้งสองอัลบั้มทำทรานสคริปชันขึ้น ดำเนินการวิเคราะห์ไปตามประเด็นที่กำหนดไว้ แล้วสรุปโดยองค์รวม ผลการวิเคราะห์พบว่า โน้ตคอर्डกระจาย โน้ตผ่าน โน้ตซ้ำ โน้ตซ้อนซ้ำ และโน้ตรอบ ๆ จำนวนมาก ทำให้ทำนองมีความกลมกลืนกับเสียงประสาน และต่อเนื่องกันไปอย่างราบรื่น นอกจากนี้ ยังพบโน้ตแนวหัก โน้ตเอ็ปป็อกเจียทรา โน้ตอ็อกซิลเลอรี และโน้ตแนวหลบ จำนวนรองลงมาซึ่งโน้ตเหล่านี้ทำให้ระคนเป็นรสชาติที่ดี

ของท่านอง ส่วนโน้ตที่ชัดเจนจึงหวนนั้นมิท่านองโดยตลอด จึงเป็นลักษณะท่านองของแจ้สอย่างชัดเจน

สิทธิ สิทธิการุณย์ (2545 : 115) ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดสุทธิวาราม และโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย พบว่าการบริหารกิจกรรมวงโยชวาทิตของทั้งสองโรงเรียนค่อนข้างคล้ายกัน คือ แบ่งได้เป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการบริหารในระดับโรงเรียน ซึ่งเป็นระดับนโยบาย และการอำนวยการ มีผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารสูงสุด และได้รับมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้ดูแลและประสานงานกับอาจารย์ผู้ฝึกสอนวงโยชวาทิต ส่วนที่สอง เป็นการบริหารที่เป็นการดำเนินการในระดับของคณะกรรมการนักเรียนวงโยชวาทิตทั้งสองโรงเรียน มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรม

ปิยพันธ์ แสนทวีสุข (2552 : 182-198) ได้วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย งานศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความคาดหวังการบริหารจัดการการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และเสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนด้านคณะศึกษาศาสตร์ในประเทศไทย มีอยู่ทั้งสิ้น 43 สถาบัน มีสภาพการบริหารจัดการคือ สถานภาพของหน่วยงานมี 4 สถานภาพ คือ ภาควิชา กลุ่มสาขาวิชา คณะและวิทยาลัย การบริหารสถานที่และอุปกรณ์การศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ระดับหนึ่ง ส่วนใหญ่มีความขาดแคลน โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องเรียนเฉพาะบุคคล ห้องซ้อมรวมวงขนาดใหญ่ รวมทั้งระบบอำนวยความสะดวกในห้องเรียนคณะศึกษาศาสตร์ยังไม่เพียงพอ การวิจัยและสร้างสรรค์มีค่อนข้างน้อย ห้องสมุดยังขาดแคลนวัสดุสารสนเทศความคิดเห็นของผู้บริหารและคณาจารย์ ต่อปัญหาการบริหารจัดการการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พบว่า มี 4 ปัจจัยที่เป็นปัญหาใหญ่ ได้แก่ อุปกรณ์และเทคโนโลยีคณะศึกษาศาสตร์ อาคารสถานที่เรียน การบริหารจัดการ และด้านแหล่งสารสนเทศ ความคาดหวังการบริหารจัดการการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พบว่า ผู้บริหารควรมองเห็นความสำคัญของคณะศึกษาศาสตร์ มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีความทันสมัย มีความยืดหยุ่น หลากหลายรูปแบบ ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านคณะศึกษาศาสตร์ในแต่ละสาขาทั้งคณะศึกษาศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ที่อื่น ผู้เรียนมีการพัฒนาต่อยอด ควรสอนเป็นทีม ควรบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน ควรจัดห้องเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนคณะศึกษาศาสตร์ ควรมีการสร้างนักวิจัยและทีมวิจัยขึ้นในหน่วยงาน ควรมีระบบสืบค้นสารสนเทศคณะศึกษาศาสตร์ที่รวดเร็วและทันสมัย ควรมีเครื่องดนตรี อุปกรณ์และเทคโนโลยีทางคณะศึกษาศาสตร์ที่มีคุณภาพและทันสมัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านบริหารจัดการ

ชนะบุญ พึ่งคุณพระ (2543 : 275) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การใช้สื่อสารมวลชน เพื่อส่งเสริมการขายของบริษัทเทปเพลงไทยอิสระ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดของบริษัทเทปเพลงไทยอิสระ และศึกษากลยุทธ์การใช้สื่อสารมวลชนเพื่อส่งเสริมการขายของบริษัทเทปเพลงไทยอิสระ ผลการวิจัย พบว่า บริษัทเทปเพลงไทยอิสระมีการใช้กลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อส่งเสริมการขายดังนี้

- 1) การใช้ศิลปินที่มีความสามารถเพื่อผลิตงานเพลงที่มีคุณภาพ
- 2) การใช้ช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสม
- 3) การกำหนดราคาสินค้าที่เหมาะสมและการควบคุม ต้นทุนการผลิต
- 4) การใช้สื่อมวลชน และกิจกรรมทางการตลาดเพื่อส่งเสริมการขาย

โดยในการใช้สื่อมวลชนเพื่อส่งเสริมการขายนั้นเป็นการเลือกใช้สื่อภายใต้งบประมาณ ที่จำกัด โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวเป็นลำดับแรก ซึ่งสื่อสิ่งพิมพ์ถือได้ว่าเป็นสื่อที่บริษัทเทปเพลงไทยอิสระใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ สื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังได้มีการใช้กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ เพื่อเป็นส่วนช่วยในการส่งเสริมการขายด้วย เช่น การจัดงานแถลงข่าว การจัดแสดงคอนเสิร์ต การจัดกิจกรรมทางดนตรีร่วมกับสถาบันการศึกษา และการผลิตซีดีแจกตามสถานีวิทยุและสถานเริงรมย์ต่าง ๆ เป็นต้น

จันจิรา รังรองรัตน์ (2542 : 198) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณภาพการบริการของลูกค้าที่มีต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรม ภายหลังการเข้ารับบริการ : ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์บริการรถยนต์เชิงพาณิชย์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ลูกค้าของศูนย์บริการรถยนต์เชิงพาณิชย์แห่งหนึ่ง ซึ่งนำรถมารับบริการกับศูนย์บริการจำนวน 390 คน รวบรวมข้อมูลได้โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดความรู้ คุณภาพบริการและความตั้งใจเชิงพฤติกรรม ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมลูกค้าที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา มีการรับรู้คุณภาพ มีการรับรู้คุณภาพและการบริการไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและแยกตามองค์ประกอบของการรับรู้คุณภาพบริการ การรับรู้คุณภาพการบริการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเชิงพฤติกรรมภายหลังการเข้ารับบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพิ่มนั้น พบว่า องค์ประกอบของการรับรู้คุณภาพบริการให้ความมั่นใจ และความเชื่อใจไว้วางใจได้ สามารถอธิบายความตั้งใจเชิงพฤติกรรมภายหลังการเข้ารับการใช้บริการได้ ร้อยละ 21.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

อัครพล อธิปัญญาสมิต (2549 : 205) ศึกษาเรื่องทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้บริการ บมจ.คาค้าแม่ท ในส่วนตลาดกลางการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Thai2M) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ใช้บริการ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 38-47 ปี ทำงานอยู่ในหน่วยงานภาคเอกชน มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง
2. ทัศนคติด้านภาพลักษณ์ขององค์กร ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการบริการ และด้านเทคโนโลยีของผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านบุคลากรผู้ให้บริการมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง
3. ผู้ใช้บริการมีการจัดซื้อจัดจ้างในช่วงปี 2547-2548 เฉลี่ย 39.45 ครั้ง โดยมีงบประมาณเฉลี่ย 235.48 ล้านบาท และจำนวนครั้งที่ทำการจัดซื้อจัดจ้างโดยใช้วิธี E-Auction เฉลี่ย 10.59 ครั้ง มีการใช้บริการ Thai2M เฉลี่ย 5.93 ครั้ง มีการเข้าร่วม E-Auction แล้วเกิดการล้มประมูลเฉลี่ย 0.71 ครั้ง เป็นจำนวนครั้งที่ใช้วิธี E-Auction โดย Thai2M แล้วเกิดการล้มประมูลเฉลี่ย 0.45 ครั้ง
4. ความพึงพอใจในการใช้บริการโดยรวมของผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับพึงพอใจ
5. สถานะของผู้ใช้ระบบ และประเภทองค์กรของผู้ใช้บริการที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้บริการ บมจ.คาค้าแม่ท ในส่วนตลาดกลางการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Thai2M) ด้านภาพลักษณ์ขององค์กร ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการบริการ ด้านเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน
6. ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้บริการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับทัศนคติของผู้ใช้บริการ บมจ.คาค้าแม่ท ในส่วนตลาดกลางการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Thai2M) และมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
7. ทัศนคติของผู้ใช้บริการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้บริการ บมจ.คาค้าแม่ท ในส่วนตลาดกลางการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Thai2M) และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
8. ความพึงพอใจโดยรวมของผู้ใช้บริการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับพฤติกรรมการใช้บริการ บมจ.คาค้าแม่ท ในส่วนตลาดกลางการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Thai2M) ด้านปี 2547-2548 มีจำนวนครั้งที่ใช้บริการ Thai2M และมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมพร แวงแก้ว (2552 : 98) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการบริหารจัดการงานเชิงกลยุทธ์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ปี 2552 เพื่อยกระดับการปฏิบัติงานขององค์กรให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิและวิธีการบริหารกิจการปฏิบัติงานขององค์กรให้

สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.8 อายุอยู่ในช่วง 40-49 ปี ร้อยละ 51.5 เฉลี่ย 43 ปี มีการบริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบ ร้อยละ 88.3 มีการวัดระดับผลงาน ร้อยละ 69.9 มีการวิเคราะห์อัตราการผลิตเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 48.5 มีการเทียบเคียงผลงานร้อยละ 61.2 มีการเชื่อมโยงตัววัดร้อยละ 35.9 ออกประเมินผลงานตามภารกิจ ร้อยละ 73.8 ผลการทดสอบก่อนและหลังปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรมีพฤติกรรมการบริหารจัดการเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.26 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง ระบบการบริหารจัดการองค์กรและพฤติกรรม การบริหารจัดการงานของบุคลากร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารจัดการของบุคลากร ในทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถทำนายความผันแปรได้ร้อยละ 30.6 โดยภาพรวมบุคลากรมีความพึงพอใจต่อกระบวนการพัฒนาการบริหารจัดการปี 2552 คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.95 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2. งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยทางด้านดนตรี

Lindahl (2010 : 236-237) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปรากฏการณ์ของการอำนวยเพลงในการประชุมสัมมนาในช่วงฤดูร้อน เชิงปฏิบัติการณ์ : โครงการประกาศนียบัตร การอำนวยเพลงวงเครื่องเป่า ของมหาวิทยาลัยและสถาบันดนตรี พบว่า วิธีการจัดประชุมสัมมนา การอำนวยเพลงเชิงปฏิบัติ เป็นการเสริมสร้างความรู้ความสามารถให้ผู้อำนวยเพลงที่เข้าอบรมสัมมนา โดยผู้อำนวยเพลงที่มีประสบการณ์และมีความสามารถสูงจะทำการอำนวยเพลงให้ผู้เข้าสัมมนาได้ดูโดยตรง และผู้อำนวยเพลงอาวุโสก็จะแนะนำถึงลักษณะต่าง ๆ ของผู้อำนวยเพลงที่ทำการสาธิตให้ดู โดยแนะนำถึงลักษณะเด่นต่าง ๆ ให้ผู้เข้าอบรมฟัง หลังจากนั้นก็จะกำหนดบทเพลงให้ผู้อำนวยเพลงแต่ละคนที่เข้าอบรมสัมมนา โดยทำการอำนวยเพลงกับวงซิมโฟนี ออร์เคสตรา แล้วผู้อำนวยเพลงอาวุโสก็จะวิพากษ์วิจารณ์และแนะนำถึงลักษณะต่าง ๆ ของผู้อำนวยแต่ละคนว่ามีข้อดีและข้อเสียอะไรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

Thompson (2012 : 208) ได้วิจัยเรื่อง ผลการศึกษาการตอบสนองต่อการสอนสัญลักษณ์ และท่าทางในการอำนวยเพลงของนักเรียนที่เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องสายในวงออร์เคสตรา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า จากการทดสอบจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 51 คน โดยการทดสอบแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดสอบก่อนเรียน 18 คน และทดสอบหลังเรียน 33 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนท่าทางและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการอำนวย

เพลงก่อนทำการทดสอบ ผลการทดสอบสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้ทำการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

Busabib (1995 : 140-150) ได้วิจัยเรื่อง ศิลปะอัฟริกัน การสืบสวนทางสุนทรียภาพ กล่าวถึงศิลปะดั้งเดิมที่ใช้ไปในการก่อเกิดและพัฒนาศิลปะสมัยใหม่ อิทธิพลดั้งเดิมยังคงเด่นชัดในการสร้างศิลปะสมัยใหม่ พบว่า ปฏิกริยาต่อศิลปะดั้งเดิมขึ้นอยู่กับความจริงทางสุนทรียภาพของศิลปะอัฟริกัน กล่าวคือ การรับรู้ กลวิธี และทฤษฎีความงามตั้งอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรม ศิลปินผู้สร้างงานมีพื้นฐานทางสุนทรียภาพ และการสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของงานศิลปะกับโครงสร้างทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ศิลปินอาศัยอยู่ สุนทรียภาพที่แฝงอยู่และสังคมวัฒนธรรมได้พิสูจน์แล้วถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนของแต่ละชุมชน

Bertsch (2009 : 232) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนผ่านการเป็นผู้นำของผู้อำนวยการเพลงในวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า พฤติกรรมของการเป็นผู้นำเพลงในการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนผ่าน ในยุคปัจจุบันมีดังนี้มีผู้อำนวยการเพลง 2 รูปแบบดังนี้ 1) เป็นผู้อำนวยการเพลงที่มีรูปแบบโดยยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้นำที่มีการชี้นำตัดสินใจทุกเรื่องเองโดยไม่ต้องให้นักดนตรีในวงมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพราะเชื่อมั่นในตนเองมากกว่า 2) เป็นผู้อำนวยการเพลงที่มีรูปแบบที่ให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทั้งนักดนตรีในวง ผู้บริหารวงและผู้ที่เกี่ยวข้องที่ทำให้กิจการของวงซิมโฟนีดำเนินไปได้ เพื่อนำเอาแนวความคิดต่าง ๆ มาหลอมรวมกันและตกผลึกทางความคิดเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

Nettl (1984 : 296) กล่าวไว้ในหนังสือ Theory and Method in Ethnomusicology ว่าดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เพราะดนตรีเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตมนุษย์ ซึ่งจะถูกสร้างขึ้นมาให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของแต่ละสังคม จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย เพื่อรับใช้สังคมนั้น ๆ และยังสามารถกล่าวถึงบทบาทของดนตรีในสังคมแบบดั้งเดิมว่าดนตรีจะปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมของกลุ่มชน เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงข้อเท็จจริงบางประการของสังคมในอดีต ดนตรีจะมีบทบาทต่อสังคมในอดีตมากทั้งในด้านความบันเทิง และเป็นเครื่องประกอบที่สำคัญของพิธีกรรม รวมถึงการเต้นรำและเพลงเกิดขึ้นจากพื้นฐานของความเชื่อและพิธีกรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสังคม

Hardy (2012 : 327-328) ได้วิจัยเรื่อง การกำหนดความต้องการของชุมชน โดยผู้มีฐานะดีเสนอความคิดเห็นในการที่จะทำการอุดหนุนวงอินเดียน โพลิส ซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยการจัดตั้งเป็นมูลนิธิอินเดียน โพลิส พบว่า การจัดตั้งมูลนิธิเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระบบธนาคารกับประชาชน ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อปี 1913 ที่อนุญาตให้ธนาคารมีฝ่ายกองทุนที่ให้บริการเฉพาะดอกเบี้ย ซึ่งเป็นการตัดการผูกขาดจากบริษัทที่มีกองทุนต่าง ๆ บริษัทให้กับวงเป็น

เวลานาน ซึ่งได้ทำให้บริษัทเหล่านี้ทำธุรกิจอยู่ในชุมชน แต่เดิมนั้นธนาคารประกอบการเมื่อได้กำไร ก็จะไม่แบ่งปันผลกำไรกลับสู่ชุมชน ทำให้ถูกมองว่า ธนาคารนั้นได้ประโยชน์เป็นเพียงอย่างเดียว เมื่อธนาคารได้แบ่งปันผลกำไรแล้วนำมาสู่การอุดหนุน วงอินเดียนโพลิส ชิมโฟนีออร์เคสตรา ในชุมชนที่เป็นที่ตั้งของธนาคาร ทำให้มีลูกค้าเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก กองทุนของชุมชน มีส่วน รับผิดชอบในการกระจายกองทุนโดยมีการตั้งตัวแทนจากเอกชนเข้ามาดำเนินการร่วมด้วย ซึ่งทำให้ ได้ประโยชน์ร่วมกันทั้งคนในชุมชน และผู้ประกอบการธนาคาร

Freeman (1996 : 302) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาในวงออร์เคสตราที่เกี่ยวข้องกับ บุคลากรฝ่ายสนับสนุนงานของวงชิมโฟนีออร์เคสตรา พบว่า สภาพปัญหาต่าง ๆ มีดังนี้

- 1) โครงสร้างของวงออร์เคสตรา ในรูปแบบเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรของวงชิมโฟนี ออร์เคสตรา ทั้งในด้านบุคลากรที่สนับสนุนการดำเนินงานของวง ด้านดนตรี ด้านงบประมาณ
- 2) ความต้องการของนักดนตรี เกี่ยวข้องทางด้านรายได้ค่าตอบแทน ความพึงพอใจในการเล่นดนตรี และการบริหารงานด้านที่ที่เกี่ยวข้องกับนักดนตรี
- 3) ค่าจ้างแรงงานของบุคลากรฝ่ายสนับสนุนวง ชิมโฟนีออร์เคสตรา และ
- 4) แนวทางความอยู่รอดของวงออร์เคสตรา โดยให้มีความสามารถในการ พัฒนาและแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อที่จะให้วงชิมโฟนีออร์เคสตราสามารถดำเนินอยู่ต่อไปได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านบริหารจัดการ

Kruug (1990 : 46) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนและความเป็นผู้นำ โดยศึกษาเพื่อต้องการทราบว่าความเป็นผู้นำของผู้บริหารมีผลต่อการเรียนของนักเรียนอย่างไร และผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพทำอย่างไรบ้าง ใช้วิธีการศึกษาโดยการวัดการมีประสิทธิภาพและ พัฒนาการของความเป็นผู้นำของโรงเรียนและผู้บริหาร ผลการวิจัย พบว่า ความหมายของครูใหญ่ ในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน การจัดการด้านหลักสูตร การนิเทศการสอน การจัดบรรยากาศ การเรียนการสอนในโรงเรียน มีผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าบทบาทของ ผู้บริหารจะมีผลต่อบุคลิกลักษณะของครูในโรงเรียนและชุมชน

Johnson (1996 : 240-241) ได้ศึกษาเรื่อง เหตุผลของผู้ปกครองในการเลือก โรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ปกครองมีเหตุผลในการเลือก โรงเรียน ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของโรงเรียน 2) ประสิทธิภาพในกฎระเบียบ วินัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และ 3) ความขุ่นยากของพ่อแม่เอง ในการเลือกโรงเรียน

Pointing (2005 : 256) ได้วิจัยเรื่อง ศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ บริหารโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล ในรัฐควีนส์แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์ การวิจัย เพื่อศึกษาว่าคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ที่มีประสิทธิภาพมีคุณลักษณะ

อย่างไร โดยการศึกษาจะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนแรกเป็นการศึกษาเอกสาร ขั้นตอนที่สองเป็นการศึกษาแบบนาร่อง โดยศึกษาคณะกรรมการบริหารโรงเรียนชุดที่หนึ่ง ที่ได้ปฏิบัติงานมาแล้ว 1 ปี ขั้นตอนที่สามของการวิจัยเป็นการศึกษาคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ที่เพิ่งจัดตั้งใหม่ จำนวน 3 คณะ ระยะเวลาของการวิจัยคือ 1 ปี การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีศึกษารายกรณีการสัมภาษณ์ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนการเข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมของคณะกรรมการรวมทั้งการวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ ของคณะกรรมการ ผลการวิจัย พบว่า 1) การส่งเสริมภาพลักษณ์ของคณะกรรมการ บริหารโรงเรียนในชุมชน 2) ควรกำหนดบทบาทที่ชัดเจน ภาระหน้าที่รวมถึงความรับผิดชอบของคณะกรรมการ 3) กำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริหาร 4) การส่งเสริมให้เกิดความสำนึกในภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อ 5) การพัฒนาความสามารถและการฝึกอบรมทักษะต่าง ๆ ของคณะกรรมการ 6) การปรับปรุงภารกิจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล พอจะสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาสถานศึกษา ให้ประสบผลสำเร็จทางการบริหารได้ นั้น จะต้องอาศัยปัจจัยหลายประการทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ในขณะที่เดียวกันผู้มีบทบาทสำคัญ ที่จะให้งานประสบผลสำเร็จนั้นคือ ผู้บริหาร ประกอบกับบุคลากรของหน่วยงานจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสูง และการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บริการและชุมชนนั้น การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายเป็นปัจจัยสำคัญให้สถานศึกษามีคุณภาพและจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายได้อย่างไม่ยากเย็น ผู้วิจัยจะไขข้อสงสัยที่ได้จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งหมดนี้ไปใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดและใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบเครื่องมือ และสร้างเครื่องมือวิจัย

Warren (1984 : 356 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวปฏิบัติในการส่งเสริมครูประจำการ โดยสอบถามจากครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนระดับ 5-9 ของอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ควรปรับปรุงโครงการให้เหมาะสมกับความต้องการของครูอาจารย์แต่ละคน ควรมีการประเมินความต้องการและความสนใจของครูเป็นรายบุคคล ควรเปิดโอกาสให้ครูเข้าร่วมในการวางแผนและเสนอวิธีการส่งเสริมครูประจำการในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดแต่ละครั้งให้ชัดเจน ควรจัดส่งเสริมครูประจำการนอกเหนือจากวันเปิดเรียนปกติ และควรมีการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับความต้องการที่จะนำไปใช้จริง

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ทั้งด้านสภาพทั่วไปของประเทศไทยและสิงคโปร์ องค์ความรู้เกี่ยวกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา องค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรทางดนตรี บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย อีกทั้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ พบว่า งานวิจัยทางด้านการบริหารจัดการด้านดนตรีโดยตรงนั้นยังไม่มีใครจัดทำ รูปแบบในการบริหารจัดการวงออร์เคสตรา ของทั้ง 2 ประเทศนี้ จากการที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลนั้นจะใช้ตามหลักทฤษฎีการบริหารจัดการโดยทั่วไป ซึ่งองค์กรโดยทั่วไปก็จะใช้รูปแบบการบริหารนี้ ซึ่งมีหลักและวิธีการบริหารจัดการที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการบริหารองค์กรทางด้านดนตรีทำให้มีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าและสามารถคงอยู่ต่อไปได้ในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการวงชิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในลักษณะ Documentary Research ทั้งในแง่ทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัยที่มีอยู่แล้วในลักษณะของข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) การสำรวจภาคสนาม (Survey Research) ตามสภาพความเป็นจริงในพื้นที่เป้าหมายด้วยการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ประกอบ โดยมีขอบเขตการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
 - 1.1 ด้านเนื้อหา
 - 1.2 บุคลากรผู้ให้ข้อมูล
 - 1.3 พื้นที่ในการวิจัย
 - 1.4 ระยะเวลาในการวิจัย
 - 1.5 วิธีวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
 - 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
 - 2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.3 การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.4 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ในการวิจัย “การบริหารจัดการวงชิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์” ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการศึกษา ดังนี้

- 1.1 ประวัติความเป็นมาของวงชิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์
- 1.2 สภาพปัจจุบันของวงชิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

1.3 แนวทางในการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางวงซิมโฟนีออร์เคสตราโดยทั่วไป

2. บุคคลผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีศึกษาวงซิมโฟนีออร์เคสตราออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ โดยเก็บข้อมูลจากบุคลากรผู้ให้ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มบุคคล 3 กลุ่มดังต่อไปนี้

1) กลุ่มผู้รู้ (Key Informant) เป็นกลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศไทยและสิงคโปร์ ซึ่งได้แก่ นักวิชาการ นักดนตรีอาวุโส ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ซึ่งเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ทราบถึงประวัติความเป็นมาของวงและการบริหารจัดการ จำนวน 6 คน

2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) เป็นกลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลหลักและสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ประกอบด้วย

(1) ผู้บริหารหรือผู้จัดการ ได้แก่ ผู้บริหารองค์กร หรือผู้จัดการที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตรา จำนวน 4 คน

(2) นักดนตรี ได้แก่ นักดนตรีที่ทำการแสดงประจำของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ทั้ง 2 วง จำนวน 30 คน

(3) ผู้สนับสนุนงานในองค์กร จำนวน 2 คน

3) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยทั่วไป (General Informants) ประกอบด้วย กลุ่มผู้ชมการแสดงของวงซิมโฟนีออร์เคสตราของทั้ง 2 วง จำนวน 28 คน

(1) กลุ่มผู้ชมการแสดงวง BSO และวง SSO จำนวน 20

(2) กลุ่มประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ทำการวิจัย จำนวน 8 คน

3. พื้นที่ในการวิจัย

พื้นที่ในการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ในการวิจัย โดยใช้วิธีเลือกพื้นที่แบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือพื้นที่

3.1 ประเทศไทย เมืองหลวงของประเทศไทย คือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งจัดการปกครองแบ่งเป็นเขตปกครองทั้งหมด 33 เขต เป็นศูนย์รวมความเจริญในทุกด้าน ทั้งด้านการศึกษา เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การขนส่ง การเมืองการปกครอง ศิลปวัฒนธรรม

3.2 ประเทศสิงคโปร์ เมืองหลวงของประเทศสิงคโปร์ คือ สิงคโปร์ซิตี เป็นศูนย์รวมความเจริญในทุกด้าน ทั้งด้านการศึกษา เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การขนส่ง การเมืองการปกครอง ศิลปวัฒนธรรม สิงคโปร์ซิตี แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 เขตย่อย เขตที่สำคัญ ได้แก่ Downtown Core เป็นศูนย์กลางทางธุรกิจสำคัญ Singapore River เป็นที่ตั้งสำนักงานห้างร้าน

ขนาดใหญ่ และ Orchard เป็นแหล่งการค้าและศูนย์กลางของธุรกิจโรงแรมสำคัญ รวมทั้งสนามบิน และท่าเรือขนาดใหญ่ สำหรับวงซิมโฟนีออร์เคสตราที่ใช้ศึกษา ของทั้ง 2 ประเทศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่การเก็บข้อมูล จนถึงขั้นวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปอภิปรายผล ใช้เวลาอยู่ในช่วง ระหว่าง ตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2552 – ธันวาคม 2555

5. วิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Document) เก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Study) โดยการเก็บสำรว สัมภาษณ์ สัมภาษณ์ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 แบบสำรวจเบื้องต้น (Basic Survey) เพื่อการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวงซิมโฟนีออร์เคสตราออร์เคสตราในประเทศไทยและสิงคโปร์

1.2 แบบสัมภาษณ์

1) แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อใช้สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ทฤษฎีและแนวทางการบริหารจัดการ เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับความเป็นมาและการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีทั้งหมด 3 ชุด ได้แก่

- (1) แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 1 สำหรับใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้
- (2) แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 2 สำหรับใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ปฏิบัติ
- (3) แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 3 สำหรับใช้สัมภาษณ์กลุ่มบุคคลทั่วไป

2) แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview Guide) เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้าง (Instructured Interview) เพื่อใช้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้รู้ กลุ่มผู้ปฏิบัติ กลุ่มบุคคลทั่วไปที่สนใจ ที่มีประเด็นคำถามเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา รูปแบบการบริหารจัดการวง

ชมโฟนีออร์เคสตร้า ของวงดุริยางค์ชมโฟนีกรุงเทพ ในประเทศไทย และวงสังคีปอร์ชมโฟนีออร์เคสตร้า ในประเทศสิงคโปร์

3) แบบสังเกต (Observation) ใช้เป็นแนวทางในการสังเกตคุณลักษณะทางดนตรี และบทบาทหน้าที่การบริหารจัดการวง ซึ่งผู้วิจัยใช้การสังเกตดังนี้

(1) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

(2) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

เพื่อใช้สังเกตกลุ่มบุคคลในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับวงชมโฟนีออร์เคสตร้า เป็นการสังเกตสภาพทั่วไปของชุมชน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และกิจกรรมทั่วไปของคนในชุมชนวงชมโฟนีออร์เคสตร้า

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย สามารถตอบคำถามของการวิจัยที่กำหนดไว้ ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 การเก็บข้อมูลจากเอกสาร เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากเอกสาร งานวิจัย ผลงานทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ บทความ บทวิเคราะห์ อินเทอร์เน็ต เป็นการศึกษาจากเอกสารที่มีการบันทึกเอาไว้ โดยรวบรวมแล้วแยกประเด็นตามเนื้อหา

2.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากพื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย โดยวิธีการแบบสัมภาษณ์เดี่ยวที่ไม่เป็นทางการ (Informal Interview) และการสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ (Formal Interview) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับประชาชนโดยทั่วไปและประชาชนที่เป็นกลุ่มผู้ชมวงชมโฟนีออร์เคสตร้าของทั้ง 2 วง ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวงชมโฟนีออร์เคสตร้าในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลจากการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและเทคโนโลยีการสื่อสาร

2) ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้แบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้างกับกลุ่มผู้รู้และกลุ่มผู้ปฏิบัติที่เป็นฝ่ายบริหารองค์กร โดยการสอบถามจากผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการวงชมโฟนีออร์เคสตร้า เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรของวงชมโฟนีออร์เคสตร้า ตลอดจนแนวทางการพัฒนางวงเพื่อที่จะยกระดับของวงให้ได้มาตรฐานเทียบเท่ากับต่างประเทศ

3) ใช้เทคนิคการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมกับกลุ่มผู้ปฏิบัติ ของวงชมโฟนีออร์เคสตร้าของทั้ง 2 วง เป็นการสังเกตสภาพโดยทั่วไปของชุมชน วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และการกระทำกิจกรรมของคนในชุมชนนี้ เช่น การฝึกซ้อมของนักดนตรีก่อนการแสดงคอนเสิร์ต

ในแต่ละครั้งและการเตรียมความพร้อมของนักดนตรีก่อนการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง กิจกรรมและภาระงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงซิมโฟนีอออร์เคสตรา รวมถึงกลุ่มผู้ชมการแสดง เพื่อให้ได้ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

4) ใช้เทคนิคการสนทนากับบุคคลากรผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยใช้สนทนากับกลุ่มผู้นำ ผู้บริหารหรือผู้จัดการ นักปราชญ์ของชุมชนและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงซิมโฟนีอออร์เคสตราของทั้ง 2 วง เพื่อปรึกษาหารือและหาข้อมูลและข้อสรุปเกี่ยวกับการบริหารจัดการวงซิมโฟนีอออร์เคสตราประเด็นต่างๆ ตลอดจนการพัฒนา การเผยแพร่และการส่งเสริมดนตรีเกี่ยวกับวงซิมโฟนีอออร์เคสตราให้คงอยู่กับสังคมของประชาชนทั้ง 2 ประเทศต่อไป

3. การจัดการกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การจัดการกระทำข้อมูล

ในการจัดการกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารและข้อมูลจากภาคสนามจัดการกระทำดังต่อไปนี้

1) นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ มาทำการศึกษาเอกสารและข้อมูลภาคสนามมาจัดการกระทำดังต่อไปนี้

(1) นำข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต การสัมภาษณ์ ซึ่งได้จับบันทึกไว้และในแถบบันทึกเสียงมาถอดความ มาแยกประเภท จัดหมวดหมู่และสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

(2) นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารและข้อมูลภาคสนามที่รวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต การสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ว่าข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วนเพียงพอเหมาะสมพร้อมแก่การนำไปวิเคราะห์สรุปผลแล้วหรือไม่

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากเอกสารและข้อมูลภาคสนามที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มาทำการวิเคราะห์และอภิปรายผล ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำเสนอข้อมูลที่ได้สรุปและอภิปรายผลด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ดังนี้

(1) การวิเคราะห์แบบอุปมาน (Induction) คือ วิธีตีความจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นหรือจากปรากฏการณ์ในพื้นที่ และทฤษฎีทางดนตรีวิทยาทางมนุษยดุริยางควิทยา แล้วนำมาวิเคราะห์และสรุปผล

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกชนิดของข้อมูล (Typological Analysis) คือการจำแนกข้อมูลเป็นชนิด ๆ ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไป และการตีความโดยใช้แนวคิด ทฤษฎีหลักที่มีอยู่เป็นแนวทางในการวิเคราะห์

(3) การตีความผลการวิเคราะห์ และรายงานผลการวิจัย การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุง และแก้ไขข้อมูล พร้อมดำเนินการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลโดยจัดกระทำตามประเด็นที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ โดยตอบคำถาม จากจุดมุ่งหมายของการวิจัย และการนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

4. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากเอกสารและข้อมูล ภาคสนามที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มาทำการวิเคราะห์และอภิปรายผล ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำเสนอข้อมูลที่สรุปและอภิปรายผลด้วยวิธีการพรรณนา วิเคราะห์ (Descriptive Analysis) มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม

4.2 นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลจะกระทำตามประเด็นที่ผู้วิจัยได้วางไว้ โดยตอบคำถามจากจุดมุ่งหมาย ของการวิจัย และการนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

บทที่ 4

ประวัติความเป็นมา

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลในลักษณะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ เพื่อนำมาตอบความมุ่งหมายของการวิจัยทั้ง 2 ข้อ โดยความมุ่งหมายข้อที่ 1 ประวัติความเป็นมาของซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ในการนำเสนอ ผลการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการวิจัย ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra : BSO) ในประเทศไทย
2. ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราสิงคโปร์ (Singapore Symphony Orchestra : SSO) ในประเทศสิงคโปร์

ตอนที่ 1 ประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ

- 1.1 ยุคต้น (พ.ศ. 2525-2535)
- 1.2 ยุคกลาง (พ.ศ. 2536-2545)
- 1.3 ยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2546- ปัจจุบัน)
 - 1.3.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ
 - 1.3.2 โรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี
- 1.4 สรุป

ตอนที่ 2 ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราสิงคโปร์

- 2.1 ยุคต้น (พ.ศ. 2522-2535) หรือ ค.ศ. 1979-1992
- 2.2 ยุคกลาง (พ.ศ. 2536-2545) หรือ ค.ศ. 1993-2002
- 2.3 ยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน) หรือ ค.ศ. 2003 ถึงปัจจุบัน
- 2.4 สรุป

ประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra BSO)

1. ประวัติความเป็นมาวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra BSO) ในยุคต้น (พ.ศ. 2525-2535)

ภาพประกอบ 11 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ

วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ หรือ Bangkok Symphony Orchestra (ชื่อย่อ BSO) เป็นวงซิมโฟนีออร์เคสตราที่ได้ก่อตั้ง เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2525 โดย วินัย ตุมรสุนทร เป็นผู้นำในการก่อตั้ง ประกอบด้วย นักดนตรีอาชีพ 60 คน มีฐานะเป็นชมรมโดยใช้ชื่อว่า “ชมรมวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ” และได้รับพระกรุณาให้อยู่ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร โดยมี อุเทน เตชะไพบูลย์ เป็นประธานชมรม อัจฉรา เตชะไพบูลย์ เป็นกรรมการและเลขานุการ เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิ ใช้ชื่อว่า "มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ" ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร (Bangkok Symphony Orchestra Foundation under The Royal Patronage of His Royal Highness Crown Prince Maha Vajiralongkorn) ปัจจุบันมีสมาชิกรวม 70 คน ประกอบด้วย นักดนตรีอาชีพจากหน่วยงาน สถาบัน องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. 2525 – พ.ศ. 2541)

ประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในยุคต้น (วิทยา ตุมรสุนทร. 2554 : สัมภาษณ์) ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 12 วิทยา ตุมรสุนทร (กรรมการบริหารมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ)

ความเป็นมาก่อนที่จะมาเป็นวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ

ในปี พ.ศ. 2510 มีกลุ่มนักดนตรีกลุ่มหนึ่งที่มีความสนใจและชื่นชมในดนตรีเพลงคลาสสิก มารวมกันเล่นดนตรีเพลงประเภทนี้ โดยได้ตั้งวงว่า “วงโปรมิวซิกา” มี วิทยา ตุมรสุนทร ผู้จัดการวง BSO ซึ่งในขณะนั้นได้ร่วมเป็นสมาชิกในวงนี้ด้วย โดยขณะนั้นนักดนตรีทั้งหมดเล่นดนตรีกันแบบสมัครเล่น ได้ทำการซ้อมกันที่สถาบันเกอเธ่ (สถาบันสอนภาษาเยอรมัน) ถนนพระอาทิตย์ โดยทำการฝึกซ้อมกันสัปดาห์ละครั้ง และกำหนดเวลาฝึกซ้อมหลังเวลา 18.00 น. เป็นประจำ เพราะนักดนตรีส่วนใหญ่ทำงานรับราชการเป็นข้าราชการทหารเรือ ร่วมกับนักดนตรีสมัครเล่นคนอื่น ๆ ซึ่งมีทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศ นักดนตรีเหล่านี้ประกอบอาชีพเป็นสถาปนิก อาจารย์ นักธุรกิจชาวต่างชาติที่ทำงานอยู่ในสถานทูต ต่อมา หม่อมหลวงอัศนีศ ปราโมช และผู้ที่ร่วมเล่นดนตรีในวงจำนวน 2 คน ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการและหัวหน้าวง โดยมี Conductor เป็นชาวเยอรมัน ชื่อ ฮันส์ กุนเธอร์ มอมเบอร์ ซึ่งรัฐบาลเยอรมันออกค่าใช้จ่ายให้มาพัฒนาวง ได้ดำเนินการฝึกซ้อมอยู่เป็นเวลานาน หลังจากฝึกซ้อมไปสักระยะหนึ่งก็ได้ไปแสดงคอนเสิร์ตที่หอประชุม AUA ปีละ 3-4 ครั้ง มีการขายบัตรเข้าชม ซึ่งบัตรนั้นจำหน่ายในราคาไม่แพง ทำให้มีผู้มาชมอยู่มากมาย วงโปรมิวซิก้าได้มีพัฒนามาตรฐานการเล่นดนตรีขึ้นเป็นลำดับ จนได้ชื่อว่าเป็นวงออร์เคสตราของเอกชนที่มีมาตรฐานสูงแบบอาชีพที่ดีที่สุดในขณะนั้น สามารถที่จะแสดงให้ชาวต่างชาติชมได้ และเป็นวงแรกของประเทศไทยที่นักดนตรีมาเล่นดนตรีกันโดยไม่รับค่าตอบแทน เพียงมีที่แสดง มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดงาน สำหรับเงินเดือนของผู้อำนวยการ (Conductor) นั้นสถาบันเกอเธ่เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด วงโปรมิวซิก้าทำการแสดงดนตรี จนถึงปี พ.ศ. 2516 ก็ได้ยุติการแสดง เพราะสมาชิกแต่ละคนเริ่มมีภาระหน้าที่ต้องงานประจำมากขึ้น บรรยากาศวงการ

ดนตรีคลาสสิกก็ได้เสียชีวิตอยู่หลายปี ในช่วงที่ดนตรีคลาสสิกยังชบเซาอยู่นี้ สุวรรณ เมทยานุวัฒน์ รองผู้อำนวยการช่อง 9 ได้ติดต่อ วิรุฬ เตชะพะไพบูลย์ ขอให้ธนาคารศรีนครทำรายการ “ศรีนคร คอนเสิร์ต” เป็นการเล่นเพลงคลาสสิก โดยถ่ายทอดสดจากห้องประชุมธนาคารศรีนคร สำนักงานใหญ่ สวนมะลิ มีอาจารย์โกวิท ชันศิริ เป็นผู้ดำเนินการจัดการวงดนตรีขึ้นมาเฉพาะกิจ ซึ่งนักดนตรี ส่วนใหญ่มาจากเหล่าทัพ นักดนตรีอาชีพอิสระ นอกจากนั้นเป็นนิสิตจากคณะครุศาสตร์ (ดนตรี) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การแสดงคอนเสิร์ตนี้ได้ดำเนินการถ่ายทอดการแสดงที่สถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 อยู่หลายครั้งก่อนจะหยุดการแสดงไป ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 นายทหารเรือวีระพันธ์ วอกลาง ได้เดินทางกลับจากการลาศึกษาต่อต่างประเทศแล้วกลับเข้าทำงานต่อที่กองดุริยางค์ทหารเรือ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 13 พลเรือตรีวีระพันธ์ วอกลาง

พลเรือตรีวีระพันธ์ วอกลาง (2554 : สัมภาษณ์) ได้รวบรวมนักดนตรีขึ้นมาใหม่ และทำการฝึกซ้อมการเล่นเพลงคลาสสิกขึ้นมาอีกครั้ง ซึ่งในขณะนั้นเครื่องดนตรีก็จะใช้เครื่องดนตรี ของกองดุริยางค์ทหารเรือ นักดนตรีประมาณร้อยละ 90 เป็นนักดนตรีจากกองดุริยางค์ทหารเรือ จะทำการฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2524 อุเทน เตชะไพบูลย์ ดร.วิญญู ไชยภักดิ์ ได้ทำการปรึกษากันกับสมาชิกเก่าของวงโปรมิวสิค้ำ โดยมี วิทยา ตูมรสุนทร และสุทิน ศรีณรงค์ ทำการชักชวน นาวาเอกวีระพันธ์ วอกลาง (ปัจจุบันคือพลเรือตรีวีระพันธ์ วอกลาง) ทำการจัดตั้งวง ออร์เคสตราขึ้นมาใหม่โดยทำแบบวงดนตรีอาชีพ ไม่ใช่สมัครเล่น ใครว่างก็มา จากบทเรียนที่ผ่านมา นั้น ทำให้ได้บทเรียนว่า ใจรักในดนตรีอย่างเดียวไม่พอต้องทำให้เป็นอาชีพ คือ นักดนตรีต้องมี ค่าตอบแทน ถ้ามาเล่นแบบสมัครเล่น เขาก็ไม่ผูกพัน ต้องทำให้จริงจังยั่งยืน

เมื่อนาวาเอกวีระพันธ์ วอกลาง ได้เข้ามาร่วมเล่นดนตรีแล้วก็ทำให้สามารถชักชวนนักดนตรีที่มีฝีมือดี จากกองดุริยางค์ทหารเรือมาเพิ่มอีกหลายคน นอกจากนี้กองดุริยางค์ทหารเรือยังได้ให้การสนับสนุน โน้ตเพลง และเครื่องดนตรีของกองดุริยางค์ทหารเรือ ได้นำมาให้ใช้ในการฝึกซ้อมในระยะแรก ๆ ซึ่งในขณะนั้น อุเทน เตชะไพบูลย์ ประธานชมรม ได้กล่าวว่าถ้านักดนตรีทั้งหลายทำงานกันอย่างจริงจังแล้วนั้น จะต้องมีคนที่รักและสนใจในดนตรีคลาสสิกนี้ ดังนั้นจึงได้เชิญคนในอาชีพอื่น ๆ เข้ามาร่วมเป็นกรรมการ ให้มาช่วยดูแลด้านการจัดการ ด้านการเงิน การหาเงินทุนสนับสนุน ในขณะนั้น อัจฉรา เตชะไพบูลย์ (แต่งงานกับ อุทัย เตชะไพบูลย์ น้องชาย อุเทน เตชะไพบูลย์) เป็นคนที่สนใจเรื่องดนตรีคลาสสิกและเคยไปควงโปรมิวสิค้ำ แสดงอยู่เป็นประจำ ซึ่งอัจฉรา เตชะไพบูลย์ มีความสนใจที่จะเข้ามาช่วยในการจัดตั้งวงดนตรีคลาสสิก หลังจากนั้นก็ได้ไปพบผู้ใหญ่คือ อาจารย์ อวบ สารเสน คุณหญิงมาลี พ.สนิทวงศ์ ณ อุทยา ซึ่ง คุณหญิงมาลี ได้กล่าวว่าถ้าเราจะทำงานใหญ่ขนาดนี้จะต้องไปปรึกษากับผู้ใหญ่ที่เป็นนักธุรกิจ ซึ่งมีฐานะ มีบารมีพอที่จะช่วยเหลือได้ และต้องรักดนตรีคลาสสิก ซึ่งคุณหญิงมาลีมีความเห็นว่า มีท่านเดียวที่เหมาะสมที่สุดคือ อุเทน เตชะไพบูลย์ และท่านเคยสนับสนุน “ศรีนครคอนเสิร์ต” และเป็นพี่ญาติกับ อัจฉรา เตชะไพบูลย์ ด้วย ซึ่งขณะนั้น อยู่ในปี พ.ศ. 2525 ก็ได้เชิญ อุเทน เตชะไพบูลย์ เป็นประธานในการจัดตั้งวงดนตรีคลาสสิก ตอนนั้นรวมตัวกันเป็นชมรมก่อนโดยใช้ชื่อว่า “ชมรมวงดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรา” ระหว่างที่รอการจดทะเบียนเป็นมูลนิธิ

ในขณะนั้น ที่ประเทศสิงคโปร์ มีวงสิงคโปร์ซิมโฟนีกำเนิดก่อนประเทศไทยอยู่ ประมาณ 5 ปี โดยนายกรัฐมนตรีลีควงยู (นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น) ให้เงินสนับสนุน ทำการจ้างนักดนตรีจากทั่วโลกมารวมตัวกันเป็นวงสิงคโปร์ซิมโฟนี มีชาวสิงคโปร์เล่นอยู่จำนวนไม่กี่คน ทุกคนได้เงินเดือนสูงเทียบเท่านักดนตรีในยุโรป ซึ่งทางประเทศสิงคโปร์เขามีความเจริญทางด้านต่าง ๆ อยู่แล้วก็ต้องการเห็นวัฒนธรรมดนตรีคลาสสิกเกิดขึ้นในประเทศ ซึ่งถือว่าเมื่อมีคนในประเทศมีวัฒนธรรมทางดนตรีคลาสสิกเป็นวัฒนธรรมของประเทศที่มีความเจริญแล้ว ดังนั้นถ้าจะต้องทำให้วัฒนธรรมทางดนตรีคลาสสิกเป็นที่สิ่งบ่งบอกถึงความเจริญของประเทศ ประเทศไทยก็จะต้องมีการพัฒนาทางดนตรีคลาสสิกขึ้นมา ซึ่งอุเทน บอกว่า การทำงานใหญ่แบบนี้ จะต้องผู้ใหญ่ระดับสูงมาเป็นอุปถัมภ์ เพราะเรื่องของศิลปะดนตรีคลาสสิกในสมัยโบราณเป็นเรื่องที่อยู่ในราชสำนัก จึงควรจะต้องมีคนที่มีบุญบารมี มีอำนาจในด้านต่าง ๆ มาให้การสนับสนุน จากเหตุการณ์นี้ ก็เลยสรุปกันว่า สมควรที่จะต้องกราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นองค์อุปถัมภ์เช่นเดียวกับในต่างประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดย อุเทน เป็นผู้ลงนาม ซึ่งต่อมา ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ให้รับไว้ในพระราชูปถัมภ์

ในปีมหามงคลฉลองสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2525 บรรดานักดนตรีอาชีพและผู้มีใจรักดนตรีมีความเห็นเหมือนกันว่าการดนตรีสากล ซึ่งได้เข้ามาประเทศไทยตั้งแต่

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 และได้มีความเจริญมาถึงบัดนี้ มีนักดนตรีคลาสสิกระดับอาชีพ กระจายอยู่ในบรรดางานดนตรีของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีมากพอที่จะรวมกันแล้วทำการก่อตั้งเป็นวงซิมโฟนีออร์เคสตรา จึงได้ร่วมกันก่อตั้ง “วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ หรือ Bangkok Symphony Orchestra” (ชื่อย่อว่า BSO) ขึ้นเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2525 ประกอบด้วยนักดนตรีอาชีพชั้นนำ 60 คน มีฐานะเป็นชมรมให้ชื่อว่า “ชมรมวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ” และได้รับพระกรุณาให้อยู่ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร โดยมี อุเทน เตชะไพบูลย์ เป็นประธาน ส่วนการจัดการแสดงคอนเสิร์ตของมูลนิธิดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรากรุงเทพ เริ่มจัดเป็นสมัยกาลแรก (Season) โดยแสดงรอบปฐมทัศน์ เมื่อวันที่ 26 และ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2525 ที่หอประชุม AUA เนื่องจากวงไม่มีสถานที่ในการฝึกซ้อมประจำ อุเทน เตชะไพบูลย์ จึงอนุญาตให้ไปใช้สถานที่ซ้อมในบริเวณสโมสรของหมู่บ้านศรีนคร ซอยศูนย์วิจัย โดยมี อัจฉรา เตชะไพบูลย์ เป็นคนดูแลอำนวยความสะดวกในการดำเนินการฝึกซ้อม ด้านอาหารสำหรับเลี้ยงนักดนตรี จัดหาเก้าอี้ เครื่องดนตรี จัดทำสูจิบัตร และงานธุรการต่าง ๆ ให้ด้วยการก่อตั้งวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในยุคต้น

การก่อตั้งวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ BSO อุเทน เตชะไพบูลย์ ได้กล่าวว่า การก่อตั้งวงให้อยู่ได้อย่างมั่นคงนั้นจะต้องตั้งเป็นมูลนิธิ อุเทน เตชะไพบูลย์ ก็ดำเนินการให้ตราสารระเบียบต่าง ๆ ขึ้นและจดทะเบียนเป็นมูลนิธิได้สำเร็จ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ใช้ชื่อว่า “มูลนิธิดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรากรุงเทพ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร (Bangkok of His Royal highness Crown Prince Maha Vajiralongkorn)” โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งดังนี้

วัตถุประสงค์มูลนิธิดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรากรุงเทพ (มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. 2525-2541 : 1)

1. จัดตั้งและสนับสนุนวงดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรากรุงเทพให้เป็นวงซิมโฟนีออร์เคสตราระดับอาชีพ สามารถแสดงผลงานทางดนตรีสากลคลาสสิกได้มาตรฐานสากล
2. สนับสนุนและพัฒนาวัฒนธรรมดนตรีสากลคลาสสิกให้เป็นที่ยอมรับหลาย
3. สนับสนุนและพัฒนาการศึกษาด้านดนตรีสากลคลาสสิก

เนื่องจากวงไม่มีสถานที่ในการฝึกซ้อมประจำ อุเทน เตชะไพบูลย์ ก็อนุญาตให้ไปใช้สถานที่ซ้อมในบริเวณสโมสรของหมู่บ้านศรีนคร ซอยศูนย์วิจัย โดยมี อัจฉรา เตชะไพบูลย์ ให้แม่บ้านทำอาหารมาเลี้ยงทุกครั้ง หากคนขนย้ายเก้าอี้และเครื่องดนตรี และช่วยทำสูจิบัตรและงานธุรการต่าง ๆ

เมื่อถึงวันแสดงคอนเสิร์ต อัจฉรา เตชะไพบูลย์ ก็ได้นำเจ้าหน้าที่ช่วยกัน จำหน่ายตั๋วเดินบัตร โดยทำแบบอาสาสมัคร เพราะทางวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตร้ายังไม่มีเงินใช้ในการจ้างเจ้าหน้าที่ อุเทน เตชะไพบูลย์ ได้ช่วยสนับสนุนทางการเงิน และอัจฉรา ก็ช่วยวิ่งหาผู้สนับสนุนเพิ่มเติม ซึ่งการแสดงคอนเสิร์ตในครั้งนั้นพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ จักรพันธ์ เป็นผู้แทนพระองค์มาเป็นประธาน ในงานคอนเสิร์ตวันนั้นเป็นที่พอใจของทุกฝ่าย โดยหนังสือพิมพ์ได้พาดหัวข่าวกันว่า “วงบีเอสโอ ได้เกิดขึ้นแล้ว คนในสังคมไทยก็ตื่นตื่นที่มีวงออร์เคสตร้าของไทยมาเล่นเพลงคลาสสิก ให้ฟังกันแล้ว เนื่องจากตอนนั้นยังไม่มีใครทำเรื่องแบบนี้ เพราะคนส่วนใหญ่เห็นว่าดนตรีคลาสสิกยังเป็นเรื่องใหม่ไกลตัว เป็นดนตรีที่อยู่ในกลุ่มของผู้ใหญ่และสังคมชั้นสูง ในการแสดงดนตรีในแต่ละครั้งจะมีชาวต่างประเทศ กลุ่มผู้ใหญ่ในสังคมชั้นสูงมาชมการแสดง แม้แต่นักศึกษาเองที่ถือว่าเป็นคนมีการศึกษายังไม่ค่อยมีใครมาดูการแสดง ถือว่าดนตรีคลาสสิกเป็นศิลปะที่ต้องปีนบันไดฟัง ซึ่งสมัยนั้นได้จัดการแสดงคอนเสิร์ต 4 ครั้งต่อปี มีคนดูประมาณร้อยละ 10 เพราะสมัยนั้นความนิยมของผู้คนที่มีความรู้เกี่ยวกับออร์เคสตร้ายังน้อยมาก รายได้จากการจัดแสดงไม่คุ้มกับค่าเดินทางและค่าสถานที่ ค่าตอบแทนที่นักดนตรีได้รับก็เป็นเพียงค่าพาหนะเล็กน้อยๆ เท่านั้น แต่จากฝีมืออันยอดเยี่ยมของบรรดานักดนตรีระดับมืออาชีพ ทำให้ชื่อเสียงของวงดุริยางซิมโฟนีกรุงเทพเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และได้ประสบความสำเร็จเป็นที่ชื่นชอบแก่ผู้ฟังมากขึ้นเป็นลำดับ สื่อมวลชนให้ความสำคัญลงข่าวทุกครั้งที่มีการจัดงาน เพราะเป็นองค์กรเดียวที่ทำดนตรีคลาสสิก เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เพราะมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ยังไม่มีการสอนดนตรีอย่างจริงจัง ซึ่งจะมีเพียงวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ และคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการเปิดสอนสอนครูดนตรีเท่านั้น

เมื่อเข้าปีที่ 2 ดร.วิมล ไขยกัญ หัวหน้านาง ซึ่งมีภรรยาเป็นชาวอเมริกัน ได้ขอลาออกและย้ายกลับไปประเทศอเมริกา จึงให้อาจารย์สุทิน ศรีณรงค์ เป็นหัวหน้าวง วีระพันธ์ วอกลาง เป็นคอนดักเตอร์ สมัยนั้นทุกคนทำงานกันแบบอาสาสมัคร ทุกคนช่วยกันเพราะทำด้วยใจรัก ในการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งจะมีคนดูประมาณ 500-600 คน ผู้สนับสนุนทางการเงินก็จะ เป็น อุเทน เตชะไพบูลย์ และก็มีผู้สนับสนุนรายอื่นมาช่วยบ้าง ในแต่ละปีรายรับก็ยังไม่เพียงพอ

จากจุดเริ่มต้นนี้ แม้พัฒนาการของวง BSO จะดีขึ้น แต่ปัญหาใหญ่ของวงคือต้องมีเงินทุน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเงินที่ได้รับจากผู้สนับสนุน อัจฉรา เตชะไพบูลย์ จึงมีความเห็นว่าสิ่งสำคัญต้องมีกองทุน (Endowment) ในต่างประเทศ พวกนักวงดนตรีคลาสสิก หรือพวก ศิลปะการแสดงต่าง ๆ มักจะตั้งเป็นกองทุนขึ้นมา แล้วนำเงินจากดอกเบี้ยมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายประจำสำนักงาน ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ และชดเชยจำนวนเงินที่ขาดทุน ส่วนสปอนเซอร์กับเงินบริจาคก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง อัจฉรา เตชะไพบูลย์ ได้เห็นความสำคัญนี้ จึงตั้งกองทุนขึ้นมาแล้วเอาดอกเบี้ยมาใช้โดยทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการบริหารและดูแลด้านการเงิน และได้ช่วยกันหาเงินทุนมาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ในต่างประเทศ วงซิมโฟนีออร์เคสตราจะทำแบบนี้ทุกวง เช่น ในยุโรปรัฐบาลเขาให้เงินสนับสนุนเป็นรายปี โดยกำหนดว่าจะให้เงินสนับสนุนได้กี่เปอร์เซ็นต์ในแต่ละปี แล้วทางผู้บริหารของวงซิมโฟนีออร์เคสตราจะทำการหาสปอนเซอร์เพิ่มขึ้นก็ได้ แต่สำหรับในประเทศไทยสหรัฐอเมริกาได้ใช้ระบบอยู่ได้ด้วยเงินบริจาค เงินสปอนเซอร์ และเงินจากกองทุนของรัฐบาลอเมริกันด้านศิลปะที่เรียกว่า National Endowment for Arts ซึ่งจะบริจาคให้วงต่าง ๆ ของแต่ละรัฐ แต่ละวงดนตรีก็จะตั้งกองทุนไว้ พอให้ได้ดอกเบี้ยมาช่วยเหลือในส่วนที่ขาดทุน วงดนตรีเหล่านั้นก็อยู่ได้โดยไม่ลำบากมากนัก มีการจ้างฝ่ายบริหารมืออาชีพมาจัดการเป็นงานประจำ มีการบริหารงานเป็นระบบ ทำการตลาดอย่างเข้มแข็งเหมือนบริษัทเอกชน แต่ของประเทศไทยเราในช่วงแรกนั้นไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากทางรัฐบาล เพราะรัฐบาลยังมองไม่เห็นว่ วัฒนธรรมดนตรีคลาสสิกมีความจำเป็นต่อสังคม ประเทศยังมีคนยากจนอีกมาก ต้องนำเงินงบประมาณไปช่วยเหลือด้านอื่นก่อน ทำให้ไม่ต้องมาช่วยในเรื่องดนตรี ซึ่งดนตรีจะถูกมองว่าเป็นเรื่องความฟุ่มเฟือย ทางผู้บริหารของวง BSO ได้พยายามอธิบายและทำความเข้าใจกับหน่วยงานของภาครัฐ จนในสมัยนี้ก็ดีขึ้นมาก จากการที่นักดนตรีของวงมีความมุ่งมั่นสร้างผลงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้คนทั่วไปในสังคมได้รู้จักว่าวง BSO เป็นวงออร์เคสตรา ระดับนำของประเทศ ดนตรีคลาสสิกจึงกลายเป็นเรื่องใกล้ตัว ต่อมามหาวิทยาลัยต่างก็เริ่มจัดตั้งคณะดนตรีขึ้นมา นี่เป็นสิ่งที่พวกเราภาคภูมิใจว่าวง BSO ได้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาวงการดนตรีคลาสสิกให้เกิดขึ้นอย่างจริงจังในประเทศไทย

2. ประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในยุคกลาง ในช่วงปี พ.ศ. 2536-2545 (นาวาอากาศโทสาธิต มีชูโกชน์. 2554 : สัมภาษณ์) ดังภาพประกอบ 14

ภาพประกอบ 14 นาวาอากาศโทสาธิต มีชูโกชน์

วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ได้มีการพัฒนาเป็นวงออร์เคสตราของไทยที่จะก้าวไปสู่ระดับสากล อันจะเป็นสิ่งเชิดหน้าชูตา เป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของประเทศ โดยได้รับความสนับสนุนจากหลายฝ่าย ทำให้บรรลุถึงความสำเร็จด้วยดี ซึ่งในช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่รุ่งเรืองมากที่สุด ในช่วงปี พ.ศ. 2535 ได้มีนักดนตรีที่มีฝีมือมาจากหลายอาชีพเข้ามาร่วมเล่นดนตรีอยู่กับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ แต่นักดนตรีส่วนใหญ่ก็ยังมาจากดุริยางค์ทหารเรือ มีการตั้งเงินเดือนให้สำหรับนักดนตรีที่เป็นหัวหน้า Section ต่าง ๆ โดยให้มีการฝึกซ้อมมากขึ้น มีงานแสดงคอนเสิร์ตมากขึ้น ในการแสดงคอนเสิร์ตแต่ละครั้งจะมีเจ้าหน้าที่ของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพไปฝึกซ้อมล่วงหน้า และนอกจากนี้ยังมีการออกหมายกำหนดการแสดงได้ล่วงหน้าเป็นปี เพื่อให้ให้นักดนตรีได้เตรียมตัวเคลียร์ภาระงานล่วงหน้า เพราะนักดนตรีส่วนใหญ่ก็ยังมีงานประจำอยู่ ไม่ได้เล่นดนตรีเพียงอย่างเดียว ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2540 ช่วงนั้นเป็นช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ธุรกิจต่าง ๆ เริ่มมีปัญหาทำให้รายได้จากสปอนเซอร์เริ่มลดลง จึงทำให้ต้องปรับรายรับ-รายจ่าย ของวง BSO ใหม่ โดยยกเลิกระบบการให้เงินเดือนประจำนักดนตรี เพราะจำนวนคอนเสิร์ตลดลง ปริมาณผู้ชมคอนเสิร์ตก็ยังอยู่ในวงจำกัด รายได้ที่ได้จากขายตั๋วคอนเสิร์ตนั้นก็ไม่ได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ซึ่งรายได้จริง ๆ นั้นจะอยู่จากเงินสปอนเซอร์ เงินดอกเบี้ยที่ได้จากเงินที่ฝากไว้ในธนาคารของกองทุน สาเหตุที่ผู้ชมไม่หลากหลายอาจจะเนื่องมาจาก วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพนั้นจะเน้นเล่นเพลงคลาสสิก หลังจากนั้นจะเริ่มปรับมาเล่นเพลงแนวเพลงป๊อปสมัยนิยม ทั้งเพลงไทยและสากลฉบับบ้าง

การแสดงของวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา มีทั้งที่มูลนิธิฯ จัดแสดงและเก็บค่าเข้าชมเอง และงานที่จ้างเข้ามา ซึ่งก็มีหลายแบบ ทั้งงานอีเวนต์ของบริษัทเอกชน งานของสถานทูต จนถึงการแสดงดนตรีในสวน ขนาดของวงที่เล่นแต่ละครั้งก็แตกต่างกันไป มีตั้งแต่ 10 กว่าคน จนถึงการเล่นเต็มวง ซึ่งมีนักดนตรี จำนวน 65-70 คน โดยวัตถุประสงค์หลักของมูลนิธิฯ คือ ต้องการเผยแพร่ให้คนทั่วไปรู้จักดนตรีคลาสสิกมากขึ้น ท่านเลขาธิการมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ เคยบอกว่า ปัญหาใหญ่ๆของวงออร์เคสตราในไทย มีอยู่ 3 ประการ คือ 1) ขาดแคลนนักดนตรีที่มีฝีมือ การพัฒนาจึงไม่ต่อเนื่อง 2) ขาดผู้สนับสนุน และ 3) คนไม่เข้าใจดนตรีคลาสสิก คนส่วนใหญ่ยังรู้สึกว่าออร์เคสตราเป็นดนตรีที่เข้าถึงได้ยาก ซึ่งที่จริงประเทศไทยนั้นสามารถผลิตบุคลากรด้านดนตรีได้มากมาย แต่ส่วนใหญ่จะเป็นนักเปียโน นักกีตาร์ หรือเครื่องดนตรีชนิดอื่นที่ไม่ได้อยู่ในวงออร์เคสตรา ดนตรีหลัก ๆ ของออร์เคสตรา คือ เครื่องสาย เช่น ไวโอลิน วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส แต่ดนตรีประเภทนี้ไม่เป็นที่นิยม ไม่ค่อยมีใครหัดเล่น เพราะมันเล่นยาก เมื่อบุคลากรมีน้อยการจะพัฒนาวงให้ทัดเทียมกับต่างประเทศมันก็ยากตามไปด้วย แต่ตัวแปรสำคัญคือเรื่อง ภาพและการที่จะสื่อกับสปอนเซอร์ให้เข้าใจ เพราะสปอนเซอร์ส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจดนตรีคลาสสิก

ทางมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ในยุคกลาง ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2540 ได้รับการสนับสนุนทุนให้นักดนตรีได้เดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ดังนี้ (มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. 2525 -2541 : 13)

1. ทุนพระราชทานจัดส่งนักดนตรีไปศึกษาต่อที่วิทยาลัย Mozarteum ที่ประเทศออสเตรีย เป็นเวลา 1 ปี จำนวน 3 ทุน ดังนี้

- 1.1 เรือตรีประกอบ มังกรพงษ์ นักดนตรีไวโอลิน
- 1.2 พันจ่าเอกชัยวัฒน์ บุรมานัส นักดนตรีไวโอลา
- 1.3 ดันจ่าเอกสุวัฒน์ เทียมหงส์ นักดนตรีคลาริเน็ต

2. ทุนการศึกษาโดยการสนับสนุนของคุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา จำนวน 1 ทุน ดังนี้

2.1 นางสาวฉวีวรรณ โทนชัย ไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่วิทยาลัยดนตรี Hong Kong Academy for Performing Arts

3. ทุนการศึกษาโดยการสนับสนุนจากบริษัท เนสท์เล่ (ประเทศไทย) จำกัด ไปฝึกอบรมด้านดนตรี จำนวน 2 ทุน ดังนี้

- 3.1 นายกิตติคุณ สดประเสริฐ นักดนตรีเชลโล่
 - ครั้งที่ 1 ระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ. 2538 - สิงหาคม พ.ศ. 2539
 - ครั้งที่ 2 ระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ. 2540 - มิถุนายน พ.ศ. 2541
- 3.2 นายนคร กิตติคุณ นักดนตรีเชลโล่ ระหว่างเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2539 -

มีนาคม พ.ศ. 2540

4. ทุนการศึกษาโดยการสนับสนุนของวิทยาลัย Hong Kong Academy for Performing Arts ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ดังนี้

- 4.1 นายอภิชัย เลี่ยมทอง นักดนตรีเชลโล่
- 4.2 นายศิริพงษ์ ทิพย์ชัย นักดนตรีไวโอลิน
- 4.3 นางสาวอ้อมพร โขวินทะ นักดนตรีไวโอลิน
- 4.4 นายชนันนัท มีนะนนท์ นักดนตรีโอโบ

ผลงานของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในยุคกลาง

สรุปกิจกรรมส่งเสริมชีวิตวัฒนธรรมของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ สมัยการแสดงดนตรีระหว่างปี ที่ 10-17 (พ.ศ. 2535-2541)

ตาราง 1 แสดงการแสดงดนตรี ระหว่างปีที่ 10-17 (พ.ศ. 2535-2541) : มุลินีวงดุริยางค์ซิมโฟนี
กรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
พ.ศ. 2525 -2541 : 3

รายละเอียด	พ.ศ.						
	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541
การแสดงคอนเสิร์ตเป็นกิจกรรม ประจำ	8	10	10	24	13	21	19
การแสดงเพื่อการศึกษาดนตรี	5	4	5	6	7	9	10
การอบรมและสาธิตเพื่อการศึกษา	1	1	4	-	-	1	-
การแสดงโดยเป็นผู้ร่วมจัด และนำ ศิลปินจากต่างประเทศมาเปิดการ แสดง	11	1	3	-	1	2	4
รวม	25	16	22	30	21	33	33
จำนวนผู้ชม/เข้าร่วมกิจกรรม: คน	18,400	16,700	20,300	24,200	16,800	24,400	34,300

3. ประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในยุคปัจจุบัน พ.ศ. 2546-ปัจจุบัน
(วันชัย ญาณอุบล. 2553 : สัมภาษณ์) ดังภาพประกอบ 15

ภาพประกอบ 15 นายวันชัย ญาณอุบล

3.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา) ในยุคปัจจุบัน

1) ประวัติวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในยุคปัจจุบัน

ในช่วงปี พ.ศ. 2544 -2550 วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา มีงานแสดงคอนเสิร์ต ทั้งในต่างประเทศและในประเทศ สำหรับคอนเสิร์ตในประเทศนั้นจะมีแสดงประมาณ ปีละ 30 ครั้ง แต่สำหรับในปัจจุบันนี้ วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา มีงานแสดงปีละประมาณ 40 ครั้ง นักดนตรีมีรายได้ค่อนข้างสูง นักดนตรีบางคนรายได้การแสดงดนตรีจะมีรายรับมากกว่างานประจำที่ทำอยู่ 3 - 4 เท่า ซึ่งวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ หรือวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา เจริญมาได้จนถึงวันนี้ได้ก็เพราะความอดทนของทุกคนจริง ๆ นักดนตรีของวงมีความรัก และความต้องการที่จะให้ วงดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรานั้นเกิดขึ้นมาในประเทศไทย ซึ่งต้องใช้ความอดทนต่อความยากลำบากและอุปสรรคต่าง ๆ เรื่อยมา ซึ่งบุคลากรของวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา ก็ยังคงเป็นนักดนตรีอาชีพและนักดนตรีที่อยู่ในสังกัดของหน่วยงานราชการ นักดนตรีส่วนใหญ่จะมีงานประจำอยู่แล้ว ตรงนี้ถือว่าเป็นงานพิเศษที่เขาทำด้วยใจรัก ซึ่งในขณะที่ฐานะของมูลนิธิฯ ดีขึ้นและมีค่าตอบแทนให้นักดนตรีได้พอสมควร เงินทุนหลักส่วนใหญ่ที่สนับสนุนของวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา มาจากสปอนเซอร์ที่เห็นว่าวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา มีภาพพจน์ที่ดี ซึ่งจะช่วยเสริมภาพลักษณ์ให้สินค้าของเขาได้ และอีกส่วนหนึ่งก็มาจากผู้มีจิตศรัทธาที่บริจาคเงินให้แก่กองทุนของมูลนิธิฯ ซึ่งคนกลุ่มนี้เขาต้องการสนับสนุนให้มีดนตรีดี ๆ เกิดในประเทศไทยของเรา ในปัจจุบันนี้สถานทูตต่าง ๆ ก็สนับสนุนทางวงมากขึ้น ในเวลาที่มีการจัดแสดงคอนเสิร์ตก็จะส่งศิลปินที่มีชื่อเสียงในประเทศของเขามาร่วมแสดงกับทางวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา เป็นเช่นนี้มาเป็นเวลา 24 ปีแล้ว

ในการแสดงของวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา มีทั้งที่มูลนิธิฯ จัดแสดงและเก็บค่าเข้าชมเอง และงานที่ว่าจ้างเข้ามา ผู้ชมออร์เคสตราในปัจจุบันจะนิยมเลือกที่จะดูนักดนตรีที่มีฝีมือจริง ๆ อย่าง ฮิลราลี ฮาน ที่เราเพิ่งจัดแสดงไปนี้จะมีคนดูมาก บัตร 1,500-2,000 บาท สามารถขายบัตรหมด สำหรับในคอนเสิร์ตโดยทั่วไปนั้นการจำหน่ายบัตรเข้าชม ราคาบัตรอยู่ที่ 300 -1,000 บาท เมื่อเทียบกับคอนเสิร์ตอื่น ๆ แล้วราคาบัตรค่อนข้างน้อย และในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปีทางวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา จะจัดฟรีคอนเสิร์ตซึ่งเป็นคอนเสิร์ตในสวน โดยจัดให้ประชาชนชมการแสดงที่สวนลุมพินี ในวันศุกร์สัปดาห์ตลอดทั้งเดือน สำหรับในปัจจุบันนี้คนฟังออร์เคสตรา มีมากกว่าในอดีต แล้วก็เชื่อว่าในอนาคตคนฟังเพลงแนวนี้ก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในปัจจุบันวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา จะมีทำการของคณะผู้บริหารอยู่ที่ตึกนายเลิศ ดังภาพ 16

ภาพประกอบ 16 ตึกนายเลิศสถานที่ตั้ง Bangkok Symphony Orchestra

จากภาพประกอบ 16 คือ ตึกนายเลิศซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของ Bangkok Symphony Orchestra Foundation All rights reserved 2010 สงวนลิขสิทธิ์ 2010 3rd Floor, Nai Lert Tower #48, 2/4 Wireless Road, Lumpini, Pathumwan, Bangkok 10330 THAILAND ชั้น 3 อาคารนายเลิศ ประเทศไทย # 48, 2/4 ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

ปัญหาที่พบของวงบางกอกซิมโฟนีอออร์เคสตรา คือ คนตรีประเภทซิมโฟนีอออร์เคสตรา มีผู้เข้าชมน้อย ซึ่ง วินัย ตุมรสุนทร กรรมการบริหารมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ คนปัจจุบัน ให้ความเห็นว่า "ปัญหาคือคนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจว่าดนตรีคลาสสิกคืออะไร คิดว่าอออร์เคสตราเป็นดนตรีชั้นสูง บัตรเข้าชมการแสดงมีราคาสูง ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว วงบางกอกซิมโฟนี แสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งนั้น จะจำหน่ายบัตรราคา 300 - 1,000 บาท เมื่อเทียบกับคอนเสิร์ตอื่น ๆ แล้วราคาบัตรจะราคาต่ำมาก อีกอย่างบุคลากรด้านดนตรีของประเทศไทยเรามีน้อยในการแข่งขันคัดเลือก เมื่อทางวงเปิดรับนักดนตรีเพิ่มเติม ซึ่งสำหรับในต่างประเทศนั้นเวลาวงอออร์เคสตราเปิดรับสมัครนักดนตรีเพียง 1 ตำแหน่ง ก็จะมีนักดนตรีมาสมัครกัน 50 คน สำหรับประเทศไทยนั้นเมื่อเปิดรับนักดนตรี 1 ตำแหน่งเหมือนกันนั้น ก็ต้องคอยว่าจะมีนักดนตรีมาสมัครกันหรือไม่ ทำให้การรับนักดนตรีแต่ละครั้งนั้น ต้องเปิดรับสมัครหลาย ๆ ครั้ง

ในปี 2550 ปัจจุบันวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ มีการจัดการแสดงคอนเสิร์ตอย่างสม่ำเสมอ เน้นการแสดงประเภทซิมโฟนีอออร์เคสตรา เป็นหลัก และมีกิจกรรม "คอนเสิร์ตในสวน" จัดแสดงดนตรีในวันสุดสัปดาห์ที่สวนจตุจักรและสวนลุมพินี และมีแผ่นซีดีของวงวางจำหน่ายทั่วไป นอกจากนี้ได้จัดตั้งโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี (Bangkok Symphony Music School : BSS) ขึ้นเพื่อสนับสนุนการศึกษาด้านดนตรี และเป็นการสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านดนตรีคลาสสิกในอนาคต

ในปี 2550 เช่นกัน ทางมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้รับเกียรติอย่างสูงจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ให้เป็นผู้ดำเนินการจัดการแสดงงานเฉลิมพระเกียรติ “เอกศิลปินน้อยใจถวายพระพรชัย” เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 โดยได้เชิญศิลปินชื่อดังของโลกมาร่วมแสดง อาทิ Renee Fleming, Sir James Galway, Mikhail Pletnev, Michael Collins, Denis Matsuev ตลอดจนได้นำเสนอการแสดงระดับโลกหลายรูปแบบ ได้แก่ คณะบัลเลต์ Eva Yerbabuena, คณะบัลเลต์ Biarritz, คณะ Taiko Drums และการแสดงคอนเสิร์ตโดยวงซิมโฟนีออร์เคสตราจากนานาประเทศ อาทิ I Solisti Veneti, Moscow Chamber Orchestra, Limburg Symphony Orchestra และ Tokyo City Philharmonic Orchestra

หลังจากที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากจากรายการ “เอกศิลปินน้อยใจถวายพระพรชัย” ในปี 2550 มูลนิธิฯ ได้กำหนดรายการ “เอกศิลปิน” ขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงคอนเสิร์ต โดยแต่ละสมัยกาลและถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายมูลนิธิฯ ในอันที่จะนำการแสดงของศิลปินระดับโลกมาเพื่อผู้ฟังชาวไทยอันเป็นการยกมาตรฐานการฟัง

ในปี พ.ศ. 2553 นี้ มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้ก้าวสู่ปีที่ 28 ของการก่อตั้งมีผลงานการจัดแสดงมากมาย โดยนำเสนอกิจกรรมและการแสดงโดยวงออร์เคสตราหลากหลายรูปแบบ ทั้งประเภทซิมโฟนีคอนเสิร์ต เชมเบอร์มิวสิก โอเปรา บัลเลต์ ป๊อปคอนเสิร์ต และการแสดงดนตรีในสวน บทเพลงที่นำมาบรรเลงมีทั้งดนตรีคลาสสิก เพลงจากอุปรากร ละคร เพลง เพลงประกอบภาพยนตร์ เพลงป๊อปปูล่า และเพลงไทย เป็นต้น การที่วงได้เสนอผลงานของคีตกวีทุกยุคสมัย ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบแก่ผู้ฟังทุกระดับวัย และรสนิยม ขณะเดียวกันได้จัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการศึกษาด้านดนตรี โดยการจัดตั้งโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี (Bangkok Symphony Music School - BSS) เป็นต้น

นอกเหนือจากการเชิญผู้อำนวยเพลงและศิลปินชาวไทยแล้ว วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้เชิญผู้อำนวยเพลงและศิลปินเดี่ยว ชาวต่างชาติจากทั่วโลกที่มีความสามารถและมีชื่อเสียงมาร่วมแสดง อาทิ Dang Thai Son, Peter Donohoe, Anthony Camden, Olivier Charlier, Julia Migenes, Alex Slobodyanik, Mikhail Pletnev, Hilary Hahn, Sarah Chang, Lea Salonga, Renee Fleming, Dame Kiri Te Kanawa, Sir James Galway และ Barry Douglas และ Denis Matsaev อีกทั้งจัดทำผลงานบันทึกเสียงทั้งบทเพลงพระราชนิพนธ์และเพลงไทยต่าง ๆ ทั้งเพลงไทยโบราณและไทยร่วมสมัย

ในปี พ.ศ. 2547-2551 Hikotaro Yazaki ผู้อำนวยเพลงชาวญี่ปุ่น ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการมูลนิธิฯ ให้ดำรงตำแหน่ง Music Director ประจำวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ และในปี 2552 ได้แต่งตั้ง John Floore ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในด้านการบริหารวง

ออร์เคสตราที่มีชื่อของยุโรป Limburg Symphony Orchestra ซึ่งเป็นวงที่เก่าแก่มากมีชื่อให้ดำรงตำแหน่ง Music Advisor จนถึงปัจจุบัน (วันชัย ญาณอุบล. 2555 : สัมภาษณ์) ดังภาพประกอบประกอบ 17

ภาพประกอบ 17 ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพิ่มเติม วันชัย ญาณอุบล (2555)

วันชัย ญาณอุบล (2555 : สัมภาษณ์) จากการที่ อัจฉรา เตชะไพฑูริย์ ประธานกรรมการบริหารวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ เคยเล่าให้ฟังว่า จากประสบการณ์ที่ร่วมอยู่กับวงดนตรีภาคเอกชนหนึ่งเดียววงนี้ ตั้งแต่วันแรกจนถึงปีที่ 27 ในวันนี้บอกได้ว่า วงซิมโฟนีออร์เคสตรา นั้นมีค่าใช้จ่ายที่สูง การที่ดำรงอยู่ได้นั้นค่อนข้างยาก โดยเฉพาะในสังคมไทยที่กิจกรรมดนตรีคลาสสิกยังอยู่ในแวดวงจำกัด

ในปัจจุบัน วงซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยทั่ว ๆ ไปนั้น จะดำรงอยู่ได้ด้วยเงินบำรุง ซึ่งไม่มีวงออร์เคสตราไหนในโลกที่จะอยู่ได้โดยไม่มี Subsidy หรือเงินบำรุง (Subsidy) ซึ่งเงินบำรุงในองค์กรนั้นเป็นเงินบำรุงที่ได้มาจากการจัดตั้งเงินทุนจากมูลนิธิ เป็นการลงทุนที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งได้จากการบริจาคโดยให้กับวง สำหรับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ นั้น เงินบำรุงที่ได้จากมูลนิธิมีจำนวนไม่มากเท่าที่ควร เพราะประชาชนในประเทศไทยของเราส่วนใหญ่ ยังมีทัศนคติว่า ดนตรีคลาสสิกเป็นดนตรีที่ต้องปีนบันไดฟัง เข้าใจยาก นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในเรื่องวัฒนธรรมดนตรีคลาสสิกว่าไม่ใช่วัฒนธรรมของคนในประเทศนี้ ทำให้คิดว่าการบริจาคที่คนจำนวนไม่น้อยนั้นเลือกจะบริจาคหรือทำบุญกับวัดมากกว่าองค์กรทางวัฒนธรรม ซึ่งคนที่บริจาคเงินเพื่อเป็นการให้ทางวัฒนธรรมต้องเป็นคนมีเงินมาก เพราะสำหรับคนทั่วไป เขาไม่บริจาคในส่วนนี้ เพราะเขามิความเชื่อว่าทำบุญแล้วได้บุญก็จะเอาเงินไปทำบุญ แต่การให้แบบนี้เหมือนการทำทาน” เช่นเดียวกัน

กับที่ อัจฉรา ได้เล่าให้ฟังว่า ในสังคมไทยการให้เงินบริจาคต้องเข้าหาแบบส่วนตัว ต้องมีสายสัมพันธ์หรือรู้จักกัน และบางครั้งยังเกี่ยวข้องกับหน้าตาของผู้บริจาคด้วย ต้นทุนที่ไม่มีใครมองเห็น ซึ่งความอสังการของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ เป็นรูปธรรมที่ใคร ๆ สัมผัสได้ เมื่อนักดนตรีหลายสิบชีวิตอยู่บนเวทีเพื่อบรรเลงบทเพลงเดียวกัน แต่มีคนจำนวนไม่มากจะรับรู้ ว่าจะเป็นวงออร์เคสตราที่มีมาตรฐานสูงได้นั้นต้องลงทุนมาก ที่ผ่านมวงซิมโฟนีออร์เคสตรา หลายวงดำรงอยู่ภายใต้ระบบราชการ มีวิถีทางการพัฒนางานไปตามสภาพงานแบบราชการ ส่วนวง BSO เป็นการรวมตัวของนักดนตรีที่ต้องการนำเสนอผลงานดนตรี ภายใต้โครงสร้างการดำเนินงานแบบมูลนิธิ ซึ่งนักดนตรีในประเทศไทยเรานั้นมีรายได้รายไม่แน่นอน และนอกจากนี้เมื่อทางรัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมว่าเมื่อมีผู้เรียนจบทางด้านดนตรีไปแล้วจะทำงานเป็นนักดนตรีอาชีพ ในวันนี้วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตราประสบปัญหาขาดนักดนตรีในการจัดการแสดงคอนเสิร์ต

ด้วยเหตุนี้ การเกิดขึ้นของ บีเอสโอ จึงเป็นการเริ่มต้นแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกันตั้งแต่เริ่มแรก ซึ่งยอมรับว่ามีปัญหามากไม่ว่าจะเป็นปัญหานักดนตรี การบริหารจัดการ โปรแกรมการแสดง ผู้ชม และสปอนเซอร์ ในขณะที่มีผู้คนให้ความสนใจไปชมการแสดงดนตรีเชิงพาณิชย์อย่างมากมาย แต่แวดวงดนตรีคลาสสิกไทยกลับไม่ขยายตัวไปกว่าที่เคยเป็น โดยทั่วไปพ่อแม่ของคนในประเทศไทยส่วนใหญ่ จะพาลูกไปดูคอนเสิร์ตดี ๆ ค่อนข้างน้อย แต่จะพาลูก ๆ ไปห้างสรรพสินค้าและกินข้าวนอกบ้านกันมากกว่า

“วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตราของเรานั้นจะมีคนดูค่อนข้างน้อย แม้ว่าเราได้ทำการพัฒนางานมาได้ 27 ปีแล้ว ผู้ชมที่ดูเราสม่ำเสมอมีไม่เกิน 500 คน แม้ต่อไปทางวงมีการพัฒนาไปอีกแค่ไหนก็ตาม ในโลกของความเป็นจริงแล้ว แม้ว่าคอนเสิร์ตเล่นทุกวัน แต่คนดูก็คือคนกลุ่มนี้มันไม่ใช่วัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศเรา ที่กิจวัตรประจำวันที่ประชาชนจะไปดูคอนเสิร์ต (คลาสสิก) เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพักผ่อน” วิทยา ตูมรสุนทร กรรมการบริหาร BSO ได้ให้ความเห็นว่า การเปลี่ยนทัศนคติ หรือการสร้างคนฟัง (Audience Development) เป็นกุญแจสำคัญ แต่นั่นหมายถึงการใช้ระยะเวลาอีกยาวนานกว่าจะสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในคนรุ่นถัดไป “เหนืออื่นใด การนำเสนอของ BSO ผู้สังคมไทยในวันนี้ คือการทำหน้าที่ตัวเองให้ดีที่สุด” ขณะที่ ทีพีโอ ซึ่งมีการแสดงเดือนละ 2 ครั้ง และมีสถานที่ตั้งอยู่ไกลถึงศาลายา นครปฐม แต่ผู้บริหารอย่าง สุกรี เจริญสุข ได้กล่าวให้สะท้อนให้เห็นความเชื่อมั่นเสมอว่า หากเป็นของดี ถึงอยู่ไกลก็ต้องมีคนมาดู “วันก่อน มีฝรั่งเหมารถจากพัทยามาดู เราเคยคิดว่ามันไกล สิ่งเหล่านี้เป็นคำตอบ เป็นดัชนีบ่งชี้ว่าประเทศมีความมั่นคงมากขึ้น การมีวงซิมโฟนี ออร์เคสตรา มีวงดนตรีดี คนเขาเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายของความเจริญ เป็นความอบอุ่น เป็นความภูมิใจ ยิ่งเราสามารถทำดนตรีของเราขึ้นมา เราไม่ได้เล่น บาค โมซาร์ท เบโธเฟนเท่านั้น ในขณะที่เดียวกัน เราเล่นเพลง

ป๊อบโดยทั่วไป ทั้งเพลงสากลและเพลงไทย เพื่อที่จะให้มีกลุ่มผู้ฟังที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังได้เชิญผู้อำนวยการด้านดนตรีจากต่างประเทศที่มีความชำนาญการมาร่วมด้วย ดังนี้

แผนภูมิผู้อำนวยการด้านเพลง ในสมัยตั้งแต่ก่อตั้งวงจนถึงปัจจุบัน มีผู้อำนวยการเพลงตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน ดังนี้ (วิทยา ตุมรสุนทร และพลเรือตรีวรเจษฎ์ วรกลาง. 2553 : สัมภาษณ์)

- 1) พลเรือตรีวีระพันธ์ วอกลาง พ.ศ. 2525-2532
- 2) Vladimir Kin ชาวรัสเซีย พ.ศ. 2532-2534
- 3) Timm Tzschaschel ชาวเยอรมัน พ.ศ. 2534-2537
- 4) John Georgiadis ชาวอังกฤษ พ.ศ. 2537-2539
- 5) วานิช โปตะวนิช พ.ศ. 2539-ปัจจุบัน

ในบางครั้งก็มีการเชิญผู้อำนวยการเพลงที่มีชื่อเสียงระดับโลก มาร่วมด้วย เช่น ชูบิน เมห์ธา ชาร์คาด โรฮานี ฮิโคทาโร ยาซากิ

สำหรับแผนงานในอนาคตของบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตร้า นั้น เลขานุการมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ กล่าวว่า ต้องการให้วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตร้า มีบุคลากรที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น โดยขณะนี้ทางมูลนิธิฯ ได้จัดตั้งโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี (Bangkok Symphony Music School : BSS) ขึ้น เพื่อสนับสนุนการศึกษาด้านดนตรี ซึ่งตรงนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านดนตรีคลาสสิก นอกจากนั้นยังต้องการให้กองทุนที่สนับสนุนมูลนิธิฯ มีขนาดใหญ่ขึ้น และมีเงินทุนมากพอที่จะนำดอกผลที่เกิดขึ้นมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรและดำเนินกิจกรรมได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นกับสปอนเซอร์และผู้มีจิตศรัทธาที่จะช่วยสนับสนุนทางวงด้วย

ปัจจุบัน วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ได้รับการยอมรับว่าเป็นวงออร์เคสตร้าของไทยที่มีความสามารถ เป็นที่ชื่นชมทั้งชาวไทยชาวต่างประเทศ และสื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งนี้ มูลนิธิฯ มุ่งหวังว่าวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ จะเป็นวงออร์เคสตร้าที่มีส่วนในการเสริมสร้างเกียรติภูมิมาสู่ประเทศ และเป็นทูตวัฒนธรรมในระดับนานาชาติ เป็นที่ภาคภูมิใจของชาวไทยตลอดไป และมีตราสัญลักษณ์ของดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตร้ากรุงเทพในพระราชูปถัมภ์ ดังภาพประกอบ 18

ภาพประกอบ 18 สัญลักษณ์ของดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตร้ากรุงเทพฯ ในพระราชูปถัมภ์

2) ประวัตินักดนตรีนักร้องและผู้อำนวยการเพลง ของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ที่มีผลงานเป็นที่รู้จัก

ประวัตินักดนตรี

(1) กิตติคุณ สดประเสริฐ

หัวหน้ากลุ่มเชลโล

ภาพประกอบ 19 กิตติคุณ สดประเสริฐ

เป็นสมาชิกก่อตั้งวง และร่วมแสดงกับวง Bangkok Symphony Orchestra ตั้งแต่คอนเสิร์ตแรกในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2525 จบการศึกษาวិทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร โดยศึกษาต่อกับศาสตราจารย์กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และร่วมแสดงกับวง BSO และบริษัท เนสเลย์ (ไทย) จำกัด ไปศึกษาต่อที่ Rotterdam Conservatory of Music ประเทศเนเธอร์แลนด์

เรียนเชลโล่กับ Professor Harre Jan Stegenga กิตติคุณได้ออกแสดงทั้งในและต่างประเทศมากมาย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นอาจารย์สอนรับเชิญให้กับค่ายดนตรีต่างๆ

ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขา ดนตรีเชิงพาณิชย์ และยังเป็นอาจารย์พิเศษให้กับโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ, มงต์ฟอร์ดวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในขณะเดียวกัน กิตติคุณ สดประเสริฐ ยังเป็น นักแต่งเพลงและนักเรียบเรียงเสียงประสานระดับอาชีพ และได้รางวัลมากมาย เช่น

1. ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดการแต่งเพลงประจำอาเซียน ที่จัดขึ้น ในปี พ.ศ. 2551 ในบทเพลง “The ASEAN Way” ทำนองประพันธ์โดย กิตติคุณ สดประเสริฐ ร่วมกับ สำภา ไตรอุดม คำร้องประพันธ์ พะยอม วลัยพัชรา

2. เป็นผู้เรียบเรียงและผลิตอัลบั้มชุด “ทะเลจันทร์” ได้รับรางวัล

2 พระพิณเนสทองคำ

3. เรียบเรียงสกอรีให้กับภาพยนตร์เรื่อง “Dream Teams”

4. เป็นผู้เรียบเรียงเสียงประสานให้หลายๆอัลบั้มของ BSO

5. ประพันธ์เพลงให้กับกระทรวงวัฒนธรรมเพลง “ดวงใจไทย” “The Heart of Thailand” ประพันธ์คำร้องโดย สำภา ไตรอุดม ในอัลบั้มชุด “An Album of the ASEAN Anthem” ขับร้องโดย อาจารย์ไจรัตน์ พิทักษ์เจริญ บรรเลงโดยวงดุริยางค์ราชนาวิ

6. เป็นผู้บรรยายภาษาไทยบทพระราชนิพนธ์ “พระมหาชนก” ประกอบ ดนตรี ประพันธ์ และเรียบเรียงดนตรีโดย พลเรือเอกหม่อมหลวงอัศนี ปราโมท บรรเลงโดยวง ดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ

(2) เรือเอกเทเวศ มิ่งขวัญ (นักเชลโล่อาวุโส)

ภาพประกอบ 20 เรือเอกเทเวศ มิ่งขวัญ

เรือเอกเทเวศ มิ่งขวัญ เริ่มเรียนดนตรีที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือเมื่อ พ.ศ. 2513 โดยเลือกเครื่องดนตรีประจำตัว คือ เชลโล่ ได้มีโอกาสเรียนเชลโล่กับอาจารย์ พันจ่าเอก ป๊อ ก สวัสดิ์สุภผล และอาจารย์จ่าเอกสมหมาย ชุ่มบุตร

หลังจากสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือในปี พ.ศ. 2518 เข้ารับราชการเป็นสมาชิกดุริยางค์ราชนาวี ต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นครูสอนเชลโล่ในโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือและก้าวหน้ามาเป็นลำดับ จนได้เลื่อนยศเป็นเรือเอกจนเกษียณอายุราชการ เรือเอกเทเวศ ได้เข้าเป็นสมาชิกวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO) ตั้งแต่่วงออกแสดงแสดงคอนเสิร์ตครั้งแรกในปี พ.ศ. 2525

(3) นาวาตรีชัยวัฒน์ บูรณมานัส (หัวหน้ากลุ่มวิโอล่า)

ภาพประกอบ 21 นาวาตรีชัยวัฒน์ บูรณมานัส

นาวาตรีชัยวัฒน์ บูรณมานัส เข้าศึกษาวิชาดนตรีที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือเมื่อ พ.ศ. 2518 โดยเลือกเครื่องประจำตัว คือ วิโอล่า โดยมีพลเรือตรีวิระพันธ์ วอกลาง เรือโทถวิล ชยาภิวัฒน์ และพันจ่าเอกพรชัย ไหญ่มีศักดิ์ เป็นอาจารย์ผู้ฝึกสอน หลังจากสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือในปี พ.ศ. 2521 เข้ารับราชการเป็นสมาชิกวงดุริยางค์ราชนาวี และก้าวหน้ามาเป็นลำดับ จนได้เลื่อนยศเป็นนาวาตรีในปัจจุบัน

นาวาตรีชัยวัฒน์ ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนเยาวชนไทยไปร่วมแสดงดนตรีกับเยาวชนอาเซียนที่ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ได้เข้าเป็นสมาชิกวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ตั้งแต่่วงออกแสดงคอนเสิร์ตครั้งแรกในปี พ.ศ. 2525 ในฐานะสมาชิกวง BSO เขาได้รับคัดเลือกให้เข้า

ร่วมกับ Workshop การเล่นเครื่องสายและ Masterclass ได้เรียนไวโอล่ากับปรมาจารย์ระดับนานาชาติหลายคน เช่น Alberto Lysy อดีตผู้อำนวยการ Yehudi Menuhin Academy of Music (สวีตเซอร์แลนด์) Moshey อดีตหัวหน้าวง Lsrael Philharmonic Orchestra ได้เป็นตัวแทนของวงไปร่วมเทศกาลดนตรีที่เมืองฟุคโกะ ประเทศญี่ปุ่น ชัยวัฒน์ เคยได้รับทุนจากมูลนิธิฯ เป็นทุนพิเศษ โดยความสนับสนุนจากสมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์ เดอี และภาคเอกชนชาวออสเตรเลีย ซึ่งมูลนิธิศุริยวงศ์ชิมโฟนี่กรุงเทพฯ เป็นผู้คัดเลือกและประสานงานด้านต่าง ๆ ในการรับทุน ปัจจุบันเป็นหัวหน้ากลุ่มไวโอล่า วง BSO

(4) ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ ศิลปินเดี่ยวไวโอลิน

ภาพประกอบ 22 ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ

ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าวง BSO ที่มีอายุน้อยที่สุดนับตั้งแต่ก่อตั้งวง เขาเป็นนักไวโอลินที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในวงการดนตรีคลาสสิกมากที่สุดคนหนึ่งของเมืองไทย ล่าสุดได้นำวง BSO ออกแสดงที่โรงคอนเสิร์ต Brahm - Saal แห่ง Musikverein กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ถือได้ว่าเป็นโรงคอนเสิร์ตที่มีเกียรติและมีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ศิริพงษ์ สำเร็จการศึกษาด้านการแสดงไวโอลิน ที่สถาบันดนตรี Hong Kong Academy for Performing Arts เขาชนะการประกวด Concerto Competition ของ Hong Kong Academy ถึง 2 ปีติดต่อกัน ได้เข้าร่วม Masterclass กับศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับโลกหลายคน เช่น Lsaac Stern, Pinchas Zukerman และ Alberto Lysy จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งออเรกอนสหรัฐอเมริกา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ได้รับทุน “Graduate Teaching Fellowship” ปัจจุบันเป็นหัวหน้าภาคดนตรีประเภทเครื่องสายที่วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

ประวัติศิลปินรับเชิญ ของวง BSO

(1) กบ-เสาวนิตย์ นวพันธ์ บัณฑิตจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกซ์บรีจ ตะวันตก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผ่านการรำเรียนระดับอนุปริญญา (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) เอกสาขาคดนตรีระดับมืออาชีพ จากวิทยาลัยดนตรี เบิร์กลี่ คอลเลจ ออฟ มิวสิก เมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซต ประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อนจะกลับมาสู่วงการดนตรีไทยสากล นอกเหนือจากปริญญาจากสถาบันอันเลื่องชื่อแล้ว เสาวนิตย์ ยังมีรางวัลการันตีเสียงสวยของเธอ อย่างรางวัลนักร้องระดับมืออาชีพจากการประกวดร้องเพลงระดับมืออาชีพ จัดโดยสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย ปี 2537 และรางวัลนักร้องดีเด่น จากการประกวดร้องเพลงนิสสันอวอร์ด “Nissan Awards 1989 Thailand Singing Contest” จัดโดยบริษัทสยามกลการ ปี 2532

ปัจจุบัน เสาวนิตย์ เป็นนักร้องในสังกัดแกรมมี่ มีอัลบั้มเดี่ยวออกวางแผงแล้วหนึ่งชุด “Make It Natural” และกำลังเตรียมงานชุดที่สองกำหนดวางแผงภายในปีหน้า นอกเหนือจากงานร้องเพลงเธอยังทำหน้าที่ Vocal Coach / Vocal Director และเป็นผู้บริหาร “PRIVATE STUDIO” สตูดิโอสอนร้องเพลงและสอนดนตรีของเธอเองอีกด้วย

ประสบการณ์ทางดนตรีที่เด่น ๆ

ปี 2546 ศิลปินรับเชิญร่วมแสดงคอนเสิร์ต แบบเบิร์ดเบิร์ด “Together ด้วยมือ ด้วยใจ ด้วยกัน”

ปี 2546 เป็นตัวแทนศิลปินนักร้องจากประเทศไทยไปแสดงที่ประเทศญี่ปุ่นในงานส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ปี 2545 ศิลปินรับเชิญร่วมแสดงทัวร์คอนเสิร์ตทั่วประเทศ “เส้นใหญ่ อีสัน-วสันต์”

ปี 2544 อาจารย์พิเศษสอนขับร้อง ภาคนดนตรีแจ๊ส คณะดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปี 2542-2544 ศิลปินรับเชิญร่วมร้องเพลงกับศิลปินต่างชาติที่เข้ามาทำการแสดงในประเทศไทย อาทิเช่น Manhattan Jazz Quintet (MJQ), Jim Brickman, Dave Coz และ Philips Symphony Orchestra (ฟิลลิปซิมโฟนีออร์เคสตรา จากประเทศเนเธอร์แลนด์)

ปี 2542-ปัจจุบัน นักร้องรับเชิญร่วมแสดงกับบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา (Bangkok Symphony Orchestra) อาทิเช่น BSO - A Sound of Asian Legends, BSO Goes Hollywood, BSO Goes Disney, Campus Concerts 10 Universities โดยมูลนิธิสุขุโม, Sunrise in Bangkok และดนตรีในสวน

ผลงานเพลง-อัลบั้ม

ปี 2547 ผลงานอัลบั้มใหม่ “From Voice Within”

ปี 2545-2546 อัลบั้มรวมศิลปิน “Your Song 1-2” โดย GMM

ปี 2545 อัลบั้มรวมศิลปิน “We Love Carpenters” โดย GMM

ปี 2545 อัลบั้มรวมศิลปิน “ยินยอม-พี่น้องร้องเพลง 2 อัสนี-วสันต์” โดย

More Music

ปี 2545 อัลบั้มรวมศิลปิน “บัวขาว 2 / ความฝันอันสูงสุด” โดย BSO

ปี 2544 อัลบั้มเดี่ยว ชุด 1 “Make It Natural” โดย แกรมมี่โกลด์

ปี 2544 อัลบั้มรวมเพลงละครเอ็กแซ็กต์ ชุดดอกไม้ในละคร ร้องเพลงประกอบละคร “เพลงสิ่งเดียว จากละครฟ้าเพียงดิน โดย EXACT

ปี 2544 อัลบั้มรวมศิลปิน “เพลงพระจันทร์ลัลลาบาย” โดย GMM

ปี 2541 อัลบั้ม “Reflection of H.M. Blues” โดย TSAB กลุ่มนักเรียนไทย

ในบอสตัน

(2) ธนิสร์ ศรีกลิ่นดี ชาวสิงห์บุรีโดยกำเนิด เข้ามาเล่นดนตรีในกรุงเทพฯ ตั้งแต่จบชั้นมัธยม ในปี พ.ศ. 2510 สอบเข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน เรียนถึงปี 3 ก็ลาออกมาสอบใหม่เข้ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จากนั้นอีกหนึ่งปีก็สอบใหม่เข้ามหาวิทยาลัยเดิม แต่หันไปเลือกวิชาเอกดนตรีสากล เมื่อเรียนจบได้เป็นครูสอนดนตรีที่วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรด้วย ปัจจุบันยังรับเป็นวิทยากรรับเชิญทางด้านดนตรีไทยและสากลตามสถาบันศึกษาทั่วประเทศ โดยได้ร่วมวง 'การาบาว' ทำงานชุด เมคอินไทยแลนด์ อเมริโกโย ประชาธิปไตย เวลคัมทูไทยแลนด์ อีสานเขียว และทับหลัง และยังมีผลงานเดี่ยวที่ทำให้ขลุ่ยไทยเป็นพระเอก ได้แก่ อัลบั้มชุดลมไฟ 1-2-3, ขลุ่ยกับธรรมชาติชุดลมชีวิต, อัลบั้มขลุ่ยประชันกับ Woodwind Quartet ชุด Rhythm of Mind ร่วมกับวงซาสาร่า จากสหรัฐฯ และอัลบั้มเพลงขลุ่ยประชันกีตาร์คลาสสิก ที่บรรเลงโดย โรเบิร์ต ฟิลลิป ชาวอเมริกัน

ส่วนงานเบื้องหลัง อาจารย์ธนิสร์ ได้ทำงานเรียบเรียงเสียงประสานให้กับศิลปินนักร้อง อาทิ นักร้อง วิยะกาญจน์ ไพจิตร อักษรณรงค์ ทิพวรรณ ปิ่นทิบาล และกึ่ง กิตติคุณ เป็นต้น รวมทั้งงานด้านดูแลการผลิต (โปรดิวซ์) ให้กับ หงา คาราวาน ชุดรัตติกาล วงสามโทน ชุดสวัสดิ์ประเทศไทย วงประจัญบาน ชุดคิดถึงบ้าน อรวี สัจจานนท์ ชุดดอกไม้เปลี่ยนสี และแซม แซ่มรัมย์ ชุดแซม แซ่มรัมย์

ผลงานที่ถือเป็นเกียรติประวัติอย่างยิ่งของ อาจารย์ธนิสร์ คือ บรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ ชุดความหวังอันสูงสุด ด้วยขลุ่ยไม้นางพญาจิวคำ เนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติ

ครบ 50 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และงานอัลบั้ม ชุดเพื่อพ่อ ถวายเนื่องในวโรกาสครบรอบ 72 พรรษา นอกจากนี้ อาจารย์ธนินทร์ ได้ร่วมงานแสดงคอนเสิร์ตเพลงพระราชนิพนธ์อีกหลายโอกาส และได้เป็นตัวแทนศิลปินไทยเล่นคอนเสิร์ต Asian Fantasy Orchestra 2003 ร่วมกับนักดนตรีผู้เชี่ยวชาญเครื่องดนตรีต่าง ๆ จากประเทศในกลุ่มอาเซียน เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวโรกาสทรงพระเจริญพระชนมายุครบ 4 รอบ

(3) ชีรนัยน์ ณ หนองคาย ประวัตินักร้องเพลงคลาสสิกหญิง ในการร้องประกอบ การแสดงวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ดังภาพประกอบ 19

ภาพประกอบ 23 ชีรนัยน์ ณ หนองคาย

ชีรนัยน์ ณ หนองคาย จบการศึกษาปริญญาตรีและโทด้านภาษาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดล เธอเริ่มเรียนเปียโนเมื่ออายุ 4 ปี และเรียนรู้การร้องเพลงอย่างจริงจังกับอาจารย์อนุชิต นันทขว้าง เธอสอบเทียบวัดระดับเกรด 8 ด้านการร้องเพลงคลาสสิกจากสถาบัน Guildhall School of Music and Drama ลอนดอน และในช่วงต่อมาเธอได้ศึกษาการขับร้องเพิ่มเติมกับอาจารย์ Beth Ellen และอาจารย์สุชีรา อังคไพโรจน์ เธอเริ่มงานแสดงด้วยการเป็นนักร้องรับเชิญของวงดุริยางค์ราชนาวิ ในงานกาชาดคอนเสิร์ตในปี 2538 จากนั้นเธอได้ร่วมงานคอนเสิร์ตกับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพและวงดนตรีชั้นนำอื่น ๆ หลายครั้ง เธอได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนนักร้องไทยไปเผยแพร่เพลงพระราชนิพนธ์ ที่สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศโมร็อกโก ในปี 2542-2543 และขับร้องในงาน The King's Jazz Concert ที่ประเทศนอร์เวย์ ในปี 2549 เป็นผู้แสดงนำในบท “อังศุมาลิน” ในละครเวทีเรื่อง “คู่กรรม เดอะมิวสิคัล” ในปี 2546-2554 มีผลงานขับร้องเพลงภาษาไทย ประกอบภาพยนตร์การ์ตูนฮอลลีวูด เช่น เรื่อง Pocahontas I & II, Prince of Egypt และเพลงประกอบละครโทรทัศน์ และเพลงประกอบภาพยนตร์

ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 4 ธีรณัณฑ์ เคยเข้าทำงานด้านการสอนร้องเพลงที่สถาบันดนตรีมีฟ้า ปัจจุบันเธอสอนส่วนตัวแบบอิสระและได้รับประกาศนียบัตร Trinity Awards Thailand 2010 ด้านการสอนจาก Trinity Guildhall

(4) กิตตินันท์ ชินสำราญ ประวัตินักร้องเพลงคลาสสิกชาย ในการร้องประกอบการแสดงวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ดังภาพประกอบ 20

ภาพประกอบ 24 กิตตินันท์ ชินสำราญ

กิตตินันท์ ชินสำราญ นักร้องเพลงคลาสสิก เสียงเบสบาริโทนชาวไทย ที่มีผลงานการแสดงในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกาในหลากหลายรูปแบบ ทั้งอุปรากรอราทอริโอ และรีไซเทิลจากบทประพันธ์ ตั้งแต่ ยุครเนซองส์ จนถึงศตวรรษที่ 21 โดยมีโอกาสแสดงร่วมกับวงออร์เคสตราที่มีชื่อเสียง เช่น วง Israel Philharmonic Orchestra, San Juan National Symphony Orchestra of Puerto Rico, Santa Cruz County Symphony และกับวง San Francisco Sinfonietta ซึ่งเขาได้รับรางวัลนักร้องเสียงเบสยอดเยี่ยมจากบทอราทอริโอ Messiah และได้แสดงร่วมกับวง San Francisco Davies Symphony Hall ซึ่งถือเป็นการแสดงอาชีพครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาของเขาด้วย กิตตินันท์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และ Post Graduate Diploma ด้านการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิก จาก San Francisco Conservatory of Music ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเป็นนักเรียนทุนความสามารถของ Conservatory และได้รับรางวัล Voice Department Honors จากภาควิชาขับร้องสองปีซ้อน ก่อนเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา กิตตินันท์ ได้รับปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ทางด้านดนตรีศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในต่างประเทศเขาได้มีโอกาสเข้าร่วมมาสเตอร์คลาสกับศิลปินผู้มีชื่อเสียงระดับโลกหลายท่าน เช่น Dame KiriTeKanawa, Sir Thomas Allen, Thomas Hampson, Sherrill Milnes, Ann Murray และ Graham Johnson กิตตินันท์ เป็นศิษย์ทางการับร้องเพลงคลาสสิกของอาจารย์เซซาร์อุโยวา ตั้งแต่ปี 2549 จนถึงปัจจุบันนอกจากการแสดงแล้ว ในประเทศสหรัฐอเมริกา กิตตินันท์เป็นอาจารย์สอนการขับร้องของโรงเรียน San Francisco School of The Arts (โรงเรียนมัธยมเพียงแห่งเดียวในเมืองซานฟรานซิสโก ที่เปิดสอนวิชาเอกดนตรี) และ San Francisco Conservatory of Music (Preparatory and Extension Divisions) ปัจจุบันกิตตินันท์ เป็นอาจารย์ประจำวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต และเป็นศิลปินในสังกัดของ Operastudio Vlaanderen ประเทศเบลเยียม

(5) ศรัณย์ คຸ້บบรรพต ประวัตินักร้องเพลงไทยชาย ในการร้องประกอบการแสดง วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ดังภาพประกอบ 21

ภาพประกอบ 25 ศรัณย์ คຸ້บบรรพต (โน้ต)

ศรัณย์ ฉายแวมมีความสามารถมาตั้งแต่ยังเด็ก นับแต่รางวัลนักร้องเยาวชนยอดเยี่ยมในปี 2534 จนถึงรางวัลนักร้องดีเด่นแห่งประเทศไทย (KPN Award 2001) ในปี 2544 และได้รับรางวัลนักร้องหน้าใหม่ยอดเยี่ยม ในปีต่อมาจาก Shanghai Music Festival 2002 ทั้งนี้ ศรัณย์ได้ร่วมการแสดงคอนเสิร์ตหลายครั้ง ทั้งกับ Bangkok Symphony Orchestra และสถาบันดนตรี KPN อาทิคอนเสิร์ต 50 พรรษา สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามกุฎราชกุมาร และ Magic of Broadway ปัจจุบันศรัณย์ปฏิบัติงานในตำแหน่งรองประธาน ฝ่ายทรัพยากรบุคคล ธนาคารกรุงศรีอยุธยา

(6) รัตเกล้า อามระดิษ ประวัตินักร้องหญิง ในการร้องประกอบ การแสดงวง
ดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ดังภาพประกอบ 26

ภาพประกอบ 26 รัตเกล้า อามระดิษ

รัตเกล้า อามระดิษ นักร้องชาวไทยมีผลงานที่เป็นที่รู้จัก เช่น เพลง
“ลมหายใจ” “โปรดเถอะ” “บีบมือ” 1 ใน 3 ศิลปินหญิงสุดยอดคุณภาพระดับแนวหน้าของประเทศ
ไทย มีความสนใจดนตรีตั้งแต่เด็ก ได้เริ่มเรียนเปียโนที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการ นอกจากนี้ยัง
เรียนการเต้นบัลเล่ย์ กับท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ต่อมารัตเกล้าได้ศึกษาในคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะที่ศึกษาอยู่ได้รับคัดเลือกเป็นนักร้องนำ ของชมรมดนตรีสากล
สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับตำแหน่งนักร้องนำประเภทเพลงสากล และอยู่ในวง
ตลอดเวลา 4 ปี จนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้วยคะแนนเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

ภายหลังจบการศึกษาได้เข้าทำงานในบริษัทคอมพิวเตอร์แห่งหนึ่ง แต่ในด้าน
งานการแสดงเธอได้แสดงละครให้กับภาควิชาศิลปการละคร และร้องคอนเสิร์ตให้ศิลปินค่ายต่าง ๆ
มากมาย ภายหลังเมื่องานเพลงมากขึ้น จึงลาออกจากบริษัทคอมพิวเตอร์ หันมาทำงานเพลงเพียง
อย่างเดียว ซึ่งคือการร้องคอนเสิร์ตในห้องบันทึกเสียงและบนเวทีคอนเสิร์ต ร้องเพลงโฆษณา อ่านบท
โฆษณา สารคดี และแสดงละครเวที ทั้งละครเพลง ละครแนวดราม่า และละครตลก

รัตเกล้ามีโอกาสรับการทดสอบเพื่อคัดเลือกนักร้องนำในอัลบั้ม สมเกียรติ
ซีมิคส์ และได้รับการคัดเลือกทำให้เธอได้ร่วมงานกับ สมเกียรติ อริยะชัยพาณิชย์ กมล สุโกศล
แคลปป์ และบอย โกสิยพงษ์ และได้เซ็นสัญญาเป็นนักร้องในสังกัดเบเกอรี่ มิวสิก มีผลงานเพลง
มากมาย และได้ออกผลงานอัลบั้มของเธอเองมาแล้ว 3 ชุด คือ Request ,Released Relax

นอกจากผลงานเพลงกับทางเบเกอร์รี่ มิวสิกแล้ว รัตเกล้า ยังเป็นนักร้อง รับเชิญของวงบางกอกซิมโฟนีอออร์เคสตรา และวงเฉลิมราชย์ รวมทั้งมีโอกาสร้องเพลงในงานสำคัญของกระทรวงต่างๆ ประเทศ สถานทูต การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย งานสโมสรไลออนภาคพื้นเอเชีย งานโรตารีภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก งานประชุมแพทย์เฉพาะทางของโลก และคอนเสิร์ตการกุศลต่างๆ อีกจำนวนมาก

(7) ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี ประวัตินักร้องชาย ในการร้องประกอบการแสดงวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ดังภาพประกอบ 27

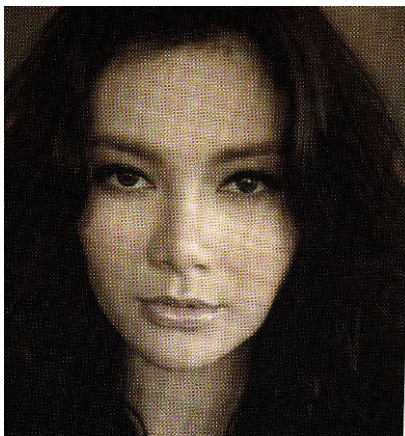

ภาพประกอบ 27 ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี

ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี (กบ) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน ปรินซิพาลจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เริ่มเข้าสู่วงการด้วยการชักชวนของนางแบบรุ่นพี่ “นวลจรี จันงค์ไทย” และ “อรนภา กฤษณี” เริ่มต้นด้วยการถ่ายแบบลงนิตยสาร “เปรียว” ต่อมาได้ร่วมหุ้นเปิดฝักับพี่ชายชื่อว่า “มีสแดง” ได้รู้จักกับหม่อมหลวงพันธ์เทวนพ เทวกุล เป็นจุดเริ่มต้นให้เข้าสู่อาชีพนักแสดงด้วยการแสดงละครเรื่องแรกชื่อ “เดอะ ฝั” หลังจากนั้นก็ได้มีโอกาสเล่นละครเวทีอีกหลายเรื่อง ต่อมา ชรัส เฟื่องอารมย์ ได้ชักชวนเข้าสู่วงการเพลง โดยเริ่มผลงานเพลงชุดแรก คือ “เพื่อใจไว้” และได้แสดงภาพยนตร์เรื่องแรก “เพื่อใจไว้ให้กันสักหน่อย” ในปี พ.ศ. 2532 หลังจากนั้นก็เป็นนักร้องในสังกัดค่ายแกรมมี่ ในปี พ.ศ. 2533 ในผลงานเพลงชุด “กบใส ๆ” เพลงที่ได้รับความนิยม วันใสๆ และปาฏิหาริย์ หลังจากนั้นก็ได้ออกอัลบั้มเพลงอีกหลายอัลบั้ม เช่น ขอแสดงความนับถือ จิตเส้นใต้ รักเราไม่เก่าเลย กลับคำ เป็นต้น

(8) ปนัดดา เรืองวุฒิ ประวัตินักร้องหญิง ในการร้องประกอบการแสดงวง
ดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ดังภาพประกอบ 28

ภาพประกอบ 28 ปนัดดา เรืองวุฒิ

ปนัดดา เรืองวุฒิ นักร้องและนักแสดงละครเวที จบการศึกษาปริญญาตรี
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศการประกวด KPN Award 2538
มีผลงานแรกกับแกรมมี่ในชุดแรก คือ ดาวกระดาศ ซึ่งเพลงนี้ทำให้ ปนัดดา เรืองวุฒิ เป็นที่รู้จัก
ในวงการแสดง และมีผลงานอื่น ๆ เช่น ร่วมร้องเพลงสุนทราภรณ์ในชุดแกรมมี่ ร่วมกับนันทิดา
แก้วบัวสาย, สุเมธ องอาจ, อ้น ภูวนาท, ศรีธยา ส่งเสริมสวัสดิ์, อรวิ สัจจานนท์ และอุเทน
พรหมมินทร์ และด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะจึงได้รับเกียรติให้ร้องเพลงพระราชนิพนธ์ มากมายหลายบท
เพลง รวมถึงได้รับคัดเลือกจากค่ายเพลงต้นสังกัดของเรน ให้ร่วมร้องเพลงกับ เรน (ศิลปินเพลง
ประเทศเกาหลีใต้) ในเพลง IDO และยังร้องแจมกับศิลปินอีกหลายท่าน

ประวัติผู้อำนวยการเพลง รับเชิญ ของวง BSO

(1) พลเรือตรีวีระพันธ์ วอกลาง ประวัติผู้อำนวยการเพลง (พลเรือตรีวีระพันธ์
วอกลาง. 2554 : สัมภาษณ์) ดังภาพประกอบ 29

ภาพประกอบ 29 พลเรือตรีวิระพันธ์ วอกลาง (ผู้อำนวยการเพลงในคอนเสิร์ตดนตรีในสวน)

พลเรือตรี วิระพันธ์ วอกลาง อายุ 67 ปี สำเร็จการศึกษา โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ หลักสูตร Band Master Royal Marines School of Music L.R.A.M. จาก Royal Academy of Music และ L.T.C.L. จาก Trinity College of Music ที่กรุงลอนดอน ประเทศสหราชอาณาจักร เข้ารับราชการเป็นนักดนตรีเล่นไวโอลินในวงดุริยางค์ ของกองดุริยางค์ทหารเรือ ต่อมาเป็นวาทยากรวงดุริยางค์ทหารเรือออกแสดงกาชาดคอนเสิร์ตเป็นประจำทุกปี จนได้เป็นผู้บังคับกองดุริยางค์ทหารเรือ จากความสามารถพร้อมประสบการณ์ได้ร่วมก่อตั้งวง Bangkok Symphony Orchestra (BSO) วางรากฐานและพัฒนาให้นักดนตรีในฐานะผู้อำนวยการเพลง จนได้มาตรฐานสากล มีผลงานโดดเด่นเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ตลอดระยะเวลารวม 40 ปี มีผลงานการประพันธ์เพลง และเรียบเรียงเสียงประสานให้กับหน่วยราชการของกองทัพเรือ โรงเรียน และบุคคลทั่วไป เช่น เพลงวอลซ์นาวี เพลงทหารพรานนาวิกโยธิน “นักรบชุดดำ” เพลงมาร์ชศรีธานี เพลงน้อมเกล้าฯ ถวายชัยมงคล เพลงสิริมหาราชินี เพลงยี่มสู เพลงไทยใหญ่ เพลงศึกบางระจัน เป็นต้น นอกจากผลงานการทำงานในระดับอาชีพดังกล่าวแล้ว พลเรือตรี วิระพันธ์ ยังทำงานในระดับเยาวชน โดยร่วมก่อตั้งสถาบันสอนดนตรีเครื่องสาย Bangkok Symphony Music School (BSS) และในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะ ดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ก่อตั้งวงดุริยางค์เยาวชน มหาวิทยาลัยศิลปากร (SUY) ขึ้น ซึ่งได้ออกแสดงและได้รับคำชมเชยหลายครั้ง ปัจจุบันสอนดนตรีอยู่ที่โรงเรียนดนตรี วิระพันธ์ดุริยางค์ ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร และเป็นผู้อำนวยการประจำของวงดุริยางค์ซิมโฟนี

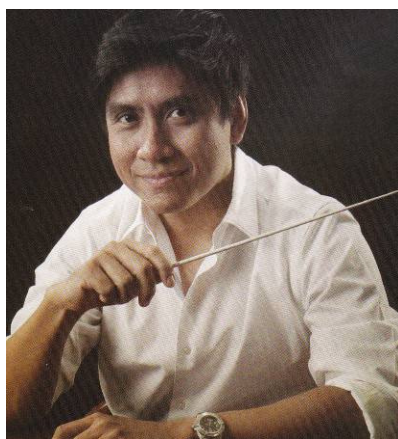

(2) มิเชล ทิลคิน อดีตรัฐมนตรีว่าการเพลง หลังจากประสบความสำเร็จในฐานะศิลปินเดี่ยว สมาชิกวงแชมเบอร์มิวสิก และผู้เล่นหลักของ The Hague Philharmonic orchestra, Belgian national Orchestra ในกลางทศวรรษ 1990 มิเชล ทิลคินได้ตัดสินใจเบนเข็มมามุ่งเน้นกับงานวาทยกร และได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยวาทยากรของ Jeunesses Musicales World Youth Orchestra ขณะที่ดำรงตำแหน่งได้ร่วมเล่นกับวาทยกรที่มีชื่อเสียงหลายท่าน เช่น Kurt Masur, Sir Neville Marriner และ Zubin Mehta ในฐานะวาทยกรหลัก มิเชล เคยนำวงออกตระเวนแสดงในยุโรป การแสดงอุปรากร เรื่อง Brundibar ของ Hans Krsasa และแสดงที่เยอรมันนีเนื่องในโอกาสรำลึกถึงการลงนามในสนธิสัญญาสันติภาพที่เรียกว่า The Peace of Westphalia

นอกจากอำนวยเพลงให้กับวงออร์เคสตราทุกวงในเบลเยียมแล้ว มิเชล ยังได้ร่วมงานกับ Nurnberger Symphoniker, Thuringer Philha ได้ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยเพลงในการแสดงอุปรากรรอบปฐมทัศน์เรื่อง Achilleus โดย Wim Hendrickx, De Grote Verzoeking van De Heilige St. Antonius โดย Louis de Meester และ The Merry window โดย Franz Lehár

มิเชล ทิลคิน มีผลงานบันทึกเสียงร่วมกับหลายบริษัท เช่น Universal and Chanel classics และการบันทึกเสียงสำหรับสารคดีและภาพยนตร์หลายเรื่อง มิเชลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าผู้อำนวยเพลงให้วง The Uringen Philharmonie Gotha ในประเทศเยอรมัน โดยจะเริ่มงานในเดือนกันยายนนี้

(3) นรอรธ จันทร์กล้า อดีตรัฐมนตรีว่าการเพลง ดังภาพ ประกอบ 30

ภาพประกอบ 30 นรอรธ จันทร์กล้า

นรอรธ จันทร์กล้า เริ่มศึกษาการอำนวยเพลง กับริชาร์ด ฮอร์นิช ที่สถาบันดนตรีนิวแลนด์ เมืองบอสตัน สหรัฐอเมริกา เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท กลับมาเป็นอาจารย์ประจำ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผลงานทางดนตรี เช่น ผู้อำนวยการสอนดนตรี นักดนตรี นักเรียบเรียงเสียงประสาน นักร้อง และเป็นเจ้าของรางวัลนักร้องดีเด่นแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2535 อัลบั้มเพลงยอดเยี่ยม “ไทร” คม ชัด ลึก อวอร์ด ปี พ.ศ. 2550 ได้อำนวยเพลงให้กับวงซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างสูงทุกครั้ง รวมถึงการเป็นผู้อำนวยเพลงรับเชิญให้กับวงดุริยางค์กรมศิลปากร และวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา ในการแสดงดนตรีชมวังฟังเพลงดนตรีในสวน และคอนเสิร์ต Magic of Broadway ในปี พ.ศ. 2554 ได้มีส่วนร่วมกับการบันทึกกรรมทางดนตรีของวงซิมโฟนีออร์เคสตราอัลบั้ม “บีเอสโอบรรเลงสุนทรภรณ์”

3) รายชื่อนักดนตรีวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ

รายชื่อนักดนตรีปัจจุบันของวง Bangkok Symphony Orchestra ปี พ.ศ. 2555
(วันชัย ญาณอุบล. 2555 : สัมภาษณ์)

First Violin

1. บิ่ง ฮาน
2. อ้อมพร โฆวินทะ
3. ไพโรจน์ องค์กรสังข์
4. ชันวิน ใจเพียร
5. วินัย ศิริเพ็ญ
6. ดุริยางค์ วอกลาง
7. วราทิตย์ วรินทร์เวช
8. รวยชัย แซ่โจ้ว
9. ญาณิศา ศรีโรจนันท์
10. ภารดี ตรีรัตน์
11. อรุณ สืบเสนาะ
12. อารดี เอี่ยมสกุลพานิช
13. ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ
14. สายันต์ จันทบุรี จำเอก
15. แคลทริน บาสทีน
16. ศรีสาอาง อัสวโกวิท

Second Violin

1. ไมเคิล อัลเลน
2. อาคม กิตินพ
3. ณรงค์ศักดิ์ อรุณสุโข
4. ฐรี หมวดเมือง
5. ระพี นภาวรรณ
6. กมลพร พยัคฆเดช
7. นัทรชัย สุขนิยม
8. ชิตพัทธ์ ดาราพงษ์
9. วิริยา ศรีเพ็ญ
10. สักการ สารทรัพย์
11. ฉัฐพงษ์ ศรีสารคาม
12. ศรีสำอาง อัสวโกวิท

Viola

1. ชัยวัฒน์ บุรณมานัส
2. สมเกียรติ ศรีคำ
3. มณีรัตน์ แสงเนตร
4. สว่างสุรินทร์ ดีสุวรรณ
5. จงกต แสงผล
6. ขจร โกศลศิริพงษ์
7. สรวุฒิ ผลาชีวะ
8. จิตสมน นัทรากม

Cello

1. กิตติ สดประเสริฐ
2. อภิชัย เลี่ยมทอง
3. เทเวศ มิ่งขวัญ
4. ยูภิธิชา นาคากาวา
5. สุขแสน ศรีตระกูล
6. กิ่งกาญจน์ แสงผล
7. สิริพงษ์ กิตติศิลป์สกุล

8. กิ่งนภา คงยอดแก้ว

9. วิญญู พรหมจิต

Flute/Piccolo

1. รพลกาญจน์ วีระโยธิน

2. ศุภชัย จงชนะไชย

3. กัลยาณี พงศธร

Oboe

1. คำรึห์ บรรณวิทย์กิจ

2. กัลยาณี พงศธร

3. ปรัชญา เข็มนาถ

4. เซาวลิต เจริญชีพ

Clarinet

1. ยศ วณีสอน

2. อภิเชษฐ์ พยนต์เลิศ

Bassoon

เกริกไกร แดงน้อย

Horn

1. กฤษณ์ วิกรวงษ์วนิช

2. วิชาญ ชินนะ

3. วิโรจน์ไพศาล

4. นาวิ หงสกุล

Trumpet

1. ลิสเกียรติ จงจิรจิต

2. วานิช โปตะวานิช

3. เลิศเกียรติ จงจิรจิต

Double bass

1. นคร กิตติอุดม

2. ลิขิต บุญญา

3. พงศธร สุรภาพ

4. อติสร บุญพา

5. ฤชวัชรร์ สมจิตร์

6. คุณากร สวัสดิ์ชูโต

7. ภาณุวัฒน์ เลิศริงค์

Saxophone

1. นิรันดร์ เอี่ยมสะอาด

2. ชิตยมน นัทรธรรมน

Trombone

1. อรุณกร ชัยสุบรรณกนก

2. สรพจน์ วรแสง

Bass Trombone

สิทธิชัย อ่องสะอาด

Tuba

มานิตย์ บุชาชนก

Timpani

ไคสีเกะ ไอวาบุชิ

Percussion

1. เกษม ทิพยเมธากุล

2. ชาลี เฟ็งจิว

3. สุจารีย์ ประพิณวงศ์

4. ธวัช แก้วสมักร

4) รายละเอียดการให้ข้อมูล

ในการสัมภาษณ์นักดนตรี ของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ นั้นได้สัมภาษณ์นักดนตรีในสถานที่ ดังนี้

(1) กองดุริยางค์ทหารเรือ ที่อยู่ 1010 หมู่ 1 ศาลาธรรมราช เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170

(2) การฝึกซ้อมที่หอประชุมจุฬาฯ เพื่อเตรียมเล่นคอนเสิร์ต ในวันที่ 6 กรกฎาคม 2555

(3) หอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555 ในงานแสดงคอนเสิร์ตเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนพรรษา 80 พรรษา วันที่ 12 สิงหาคม 2555

5) การฝึกซ้อมของนักดนตรีของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ

จากการสัมภาษณ์นักดนตรี พบว่า ในการฝึกซ้อมของนักดนตรีวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ก่อนการแสดงคอนเสิร์ต จะทำการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมของนักดนตรี ในการแสดงคอนเสิร์ตแต่ละครั้งนั้น จะทำการฝึกซ้อม 3-5 ครั้ง ถ้าบทเพลงที่บรรเลงในคอนเสิร์ตค่อนข้างยากก็จะใช้เวลาซ้อมหลายครั้ง ซึ่งในการฝึกซ้อมก็จะมีค่าตอบแทนให้กับนักดนตรี เฉลี่ยแล้วในแต่ละคอนเสิร์ตนั้น จะมีค่าตอบแทนประมาณ 7,000 - 15,000 บาท แล้วแต่ประสบการณ์ของนักดนตรี ในการฝึกซ้อมเนื่องจากนักดนตรีส่วนใหญ่มีงานประจำทำอยู่แล้ว จะใช้เวลาเวลาราชการและวันหยุดราชการในการฝึกซ้อมเป็นส่วนใหญ่ และนอกจากนี้ก็มีส่งโน้ตให้นักดนตรีไปฝึกซ้อมมาก่อนทำการฝึกซ้อมรวมวง และสำหรับการไปแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศเนเธอร์แลนด์นั้น วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพก็ทำการฝึกซ้อมก่อนเดินทางไปแสดงที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ที่หอประชุมเล็กของศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ดังภาพประกอบ 31

ภาพประกอบ 31 วันชัย ญาณอุบล รับลงทะเบียนการฝึกซ้อมของวง BSO

จากสังเกตการฝึกซ้อมของวงนั้น หลังจากที่ได้ทำการวอร์มเสียงเครื่องดนตรีแต่ละเครื่องมือแล้ว จะมีการนำท่อนเพลงที่ยาก ๆ มาทำการฝึกซ้อมแต่ละท่อนจนเป็นที่พอใจของผู้อำนวยการเพลงแล้ว ก็จะทำการซ้อมทั้งบทเพลงอีกครั้งหนึ่ง ดังภาพประกอบ 32

ภาพประกอบ 32 การวอร์มเสียงเครื่องดนตรีเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมของนักดนตรีวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ เป็นการฝึกซ้อมเพื่อเตรียม การแสดงคอนเสิร์ตที่จะต้องไปแสดงในงานของสโมสรไลออนส์แห่งประเทศไทย ที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 3-5 พฤษภาคม 2555 ภาพประกอบ ดังนี้

การฝึกซ้อมของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ก่อนการแสดงคอนเสิร์ตในงานของ สโมสรไลออนส์กรุงเทพฯ ดังภาพประกอบ 33

ภาพประกอบ 33 เตรียมการฝึกซ้อมของวง BSO

จากการสัมภาษณ์นักดนตรี พบว่า ในการฝึกซ้อมของนักดนตรีของวงดุริยางค์ ซิมโฟนีกรุงเทพ ก่อนการแสดงคอนเสิร์ต จะทำการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมของ นักดนตรี ในการแสดงคอนเสิร์ตแต่ละครั้งนั้นจะทำการฝึกซ้อม 3-5 ครั้ง ถ้าบทเพลงที่บรรเลงใน คอนเสิร์ตค่อนข้างยากก็จะใช้เวลาซ้อมหลายครั้ง ซึ่งในการฝึกซ้อมก็จะมีค่าตอบแทนให้กับนักดนตรี

เฉลี่ยแล้วในแต่ละคอนเสิร์ตนั้น จะมีค่าตอบแทนประมาณ 7,000 - 15,000 บาท แล้วแต่ประสบการณ์ของนักดนตรี ในการฝึกซ้อมเนื่องจากนักดนตรีส่วนใหญ่มีงานประจำทำอยู่แล้ว จะใช้เวลาราชการ และวันหยุดราชการในการฝึกซ้อมเป็นส่วนใหญ่ และนอกจากนี้ก็มีส่งโน้ตให้นักดนตรีไปฝึกซ้อมมาก่อน ก่อนทำการฝึกซ้อมรวมวง และสำหรับการไปแสดงคอนเสิร์ต ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์นั้น วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ก็ทำการฝึกซ้อมก่อนเดินทางไปแสดงที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ที่หอประชุมเล็กของศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

3.2 โรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี (Bangkok Symphony Music School : BSS) นั้น ได้มีหลักสูตรการเรียนการสอน รายละเอียดดังนี้

หลักสูตรการเรียนดนตรีของดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรากรุงเทพ (วิทยา ตุมรสุนทร. 2554 : สัมภาษณ์) ได้เปิดสอนดนตรีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สำหรับภาคปฏิบัติเปิดสอนการปฏิบัติเครื่องดนตรี

- 1) ฟลูต
- 2) พิคโคโล
- 3) เปียโน
- 4) ไวโอลิน
- 5) คลาริเน็ต
- 6) แซ็กโซโฟน
- 7) โอโบ
- 8) บาสซูน
- 9) ขับริ่ง

ทางด้านเทคนิค เน้นการฝึกให้นักเรียนสังเกตร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของตน ในขณะที่เล่นเครื่องดนตรี เพื่อให้เข้าใจถึงเหตุผลของปัญหา และการแก้ไขที่เหมาะสมกับตนเอง จนสามารถนำไปพัฒนาตนเองและผู้อื่น ได้อย่างยั่งยืน

ทางการสื่อสารอารมณ์เพลง ให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานของบทเพลงในรูปแบบต่าง ๆ จากต่างยุคสมัย และต่างคีตกวี เสริมสร้างจินตนาการด้วยการฟัง และดูการแสดงของนักดนตรี เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ มาบรรเลงดนตรีอย่างเหมาะสมและได้อรรถรส

รายละเอียดค่าเล่าเรียน

- 1) ชั้นเรียนเดี่ยว เริ่มต้นที่ครั้งละ 700 บาท คอร์สละ 8,400 บาท
- 2) ชั้นเรียนกลุ่ม ครั้งละ 400 บาท คอร์สละ 4,800 บาท

ระดับชั้นที่เปิดสอน : แบ่งเป็น 7 ระดับ

ขั้นต้น ระดับ 1-3

ขั้นกลาง ระดับ 4-5

ขั้นสูง ระดับ 6-7

การเรียน : ครั้งละ 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ คอร์สละ 12 ครั้ง

ประเภทชั้นเรียน : เดี่ยว, กลุ่ม (2 คน ต่อชั้นเรียน)

ค่าเล่าเรียน : ชั้นเรียนเดี่ยว เริ่มต้นที่ครั้งละ 700 บาท คอร์สละ 8,400 บาท

: ชั้นเรียนกลุ่ม ครั้งละ 400 บาท คอร์สละ 4,800 บาท

ทักษะการบรรเลงกลุ่ม และพื้นฐานความเป็นนักดนตรี สองวิชานี้จะเรียนไปพร้อมกัน เป็นการเสริมสร้างทักษะและพื้นฐานที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเป็นนักดนตรี และผู้เล่นดนตรีที่ดี ฝึกทัศนคติให้เปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากตนเอง เรียนรู้และสนุกกับอรรถรสดนตรีหลากหลายที่จะทำให้เข้าใจดนตรีดียิ่งขึ้น

ระดับชั้นที่เปิดสอน : ขั้นต้น และขั้นกลาง

การเรียน : ครั้งละ 2-3 ชั่วโมง/สัปดาห์ คอร์สละ 12 ครั้ง

ประเภทชั้นเรียน : กลุ่ม

หมายเหตุ : เริ่มเปิดสอนตั้งแต่ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

ทฤษฎีดนตรี : ความรู้ทางทฤษฎี เป็นหลักการที่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า จะส่งเสริมความเข้าใจดนตรีอย่างลึกซึ้ง และมั่นคง ทั้งยังสามารถนำไปต่อยอดในการตีความบทเพลง รวมถึงการประพันธ์เพลงได้อีกด้วย

ระดับชั้นที่เปิดสอน : ขั้นต้น และขั้นกลาง

การเรียน : ครั้งละ 1-2 ชั่วโมง/สัปดาห์ คอร์สละ 12 ครั้ง

ประเภทชั้นเรียน : กลุ่ม (ไม่เกิน 5 คนต่อชั้นเรียน)

วันและเวลาเรียน : อังคาร 16.00-18.00 น., เสาร์ 13.00-16.00 น.

ค่าเล่าเรียน : ครั้งละ 400 บาท คอร์สละ 4,800 บาท

วิชาเหล่านี้ เกิดขึ้นจากความมั่นใจว่าการเรียนดนตรี จะให้สิ่งดี ๆ กับทุกคนทุกเพศ ทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านอารมณ์ สังคม หรือสติปัญญา ทั้งยังช่วยคลายความตึงเครียดและเบื่อกัน ต่อสภาพแวดล้อมในเมืองใหญ่ได้เป็นอย่างดี อีกด้วย

ดนตรีสำหรับเด็ก

การเรียน : ครั้งละ 2-3 ชั่วโมง / สัปดาห์ คอร์สละ 12 ครั้ง

ประเภทชั้นเรียน : กลุ่ม (ไม่ต่ำกว่า 6 คนต่อชั้นเรียน)

ค่าเล่าเรียน : ครั้งละ 400 บาท คอร์สละ 4,800 บาท

ทักษะดนตรีเพื่อเด็กพิเศษ / ทักษะดนตรีสำหรับผู้ใหญ่ และผู้สูงวัย

การเรียน : ครั้งละ 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ คอร์สละ 12 ครั้ง

ประเภทชั้นเรียน : เดี่ยว

ค่าเล่าเรียน : ครั้งละ 700 บาท คอร์สละ 8,400 บาท

บุคลากรของโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี ทางด้านการสอน

ภาพประกอบ 34 นายนราพร กัลยาณสุนทร (ครูหลัก) ครูใหญ่

จากภาพประกอบ 34 ประวัติผลงานของ นายนราพร กัลยาณสุนทร (ครูหลัก) ครูใหญ่

- 1) สมาชิกวงดุริยางค์เยาวชนแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2539-2544
- 2) คะแนนสูงสุดในการสอบคัดเลือกนิสิต โครงการรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษดีเด่นระดับชาติ ด้านศิลปะแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2542 เพื่อเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีที่ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเรียนฟลูตกับอาจารย์วรพล กาญจน์วีระโยธิน และ อาจารย์สันหทัย วิทยานคร

ประสบการณ์การแสดง

- 1) ร่วมแสดงกับวงดนตรีต่าง ๆ อาทิ วงซิมโฟนีออร์เคสตรา แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, วงซิมโฟนีออร์เคสตรา แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ประสานมิตร, วงซิมโฟนีออร์เคสตรา แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, วง Bangkok Sinfonietta, วง Bangkok Philharmonic Orchestra และวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (BSO)

2) แสดงเดี่ยวเพลง Brandenburg Concerto ร่วมกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอน

สยามกลการ, D&M Music Studio, KPN, โรงเรียนดนตรีโอปัสวัน และสถาบันดนตรี
มีฟ้า ฯลฯ

ภาพประกอบ 35 กัลยาณี พงศธร (ครูจ๊ีบ) ครูประจำวิชา ทักษะฟลูต

จากภาพประกอบ 35 ประวัติผลงานกัลยาณี พงศธร (ครูจ๊ีบ) ครูประจำวิชา ทักษะฟลูต

- 1) Recital Certificate ด้านการแสดงฟลูต จากสถาบัน Guildhall School of Music and Drama, London
- 2) สมาชิกของวงดุริยางค์เยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2541-2543
- 3) คะแนนสูงสุดในการสอบเอ็นทรานซ์ ประจำปี พ.ศ. 2545 เพื่อเข้าศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาเอกดุริยางคศิลป์ตะวันตก
- 4) ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง เจริญทอง เอกการแสดงฟลูต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 5) ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม Julius Baker International Flute Master Classes ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2546
- 6) ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม Sir James Galway International Flute Master Classes ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในปี พ.ศ. 2547

7) ศึกษาการบรรเลงฟลูตกับ Mr.Claudio Montafia นักฟลูตชาวอิตาลีในปี พ.ศ. 2545

8) ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมบรรเลงกับวง Asian Youth Orchestra 2006

9) ได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลประเทศสาธารณรัฐออสเตรีย ให้ไปศึกษาที่

University for Music and Performing Arts ณ กรุงเวียนนา กับ Prof.Mag. Robert Wolf นักฟลูต
อันดับหนึ่งประจำวง Vienna Symphony Orchestra และวง Concentus Musicus

ประสบการณ์การแสดง

1) การแสดงเดี่ยวของตนเองครั้งแรก ณ สถาบันเกอเธ่ กรุงเทพฯ พ.ศ. 2545

2) ร่วมแสดงกับวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา (BSO), วงซิมโฟนีออร์เคสตราแห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนักร้องประสานเสียงกรุงเทพฯ ผสมและออร์เคสตรา ฯลฯ

ประสบการณ์การสอน

1) อาจารย์พิเศษ วิชาทฤษฎีดนตรี ภาควิชาศิลปดนตรี โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

2) สถาบันดนตรีเคพีเอ็น, โรงเรียนดนตรีโอปุสวัน

ภาพประกอบ 36 พิมลภา สุขตลอดชีพ (ครูฟู) ครูประจำวิชาทักษะเปียโน

จากภาพประกอบ 36 ประวัติผลงานพิมลภา สุขตลอดชีพ (ครูฟู) ครูประจำวิชาทักษะ
เปียโน

1) ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต เกียรตินิยม เอกการแสดงเปียโน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) เข้าร่วมกิจกรรม master classes โดยเรียนกับ Peter Frankl, Boris Berman และ

James Miltenberger

ประสบการณ์การแสดง

1) แสดงเดี่ยวเปียโนในเทศกาล Piano and Harp Music Festival 2007

2) ร่วมแสดงในศิลปกรรมศาสตร์คอนเสิร์ต 2547-2549, การประชุม 25th Conference and Festival of Asia Composer League 2548

3) ร่วมแสดงกับวงฟิลาฮาร์โมนิคออร์เคสตรา แห่งมหาวิทยาลัยรังสิต ฯลฯ
ประสบการณ์การสอน

โรงเรียนดนตรีสยามยามาฮา, สถาบันดนตรีมีฟ้า

ภาพประกอบ 37 ชีระพงษ์ ทรัพย์มูล (ครูจัน) ครูประจำวิชา ทักษะคลาริเน็ต

จากภาพประกอบ 37 ประวัติผลงาน นายชีระพงษ์ ทรัพย์มูล (ครูจัน) ครูประจำวิชา
ทักษะคลาริเน็ต

1) ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เอกเครื่องดนตรี คลาริ
เน็ต

2) ร่วมแสดงกับวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา (BSO) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547

3) ได้รับทุนการศึกษาให้ไปศึกษาการเล่นคลาริเน็ต ในโครงการ 16th International Music Academy ที่ประเทศออสเตรเลีย กับ Prof.Jiri Halvac

4) นักดนตรีวง Thailand Philharmonic Orchestra ปี พ.ศ. 2550

5) ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมวง Southeast Asian Youth Orchestra and Wind Ensemble (SAYOWE) ในปี พ.ศ. 2545-2546

6) ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม Canton International Summer Music Academy (CISMA) ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี พ.ศ. 2548 โดยเรียนกับ Michael Rusinek นักคลาริเน็ตอันดับหนึ่งประจำวง Pittsburgh Symphony Orchestra

ประสบการณ์การแสดง

ร่วมแสดงกับวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา (BSO), วง Thailand Philharmonic Orchestra, วงซิมโฟนีออร์เคสตรา และวงออร์เคสตรา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสบการณ์การสอน

- 1) อาจารย์พิเศษ ภาควิชาศิลปนิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตร ศาสตร์
- 2) อาจารย์พิเศษ ภาควิชาศิลปดนตรี โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

ภาพประกอบ 38 สมชาย ทองบุญ (ครูปุ๋ย) ครูประจำวิชา ทักษะโอโบ

จากภาพประกอบ 38 ประวัติผลงาน นายสมชาย ทองบุญ (ครูปุ๋ย) ครูประจำวิชา ทักษะโอโบ

- 1) ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมวง South East Asian Youth Orchestra and Wind Ensemble (SAYOWE) ในปี พ.ศ. 2548-2549
- 2) ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมกิจกรรม Canton International Summer Music Academy (CISMA) ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี พ.ศ. 2548 - 2551
- 3) เข้าร่วมกิจกรรมค่ายดนตรีฤดูร้อนของมหาวิทยาลัยศิลปากร ปี พ.ศ. 2548 - 2551
- 4) สมาชิกวง Bangkok Sillpakorn Symphony Orchestra

ประสบการณ์การแสดง

ร่วมแสดงกับ วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา ฯลฯ

ภาพประกอบ 39 พชรพร เอกะวิภาต (ครูโย) ครูประจำวิชา ทักษะไวโอลิน

จากภาพประกอบ 39 ประวัติผลงาน นายพชรพร เอกะวิภาต (ครูโย) ครูประจำวิชา
ทักษะไวโอลิน

- 1) ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง เอกการแสดงไวโอลิน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) อบรมการแสดงไวโอลินกับ อาจารย์นรอรธ จันทร์กล้า และนักไวโอลินนานาชาติ
ได้แก่ Carolin Widmann, Inga Causa และ Karin Regina Florey
- 3) เข้าร่วมพิธีประทานประกาศนียบัตรจาก ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริ
วัฒนาพรณีวดี เนื่องจากเป็นครูผู้ผ่านการอบรมขั้นสูงสุด จากสถาบันดนตรี เคพีเอ็น ประจำปี
2549

ประสบการณ์การแสดง

สมาธิวงซิมโฟนีออร์เคสตรา แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอน

- 1) โรงเรียนดนตรี เคพีเอ็น
- 2) โรงเรียนดนตรี บีแมส

ตัวอย่างกิจกรรมของ Bangkok Symphony Orchestra (BSO)

กิจกรรมดนตรีทางเลือกที่จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เพื่อส่งเสริม
วัฒนธรรมการฟังดนตรีที่ดี เปิดโอกาสให้นักดนตรีสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระ เพื่อมุ่งสู่ค่าทาง
ศิลปะมากกว่ากระแสการสร้างงานเชิงพาณิชย์ เป็นคอนเสิร์ตที่ดำเนินการโดยหนังสือพิมพ์กรุงเทพ
ธุรกิจ ร่วมกับเหล่าพันธมิตรผู้สนับสนุนที่เล็งเห็นในความสำคัญของเสียงดนตรีที่อยู่คู่กับมนุษยชาติ
มาช้านาน ภายใต้การดูแลของ อนันต์ ลือประดิษฐ์ ผู้จัดการโครงการ

4. สรุป

หลายสิบปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา เป็นเครื่องสื่อความหมายถึงความเจริญในสังคม เป็นเรื่องของความเจริญทางจิตใจที่ถ่วงดุลกับความเจริญทางวัตถุทั้งหลาย แม้ว่าวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ มีที่มาจากรากฐานวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก แต่ด้วยโลกสมัยใหม่ที่เล็กลงทุกที เพราะความก้าวหน้าของการสื่อสารและเทคโนโลยี อีกทั้งมีการใช้ ซิมโฟนีออร์เคสตราในสื่อบันเทิงทุกแขนงทั้งในละคร ละครเพลง ภาพยนตร์ นาฏลีลาและรูปลักษณ์ของวงดนตรีแขนงนี้ จึงมีใช้สิ่งแปลกใหม่อีกต่อไป เพราะได้กลายมาเป็นรูปแบบทางวัฒนธรรมสากล ที่สะท้อนถึงความเจริญงอกงามทางด้านรสนิยม จิตใจ และสติปัญญาของสังคมนั้น ๆ การเกิดขึ้นมาและดำรงอยู่แต่การดำรงอยู่ของวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยส่วนใหญ่ยังห่างไกลจากวิถีชีวิตของประชาชน และไม่ได้แสดงบทบาททางวัฒนธรรมอย่างที่พึงเป็น ด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องของหลาย ๆ ประการ ซึ่งแม้กระทั่งผู้สันทัดกรณีหลายคนก็ยังไม่มีความตอบว่าเพราะสาเหตุใด ทำไมวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตราซึ่งก่อตั้งมานานหลายสิบปี แต่ฐานคนฟังยังไม่ขยับเพิ่มขึ้นไปจากเดิม การพัฒนาผลงานวงดนตรีซิมโฟนีออร์เคสตราจะพัฒนาได้ตามเป้าหมายในระดับที่สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไปได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับเงินบำรุงที่สนับสนุนของวงซิมโฟนีออร์เคสตรานั้น จะทำให้การพัฒนาวงซิมโฟนีออร์เคสตราในด้านต่าง ๆ ทำได้อย่างเป็นระบบ

ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราสิงคโปร์ (Singapore Symphony Orchestra; : SSO)

หมายเหตุ : ข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงรูปภาพของการแสดงและนักดนตรีที่ปรากฏอยู่ในงานเขียนเล่มนี้ ผู้วิจัยได้พูดคุยระหว่างทำการสัมภาษณ์และได้รับอนุญาตให้นำข้อมูลมาลงในงานวิจัยเล่มนี้ ทั้งนี้ทาง Singapore Symphony Co., Ltd. ก่อนข้างจะระมัดระวังในเรื่องของการให้ข้อมูล เรื่องลิขสิทธิ์ และสิทธิของนักดนตรีเป็นอย่างมาก ทำให้ข้อมูลบางอย่างผู้วิจัยไม่สามารถนำมาแสดงได้ ถ้าหากไม่ได้รับอนุญาตจากทาง Singapore Symphony Co., Ltd.

วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra; SSO) (Anthony Brice. 2553: สัมภาษณ์) ดังภาพประกอบ 40

ภาพประกอบ 40 Mr. Anthony Brice ผู้จัดการทั่วไปของวง SSO ให้สัมภาษณ์

1. วงสิงคโปร์ ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra : SSO) ในยุคต้น (ค.ศ. 1979 -1992)

วง Singapore Symphony Orchestra ได้ก่อตั้งวงขึ้นในปี ค.ศ. 1979 โดยมีวัตถุประสงค์ในการตั้งวงขึ้นมา เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้บริการเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างประเพณีและดนตรีของเอเชียตะวันตกเข้าด้วยกัน และเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับศิลปะบันเทิงและการศึกษา โดยในระยะที่เริ่มก่อตั้งวง เนื่องจากทางรัฐบาลต้องการวงซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นเครื่องสื่อความหมายถึงความเจริญในสังคม เป็นความเจริญทางจิตใจที่ถ่วงดุลกับความเจริญทางวัตถุ ซึ่งทางรัฐบาลต้องการให้เกิดวัฒนธรรมทางดนตรีคลาสสิกเกิดขึ้นกับประชาชนในประเทศ จึงกำหนดให้เป็นนโยบายสำหรับรัฐบาล ให้มีการจัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตราขึ้นในประเทศ โดยให้มีวงซิมโฟนีออร์เคสตราที่เป็นตัวแทนของประเทศ จึงได้จัดตั้งวงสิงคโปร์ ซิมโฟนีออร์เคสตรา Singapore Symphony Orchestra เนื่องจากดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรา มีรากฐานมาจากวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก ทำให้ทางรัฐบาลได้สนับสนุนเงินทุนในการจัดหานักดนตรีจากต่างประเทศที่มีฝีมือทางด้านดนตรีมาเป็นนักดนตรีประจำในวงสิงคโปร์ ซิมโฟนีออร์เคสตรา เพราะเนื่องจากประเทศสิงคโปร์เป็นที่ตั้งขึ้นมาใหม่ และได้ตกเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษ เมื่อ ค.ศ. 1867 และในปี ค.ศ. 1963-1965 อยู่ภายใต้การปกครองของประเทศมาเลเซีย จนมาได้รับเอกราช เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1965 (Singapore : Oxford University Press. 1983 : 36) ประเทศสิงคโปร์จึงมีประวัติศาสตร์ที่ไม่ยาวนานได้รับเอกราชเป็นเวลา 14 ปี ทางวง Singapore Symphony Orchestra จึงได้ก่อตั้งขึ้นมาเป็นเหตุให้วัฒนธรรมทางด้านดนตรี จึงมีการสืบทอดมาจากประเทศอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ เพราะดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นดนตรีของประเทศตะวันตก และประเทศทางตะวันตกก็มีการพัฒนางวงซิมโฟนีออร์เคสตรามาเป็นเวลานาน วง Singapore Symphony Orchestra ในระยะแรก

นั้นจะจ้างนักดนตรีจากต่างประเทศทั้งหมด มาเป็นนักดนตรีประจำวง Singapore Symphony Orchestra ซึ่งนักดนตรีในขณะนั้นมีนักดนตรี 80 - 100 คน ในปี ค.ศ. 1979 นั้น จะมีคอนเสิร์ต 43 ครั้งต่อปี ต่อมาในปี ค.ศ. 1980 มีคอนเสิร์ต ตลอดทั้งปี 60 ครั้ง จำนวนการแสดงคอนเสิร์ตมีมากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพราะว่าทางวง Singapore Symphony Orchestra มีความพร้อมทางดนตรีมากขึ้น และทางรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้วัฒนธรรมทางดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตราผสมผสานเข้ากับวิถีชีวิตของคนในประเทศสิงคโปร์ เหมือนกับประเทศที่เจริญแล้วจะมีพัฒนาการทางด้านวัฒนธรรมทางด้านดนตรีคลาสสิก ในปี ค.ศ. 1980 ได้มีการเพิ่มการขับร้องประสานเสียง Singapore Symphony Chorus (SSC) ภายใต้การบริหารของ Chu Hoey ผู้อำนวยการเพลงของวง SSC ได้ร่วมขับร้องครั้งแรกกับวง SSO เมื่อวันที่ 13 และ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1980 ในการแสดงที่ Brahms' Requiem เยอรมัน ในปี 1981 ในการแสดงครั้งนี้ Lim Yau ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น Chorus Master วง Singapore Symphony Chorus เป็นวง Choruses Symphony ที่ดีที่สุดในภูมิภาคในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี ค.ศ. 1981- 1982 นั้น ทางวง Singapore Symphony Orchestra มีการกำหนดการและวางแผนงานจะไปทำการแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศในแถบทวีปเอเชีย ที่ประเทศจีน และที่รัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งในเดือน กุมภาพันธ์ ได้มาแสดงคอนเสิร์ตที่กรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทย ในช่วงนี้ทางวง ก็ได้ฝึกซ้อมอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อเตรียมไปแสดงคอนเสิร์ตยังต่างประเทศ ในค.ศ. 1983 (Singapor Symphony Orchestra : 1981 Yearbook) การจัด การแสดงในประเทศ ในยุคนี้ จะจัดคอนเสิร์ตที่บริเวณ Esplanade Concert Hall, และยังคงดำเนินการแสดงประจำอยู่ที่ Victoria Concert Hall และสถานที่อื่น ๆ และสวนสาธารณะจะจัดเป็นฟรีคอนเสิร์ตให้กับประชาชนได้ชมดนตรีของวง Singapor Symphony Orchestra เพื่อให้ประชาชนได้สัมผัสดนตรีคลาสสิก ตามวัตถุประสงค์ตามที่ทางรัฐบาลได้ตั้งไว้

ตารางการแสดงการแสดงผลคอนเสิร์ตในต่างประเทศของวง Singapore Symphony Orchestra

ตาราง 2 แสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของ Singapore Symphony Orchestra
ในยุคต้น (ค.ศ. 1979-1992)

ปี	สถานที่	วันแสดง
1982	Bangkok, Thailand	10 February
1985	Copenhagen, Denmark	23 February
	Halmstad, Sweden	25 February
	Jönköping, Sweden	26 February
	Göteborg, Sweden	27 February
	Västerås, Sweden	28 February
	Stockholm, Sweden	2 March
	Karlstad, Sweden	3 March
	Oslo, Norway	4 March
	Asker Oslo, Norway	5 March
	Malmö, Sweden	7 March
1987	<small>Kuala Lumpur, Malaysia</small>	21 December
1988	Conservatorio de Milano, Milan, Italy	(24 Jan – 27 Feb)
	Teatro la Frenice, Venice, Italy	
	Palau de la Musica, Valencia, Spain	
	Pesti Vigado, Budapest, Hungary	
	Czech Radio Hall, Bratislava, Czechoslovakia	
	House of Artists, Dvorak Hall, Prague, Czechoslovakia	
1991	Taipei, Taiwan R.O.C	13 & 14 April
	Seoul Arts Center, Seoul, Korea	16 & 17 April
	Free Trade Hall, Manchester, Britain	1 June
	Barbican Centre, London, Britain	5 June
	Ataturk Cultural Centre, Istanbul, Turkey	10 June

ตาราง 2 (ต่อ)

ปี	สถานที่	วันแสดง
1991	Theatron Dasous, Salonika, Greece	14 June
	Ancient Odeon AmphiTheatre, Patras, Greece	16 June
	Herodus Atticus AmphiTheatre, AThens, Greece	18 June
1992	Kuala Lumpur, Malaysia	10 june

2. วงสังคีปรี ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra : SSO) ในยุคกลาง (ค.ศ. 1993 -2002)

ในช่วงนี้ทางวง SSO จะมีการประพันธ์เพลงมากกว่า 50 เพลง ในแต่ละปี นับตั้งแต่ก่อตั้งวงขึ้นมา วง SSO ได้ทำการแสดงในต่างประเทศในประเศอเมริกา, จีน, เช็กโกสโลวาเกีย, เยอรมัน, กรีซ, ฮองกง, ฮังการี, อิตาลี, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส, สเปน, ตุรกี และประเทศอังกฤษ ผู้อำนวยการเพลงในปี 1997 เป็นผู้ได้ยศระดับของวง ให้อยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชีย คือ Chu Hoey ผู้เป็น Music Director ของวง ซึ่งอยู่ในระหว่างปี 1979 - 1996 Chu Hoey และคณะทำงานเขาได้ร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนา วง SSO โดยมีการเขียนบทเพลงที่หลากหลาย มีการบันทึกเสียงวง SSO ซึ่งจะมีซีดีการแสดงของวงออกมาจำหน่ายเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับวง SSO โดยได้บันทึกบทเพลงของ Chen Yi, Zhou Long, Bright Sheng และ Richard Yardumian ร่วมมือกับศิลปินอื่นอีกมาก เช่น Evelyn Glennie, Cho - Liang Lin, Gil Shaham, Norikoe Ogawa, Christian Lindberg และ Martin Frost วง SSO จึงได้กลับมาเป็นผู้อำนวยการเพลงประสานเสียง SSC ดำเนินการร่วมกับ Singapore Symphony Orchestra (SSO), การแสดงทั้งสามปีภายใต้การนำของ Lim Yau, SSC ยังคงมุ่งมั่นให้วงก้าวสู่ความเป็นเลิศในการแสดงประเภทวง Symphony Orchestra ต่อมา Bart Folse ได้เป็น Chorus Master แทนในปี 1998 - 2000 และในปี 2001 Lim Yau ดังภาพประกอบ 41

ภาพประกอบ 41 การแสดงคอนเสิร์ต ของวง SSO

ตารางการแสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของวง Singapore Symphony Orchestra

ตาราง 3 แสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของ Singapore Symphony Orchestra
ในยุคกลาง (ค.ศ. 1993-2002)

ปี	สถานที่	วันแสดง
1994	Salle Pleyel, Paris, France	2 March
	Ghent Festival Hall, Gent, Belgium	5 March
	George Enescu Hall, Bucharest, Romania	7 March
	Cairo, Egypt	11 March
1998	Hong Kong Cultural Centre, Hong Kong	11 & 12 October
2000	Dewan Filharmonic PETRONAS, Kuala Lumpur, Malaysia	9 & 10 October
	Konzertsaal im Schloss, Kiel, Germany	20 October
	Mercatorhalle, Duisburg, Germany	22 October

ตาราง 3 (ต่อ)

ปี	สถานที่	วันแสดง
2000	Kleine Westfalenhalle, Dortmund, Germany	23 October
	Konzertsaal EXPO, Hannover, Germany	25 October
	Konzertsaal EXPO, Hannover, Germany	26 October
	Liederhalle Beethovensaal, Stuttgart, Germany	28 October
	Konzerthaus, Berlin, Germany	29 October
	Herkulesaal, Munich, Germany	31 October
	Kultur-und Kongresszentrum, Lucerne, Switzerland	1 November

3. วงสังคโปร์ ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra : SSO) ในยุคปัจจุบัน (ค.ศ. 2003 -ปัจจุบัน)

ในปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 96 คน มีการจัดการแสดงในประเทศ ที่บริเวณ Esplanade Concert Hall, และยังคงดำเนินการแสดงประจำอยู่ที่ Victoria Concert Hall ที่ทำการวง SSO ในปัจจุบัน อาคาร Victoria เป็นที่ตั้งสำนักงาน และเป็นที่ยี่แสดงคอนเสิร์ต ของวง SSO ดังภาพประกอบ 42

ภาพประกอบ 42 คณะนักเรียนในสิงคโปร์เข้าชมคอนเสิร์ต ที่โรงละคร Victoria Concert Hall

ในปี 2011 ทางโรงละคร Victoria Concert Hall ได้ปิดปรับปรุงซึ่งใช้เวลานาน ทางวง SSO จึงได้ย้ายสถานที่ทำการสำนักงานมาที่อาคาร Bank of China อาคารเลขที่ 4 ถนน Battery Road ชั้นที่ 20 ห้องเลขที่ 01 และใช้โรงละคร Esplanade Theatres On The Bay เป็นสถานที่สำหรับการซ้อมและแสดง นอกจากนี้ยังมีสถานที่อื่น ๆ ในการจัดการแสดงของวง SSO จะมีการประพันธ์เพลงมากกว่า 50 เพลง ในแต่ละปี นับตั้งแต่ก่อตั้งวงขึ้นมา วง SSO ได้จัดทำการแสดงทั่วโลกในหลายประเทศในช่วงปี ค.ศ. 2007 จนถึงปัจจุบัน วง SSO จะต้องจัดการแสดงประจำปีให้ได้ประมาณ 30 คอนเสิร์ต ภายในแต่ละหนึ่งปี โดยส่วนใหญ่จะจัดขึ้นที่โรงละครเอสปลานาด Esplanade ดังภาพประกอบ 43

ภาพประกอบ 43 ที่ทำการวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ที่ตึก Esplanade Theatres On The Bay

สำหรับในบางครั้งก็จะไปจัดคอนเสิร์ตที่โรงละครของวิทยาลัยดนตรีแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore ดังภาพประกอบ 44

ภาพประกอบ 44 สถาบันดนตรี Yong Siew Toh Conservatory of Music

โดยปกติที่ทำการและจัดการแสดงถาวรของวงซิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา คือ Victoria Concert Hall หรือโรงละครวิกตอเรีย ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการซ่อมแซม จะใช้เวลาประมาณ 3 - 4 ปี จึงจะแล้วเสร็จ ดังนั้นทางวงจึงย้ายมาทำการแสดงที่โรงละครเอสปลานาดแทน แต่ถ้าเมื่อโรงละครวิกตอเรียแล้วเสร็จก็จะย้ายกลับไปทำการแสดงที่โรงละครวิกตอเรียเช่นเดิม และจะยังมีการจัดการแสดงที่โรงละครเอสปลานาดบ้างเป็นบางครั้ง ในกรณีที่เป็นการคอนเสิร์ตใหญ่ นอกเหนือไปจากการจัดคอนเสิร์ตแล้ว ทางวง SSO ยังได้มีการจัดการแสดงแบบ งานกาล่าดินเนอร์ คอนเสิร์ต เพื่อช่วยในการหาเงินบริจาคในกรณีต่าง ๆ การจัดการแสดงคอนเสิร์ตสำหรับเด็กเล็กและเด็กโต การจัดฟรีคอนเสิร์ตสำหรับประชาชนทั่วไป เช่น ที่สวนพฤกษศาสตร์ Botanic Gardens และ Gardens By The Bay หรือเทศกาลการแข่งขันต่าง ๆ รวมถึงการจัดการแสดงตามชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงประชาชนทั่วประเทศสิงคโปร์ ภายใต้การนำของ Lim Yau, SSC ยังคงมุ่งมั่นให้วงก้าวสู่ความเป็นเลิศในการแสดงประเภทวง Symphony Orchestra ดังภาพประกอบ 45

ภาพประกอบ 45 การแสดงคอนเสิร์ตของวง Symphony Orchestra ที่ Gardens By The Bay

ต่อมาในด้านการขับร้องประสานเสียงร่วมกับวง SSO ของวง Chorus ได้ทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการร้องประสานเสียงในโบสถ์ที่มีชื่อเสียง เช่น Peter Erdei, Eric Ericsson และ Laszlo Heltay Soloists Vocal และต่อมาได้จัดตั้งการร้องประสานเสียงของเด็กเข้าร่วมด้วยเป็นวง Singapore Symphony Children's Choir ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2006 เป็นวงของประเทศสิงคโปร์ ที่วง Singapore Symphony Orchestra ภูมิใจในความสามารถที่สามารถสร้างเด็กและช่วยให้พวกเขาบรรลุศักยภาพทางด้านดนตรี ภายใต้การนำของ Lim Yau ตามแนวเพลง Director of Singapore Symphony Chorus Maestro Lim จะมีนักร้องประสานเด็กทั้งหมดจำนวน 113 คน ที่ถูกคัดเลือกมาแล้วเริ่มฝึกอบรมในกรกฎาคม ค.ศ. 2006 โดยผู้เชี่ยวชาญเรื่องเสียง Quek Soo Her และวง Liy Foon ได้ทำการฝึกอบรมสมาชิกนักร้องประสานเสียงเป็นเวลา 1 ปี เป็นชุดการแสดงเพื่อขับร้องประสานเสียงในโบสถ์ด้วยร่วมกับวง Singapore Symphony Orchestra ที่ต้องการเสียงขับร้องจากเยาวชนของวง Singapore Symphony Children's Choir ทำให้มีการเปิดตัวในปี 2007 ในงานคอนเสิร์ตคริสต์มาส ของวง Singapore Symphony Orchestra ต่อมานักร้องประสานเสียงก็ได้มีการร้องเพลงในงานการแสดงของ SSO กับ Mahler's Third Symphony เมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 2008 และ SSO Christmas Concert นอกจากนี้มีนักร้องประสานเสียงร้องเพลงยังได้ร่วมงานในการแสดงของ SSO ในงาน Berlioz's La chang de Faust เมื่อ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 2009 ที่ Esplanade Concert Hall และในคอนเสิร์ตการสถาปนา Victoria Concert Hall เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 2008 โดยได้รับการสนับสนุนจาก Florindon Foundation ดังภาพประกอบ 38

ภาพประกอบ 46 วง Singapore Symphony Children's Choir

ภาพประกอบ 47 วง Singapore Symphony Chorus

ในปัจจุบัน วง Singapore Symphony Orchestra บริหารงานในรูปแบบของบริษัทเอกชน ที่ชื่อว่า Singapore Symphony Company Limited การดูแลที่อยู่ภายใต้บริษัทนี้จะมีสองส่วน ส่วนที่หนึ่งคือส่วนที่เป็นดนตรี จะดูแลวง Singapore Symphony Orchestra วง Singapore Symphony Chorus และวง Singapore Symphony Children's Choir และส่วนที่สองคือส่วนที่เป็นตัวแทนในการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางด้านดนตรีในระดับนานาชาติ ABRSM (The Associated Board

of The Royal Schools of Music) ซึ่งเป็นหลักสูตรของประเทศอังกฤษ สำหรับที่ตั้งสำนักงานในปัจจุบันตั้งอยู่ที่โรงละคร Victoria Concert Hall ต่อมาทางโรงละครนี้ได้ปิดปรับปรุงเป็นระยะเวลา นาน ทางวง SSO จึงได้ย้ายสถานที่ทำการสำนักงานมาที่อาคาร Bank of China อาคารเลขที่ 4 ถนน Battery Road ชั้นที่ 20 ห้องเลขที่ 01 รหัสไปรษณีย์ 049908 และใช้โรงละคร Esplanade Theatres On The Bay เป็นสถานที่สำหรับการซ้อมและแสดง

ตึก Esplanade Theatres On The Bay เป็นตึกที่สร้างขึ้นติดกับริมน้ำ มีภูมิทัศน์สวยงามและอยู่ในใจกลางเมืองหลวงของประเทศสิงคโปร์ ดังภาพประกอบ 48

ภาพประกอบ 48 โรงละครริมน้ำ Esplanade Theatres On The Bay

จากภาพประกอบ 48 โรงละครริมน้ำ Esplanade Theatres On The Bay หรือที่คนไทยเรียกกันว่าตึกทุเรียน เป็นโรงละครที่ได้มาตรฐานและมีชื่อเสียงติดอันดับหนึ่งในห้าของโลก เป็นสถานที่ที่วง Singapore Symphony Orchestra ได้ย้ายมาตั้งสำนักงานทำการฝึกซ้อมและทำการแสดงในระหว่างที่ Victoria Concert Hall ยังอยู่ระหว่างการปิดปรับปรุง

ตารางการแสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของวง Singapore Symphony
Orchestra

ตาราง 4 แสดงการแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศของ Singapore Symphony Orchestra
ในยุคปัจจุบัน (ค.ศ. 2003-ปัจจุบัน)

ปี	สถานที่	วันแสดง
2003	The Symphony Hall, Osaka, Japan	8 October
	Temples of Angkor Wat, Cambodia	16 October
	Shanghai Grand Theatre, China	25 October
	Sing Poly Theatre, China	27 October
	Forbidden City Concert Hall, Beijing, China	28 October
2005	Zaragoza Auditorium, Spain	14 March
	Centro Cultural Caixanova, Vigo, Spain	16 March
	Symphony Hall, Madrid, Spain	17 March
2007	Hangzhou Theatre, Hangzhou, China	20 October
	Oriental Concert Hall, Shanghai Oriental Art Center	21 October
	Shanghai, China	
	Poly Theatre (as part of The Beijing Music Festival)	23 October
	Beijing, China	
2009	National Centre for The Performing Arts (NCPA),	28 & 29 May
2010	Royal Festival Hall, London	11 October
	Alte Oper, Frankfurt, Germany	14 October
	Herkulesaal, Munich, Germany	16 October
	Gewandhaus, Leipzig, Germany	18 October
	Philharmonie, Berlin, Germany	19 October
	Albertinum, Dresden, Germany	20 October

3.1 รายชื่อนักดนตรีและเครื่องมือในการแสดง ในยุคปัจจุบัน

รายชื่อนักดนตรีและเครื่องมือในการแสดงของวง Singapore Symphony Orchestra
ในยุคปัจจุบัน ปี 2554 (Anthony Brice. 2554 : สัมภาษณ์)

First Violin

- 1) Alexander Souptel
- 2) Lymetle Seah
- 3) Kong Zhao Hu
- 4) Chan Yong-Hat
- 5) Cao Can
- 6) Chen De Wei
- 7) Duan Yu Ling
- 8) Foo Say Ming
- 9) Gu Wert Li
- 10) Jin Li
- 11) Cindy Lee
- 12) Seow Jin Chong
- 13) Sui Jing Jing
- 14) Karan Tan
- 15) William Zhe

Second Violin

- 1) Zheng Zhen Shan
- 2) Michael Koth
- 3) Hai-Wan Kwck
- 4) Nikolai Koval
- 5) Priscilla Neo
- 6) Priscilla Neo
- 7) Margit Saur
- 8) Shao Tao Tao
- 9) Lillan Wang
- 10) Wu Man Yun

- 11) Xu Jueyi
- 12) YeLin
- 13) Yeo Teow Meng
- 14) Yin Shu Zhan
- 15) Zhang Si Zhan
- 16) Zhang Si Jing

Viola

- 1) Zhang Manchin
- 2) Guan Qi
- 3) Jiang Han Song
- 4) Gu Bing Jie
- 5) Manetta Ku
- 6) Lui Han Yu
- 7) Lui Han Bieo
- 8) Shui Bing
- 9) Tan Wee-Hsin
- 10) Tong Yi ping
- 11) Yang Shi li

Cello

- 1) Ng Pei-Sian
- 2) Guo hao
- 3) Chan Wei Shing
- 4) Ding Xiao Feng
- 5) Li Cheng
- 6) Song Woon Teng
- 7) Wang yan
- 8) Zhao Yu Er

Double bass

- 1) Guennadi Mouzyka
- 2) Yang Zheng Yi
- 3) Karen Yeo

4) Olga Alexandrova

5) MaLi Ming

6) Jacek Mirucki

7) Weng Xu

Flute/Piccolo

1) Seattle Weekly

2) David Sabee

Oboe

1) Hai-Wan Kwck

2) Seattle Weekly

Clarinet

1) Ludovic Morlo

2) Dr. Cyril M. Harris

BaSSOon

Kenneth Walton

Horn

1) Albert Tiu

2) Gao Jian

3) Jamie Hersch

4) Marc-Antoine Robillard

Saxophone

Emma McGrath

Trombone

1) Allen Meek

2) Fredi Sonderegger

3) Damian Patti

Bass Trombone

Shannon Pittaway

Tuba

Hidehiro Fujita

Harp

Guinara Mashurova

Timpani

Grzegorz Markiewicz

Percussion

- 1) Stephen Powell
- 2) Mark Suter
- 3) Mark De souza
- 4) Lim Meng Keh

3.2 ประวัตินักดนตรีของวง Singapore Symphony Orchestra ในปัจจุบัน

(1) เจสัน ไลน์ (Jason Lai) ประวัตินักดนตรีของวง SSO ดังภาพประกอบ 49

ภาพประกอบ 49 ประวัติ Mr. Jason Lai

เจสัน ไลน์ เป็นนักดนตรีชาวอังกฤษเชื้อสายจีนที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งในวงการ Classical Music และนักดนตรีรุ่นใหม่ เขาเริ่มเรียนดนตรีมาตั้งแต่อายุ 11 ปี และได้รับทุนการศึกษาสำหรับการเล่าเรียนมาโดยตลอด เช่น ทุนการศึกษาจาก Chetham's School of Music ในเมือง Manchester หรือทุนการศึกษา Hadow Scholarship สำหรับศึกษาเล่าเรียนทางด้านดนตรีและการประพันธ์เพลงที่ Oxford University ระหว่างศึกษาอยู่ที่ Oxford University, Mr. Jason ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการวงดนตรี Oxford University Philharmonia และเขาได้สร้างสรรค์ผลงานมากมายให้กับ BBC (British Broadcasting Corporation) และยังเป็นวิทยากรรับเชิญให้กับหลาย ๆ

วงดนตรีทั่วโลก เช่น National Youth Orchestra of Great Britain, Malaysian Philharmonic, Taipei Symphony Orchestra, Hong Kong Philharmonic และ Singapore National Youth Orchestra

(2) ชิการา อิวามุระ (Chikara Iwamura) ประวัตินักดนตรีของวง SSO

ดั่งภาพประกอบ 50

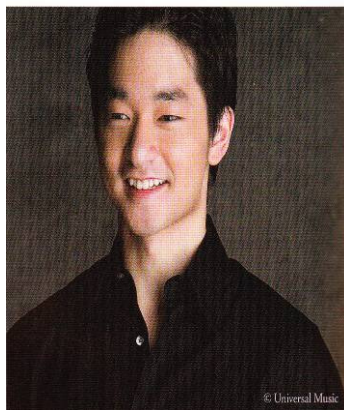

ภาพประกอบ 50 Mr. Chikara Iwamura

ชิการา อิวามุระ เป็นวาทยกรหนุ่ม ผู้พร้อมด้วยความสามารถหลากหลาย คนหนึ่งของญี่ปุ่น เขาสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย waseda และได้เรียนการอำนวยเพลงจาก Hideomi kuroiwa, Taijiro limori, Seiji Ozawa, kazuyoshi Akiyama, และ R. Schumacher ที่มหาวิทยาลัย Toho Gakuen เคยทำงานเป็นผู้อำนวยเพลงให้กับ NHK Symphony Orchestra ภายใต้การควบคุมของ Charles Dutoit, Claudio Abbado, Myung-Whun Chung และ Ivan fischer ระหว่างปี 2543 ถึง 2550 โดยก่อนหน้านั้นเขาได้ร่วมงานกับ Claudio Abbado ในการออกตระเวนแสดงของ Berlin Philhamonic ในประเทศญี่ปุ่น

(3) ริว โกโตะ (Ryu Goto) ประวัตินักดนตรีของวง SSO ดังภาพประกอบ 51

ภาพประกอบ 51 ริว โกโตะ (Ryu Goto)

ริว โกโตะ เกิด ค.ศ. 1988 เป็นนักไวโอลินหนุ่มที่มีความสามารถสูงของโลกคนหนึ่ง เกิดที่มลรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เล่นไวโอลิน ตั้งแต่อายุ 3 ปี เขาได้เรียนดนตรีที่สถาบันดนตรี Juillard School of Music อันทรงเกียรติของสหรัฐอเมริกา และจบปริญญาตรีวิชาฟิสิกส์ จากมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ริวได้แสดงดนตรีครั้งแรกเมื่ออายุ 7 ปี โดยบรรเลงไวโอลินนำใน violin concerto หมายเลข 1 ของ Paganini ในงานเทศกาลดนตรีนครซบโปโร ประเทศญี่ปุ่น ต่อมาริวได้ออกแสดงในฐานะผู้บรรเลงเกี่ยวกับวงดุริยางค์ชั้นนำของโลก เช่น Dallas และ Washington National Symphonies ในสหรัฐอเมริกา London Philhamonic, Philharmonia Orchestra, Bamberg Symphony orchestra, New Symphony Orchestra ประเทศบัลแกเรีย Weiner Symphoniker, European Union Youth Orchestra แห่งสหภาพยุโรป Vancoliver Symphony ในประเทศแคนาดา

3.3 บทเพลงที่วง SSO แสดงคอนเสิร์ต

บทเพลงที่วง Singapore Symphony Orchestra บรรเลงในงานคอนเสิร์ตต่าง ๆ มีดังนี้ (Dr. Luaboondro. 2554 : สัมภาษณ์)

- 1) Mass In B minor – (Johann Sebastian Bach)
- 2) Symphony No. 9 in D minor "Choral" – (Ludwig Van Beethoven)
- 3) Symphony No. 5 in C minor – (Ludwig Van Beethoven)
- 4) St MatThew's Passion – (Johann Sebastian Bach)
- 5) Tristan und Isolde – (Richard Wagner)

- 6) Don Giovanni – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 7) String Quartet No. 14 in C sharp minor – (Ludwig Van Beethoven)
- 8) Swan Lake :Suite – (Pyotr Ilyich Tchaikovsky)
- 9) Messiah – (George Frideric Handel)
- 10) Rite of Spring – (Igor Stravinsky)
- 11) Symphony No. 3 in E flat major "Eroica" – (Ludwig Van Beethoven)
- 12) Symphony No. 6 in B minor "PaThetique" – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 13) Otello – (Giuseppe Verdi)
- 14) Piano Sonata No. 23 in F minor "Appassionata" – (Ludwig Van
Beethoven)
- 15) The Marriage of Figaro – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 16) Symphony No. 41 in C major "Jupiter" – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 17) Piano Concerto No. 20 in D minor – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 18) Well-Tempered Clavier – (Johann Sebastian Bach)
- 19) Symphony No. 9 in E minor "From The New World" – (Antonin
Dvorák)
- 20) Winterreise – (Franz Schubert)
- 21) Piano Concerto No. 2 in B flat major – (Johannes Brahms)
- 22) Piano Concerto in A minor – (Robert Schumann)
- 23) String Quintet in C major – (Franz Schubert)
- 24) Aida – (Giuseppe Verdi)
- 25) Piano Concerto No. 5 in E flat major "Emperor" – (Ludwig Van
Beethoven)
- 26) The Nutcracker – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 27) Symphony No. 6 in F major "Pastorale" – (Ludwig Van Beethoven)
- 28) Passacaglia and Fugue in C minor – (Johann Sebastian Bach)
- 29) Symphony No. 40 in G minor – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 30) Symphony No. 4 in E minor – (Johannes Brahms)
- 31) The Goldberg Variations – (Johann Sebastian Bach)
- 32) A Midsummer Night's Dream – (Felix MendelSSohn)
- 33) Violin Concerto in E minor – (Felix MendelSSohn)

- 34 Symphony No. 9 in C major "The Great" – (Franz Schubert)
- 35) Pictures at an Exhibition – (Modest Mussorgsky) - (orch. by Maurice Ravel)
- 36) Clarinet Quintet in A major "Stadler" – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 37) Prelude A L'apres Midi D'un Faune – (Claude Debussy)
- 38) Symphonie Fantastique – (Hector Berlioz)
- 39) Clarinet Quintet in B minor – (Johannes Brahms)
- 40) Petrouchka – (Igor Stravinsky)
- 41) Violin Concerto in D major – (Ludwig Van Beethoven)
- 42) La Boheme – (Giacomo Puccini)
- 43) Piano Sonata in B minor – (Franz Liszt)
- 44) Cello Concerto in B minor – (Antonin Dvorák)
- 45) The Four Seasons – (Antonio Vivaldi)
- 46) Swan Lake – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 47) Piano Concerto No. 1 in B flat minor – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 48) Piano Sonata No. 21 in B flat – (Franz Schubert)
- 49) Till Eulenspiegel – (Richard Strauss)
- 50) Symphony No. 8 in B minor "Unfinished" – (Franz Schubert)
- 51) Missa Solemnis – (Ludwig Van Beethoven)
- 52) Messa Da Requiem – (Giuseppe Verdi)
- 53) Piano Sonata No. 14 in C sharp minor "Moonlight" – (Ludwig Van Beethoven)
- 54) Symphony No. 5 in C sharp minor – (Gustav Mahler)
- 55) Symphony No. 2 in D minor – (Jean Sibelius)
- 56) Requiem – (Gabriel Fauré)
- 57) Madama Butterfly – (Giacomo Puccini)
- 58) String Quartet No. 14 in D minor "Death & The Maiden" – (Franz Schubert)
- 59) Piano Concerto No. 2 in C minor – (Sergei Rachmaninoff)
- 60) La Mer – (Claude Debussy)
- 61) 24 Preludes – (Frederic Chopin)

- 62) Water Music – (George Frideric Handel)
- 63) Violin Concerto in D major – (Johannes Brahms)
- 64) Piano Quintet in A major "The Trout" – (Franz Schubert)
- 65) String Quartet No. 13 in B flat major and Grosse Fugue – (Ludwig van Beethoven)
- 66) Also Sprach Zarathustra – (Richard Strauss)
- 67) Violin Partita No. 2 in D minor – (Johann Sebastian Bach)
- 68) Préludes, Book 1 – (Claude Debussy)
- 69) Piano Concerto in A minor – (Edvard Grieg)
- 70) Symphony No. 7 in A major – (Ludwig Van Beethoven)
- 71) Polonaise No. 6 in A flat major "Heroic" – (Frederic Chopin)
- 72) Symphony No. 2 in C minor "Resurrection" – (Gustav Mahler)
- 73) Piano Concerto No. 4 in G major – (Ludwig Van Beethoven)
- 74) Symphony No. 10 in E minor – (Dmitri Shostakovich)
- 75) String Quartet No. 15 in A minor – (Ludwig van Beethoven)
- 76) Symphony No. 5 in D minor – (Dmitri Shostakovich)
- 77) String Quintet No. 4 in G minor, K516 – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 78) Parsifal – (Richard Wagner)
- 79) Finlandia – (Jean Sibelius)
- 80) Ein Heldenleben – (Richard Strauss)
- 81) Der Rosenkavalier – (Richard Strauss)
- 82) Appalachian Spring – (Aaron Copland)
- 83) Piano Sonata No. 32 in C minor – (Ludwig Van Beethoven)
- 84) Boris Godunov – (Modest Mussorgsky)
- 85) Symphony No. 3 in F major – (Johannes Brahms)
- 86) La Traviata – (Giuseppe Verdi)
- 87) Carmen – (Georges Bizet)
- 88) Scheherazade – (Nikolai Rimsky-Korsakov)
- 89) Die Zauberflöte – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 90) Piano Concerto No. 21 in C major – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 91) Piano Concerto No. 24 in C minor – (Wolfgang Amadeus Mozart)

- 92) Requiem – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 93) Missa Papae Marcelli – (Giovanni Pierluigi da Palestrina)
- 94) Die Meistersinger – (Richard Wagner)
- 95) Symphony No. 39 in E flat major – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 96) The Creation – (Franz Joseph Haydn)
- 97) Sleeping Beauty – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 98) Symphony No. 7 in E major – (Anton Bruckner)
- 99) Romeo and Juliet – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 100) Concerto for Orchestra – (Béla Bartók)
- 101) German Requiem – (Johannes Brahms)
- 102) Symphony No. 4 in F minor – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 103) Symphony No. 1 in C minor – (Johannes Brahms)
- 104) Piano Quintet in F minor – (Johannes Brahms)
- 105) Serenade No. 13 in G major "Eine Kleine Nachtmusik" – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 106) String Quartet No. 12 in F major "American" – (Antonin Dvorák)
- 107) String Quartet No. 19 in C major "Dissonance" – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 108) Clarinet Concerto in A major – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 109) Violin Concerto in D major – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 110) Concerto for 2 Violins in D minor – (Johann Sebastian Bach)
- 111) Symphony No. 9 in D minor – (Gustav Mahler)
- 112) Brandenburg Concerto No. 2 in F major – (Johann Sebastian Bach)
- 113) Brandenburg Concerto No. 5 in D major – (Johann Sebastian Bach)
- 114) Firebird Suite – (Igor Stravinsky)
- 115) Toccata and Fugue in D minor – (Johann Sebastian Bach)
- 116) Symphony No. 4 in E flat major "Romantic" – (Anton Bruckner)
- 117) Piano Concerto No. 23 in A major – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 118) Vespro della Beata Vergine (Vespers of 1610) – (Claudio Monteverdi)
- 119) Symphony No. 4 in A major "Italian" – (Felix Mendelssohn)

- 120) Piano Trio No. 7 in B flat major, Op. 97 "Archduke" – (Ludwig van Beethoven)
- 121) Requiem Grande Messe des Morts – (Hector Berlioz)
- 122) War Requiem – (Benjamin Britten)
- 123) Tosca – (Giacomo Puccini)
- 124) Falstaff – (Giuseppe Verdi)
- 125) Die Schone Mullerin – (Franz Schubert)
- 126) Carmina Burana – (Carl Orff)
- 127) String Quartet No. 2 in D major "Nocturne" – (Alexander Borodin)
- 128) Rigoletto – (Giuseppe Verdi)
- 129) Glagolitic Mass – (Leos Janáček)
- 130) The Barber of Seville – (Gioacchino Rossini)
- 131) Rhapsody in Blue – (George Gershwin)
- 132) Cello Concerto in E minor – (Edward Elgar)
- 133) Sinfonia Concertante in E flat major – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 134) Symphony No. 38 in D major "Prague" – (Wolfgang Amadeus Mozart)
- 135) Cantata No. 140, Wachet Auf – (Johann Sebastian Bach)
- 136) Octet for Strings in E flat major – (Felix Mendelssohn)
- 137) String Quartet in C major, Op. 76 No. 3 "Emperor" – (Joseph Haydn)
- 138) Fantasia on a Theme by Thomas Tallis – (Ralph Vaughan Williams)
- 139) Violin Sonata in A major – (César Franck)
- 140) Symphony No. 3 in C minor "Organ" – (Camille Saint-Saëns)
- 141) Missa Pange Lingua – (Josquin des Prez)
- 142) Dichterliebe – (Robert Schumann)
- 143) Symphony No. 94 in G major "Surprise" – (Franz Joseph Haydn)
- 144) Symphony No. 101 in D major "The Clock" – (Franz Joseph Haydn)
- 145) Les Preludes – (Franz Liszt)
- 146) Symphony No. 5 in B flat major – (Serge Prokofiev)
- 147) Piano Sonata No. 21 in C major "Waldstein" – (Ludwig Van Beethoven)

- 148) Cavalleria Rusticana – (Pietro Mascagni)
- 149) Piano Concerto No. 3 in D minor – (Sergei Rachmaninoff)
- 150) Piano Concerto No. 3 in C major – (Sergei Prokofiev)
- 151) Piano Quintet in E flat major – (Robert Schumann)
- 152) Enigma Variations – (Edward Elgar)
- 153) Das Leid von der Erde – (Gustav Mahler)
- 154) Fantasy in C major "Wanderer" – (Franz Schubert)
- 155) Symphony No. 104 in D major "London" – (Franz Joseph Haydn)
- 156) Piano Concerto No. 1 in E flat major – (Franz Liszt)
- 157) Rhapsody on a Theme by Paganini – (Sergei Rachmaninoff)
- 158) The Art of The Fugue – (Johann Sebastian Bach)
- 159) Symphony No. 5 in E minor – (Peter Ilitch Tchaikovsky)
- 160) Daphnis et Chloe – (Maurice Ravel)
- 161) Trumpet Concerto in E flat major – (Franz Joseph Haydn)
- 162) Il Trovatore – (Giuseppe Verdi)
- 163) Ballade No. 1 in G minor – (Frederic Chopin)
- 164) Night on Bald Mountain – (Modest Mussorgsky)
- 165) Carnaval – (Robert Schumann)
- 166) Piano Sonata No. 29 in B flat major "Hammerklavier" – (Ludwig Van Beethoven)
- 167) Piano Quartet No. 1 in G minor, Op. 25 – (Johannes Brahms)
- 168) Adagio for Strings – (Samuel Barber)
- 169) Violin Concerto in D minor – (Jean Sibelius)
- 170) Turandot – (Giacomo Puccini)
- 171) Belshazzar's Feast – (William Walton)
- 172) Symphony No. 9 in D minor – (Anton Bruckner)
- 173) Faust – (Charles Gounod)
- 174) Symphony of Psalms – (Igor Stravinsky)
- 175) Lohengrin – (Richard Wagner)

- 176) Symphony No. 5 in E-flat major – (Jean Sibelius)
- 177) Mathis der Maler – (Paul Hindemith)
- 178) Piano Sonata No. 2 in B flat minor – (Frederic Chopin)
- 179) Sinfonietta – (Leos Janáček)
- 180) Violin Concerto No. 1 in G minor – (Max Bruch)
- 181) Peer Gynt Suite No. 1 – (Edvard Grieg)
- 182) Symphony No. 1 in D major – (Serge Prokofiev)
- 183) Symphony No. 8 in C minor – (Anton Bruckner)
- 184) The Royal Fireworks Music – George (Frideric Handel)
- 185) Violin Concerto No. 2 in B minor – (Béla Bartók)
- 186) Rapsodie Espagnole – (Maurice Ravel)
- 187) Piano Trio No. 1 in B flat major – (Franz Schubert)
- 188) The Planets – (Gustav Holst)
- 189) String Quartet No. 4 in C major – (Béla Bartók)
- 190) Romeo and Juliet – (Serge Prokofiev)
- 191) Canon –(Johann Pachelbel)
- 192) The Blue Danube – (Johann Strauss II)
- 193) Four Coronation AnThems – (George Frideric Handel)
- 194) String Quartet No. 8 in C minor, Op. 110 – (Dmitri Shostakovitch)
- 195) Verklärte Nacht – (Arnold Schoenberg)
- 196) 24 Caprices – (Niccolo Paganini)
- 197) Pelléas et Mélisande – (Claude Debussy)
- 198) Trois Gymnopédies – (Erik Satie)
- 199) Symphony No. 2 in G major "London" – (Ralph Vaughan Williams)
- 200) Three Places in New England – (Charles Ives)

จะเห็นได้ว่าบทเพลงที่ใช้บรรเลงนั้น จะเป็นเพลงคลาสสิกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งใช้บรรเลงในการแสดงคอนเสิร์ตทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวง SSO ได้ศึกษาข้อมูลในการวิจัยเพิ่มเติมจากห้องสมุดดนตรี Library@ Esplanade ดังภาพประกอบ 52

ภาพประกอบ 52 ห้องสมุดดนตรี Library @ Esplanade (27 เมษายน พ.ศ. 2554)

นอกจากนี้ ในการหาข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้เดินทางไปยัง สถาบันดนตรี Yong Siew Toh Conservatory of Music แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore หรือที่เรียกกันว่า NUS) เป็นหนึ่งในแหล่งผลิตนักดนตรีให้กับ Singapore Symphony Orchestra (SSO) รวมถึงมีนักดนตรีจาก SSO มาเป็นทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์รับเชิญที่สถาบันดนตรีแห่งนี้ ส่วนราชการที่ทำหน้าที่ดูแลทางด้านการศึกษาของประเทศสิงคโปร์ก็คล้าย ๆ กับประเทศไทยของเรา คือ จะเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้กำหนดแนวและนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของประเทศ ซึ่งผู้วิจัยก็ได้เดินทางไปสังเกตการณ์สภาพการณ์โดยรวม ได้ไปขอเอกสารที่เขาเผยแพร่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ มีการโฆษณาเชิญชวนให้นักศึกษาต่างประเทศเข้ามาศึกษาต่อในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งก็มีนักศึกษาต่างประเทศมาศึกษาที่ประเทศนี้จำนวนมากเช่นกัน ดังภาพประกอบ 53

ภาพประกอบ 53 กระทรวงศึกษาธิการ ของประเทศสิงคโปร์ ที่เรียกว่า MOE

ในการสร้างงานทางด้านศิลปะและการดนตรีนั้น ประเทศสิงคโปร์ได้จัดให้มีสถานศึกษาที่ศึกษาในด้านนี้โดยเฉพาะ สำหรับเด็กที่มีความชำนาญในด้านนี้ หรือมีความสนใจในด้านนี้ได้ศึกษาเล่าเรียน มีความรู้ความสามารถก็จะทำให้วัฒนธรรมทางด้านศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ได้เผยแพร่ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นนโยบายที่รัฐบาลต้องการให้ประเทศสิงคโปร์มีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เพราะประเทศสิงคโปร์แต่ก่อนนั้นเคยเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษอยู่นาน ซึ่งทำให้ได้รับเอาวัฒนธรรมของต่างชาติในด้านต่าง ๆ เข้ามามาก่อนข้างมาก สถานศึกษาด้านดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ เรียกว่า วิทยาลัยศิลปะ Nanyang Academy of Fine Arts (NAFA) ดังภาพประกอบ 54

ภาพประกอบ 54 วิทยาลัยศิลปะ Nanyang Academy of Fine Arts (NAFA)

วิทยาลัยศิลปะ Nanyang Academy of Fine Arts (NAFA) เปิดสอนจนถึงระดับปริญญาตรี สอนทั้งด้านดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ เป็นอีกหนึ่งในสถาบันที่ผลิตนักดนตรีให้กับวง Singapore Symphony Orchestra รวมถึงมีนักดนตรีจาก SSO มาเป็นทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์รับเชิญที่สถาบันแห่งนี้ ดังภาพประกอบ 55

ภาพประกอบ 55 ภูมิทัศน์โดยรอบ วิทยาลัยศิลปะ Lasalle College of The Arts

ในการศึกษาหาข้อมูลด้านต่าง ๆ ของวง SSO นอกจากการสัมภาษณ์บุคลากรของ วง SSO แล้ว ผู้วิจัยยังได้เดินทางไปค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของประเทศสิงคโปร์ จากหอสมุดแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ ดังภาพประกอบ 56

ภาพประกอบ 56 หอสมุดแห่งชาติสิงคโปร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในแหล่งค้นคว้าข้อมูลวิจัย

ในการจัดการแสดงของวง SSO ในบางครั้งจะไปแสดงที่มหาวิทยาลัย NUT ซึ่งผู้วิจัยได้พบกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการให้วง SSO ได้ทำการแสดงคอนเสิร์ตที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ดังภาพประกอบ 57

ภาพประกอบ 57 สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่มหาวิทยาลัย NUT

จากภาพประกอบ 57 สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่มหาวิทยาลัย NUT จัดโปรแกรมการแสดงเมื่อวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้ามาแสดงที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

4. สรุป

วงSingapore Symphony Orchestra ในปัจจุบันทางวงจะต้องจัดการแสดงประจำปีให้ได้ประมาณ 30 คอนเสิร์ต ภายในแต่ละหนึ่งปี โดยส่วนใหญ่จะจัดขึ้นที่โรงละครเอสปลานาด Esplanade แต่บางครั้งก็จะไปจัดคอนเสิร์ตที่โรงละครของวิทยาลัยดนตรีแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore หรือที่อื่น ๆ ในความเป็นจริงแล้วที่ทำการและจัดการแสดงถาวรของวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา คือ Victoria Concert Hall หรือโรงละครวิกตอเรีย ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการซ่อมแซม ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 3 - 4 ปี จึงจะแล้วเสร็จ ดังนั้นทางวงจึงย้ายมาทำการแสดงที่โรงละครเอสปลานาดแทน แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่โรงละครวิกตอเรียแล้วเสร็จ ก็จะย้ายกลับไปทำการแสดงที่โรงละครวิกตอเรียเช่นเดิม และก็จะยังมีการจัดการแสดงที่โรงละครเอสปลานาดบ้างเป็นบางครั้ง ในกรณีที่เป็นคอนเสิร์ตใหญ่ นอกเหนือไปจากการจัดคอนเสิร์ตแล้ว ทางวง SSO ยังได้มีการจัดการแสดงแบบ งานกาล่าคอนเสิร์ต เพื่อช่วยในการหาเงินบริจาคในกรณีต่าง ๆ การจัดการแสดงคอนเสิร์ตสำหรับเด็กเล็กและเด็กโต การจัดฟรีคอนเสิร์ตสำหรับประชาชนทั่วไป เช่น ที่สวนพฤกษศาสตร์ Botanic Gardens และ Gardens By The Bay หรือเทศกาลการแข่งขันต่าง ๆ รวมถึงการจัดการแสดงตามชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตรานั้นได้เข้าถึงประชาชนในประเทศสิงคโปร์

บทที่ 5

วิธีการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์

การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการวงซิมโฟนีในประเทศไทย วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO) และประเทศสิงคโปร์ วงซิมโฟนีออร์เคสตราสิงคโปร์ (Singapore Symphony Orchestra - SSO) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลในลักษณะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม เพื่อนำมาตอบความมุ่งหมายวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทย และวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศสิงคโปร์ โดยแบ่งหัวข้อในการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO)

- 1.1 ฝ่ายการตลาดและหาทุน
- 1.2 ฝ่ายการเงิน และบัญชี
- 1.3 ฝ่ายธุรการ
- 1.4 ฝ่ายการแสดงและวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ
- 1.5 โรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี

2. การบริหารจัดการวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO)

- 2.1 การบริหารงานด้านดนตรีของวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา
- 2.2 การบริหารงานการระดมทุนและการอุปถัมภ์
- 2.3 การบริหารงานด้านฝ่ายส่งเสริมกิจการของวง SSO
- 2.4 ฝ่ายการสอบวัดมาตรฐาน ABRSM

การบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ฯ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO)

การบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ฯ จะบริหารงานภายใต้มูลนิธิดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ดังภาพประกอบ 55 (วันชัย ญาณอุบล. 2554 : สัมภาษณ์)

ภาพประกอบ 58 วันชัย ญาณอุบล ผู้จัดการทั่วไป

การดำเนินการบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ของ มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร นั้น จะทำการบริหารงานตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิที่ตั้งไว้ ดังนี้

วัตถุประสงค์มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ

1. จัดตั้งและสนับสนุนวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพให้เป็นวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ระดับอาชีพ สามารถแสดงผลงานดนตรีสากลคลาสสิกได้ตามมาตรฐาน
2. สนับสนุนและพัฒนาวัฒนธรรมดนตรีสากลคลาสสิกให้เป็นที่ยอมรับหลาย
3. สนับสนุนแลพัฒนาการศึกษาด้านดนตรีสากลคลาสสิก

ในการดำเนินการบริหารจัดการมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร นั้นกิจกรรมหลักสำคัญ คือ จัดการแสดงคอนเสิร์ตบรรเลงโดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เน้นการแสดงประเภทซิมโฟนีออร์เคสตราคอนเสิร์ตเป็นหลัก มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร มีคณะกรรมการจำนวน 14 ท่าน โดยมีนายสุชุม นวพันธ์ เป็นประธานคณะกรรมการ และ อัจฉรา เตชะไพฑูริย์ เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นผู้กำหนดนโยบายในการดำเนินการ โดยฝ่ายบริหารต้องเสนอแผนงาน งบประมาณ รายละเอียดการดำเนินงานเสนอต่อกรรมการ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้ความเห็นชอบจึงสามารถนำไปปฏิบัติ โดยมีคณะกรรมการฝ่ายบริหารเป็นผู้รับผิดชอบให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ดังภาพประกอบ 59

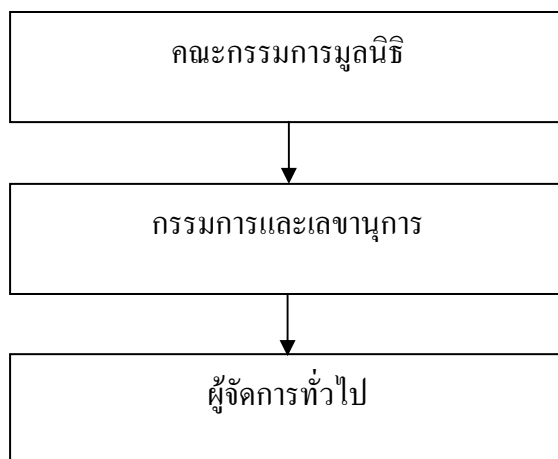

ภาพประกอบ 59 คณะกรรมการมูลนิธิศรีวิชัยวิทยากรศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ในการบริหารงานนั้นจะมี อัจฉรา เตชะไพฑูริย์ เป็นประธานคณะกรรมการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยศรีวิชัยวิทยากรศึกษา ซึ่งมีการบริหารขึ้นตรงต่อมูลนิธิศรีวิชัยวิทยากรศึกษา ใน พระราชบัญญัติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารฯ มีการบริหารงาน โดยมี คณะกรรมการมูลนิธิศรีวิชัยวิทยากรศึกษา มีจำนวนไม่น้อยกว่า 4 คน แต่ไม่เกิน 24 ท่าน โดยมี ประธานกรรมการมูลนิธิฯ ทำหน้าที่ผู้บริหารสูงสุดดำเนินนโยบาย และกรรมการและเลขานุการเป็นผู้บริหารด้านการดำเนินการ โดยมีโครงสร้างการบริหารงานดังตัวอย่าง

โครงสร้างการบริหารงานของวิทยาลัยศรีวิชัยวิทยากรศึกษา

คณะกรรมการมูลนิธิ ประกอบด้วย

1) ดร.สุขุม นวพันธ์	ประธานกรรมการ
2) ดร.อำนวยการ วีรวรรณ	รองประธานกรรมการ
3) นายฮาราลด์ ลิงค์	รองประธานกรรมการ
4) หญิงศศิมา ศรีวิกรณ์	กรรมการ
5) นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร	กรรมการ
6) นายวิเชียร เตชะไพบูลย์	กรรมการ
7) นางกนกกาญจน์ วัฒนารางกูร	กรรมการ
8) ดร.ก้องเกียรติ์ โอภาสวงการ	กรรมการ
9) นายวิสิฐ ตันติสุนทร	กรรมการ
10) นายสมพันธ์ จารุมลิตน	กรรมการ
11) หญิงทิพาดี เมฆสวรรค์	กรรมการ
12) นายวรพจน์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	กรรมการ
13) นางนันทินี แทนเนอร์	กรรมการ
14) นางอัจฉรา เตชะไพบูลย์	กรรมการ

ประธานกรรมการ และคณะกรรมการ จะทำการบริหารโดยผ่านคณะทำงานฝ่ายบริหาร ซึ่งได้แต่งตั้งให้ วันชัย ญาณอุบล เป็นผู้จัดการทั่วไป และวิทยา ตุมรสุนทร เป็นรองผู้จัดการทั่วไป ซึ่งมีรูปแบบคณะทำงานดังนี้

ตาราง 5 แสดงคณะทำงานวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO)

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล (ผู้รับผิดชอบ)
ผู้จัดการทั่วไป	วันชัย ญาณอุบล
รองผู้จัดการทั่วไป	วิทยา คุมรสุนทร
ผู้ช่วยฝ่ายบริหาร	อาภา วานิชวงศ์
ผู้ช่วยฝ่ายบริหาร	จันทิมา เอี่ยมขันทอง
หัวหน้าฝ่ายบัญชีและการเงิน	นฤมล บุตรอดิษฐ์
ผู้ช่วยฝ่ายบัญชีและการเงิน	ฤทธิชัย พิวกา
หัวหน้าฝ่ายธุรการ	โสมวิไล ยูอินเงาะ
ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ	ชาติรี เอี่ยมสิน
หัวหน้าวง BSO	ศิริพงษ์ ธิพย์ชัย
โรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี	วันชัย ญาณอุบล

ในการบริหารงานของฝ่ายบริหารได้แบ่งสายงานรับผิดชอบออกเป็น 5 ฝ่าย

1. ฝ่ายการตลาดและหาทุน

การหาเงินทุนเพื่อเตรียมการวางแผน ในการกำหนดคปฏิทินในการจัดการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละปีว่าจะจัดเมื่อใด และจะกำหนดจำนวนครั้งที่แสดง ใน 1 ปี เพราะจะต้องเห็นจำนวนเงินก่อน จึงจะวางแผนในการทำงานได้ คอนเสิร์ตของวงบาคกอกซิมโฟนีออร์เคสตรานั้นจะต้องมีแหล่งเงินทุนสนับสนุน ให้เพียงพอกับการที่จะต้องจัดคอนเสิร์ต ให้ได้เฉลี่ย ใน 1 ปี จะต้องจัดคอนเสิร์ต ให้ได้ 25 ครั้ง เมื่อหาเงินทุนสนับสนุนได้แล้ว ฝ่ายบริหารก็จะดำเนินการวางแผนและกำหนดวันเวลาและสถานที่ในการจัดการแสดงคอนเสิร์ต ต่อไป

ในการหาเงินทุนจะดำเนินการดังนี้

1.1 การขายบัตรเข้าชม จะได้ประมาณ ร้อยละ 20-30 ของรายจ่ายทั้งหมด แม้ว่าการจำหน่ายนั้น จะอยู่ในภาวะไม่คุ้มทุน แต่ต้องดำเนินการจำหน่ายบัตรและจัดคอนเสิร์ตต่อไป เพราะมูลนิธิกรุงเทพซิมโฟนีออร์เคสตราที่จัดตั้งวง BSO ขึ้นมา เป็นองค์กรที่ไม่ได้แสวงหากำไร

1.2 ผู้สนับสนุนเงินทุน ผู้จัดการทั่วไปและผู้ช่วยฝ่ายบริหาร ยังต้องจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ผู้สนับสนุนรายใหญ่คือ

- 1) บริษัท B. GRIMM
- 2) เบียร์สิงห์

ผู้สนับสนุนรายอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) มูลนิธิสุขุโม (โดย ดร.สุขุม นวพันธ์)
- 2) มูลนิธิเทียนหงวน (โดย นันทินี แทนเนอร์)
- 3) บริษัท แปซิฟิค พาร์ค ศรีราชา จำกัด (โดย วิเชียร เตชะไพบูลย์

และ วันเพ็ญ สักคาทร)

- 4) “ทุนอุเทน เตชะไพบูลย์”
- 5) “ทุนอุทัย เตชะไพบูลย์”
- 6) “ทุนสมบูรณ นันทากิวัฒน์”
- 7) ดร.อำนวยการ-หญิงสมศรี วีรวรรณ
- 8) บังอร โชติกเสถียร
- 9) กฤษทิพย์ ศิริรัตน์ธารง
- 10) GeTeCe Co., Ltd., ท่านผู้หญิงมณฑินี มงคลนาวัน,

จุมพจน์ เชื้อสาย

- 11) บริษัท กรุงเทพอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
- 12) ปิยะบุตร ชลวิจารณ์, ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
- 13) บริษัท ทูริซันส์ เคเบิล จำกัด (มหาชน)
- 14) บริษัท ทิสโก้ไฟแนนเชียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
- 15) บริษัท บิวตี้เจมส์ แฟคตอรี จำกัด, บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

2. ฝ่ายการเงิน และบัญชี

ฝ่ายการเงิน และบัญชี มีหัวหน้าฝ่ายบัญชีและการเงิน ทำหน้าที่ดูแลรายรับ รายจ่ายของวงดุริยางค์กรุงเทพซิมโฟนีออร์เคสตรา (นฤมล บุตรอดิษฐ์. 2554 : สัมภาษณ์) ดังภาพ ประกอบ 60

ภาพประกอบ 60 นฤมล บุตรอดิษฐ์ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน

สำหรับในการดูแลเรื่องการเงิน มีหัวหน้าฝ่ายบัญชี และผู้ช่วยฝ่ายจัดการและบัญชี ทำหน้าที่ดูแลรายรับรายจ่ายของวงกรุงเทพมหานครชิมโฟนีออร์เคสตร้า จ่ายเงินค่าตอบแทนนักดนตรีภายในวง และเจ้าหน้าที่ประจำฝ่ายต่าง ๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง ซึ่งในการแสดงคอนเสิร์ตของวงบางกอกชิมโฟนีออร์เคสตร้าแต่ละครั้งนั้น จะต้องมีการเงินทุนสนับสนุน เพราะเฉลี่ยใน 1 ปี จะมีการจัดคอนเสิร์ต 25 ครั้ง ใน 1 เดือน จะมีคอนเสิร์ต 2 ครั้ง และในแต่ละครั้งที่จัดการแสดงต้องใช้เงินประมาณ 1,5000,000 บาท ซึ่งรายได้จากการขายบัตรเข้าชม จะได้ประมาณร้อยละ 20-30 ของรายจ่ายทั้งหมด หลังจากงานการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งก็ต้องจัดทำรายละเอียดเสนอต่อผู้บริหารต่อไป เมื่อสิ้นสุคปีงบประมาณก็จัดทำสรุปรายรับรายจ่าย เสนอผู้บริหารอีกครั้งหนึ่ง

3. ฝ่ายธุรการ

หน้าที่ในด้านการประชาสัมพันธ์ บริการการส่งข่าวสารการแสดงคอนเสิร์ต ติดต่อสถานที่ในการฝึกซ้อม การรับจองบัตรเข้าชม การรับสมัครนักดนตรี การจัดทำโน้ตเพลงส่งให้นักดนตรีซ้อมล่วงหน้าก่อนการฝึกซ้อม เมื่อได้นักดนตรีที่ผ่านการคัดเลือกแล้วก็ให้นักดนตรีทำการฝึกซ้อมกับนักดนตรีในวงก่อนการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง (โณมวิทย์ ยูอันเงาะ และชาติรี เอี่ยมสิน. สัมภาษณ์ : 2554) ดังภาพประกอบ 61-62

ภาพประกอบ 61 เตรียมโน้ตเพื่อส่งคัดลอก

ภาพประกอบ 62 คัดลอกโน้ตเพลงสำหรับส่งให้นักดนตรี

หลังจากนั้นก็ให้ฝ่ายจัดเตรียมโน้ตเพลงและการแสดง จัดส่งโน้ตเพลงให้นักดนตรีเตรียมตัวซ้อมล่วงหน้าก่อนที่จะมาฝึกซ้อมรวมวง ก่อนการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง นอกจากนี้ในการเชิญนักดนตรีต่างประเทศมาก็จะต้องดูแลอำนวยความสะดวกให้นักดนตรี และจัดหาโน้ตมาให้ด้วย ซึ่ง วิทยา ตุมรสุนทร จะเป็นดูแลตรงนี้ด้วย ในการประชาสัมพันธ์นั้น จะมีผู้ช่วยฝ่ายบริหารจะทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ส่งข่าวสารให้บรรดานักดนตรีต่าง ๆ ได้ทราบ เพื่อที่จะได้มาทำการคัดเลือก เมื่อนักดนตรีในบางเครื่องมือต้องการคนเพิ่ม นอกจากนี้ผู้ช่วยฝ่ายบริหารจะทำ

หน้าที่ติดต่อประสานงาน การติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งจะทำงานด้วยกันตลอด เพราะทางวง BSO จะใช้ศูนย์วัฒนธรรมเป็นที่จัดแสดงคอนเสิร์ต ใช้เป็นที่ซ้อมใหญ่ในการเตรียม การแสดงคอนเสิร์ตเทิดไท้องค์ราชัน-ราชินี และในการเตรียมการไปแสดงไปแสดงยังต่างประเทศ ซึ่งจะมีการติดต่อผ่านกระทรวงวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังติดต่อกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งเอกชนและรัฐบาล

4. ฝ่ายการแสดงและวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ

วันชัย ญาณอุบล เป็นผู้จัดการทั่วไป ผู้บริหารคนปัจจุบัน เป็นผู้บริหารวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ได้ถือแนวปฏิบัติตามระบบการจัดการของวงออร์เคสตราอาชีพตามมาตรฐานสากล โดยจัดระบบผลตอบแทนที่เหมาะสมในฐานะนักดนตรีอาชีพแนวคลาสสิก สร้างความมั่นคงในอาชีพนี้ให้กับสมาชิกของวง เพื่อที่จะได้อุทิศตนและมุ่งมั่นสร้างงานศิลปะอย่างจริงจัง จัดกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ได้เชิญวาทยกร และศิลปินที่มีความสามารถร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาให้เกิดทักษะและประสบการณ์แก่นักดนตรี ขณะเดียวกันได้จัดระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักดนตรี มีการคัดเลือก (Audition) เพื่อสรรหานักดนตรีที่มีฝีมือ โดยเฉพาะเยาวชนเข้าร่วมเป็นสมาชิก นโยบายดังกล่าวถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาวงให้ก้าวไปสู่ระดับอาชีพ โดยคณะกรรมการทดสอบคือ Mr. John Floore ทำหน้าที่ประธาน และศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ เป็นกรรมการ จะทำการเปิดทดสอบเป็นประจำทุกปี โดยทำการออ디션 โดยกำหนดเพลงบังคับเป็นเพลงคลาสสิกของเบโทเฟน ในยุคต่างๆ ซึ่งจะไม่กำหนดตายตัว โดยจะให้บทเพลงไปฝึกซ้อมมาก่อน 1 บทเพลง เพลงเลือก 1 เพลงให้นักดนตรีเตรียมมาเอง แต่ก็กำหนดให้เป็นเพลงคลาสสิก และการเล่นโน้ตแบบ Side Leading ซึ่งในแต่ละเครื่องมือ ที่ให้นักดนตรีทำการออ디션 นั้นจะไม่ใช้บทเพลงเดียวกัน และในการให้คะแนนจะดูจาก การเล่นโน้ตถูกต้องไหม ดีความดนตรีถูกต้องหรือไม่ เทคนิคในการเล่นของแต่ละเครื่องมือ ความสามารถในการอ่านโน้ต ภาพโดยรวมของชาวดนตรี เมื่อได้นักดนตรีที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว ก็จะให้นักดนตรีทำการฝึกซ้อมกับนักดนตรีในวงซึ่ง วิทยา คุมรสุนทร จะทำหน้าที่ช่วยดูแลนักดนตรีฝึกซ้อม และในการจัดหาโน้ตเพลง โดย วิทยาคุมรสุนทร จะเป็นคนคัดเลือกบทเพลงให้กับนักดนตรี

สำหรับกิจกรรมการแสดงของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

- 4.1 การแสดงคอนเสิร์ตโดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ซึ่งมูลนิธิฯ จะทำการกำหนดการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละปี โดยเฉลี่ยจะมีการแสดงเดือนละ 2 ครั้งเป็นอย่างน้อย
- 4.2 การแสดงคอนเสิร์ตโดย วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในโอกาสพิเศษต่างๆ ซึ่งองค์กร สมาคมต่าง ๆ เพื่อการกุศล โดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ
- 4.3 เป็นกิจกรรมด้านดนตรีหรือกิจกรรมต่าง ๆ โดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ หรือศิลปินจากต่างประเทศ

4.4 กิจกรรมดนตรี เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ เสริมทักษะการศึกษาดนตรี คลาสสิกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอบรมการเล่นเครื่องดนตรี การจัดคอนเสิร์ตเพื่อเยาวชนในประเทศไทย

ในการจัดรายการแสดงแต่ละครั้ง มูลนิธิฯ จะเน้นภาพของงานจิตนิพนธ์เป็นที่นิยมของสากลประเทศ นำเสนอผลงานของคีตกวีสำคัญทุกยุคทุกสมัย รวมทั้งผลงานของคีตกวีไทย นอกจากนี้ผู้อำนวยการด้านดนตรีของวงจะเป็นวาทยกรเองแล้ว ยังได้เชิญวาทยกรและศิลปินเดี่ยว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติมาร่วมอำนวยเพลงและบรรเลงในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งฝ่ายจัดการแสดงของวงกรุงเทพซิมโฟนีอออร์เคสตรา จะมี Mr. John Floore ทำหน้าที่เป็น Artistic Director และมี Mr. John Duffus เป็นที่ปรึกษาคัดเลือกผู้อำนวยการแสดงศิลปิน และรายการแสดง วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ประกอบด้วย นักดนตรีจำนวน 70 คน โดยมี ศิริพงษ์ ธิพยัธัญ เป็นหัวหน้าวง (Concertmaster)

นอกเหนือจากกิจกรรมการแสดงของวงแล้ว มูลนิธิฯ ยังได้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาด้านดนตรีให้กับสมาชิกของวงและเยาวชน ได้ร่วมกับบองคักร สถาปนิก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดการแสดงคอนเสิร์ตโดยวงดนตรีและศิลปินจากต่างประเทศ ในปี 2554 -2555 รวม 50 รายการ และสำหรับในการจัดหาผู้อำนวยการเพลงทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยมาร่วมในการแสดง ของวง BSO นั้น วันชัย ญาณอุบล และวิทยา คุมรสุนทร จะเป็นผู้คัดกรองและเชิญผู้อำนวยการเพลงดังกล่าวมาร่วมงานด้วย ซึ่งในการแสดงคอนเสิร์ตแต่ละครั้ง จะกำหนดตัวผู้อำนวยการเพลง โดยมีการเชิญผู้อำนวยการเพลงจากประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรป อเมริกา เอเชีย และในประเทศไทย บางครั้งค่าตัวของผู้อำนวยการเพลง ค่าตัวราคาประมาณ 1,000,000 บาท ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้คือ ผลงานของมูลนิธิฯ ซึ่งแสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของผู้บริหารและสมาชิกวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ที่มุ่งมั่นจะนำเสนอชีวิตวัฒนธรรมดนตรีที่มีค่าให้กับสังคมไทย และปลูกฝังค่านิยมของเยาวชนไทยให้มีใจรักในวัฒนธรรมศิลปะด้านดนตรี

การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว มีค่าใช้จ่ายสูง มูลนิธิฯ เป็นองค์กรที่ไม่ได้แสวงหากำไร ปัจจุบันไม่ได้รับความสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐบาลโดยตรง แต่รัฐบาลจะสนับสนุนในกรณีที่ต้องไปแสดงคอนเสิร์ตยังต่างประเทศในนามประเทศไทย เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมทางด้านดนตรีของไทย โดยการสนับสนุนผ่านกระทรวงวัฒนธรรม ส่วนรายได้โดยทั่วไปจะได้รับการจำหน่ายบัตรไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย การจัดสรรเงินทุนเพื่อดำเนินการ จึงจำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนจากสปอนเซอร์ ผู้บริจาคและดอกเบี้ยจากกองทุนต้นไม่สูญ ซึ่งมีจำนวนเงินจำกัด (วันชัย ญาณอุบล. 2554 : สัมภาษณ์)

การบรรเลงบทเพลงของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่เพลงที่ใช้ในการแสดงจะเป็นเพลงคลาสสิก แต่ก็ยังมีบางคอนเสิร์ตเพลงที่ใช้แสดงจะใช้บทเพลงอื่นมาร่วมด้วย เช่น

เพลงพระราชนิพนธ์ เพลงป๊อปทั่วไป ดังเช่นคอนเสิร์ตในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

โปรแกรมบทเพลงที่บรรเลงในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ (ชื่อผู้ประพันธ์ ในวงเล็บ)

- 1) Reflection of H.M. Blues (นบ ประทีปะเสน)
- 2) Nocturne in Eb Major Op.9 No.2 (Frederic Chopin)
- 3) Rhapsody in Blue (George Gershwin)
- 4) Flight of the Bumble Bee (Rimsky Korsakov)
- 5) Confirmation (Charlie Parker)
- 6) ไกลี่รุ่ง (บทเพลงพระราชนิพนธ์)
- 7) เขมรไล่ควาย (เพลงไทยพื้นบ้าน)
- 8) Serenade - Fly Me to the Moon (Franz Schubert - Bart Howard)
- 9) My Heart Belongs to Me (Alan Gordon)
- 10) เข้าแล้ว (จรรยา ศรีบุญรัตนชัย - ชัชวาล ปุกหุด - คริน พันธุ์มโกมล)
- 11) Blue Rondo A La Turk (Dave Brubeck)
- 12) Let's Fall in Love (Harold Arlen - Ted Koehler [Encore])

คณะนักดนตรี

- 1) นบ ประทีปะเสน เปียโน
- 2) ปราโมช คมสัน กีตาร์
- 3) ภาณุวัฒน์ เล็กรงค์ส์ คับเบิ้ลเบส
- 4) ชวัช แก้วสมัคร เพอร์คัสชั่น
- 5) นิรันดร์ เอี่ยมสอาด แซ็กโซโฟน
- 6) ฉัฐพงษ์ ศรีสารคาม ไวโอลิน
- 7) อรุณ สืบเสนาะ ไวโอลิน
- 8) ขจร โกศลสิริพจน์ วิโอล่า
- 9) วิญญู พรหมจิต เชลโล

ศิลปินรับเชิญ

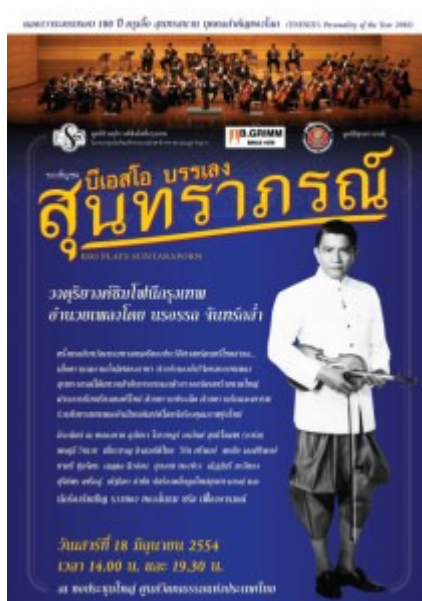
- 1) อ.ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ขลุ่ย
- 2) กบ-เสาวนิตย์ นวพันธ์ ขับร้อง
- 3) นบ ประทีปะเสน

4) อาจารย์ประทักษ์ ฝ้ายสุกการ

5) นาวาเอกสรวงสรร พินทุสมิต ผู้บังคับกองดุริยางค์ทหารเรือ ฐานทัพเรือ
กรุงเทพ

นอกจากนี้ยังมีการจัดคอนเสิร์ตเฉพาะกิจ เช่น คอนเสิร์ตสุนทราภรณ์ จะบรรเลง
บทเพลงไทยสากล ของวงสุนทราภรณ์ โดยทำการเรียบเรียงเสียงประสานให้เหมาะสำหรับวง
ดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ดังภาพประกอบ 63

ภาพประกอบ 63 วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตร้า บรรเลงเพลงสุนทราภรณ์

การแสดงคอนเสิร์ต บีสโอ บรรเลงเพลงสุนทราภรณ์ เป็นการแสดงดนตรีของวงที่ไม่ใช่การแสดงเพลงคลาสสิก ถือว่าเป็นครั้งแรกกับนวัตกรรมทางดนตรีของประวัติศาสตร์ดนตรีไทยสากล เมื่อนำเพลงสุนทราภรณ์ผนวกเข้ากับการบรรเลงด้วยวงออร์เคสตร้าขนาดใหญ่ ผ่านการเรียบเรียงดนตรีใหม่ด้วยความประณีต ร่วมกับการขับร้องรุ่นใหม่ เช่น ชีระนัยน์ ณ หนองคาย, สุภัทรา โกรษภูฏี, กรกัณฑ์ สุทธิโกเศศ (อาร์ม), พรศุติ วิชเวช, เชี่ยวชาญ กิจสมบัติไชย, วิรัช ศรีพงษ์, พรชัย เอกศิริพงษ์, ชาตรี ชุ่มจิตร, ณฤตล ฝิวอ่อน, สุนงกช ทองช่วง, ณัฐฐันรี มะลิตองสุรีย์พร, ณัฐธิดา กำชัย นักร้องคลื่นลูกใหม่สุนทราภรณ์ และนักร้องรับเชิญ รวงทอง ทองลั่นทม, ชรัส เฟื่องอารมณ์ ในวันเสาร์ที่ 18 มิถุนายน 2554 เวลา 14.00 น. และ 19.30 น. (วิทยา ตุมรสุนทร. 2554 : สัมภาษณ์)

สำหรับในด้านผู้ชมที่มาชมคอนเสิร์ตบีเอสไอ บรรเลงเพลงสุนทราภรณ์ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ชื่นชอบบทเพลงของสุนทราภรณ์ เมื่อเขาได้มาชมการแสดงในรูปแบบวงซิมโฟนีบรรเลงบทเพลงเหล่านี้ ก็จะใช้ความชื่นชมเพราะความอลังการของดนตรีที่แตกต่างไปจากเดิม แต่สำหรับคอนเสิร์ตอื่น ๆ โดยทั่วไป ที่เป็นคอนเสิร์ตเทิดพระเกียรติ คอนเสิร์ตการกุศล กลุ่มผู้ชมจะเป็นผู้ชมที่เป็นชื่นชอบและติดตามชมคอนเสิร์ตของวงมาโดยตลอด กลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาวิชาดนตรีที่ทางมหาวิทยาลัยได้บัตรไปจำหน่ายในราคาสำหรับนักศึกษา และกลุ่มผู้ชมที่ได้รับบัตรรับเชิญ ดังภาพประกอบ 64

ภาพประกอบ 64 วงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา คอนเสิร์ตเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 12 สิงหาคม 2555

ในคอนเสิร์ตเหล่านี้จะมีผู้ชมในกลุ่มจำเพาะ บทเพลงที่ใช้แสดงคอนเสิร์ตเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นบทเพลงคลาสสิก แต่ถ้าเป็นคอนเสิร์ตในสวนซึ่งจัดประจำอยู่ทุกปี ในสวนลุมพินี กรุงเทพมหานคร นั้นจะได้ผู้ชมจากหลากหลายอาชีพ ที่เข้ามาพักผ่อนในสวนลุมพินีวัน บทเพลงที่ใช้บรรเลงจะเป็นทั้งบทเพลงป๊อปโดยทั่วไปที่ประชาชนรู้จักและบทเพลงคลาสสิกสลับบ้าง ทำให้ผู้ชมมีความเข้าใจในความหมายของบทเพลงบางส่วนได้ จากการที่ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ชมโดยทั่วไป

(กฤษทิพย์ ศิริรัตน์ธำรง และกิตติคุณ สดประเสริฐ. 2555 : สัมภาษณ์) เป็นกลุ่มผู้ชมที่ติดตามชมการแสดงคอนเสิร์ต ของวง BSO ในสถานที่ต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ กล่าวว่า ที่ติดตามชมการแสดงคอนเสิร์ตของ วง BSO อยู่เป็นประจำเพราะชื่นชอบในแสดงดนตรีของวง และก็ชื่นชอบในบทเพลงคลาสสิก แม้ว่าในแต่ละคอนเสิร์ตในบางครั้งจะมีการนำบทเพลงป๊อบตามสมัยนิยมต่าง ๆ นั้น มาเล่นผสมบ้าง แต่บทเพลงส่วนใหญ่ที่ใช้บรรเลงก็ยังเป็นบทเพลงคลาสสิกอยู่ ยกเว้นคอนเสิร์ตเฉพาะกิจที่จัดขึ้นมาแสดงบทเพลงโดยเฉพาะ เช่น คอนเสิร์ตสุนทราภรณ์ สำหรับคอนเสิร์ตสุนทราภรณ์ (วิสาขา พิงรักวงศ์ และ บุณยวี ธิรพันธ์. 2554 : สัมภาษณ์) เป็นกลุ่มผู้ชมการแสดงคอนเสิร์ตสุนทราภรณ์และเป็นกลุ่มผู้ชมคอนเสิร์ตวง BSO ในยุคแรก กล่าวว่า จะชื่นชอบในบทเพลงป๊อบเก่า ๆ โดยเฉพาะวงสุนทราภรณ์ เมื่อนำบทเพลงสุนทราภรณ์ ซึ่งเนื้อหาของบทเพลงมีความไพเราะเมื่อนำมาบรรเลงโดยวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ทำให้บทเพลงนั้นดูมีพลัง คูยิ่งใหญ่และทำให้ดูน่าฟังยิ่งขึ้น และในการที่วง BSO บรรเลงบทเพลงคลาสสิกนั้นก็น่าฟังแต่ความเข้าใจในบทเพลงจะมีค่อนข้างน้อยเพราะไม่สามารถสื่อความหมายได้เหมือนกับกับบทเพลงป๊อบโดยทั่วไป ในกลุ่มผู้ชมที่เป็นนิสิต นักศึกษา (จุฬาร อ่อนโอฬาร และจรรย์ชัย สุ่มมาตย์. 2555 : สัมภาษณ์) กล่าวว่า ในการชมการแสดงคอนเสิร์ต ของวง BSO นั้นจะได้มาชมการแสดงเป็นเพียงบางครั้ง ที่ทางสถาบันนำบัตรมาจำหน่ายให้กลุ่มนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาดนตรี ไปชมการแสดงเป็นบางคอนเสิร์ต ซึ่งราคาบัตรที่จำหน่ายนั้นจะราคาไม่แพง แต่สำหรับในการแสดงคอนเสิร์ตนั้นไม่ยากให้บทเพลงที่บรรเลงเป็นบทเพลงคลาสสิกทั้งหมด ควรมีเพลงป๊อบสลับบ้าง

โดยทั่วไปจากการกลุ่มผู้ชมการแสดงคอนเสิร์ตของวง BSO นั้น จะมีกลุ่มผู้ชมที่ชื่นชอบบทเพลงคลาสสิก ผู้ชมกลุ่มนี้จะซื้อบัตรเข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตของวง BSO อยู่เป็นประจำ เพราะจะได้ฟังอรรถรสทางดนตรี ได้ชมและได้ฟังนักดนตรีแสดงความสามารถทางด้านดนตรีอย่างเต็มความสามารถ นอกจากนี้กลุ่มผู้ชมกลุ่มนี้ต้องการให้นักดนตรีของวง BSO เป็นนักดนตรีที่เล่นดนตรีให้วงเพียงอย่างเดียวไม่ต้องไปประกอบอาชีพอื่น ๆ เหมือนกับในปัจจุบัน จะต้องมีเวลาฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ จะได้ทำให้การบรรเลงบทเพลงมีอรรถรสทางดนตรีเทียบได้กับนักดนตรีในต่างประเทศที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว สำหรับกลุ่มผู้ชมอีกกลุ่ม จะเป็นกลุ่มผู้ชมที่ติดตามการแสดงคอนเสิร์ตของวง BSO เป็นบางครั้ง ในคอนเสิร์ตเป็นบางคอนเสิร์ตที่สนใจอยากชมกลุ่มผู้ชมกลุ่มนี้ต้องการชมคอนเสิร์ตที่บรรเลงบทเพลงคลาสสิกผสมกับบทเพลงป๊อบบ้าง เพราะบทเพลงคลาสสิกนั้นจะทำให้เข้าใจบทเพลงได้ยาก ซึ่งดนตรีคลาสสิกนั้นเป็นวัฒนธรรมดนตรีของประเทศทางซีกโลกตะวันตก ยังไม่เป็นที่นิยมของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทย เป็นในหัวงดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตราไม่แพร่หลายเท่าที่ควร แม้ว่าดนตรีประเภทนี้จะได้กำเนิดขึ้นมาในประเทศไทยมาช้านานแล้วก็ตาม

จากแนวความคิดของกลุ่มผู้ชมเกี่ยวกับการแสดงของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ นั้น ถ้าจะทำสนองความต้องการของผู้ชมทางด้านให้นักดนตรีเล่นดนตรีเป็นอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว ก็จะต้องหางบประมาณสนับสนุนค่อนข้างมาก และนอกจากนี้การที่จะทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ชื่นชอบดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ที่บรรเลงบทเพลงคลาสสิกเป็นหลักนั้น จะต้องให้ความรู้ และปลูกฝังดนตรีคลาสสิก ให้อยู่กับวิถีชีวิตของคนไทยโดยทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะวิถีชีวิตของคนไทยส่วนใหญ่ยังอยู่ในสภาวะมีรายได้ค่อนข้างน้อย โอกาสที่ทางรัฐบาลจะมาสับสนุนดนตรีประเภทนี้เต็มทีนั้นจะทำได้ยาก

5. โรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนี ดังภาพประกอบ 65

ภาพประกอบ 65 คณะนักเรียนโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนีแสดงคอนเสิร์ต

โรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา ตั้งอยู่ที่ห้างอัมรินทร์พลาซ่า กรุงเทพฯ จะบริหารงานภายใต้การดูแลของ วันชัย ญาณอุบล (ผู้จัดการ) และวิทยา ตุมรสุนทร (รองผู้จัดการ) โดยจะแบ่งการเรียนเป็น 2 ส่วน คือ ด้านทฤษฎีดนตรี และการปฏิบัติเครื่องดนตรี ในการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมาเพื่อให้ที่ที่ต้องการเยาวชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตราได้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ก็เพื่อจะได้ผลิตนักดนตรีรุ่นหลังๆ ที่มีฝีมือให้กับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในอนาคต (วิทยา ตุมรสุนทร. สัมภาษณ์ : 2553)

สรุป

การบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ มีการบริหารงานอยู่ภายใต้มูลนิธิดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระราชานุอุปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่ได้แสวงหากำไร ในการบริหารจัดการวงนั้นจะมีหลักการเหมือนกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา คือ

จะมีส่วนงานบริหารบุคคลฝ่ายสนับสนุนส่งเสริมวงซิมโฟนีออร์เคสตรา และส่วนงานด้านดนตรี ซึ่งต้องทำงานสอดคล้องประสานกัน จึงจะทำให้วงมีการพัฒนาและสามารถยืนหยัดต่อไปได้ สำหรับวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา นี้ ได้มีการพัฒนามา 31 ปีแล้ว พบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านงบประมาณเงินอุดหนุน ซึ่งได้ดอกเบี้ยของกองทุนมูลนิธิดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในพระราชบัญญัติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร นั้นมีไม่เพียงพอ จะต้องได้รับการสนับสนุนจากเอกชนบางส่วนด้วย ซึ่งในการจัดหาเงินทุนฝ่ายผู้บริหารจะต้องไปหาเงินทุนสนับสนุนกันเอง

2) ปัญหาทางด้านนักดนตรี นักดนตรีส่วนใหญ่ของวงมีงานประจำทำ ทำให้ในการฝึกซ้อมรวมต้องเป็นนอกเวลาราชการ และวันหยุดราชการ ซึ่งทำให้เวลาในการฝึกซ้อมมีค่อนข้างน้อย

3) ปัญหาในด้านผู้ชมดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตรามีจำนวนน้อย ด้วยสาเหตุเหล่านี้ จึงทำให้การพัฒนาวงบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรานั้น ทำไม่ได้เต็มที่เหมือนกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา 1 ใน 10 ของโลก ที่สามารถจ้างนักดนตรีประจำ มีเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนที่ค่อนข้างสูง มีสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้กับนักดนตรีได้เต็มที่ เพราะเงินอุดหนุนทำให้มีการแข่งขันของนักดนตรีที่จะมาเล่นประจำอยู่กับวงสูง สามารถคัดเลือกนักดนตรีที่มีฝีมือและมีความพร้อมให้มาอยู่กับวงได้

การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO)

ภาพประกอบ 66 วงดนตรีซิมโฟนีออร์เคสตรา

จากภาพประกอบ 66 วงซิมโฟนีออร์เคสตราสิงคโปร์ (Singapore Symphony Orchestra - SSO) มีการบริหารจัดการในรูปแบบบริษัท Singapore Symphony Company Limited ซึ่งมีโครงสร้างหน้าที่เพื่อกำกับ คววมคุม ดูแล ดังนี้ (Mr. Anthony Brice. 2554 : สัมภาษณ์)

ตาราง 6 แสดงคณะทำงานวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO)

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล (ผู้รับผิดชอบ)
GENERAL MANAGER, SSCL ผู้จัดการทั่วไปของบริษัท Singapore Symphony Company Limited	Mr Chng Kai Jin
GENERAL MANAGER, SSO ผู้จัดการวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา	Mr Anthony Brice
ORCHESTRA MANAGER ผู้จัดการวงทั่วไป	Mr Adrian Chiang
GENERAL MANAGER, SSCL ผู้จัดการทั่วไปของบริษัท Singapore Symphony Company Limited	Mr Chng Kai Jin
GENERAL MANAGER, SSO ผู้จัดการวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา	Mr Anthony Brice
ORCHESTRA MANAGER ผู้จัดการวงทั่วไป	Mr Adrian Chiang
ASSISTANT ORCHESTRA MANAGER ผู้ช่วยผู้จัดการวงทั่วไป	Mr Chia Jit Min
ORCHESTRA EXECUTIVE ผู้บริหารวง	Ms Shirin Foo
SENIOR MANAGER, PROGRAMMES ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายออกแบบการแสดง	Ms Kua Li Leng
ASSISTANT MANAGER, PROGRAMMES ผู้ช่วยผู้จัดการอาวุโสฝ่ายออกแบบการแสดง	Ms Teo Chew Yen
PROGRAMME EXECUTIVE (CHORAL) ผู้บริหารฝ่ายออกแบบการแสดงประเภทคอรัส	Ms Regina Lee
SENIOR LIBRARIAN บรรณารักษ์อาวุโส	Mr Lim Yeow Siang

ตาราง 6 (ต่อ)

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล (ผู้รับผิดชอบ)
ASSISTANT MANAGER, PROGRAMMES ผู้ช่วยผู้จัดการอาวุโสฝ่ายออกแบบการแสดง	Ms Teo Chew Yen
PROGRAMME EXECUTIVE (CHORAL) ผู้บริหารฝ่ายออกแบบการแสดงประเภทคอรัส	Ms Regina Lee
SENIOR LIBRARIAN บรรณารักษ์อาวุโส	Mr Lim Yeow Siang
ASSISTANT LIBRARIAN ผู้ช่วยบรรณารักษ์	Mr Lim Lip Hua
COMMUNITY OUTREACH EXECUTIVES ผู้บริหารฝ่ายกิจกรรมเพื่อสังคม	Ms Hazel Jingco Ms Toh Ying Ling
CORPORATE DEVELOPMENT MANAGER ผู้จัดการฝ่ายพัฒนา	Ms Jenny Ting
SPONSORSHIP MANAGER ผู้จัดการฝ่ายจัดหาเงินทุนสนับสนุน	Mr Anthony Chng
DEVELOPMENT & SPONSORSHIP EXECUTIVE ผู้บริหารฝ่ายพัฒนาและจัดหาเงินทุนสนับสนุน	Ms Shelly Gunawan
SENIOR MANAGER, MARKETING & COMMUNICATIONS ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายการสื่อสารและการตลาด	Mr Foo Chen Loong
CORPORATE RELATIONS MANAGER ผู้จัดการฝ่ายสัมพันธ์และภาพลักษณ์องค์กร	Ms Cindy Lim
PROMOTIONS & MEMBERSHIP EXECUTIVE ผู้บริหารฝ่ายสมาชิกและสิทธิพิเศษ	Ms Myrtle Lee

ตาราง 6 (ต่อ)

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล (ผู้รับผิดชอบ)
SENIOR MANAGER, CORPORATE SERVICES ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายบัญชีและการเงิน	Mr Rick Ong
ASSISTANT MANAGER, FINANCE & ACCOUNTS ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน	Mr Alan Ong
HUMAN RESOURCES & ADMINISTRATION MANAGER ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายบริหารทั่วไปและทรัพยากรมนุษย์	Ms Wee Puay Cheng
CONCERT HALL & FACILITIES MANAGER ผู้จัดการฝ่ายสถานที่การแสดงและอุปกรณ์	Mr Collin Tan
OFFICERS เจ้าหน้าที่ทั่วไป	Concert Hall Operations Mr Ramayah Elango Mr Abiden Bin Mohd Said Mr Abdul Wahab Bin Sakir Mr Mhd Zailani bin Mhd Said Mr Radin Sulaiman Bin Ali Ticketing Ms Rose Chew
SENIOR MANAGER, EXAMINATIONS, ABRSM ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายการสอบวัดมาตรฐาน ABRSM	Ms Hay Su-San

การบริหารงานด้านดนตรีของวงสังคีตโปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา

แนวทางในการบริหารจัดการวงสังคีตโปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO) (Mr.Anthony Brice, Mss Cindy Lim Mui Hui, และ Mr.Foo Chen Loong. 2554 : สัมภาษณ์) ดังภาพประกอบ 67 ซึ่งมีรูปแบบการบริหารงานดังนี้

ภาพประกอบ 67 จากซ้ายไปขวา : Cindy Lim Mui Hui, Foo Chen Loong and Anthony Brice

การบริหารงานในรูปของบริษัท Singapore Symphony Company Limited โดยมี Mr Chng Kai Jin เป็นผู้จัดการทั่วไปของบริษัทนั้น จะมีการบริหารด้านต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นฝ่าย ๆ ได้ดังนี้

1. ในการบริหารงานด้านดนตรี ในส่วนของวงสังคีตโปรีซิมโฟนีออร์เคสตรานั้น จะมีผู้จัดการวงสังคีตโปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา (GENERAL MANAGER, SSO) เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบผู้จัดการทั่วไปคนปัจจุบันปี 2554-2555 คือ Mr.Anthony Brice จะเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารบุคลากรของวงสังคีตโปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO) ทั้งในการกำกับดูแลการผลิตของการฝึกซ้อมดนตรีและการแสดงทั้งหมด ดูแลบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับงานด้านต่าง ๆ ของวงสังคีตโปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา กำหนดปฏิทินการทำงานของวงสังคีตโปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา ดูแลบัญชีรายชื่อ หน้าที่และการจ้างงานของนักดนตรีอิสระและการประสานงานของออดิชั่น สำหรับการผลิตและการจัดการแสดง มีการจองสถานที่จัดงานที่เหมาะสมกับงาน ซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลทีมงานที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบการดำเนินงานของวงดนตรีที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ดำเนินเจ้าหน้าที่บริหารและนักดนตรี ซึ่งทำหน้าที่หลัก ได้แก่

1.1 การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของวงดนตรีออร์เคสตราและโดยการกำกับดูแลและดำเนินการจัดการแบบเป็นขั้นเป็นตอน

1.2 การบริหารกระบวนการสรรหาเกี่ยวกับด้านดนตรี ดูแลการออกชิ้นแผนดูแลงบประมาณด้านต่างๆ ซึ่งในการคัดเลือกนักดนตรี นั้นทำได้ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

การคัดเลือกนักดนตรี

สำหรับวิธีการคัดเลือกนักดนตรีประจำวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ก็คล้าย ๆ กับวิธีการคัดเลือกนักดนตรีในวงซิมโฟนีออร์เคสตราทั่ว ๆ ไป โดยจะเริ่มจากการประชาสัมพันธ์ว่าจะมีการคัดเลือกนักดนตรี เพื่อเชิญให้นักดนตรีที่สนใจมาเข้าร่วม และในระหว่างการคัดเลือก ผู้คัดเลือกนักดนตรีใหม่จะต้องเป็นสมาชิกเดิมของวง หรืออาจจะเป็นผู้ใหญ่ในวงที่มีอำนาจในการตัดสินใจ นักดนตรีใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกก็จะต้องเป็นนักดนตรีที่ดีที่สุดในเรื่องดนตรีนั้น ๆ การคัดเลือกนักดนตรีนั้นกำหนดให้นักดนตรีมาออกชิ้นให้ดู โดยกำหนดเพลงบังคับเป็นเพลงคลาสสิกในยุคต่าง ๆ ซึ่งจะไม่กำหนดตายตัว โดยจะให้บทเพลงไปฝึกซ้อมมาก่อน 1 บทเพลง เพลงเลือก 1 เพลงให้นักดนตรีเตรียมมาเอง แต่ก็กำหนดให้เป็นเพลงคลาสสิก และการเล่นโน้ตแบบ Side Learding ซึ่งในแต่ละเครื่องมือที่ให้นักดนตรีทำการออกชิ้นนั้น จะไม่ใช่บทเพลงเดียวกัน และในการให้คะแนนจะดูจากการเล่นโน้ตถูกต้องไหม ดีความดนตรีถูกต้องหรือไม่ เทคนิคในการเล่นเครื่องดนตรีของแต่ละเครื่องมือ ความสามารถในการอ่านโน้ต คุณภาพโดยรวมของชาว้ดดนตรี ผู้ที่จะทำการคัดเลือกนักดนตรีนั้นจะกำหนดให้นักดนตรีอาวุโสในแต่ละเครื่องมือเป็นผู้ทำการตัดสินใจว่าใครจะได้เป็นนักดนตรีของวง SSO ต่อไป ซึ่งนักดนตรีมากกว่าครึ่งหนึ่งของนักดนตรีประจำวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นคนสัญชาติสังคโปร์ ที่เหลือเป็นนักดนตรีที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้วจากหลายประเทศทั่วโลก เช่น ประเทศจีน ประเทศนิวซีแลนด์ และอีกหลายประเทศในแถบทวีปยุโรป เอเชีย และอเมริกา เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าการทำงานเป็นนักดนตรีของวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก

เราจะสามารถหานักดนตรีต่างชาติได้มากมายในวงซิมโฟนีออร์เคสตราประจำประเทศต่าง ๆ นี้คือเอกลักษณ์และเสน่ห์ของวงการซิมโฟนีออร์เคสตราทั่วโลก ในปัจจุบันนี้สัญชาติญาณของนักดนตรีส่วนใหญ่ชอบการเดินทาง ไม่ชอบอยู่จำเจที่ใดที่หนึ่ง ชอบที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากวัฒนธรรมใหม่ ๆ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าจะมีนักดนตรีต่างชาติอยู่ในวงในหลายประเทศ ข้อสำคัญสำหรับประเทศสังคโปร์คือเนื่องจากยังเป็นประเทศใหม่ และเป็นประเทศเล็ก จึงยังมีข้อจำกัดในการที่จำนวนนักดนตรีสัญชาติสังคโปร์ที่มีความสามารถในระดับนานาชาติมีไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องมีการเชิญนักดนตรีมืออาชีพจากประเทศอื่น ๆ มาร่วมงานกับวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา แต่ก็ถือว่าวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราได้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งแล้ว

เพราะสามารถมีสมาชิกรุ่นคนตรีสัญชาติสิงคโปร์ประจำวง รวมแล้วประมาณครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดของวง

แต่บางครั้งก็เกิดปัญหาในการคัดเลือกนักดนตรี เช่นในปัจจุบันนี้ทางวงเปิดรับสมัครนักดนตรีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น แต่ระยะเวลาในการสรรหา และคัดเลือกนักดนตรีนี้ใช้ระยะเวลาเป็นปี เพราะไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะมีนักดนตรีที่เล่นเครื่องดนตรีตามที่ทางวงต้องการ มาสมัคร และมีฝีมือในระดับที่ทางวงต้องการ บางครั้งทางวงต้องไปเชิญนักดนตรีจากที่ต่าง ๆ มาสมัครทำการคัดเลือกที่วงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งนี้ ทางวง SSO พยายามที่จะเปิดรับสมัครนักดนตรีเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ของวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราอย่างสม่ำเสมอ เพราะว่าในแต่ละปีก็อาจจะมียกคนตรีเก่าที่ลาออก หรือเกษียณไป จะทำให้ไม่เกิดตำแหน่งนักดนตรีขาดหายไป รวมถึงการคัดเลือกเพื่อให้ได้นักดนตรีที่ตรงตามความต้องการ อาจจะต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน นอกจากนี้เกี่ยวกับทางด้านผู้อำนวยเพลง ในการแสดงคอนเสิร์ตแต่ละครั้งจะกำหนดตัวผู้อำนวยเพลง โดยมีการเชิญผู้อำนวยเพลงจากต่าง ๆ ประเทศ ทั้งในยุโรป อเมริกา เอเชีย และในประเทศสิงคโปร์ มาทำการอำนวยเพลงให้กับวง SSO

1.3 การบริหารบุคลากรด้านวงดนตรี

การบริหารบุคลากรด้านวงดนตรี รวมทั้งการมอบหมายหน้าที่ตลอดจน กำหนดจำนวนชั่วโมงในการทำงานตามที่ต้องการ นอกจากนี้ยังได้มีกำหนดคุณสมบัติของนักดนตรี ดังนี้

- 1) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านดนตรีอย่างน้อย 5 ปี
- 2) สามารถทำงานเป็นเวลาที่มีความยืดหยุ่นได้ แม้จะเป็นวันหยุดสุด

สัปดาห์

- 3) มีความรู้เกี่ยวกับบทเพลงคลาสสิกในยุคต่าง ๆ
- 4) มีทักษะคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี สามารถเขียนและพูดภาษาอังกฤษ ได้ดี
- 5) มีความคิดริเริ่มที่ดีและสามารถทำงานภายใต้ความกดดันต่าง ๆ ได้ดี
- 6) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถทำงานเป็นทีมได้
- 7) มีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีคลาสสิกเป็นอย่างดี และถ้านักดนตรีมีความ

เข้าใจในการเล่นเครื่องดนตรีในระดับมืออาชีพในวงออร์เคสตรา จะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

2. การบริหารการระดมทุนและการอุปถัมภ์

ผู้จัดการด้านนี้ ทำงานด้านการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการทำหน้าที่ส่งเสริมให้มีผู้สนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นบริษัทหรือลูกค้าของวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา และการจัดกิจกรรมระดมทุนให้การต้อนรับผู้สนับสนุนต่าง ๆ ผู้ที่จะทำหน้าที่ในตำแหน่งนี้ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

2.1 จะต้องมีประสิทธิภาพในการทำงานในการระดมทุนและกิจกรรมต่าง ๆ อย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป

2.2 มีความยืดหยุ่นเวลาในการทำงานนอกเวลาได้ เช่น การทำงานในวันหยุดสุดสัปดาห์ได้

2.3 มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี สามารถเขียนและพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ในการระดมทุนนั้น ทำได้ในหลายลักษณะดังนี้

1) การขายบัตรเข้าชม จะได้รายได้บางส่วน เพราะนอกจากขายบัตรชมการแสดงแล้ว ยังมีการฟรีคอนเสิร์ตด้วย ตามนโยบายของรัฐบาล

2) ผู้สนับสนุนเงินทุนจากเอกชนรายใหญ่ เนื่องจากประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่ร่ำรวย เอกชนมีกำลังทุนในการสนับสนุนค่อนข้างมาก แล้วคนมีเงินรายใหญ่ก็ชื่นชมในดนตรีเป็นส่วนตัวอยู่ด้วย

3) การสนับสนุนจากรัฐบาล รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณ 60% ของงบประมาณในแต่ละปี รัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดทิศทางของการดนตรีว่าจะให้ทำไปในแนวไหน เน้นให้จัดดนตรีให้กับคนสิงคโปร์ได้ดู เพื่อต้องการให้คนสิงคโปร์เข้าถึงดนตรีคลาสสิกให้มากที่สุด

3. การบริหารงานด้านฝ่ายส่งเสริมกิจการของวง SSO

3.1 ฝ่ายออกแบบการแสดงและออกแบบการแสดงประเภทออร์ส

ในการบริหารงานด้านฝ่ายส่งเสริมกิจการของวง SSO นั้น ฝ่ายออกแบบการแสดงและฝ่ายออกแบบการแสดงประเภทออร์ส จะเป็นฝ่ายกำหนดรูปแบบในการจัดการแสดงว่าจะแสดงอย่างไร ใช้นักดนตรีจำนวนเท่าไร จะใช้นักเครื่องออร์สประกอบด้วยจำนวนเท่าไร จะมีการกำหนดไว้ก่อน และในคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งจะแสดงให้กลุ่มผู้ชมลักษณะใด เป็นคอนเสิร์ตใน ฮอลล์ หรือฟรีคอนเสิร์ตที่จัดกลางแจ้ง หรือเป็นงานเลี้ยงอาหารค่ำ ดังเช่นการจัดการแสดงคอนเสิร์ตต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ภาพประกอบ 65

ภาพประกอบ 65 วงดนตรีสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา

ในงานคอนเสิร์ตเพื่อการกุศลจะจัดสำหรับสมาชิกที่ได้ทำการสนับสนุนเงินทุนให้กับทางวง SSO เพื่อได้สังสรรค์กัน โดยจะมีการเลี้ยงอาหารค่ำประจำปีไปด้วย ดังภาพประกอบ 69

ภาพประกอบ 69 งานคอนเสิร์ตการกุศลและเลี้ยงอาหารค่ำประจำปี ค.ศ. 2010 และ ค.ศ. 2011

สำหรับฝ่ายจัดเตรียมการแสดง นอกจากเตรียมความพร้อมของสถานที่แล้วยังต้องเตรียมเครื่องเสียง ให้เหมาะกับคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งด้วย ดังเช่นในการจัดฟรีคอนเสิร์ตกลางแจ้งที่ Gardens Marina bay ดังภาพประกอบ 70

ภาพประกอบ 70 ฝ่ายเทคนิคคุมด้านเครื่องเสียงของการจัดการแสดงคอนเสิร์ตหน้า Gardens Marina bay

ในการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งจะมีการขายของที่ระลึกของวง ซึ่งประกอบไปด้วยหมวก CD เพลง เสื้อยืด พวงกุญแจ กระเป๋าผ้า ฯลฯ ดังภาพประกอบ 71

ภาพประกอบ 71 จุดขายของที่ระลึก วง SSO

บรรยากาศโดยรอบ Marina bay ในการแสดงคอนเสิร์ต วันที่ 19 เมษายน 2554
 ดังภาพประกอบ 72

ภาพประกอบ 72 บรรยากาศโดยรอบหน้า Marina bay ผู้ชมกลางร่มชมคอนเสิร์ต
 วงดนตรีสังคโปร้ซิมโฟนีออร์เคสตรา เนื่องจากฝนตก

ป้ายแสดง สถานที่ตั้งของ Gardens By The Bay ในการจัดการแสดงของวง Singapore
 Symphony Orchestra (SSO) SSO@Gardens By The Bay (ฟรีคอนเสิร์ต) ดังภาพประกอบ 73

ภาพประกอบ 73 The Meadow สวนสาธารณะ Gardens By The Bay

ป้ายแสดง สถานที่ตั้งของ Gardens By The Bay อยู่ที่ 18, Marina Gardens Drive,
 SINGAPORE 018953 ซึ่งสามารถเดินทางมาได้โดยรถโดยสาร และ รถไฟใต้ดินดังนี้

1) สายรถเมล์ที่เดินทางไปถึง Gardens By The Bay คือ 400

2) สถานีรถไฟใต้ดินที่ใกล้ที่สุดคือ Bayfront MRT Station (CE 1)

บรรยากาศการชมฟรีคอนเสิร์ต ของประชาชน SSO ที่ Gardens By The Bay ดัง
ภาพประกอบ 74-75

ภาพประกอบ 74 บรรยากาศโดยรอบสวนสาธารณะ สำหรับการชมฟรีคอนเสิร์ตของวง SSO
Gardens By The Bay เวลา 18.00 น.

ภาพประกอบ 75 บรรยากาศการชมฟรีคอนเสิร์ต ของประชาชน SSO ที่ Gardens By The Bay

จากการสังเกตการณ์ชมคอนเสิร์ต ของผู้ชมวง SSO นั้น เนื่องจากสวนสาธารณะที่เป็นสถานที่สำหรับการแสดงยังค่อนข้างใหม่ เพิ่งเปิดให้บริการ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2555 สนามหญ้ายังไม่เข้าที่คีนึก ฟันทรายค่อนข้างเยอะทำให้คนดูเกิดความไม่สะดวกสบายในการนั่งดูคอนเสิร์ต แต่ยังมีโชคที่ SSO ได้นำเสื้อพลาสติกมาแจก จึงทำให้พอจะแก้ปัญหาไปได้บ้าง

จากการสอบถามพูดคุยกับผู้ชมโดยทั่วไป จะสังเกตได้ว่ากลุ่มคนดูส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานแล้ว และมักจะมาชมการแสดงของ SSO พร้อมกับครอบครัวเสมอคือ บุตรหลาน หรือบุพการี และผู้อาวุโส เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ถ้าหากเป็นผู้ชมในวัยระหว่าง 15 ถึง 25 ปี ก็เป็นการมาชมคอนเสิร์ตเพื่อเก็บข้อมูลทำการบ้านเป็นส่วนหนึ่งของรายงาน Concert Review ในที่นี้อาจจะเป็นการสั่งการบ้านโดยอาจารย์ ที่อาจจะเป็นนักดนตรีของวง SSO ถ้าหากสังเกตจากบรรยากาศการชมการแสดงฟรีคอนเสิร์ตของ SSO และคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นในโรงละคร กลุ่มคนดูแทบจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ผู้ชมฟรีคอนเสิร์ตจะมีหลากหลายช่วงอายุมาก ในขณะที่การชมการแสดงของ SSO ในโรงละครมักจะเป็นกลุ่มคนดูระดับผู้ใหญ่ ไม่มีเด็ก หรือนักศึกษา ด้วยเหตุผลที่ว่า การแสดงในโรงละครส่วนใหญ่จะไม่อนุญาตเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี หรืออาจจะมากกว่านั้น เข้าชมการแสดง เพราะอาจจะเป็นการรบกวนผู้ชมคนอื่น หากเด็กกระทำการใดให้เกิดเสียง หรือเกิดการรบกวน ในขณะที่เด็กนักเรียน นักศึกษามักจะไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะซื้อตั๋วเข้ามาชมคอนเสิร์ตในโรงละคร อีกทั้งการชมการแสดงในโรงละคร มักจะมีความเป็นทางการมากกว่าการชมการแสดงที่เป็นฟรีคอนเสิร์ตในสถานที่สาธารณะ การจัดฟรีคอนเสิร์ตของ SSO มักจะจัดขึ้นในสวนสาธารณะ เช่น Gardens By The Bay หรือ Botanic Gardens หรือตามชุมชนต่าง ๆ ผู้ชมจึงมักจะนิยมมาพักผ่อนหย่อนใจ ด้วยการนำอาหารมารับประทาน มาปิคนิค มีการนำเสื่อมาใช้สำหรับนั่งหรือนอนเล่น นำสัตว์เลี้ยงมาเดินเล่น พาเด็กเล็กมาขี่จักรยาน หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ในระหว่างที่ชมการแสดงของ SSO ไปด้วย ก็นับได้ว่าเป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลายได้ดีทีเดียว สำหรับผู้ชมการแสดงของ SSO ที่ไปทำการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ นิยมชมการแสดงแบบฟรีคอนเสิร์ตมากกว่าที่จะซื้อตั๋วเข้าไปชมการแสดงในโรงละคร เหตุผลที่ได้มาก็คือว่า ค่าครองชีพในประเทศสิงคโปร์ค่อนข้างสูง ส่งผลให้ค่าตั๋วดูการแสดงนั้นราคาค่อนข้างสูงไปด้วย เพราะฉะนั้นถ้าผู้ชมจะต้องเสียเงินซื้อตั๋วเข้าไปดูหลายคนก็แพงเกินไป อีกทั้งยังไม่เป็นการผ่อนคลายอีกด้วย การชมฟรีคอนเสิร์ตในสวนสาธารณะมีอิสระมากกว่า เพราะสามารถที่จะทำกิจกรรมอย่างอื่นได้อีก ในขณะที่การชมการแสดงในโรงละครไม่สามารถทำกิจกรรมอย่างอื่นได้เลย อาจจะเผลอนั่งหลับได้

จากการสัมภาษณ์ มีผู้ชมอยู่ไม่กี่ท่านเท่านั้นที่เป็นแฟนพันธุ์แท้ของวง SSO โดยการติดตามการแสดงทุกที่ไม่ว่าจะเป็นการซื้อตั๋ว หรือชมฟรี ในขณะเดียวกัน ถ้าหากการสัมภาษณ์นี้ถูกจัดทำขึ้นในกลุ่มคนดูที่นิยมการแสดงในโรงละคร ผลลัพธ์ที่ได้ก็อาจจะแตกต่างกันออกไป จากประสบการณ์การพูดคุยกับแฟนเพลง SSO โดยทั่วไป กลุ่มเป้าหมายที่นิยมการแสดงในโรงละคร

มักจะเป็นกลุ่มที่มีฐานะดี สามารถซื้อตั๋วในราคาแพงได้ รักความเป็นระเบียบแบบแผน และมักจะไม่นิยมชมการแสดงแบบฟรีคอนเสิร์ต ด้วยเหตุผลที่ว่าคนเยอะและวุ่นวาย ทำให้ไม่สามารถชมการแสดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหลายครั้งตัวชมการแสดงก็อาจจะเป็นตัวฟรีที่ได้มาจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของ SSO ซึ่งราคาตั๋วของ SSO โดยทั่วไปจะอยู่ที่ราคาตั้งแต่ SGD\$ 15 หรือประมาณเกือบสิริร้อยบาทขึ้นไป ราคาตั๋วถูกแพงจะขึ้นอยู่กับโซนที่นั่งว่านั่งอยู่ที่ส่วนไหนของโรงละคร

สำหรับการชมการแสดงที่สวนสาธารณะ Gardens By The Bay นี้ กลุ่มเป้าหมายผู้ชมค่อนข้างที่จะชัดเจนคือกลุ่มครอบครัว ส่วนกลุ่มที่มาชมการแสดงกับเพื่อน ๆ ก็เป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ที่จะต้องมาชมการแสดงเพื่อเก็บข้อมูลทำการบ้าน Concert Review จากการสอบถามว่า ถ้าหากไม่มีการบ้านที่จะต้องมาเก็บข้อมูลแล้ว จะยังติดตามการแสดงของ SSO หรือไม่ คำตอบที่ได้คือไม่ ด้วยเหตุผลที่ว่าการแสดงวงออร์เคสตราโดยทั่วไป ไม่เจาะจงว่าจะต้องเป็นวง SSO เท่านั้น ดูเป็นทางการเกินไป ไม่ตื่นเต้น ไม่สนุก น่าเบื่อ เหมาะสำหรับผู้สูงอายุมากกว่า

ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ พบว่า มีคุณครูสอนไวโอลินได้พานักเรียนมาชมการแสดงด้วย คุณครูให้เหตุผลว่า การแสดงแบบนี้ไม่ต้องเสียค่าตั๋ว จึงเห็นว่าสมควรที่จะพานักเรียนพาชมเหมือนเป็นการเรียนภาคสนาม สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน คุณครูผู้นี้มักจะพานักเรียนมาชมการแสดงฟรีคอนเสิร์ตของ SSO เสมอ และยังให้ความคิดเห็นอีกว่า น่าจะมีคุณครูสอนดนตรีอีกหลายท่านที่พานักเรียนมาชมการแสดงฟรีคอนเสิร์ตเช่นนี้ ส่วนผู้ชมที่พาเจ้านายมาชมการแสดงฟรีคอนเสิร์ตในครั้งนี้ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า ถ้าหากสังเกตผู้ชมโดยรอบ ๆ จะเห็นว่าผู้ชมที่เป็นชาวยุโรป ชาวตะวันตกค่อนข้างเยอะ เจ้านายของผู้ชมคนนี้ก็เช่นเดียวกัน ชาวต่างชาติหลายคนพำนักอาศัยในประเทศสิงคโปร์ระยะยาว เนื่องด้วยหน้าที่การงาน ในขณะที่เดียวกันชาวต่างชาติอีกหลายคนก็เป็นแค่นักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์ระยะสั้น ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของ SSO นิยมที่จะโปรโมตตารางการแสดงของ SSO เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมนักท่องเที่ยว หรือชาวต่างชาติ Expat ด้วยค่านิยมการฟังเพลงออร์เคสตราเป็นอิทธิพลที่ได้รับมาจากฝั่งตะวันตก และประเทศสิงคโปร์เองก็พยายามที่จะยกระดับวงซิมโฟนีออร์เคสตราให้เท่าเทียมกับวงซิมโฟนีออร์เคสตราที่มีชื่อเสียงระดับโลก

ด้วยเหตุผลที่ว่ากลุ่มเป้าหมายในการชมคอนเสิร์ตในครั้งนี้คือระดับครอบครัว และระดับเยาวชนกำลังศึกษา จึงทำให้คำตอบที่ได้รับส่วนใหญ่คือความนิยมที่จะมาชมการแสดงในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ เนื่องจากเป็นวันที่ทุกคนหยุดตรงกัน ลูกหลานไม่ต้องไปโรงเรียน คุณพ่อคุณแม่ไม่ต้องไปทำงาน ส่วนผู้ที่ให้คำตอบว่านิยมชมการแสดงในช่วงวันธรรมดา มักจะเป็นช่วงอายุผู้ใหญ่ผู้ทำงานที่นิยมผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานด้วยการชมการแสดงในโรงละคร ไม่ใช่ฟรีคอนเสิร์ต เหตุผลที่ไม่นิยมชมการแสดงช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ คือ ไม่ชอบคนเยอะ อยากพักผ่อน

อยู่บ้านมากกว่า สำหรับผู้ที่เลือกตอบว่านิยมชมการแสดงวันไหนก็ได้ ถ้าหากเป็นการแสดงของ SSO มักจะแสดงตัวว่าเป็นแฟนพันธุ์แท้ และพร้อมที่จะไปชมการแสดงของ SSO ทุกวัน ทุกที่ ทุกครั้งที่มีการแสดง ผู้ชมที่ให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้ นิยมชมการแสดงกลางแจ้งมากกว่า เพราะว่ารู้สึกมีอิสระ ได้ทำกิจกรรมอย่างอื่นควบคู่ไปด้วยในระหว่างการชมการแสดง ค่าใช้จ่ายไม่มีในการซื้อตั๋ว สามารถรับประทานอาหารหรือจะเอนนอนได้ด้วย เหมาะกับการพาลูกและผู้สูงอายุมาชม แต่ข้อเสียคือ อากาศร้อน ไม่สบายตัว และห้องน้ำก็ไม่สะดวกสบาย ในขณะที่ผู้ชมอีกกลุ่มหนึ่งที่นิยมชมการแสดงในโรงละคร ได้ให้เหตุผลว่า การชมการแสดงในโรงละครทำให้มีสมาธิมากกว่า อีกทั้งยังมีแอร์เย็น แก้อึนงงสบาย และห้องน้ำสะอาด ข้อสำคัญคือการซื้อตั๋วชมการแสดง ทำให้เกิดการคัดกรองระดับของผู้ชมมาแล้วในระดับหนึ่ง จึงมั่นใจว่าผู้ที่ยอมซื้อตั๋วเพื่อมาชมการแสดงของวง SSO จะเป็นผู้ชมมีคุณภาพ

เนื่องด้วยวิถีชีวิตของคนสิงคโปร์ค่อนข้างยุ่งอยู่กับการทำงาน เป็นวิถีคนเมือง ประชาชนไม่ค่อยจะผ่อนคลายเท่าไหร่นัก เมื่อมีโอกาสพักผ่อน ประชาชนสิงคโปร์มักจะนิยมไปพักผ่อนที่เมืองยะโฮร์บารูห์ Johor Baruh ซึ่งเป็นเมืองชายแดนในเขตประเทศมาเลเซีย หรือเมืองหลวงกัวลาลัมเปอร์ หรือประเทศไทยที่ ภูเก็ต สมุย กระบี่ และกรุงเทพฯ แต่บางครั้งก็นิยมที่จะพักผ่อนภายในประเทศสิงคโปร์เอง ด้วยการดูหนัง ฟังเพลง รับประทานอาหาร ทุกวันเสาร์อาทิตย์ จะสังเกตได้ว่า จะมีการแสดงฟรีคอนเสิร์ต หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามโรงละครหลาย ๆ แห่ง เช่น Esplanade หรือตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ เช่นในเขต Orchard Road หรือห้าง Vivo City สิ่งเหล่านี้ทำให้ประชาชนสิงคโปร์มีทางเลือกในการพักผ่อนระหว่างวันหยุดเสาร์อาทิตย์ การแสดงคอนเสิร์ตของ SSO เป็นเพียงแค่ทางเลือกหนึ่งเท่านั้น สำหรับผู้ชมที่เป็นแฟนพันธุ์แท้ของ SSO วันเวลาที่จัดการแสดง สถานที่ที่จัดการแสดง และราคาตั๋วของการแสดง ไม่ใช่อุปสรรคในการตัดสินใจที่จะชมการแสดงโดย SSO หรือไม่ เพียงแค่ทางเลือกแบบไหนจะสะดวกที่สุดและเหมาะสมกับผู้ชมที่สุดตามแต่โอกาสจะเอื้ออำนวย

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ชมทั้งที่เป็นแฟนพันธุ์แท้และไม่ใช่ ในการตัดสินใจชมการแสดงของ SSO ไม่ว่าจะเป็นการซื้อตั๋ว หรือชมฟรีคอนเสิร์ต ก็คือเรื่องของการเงินภายในครอบครัวและส่วนตัว ถ้าหากช่วงไหนที่การเงินขาดสภาพคล่องก็อาจจะงดเว้นการชมคอนเสิร์ต ถึงแม้ว่าจะเป็นฟรีคอนเสิร์ตก็ตาม เพราะว่าเมื่อเดินทางออกจากบ้าน ก็เริ่มมีค่าใช้จ่ายที่จะต้องใช้ เช่น ค่ารถ ค่าที่จอดรถ หรือค่าอาหาร เป็นต้น ด้วยประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่ทันสมัย ช่องทางการสื่อสารที่มีบทบาทมากที่สุดคือ อีเมลล์และเว็บไซต์ ผู้ชมส่วนใหญ่ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ SSO ผ่านทางเว็บไซต์ของวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา และเว็บไซต์อื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ของสถานที่ที่จะทำการแสดง เว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสิงคโปร์ เว็บไซต์สำหรับขายตั๋วการแสดง และอื่น ๆ นอกจากนี้ ผู้ชมยังได้รับข่าวการประชาสัมพันธ์ของ SSO ผ่านการโฆษณาทางทีวี วิทยุ และหนังสือพิมพ์หรือ

สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือตารางการแสดงของ SSO ที่มักจะมีแจกตามโรงละคร หรือห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ บรรยากาศของการเตรียมความพร้อมของนักดนตรีก่อนทำการแสดงคอนเสิร์ตของวง SSO ดังภาพประกอบ 76

ภาพประกอบ 76 บรรยากาศการเตรียมตัวของนักดนตรี ก่อนการแสดงคอนเสิร์ต

กลุ่มคนดูที่เข้ามาชมการแสดงมีหลากหลายตั้งแต่ ชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยว ครอบครัว ชาวสิงคโปร์ คู่รัก ผู้สูงอายุ และเด็กๆ หลายคนนำอาหารมาปิกนิก พาสุนัขมาเดินเล่น ผู้ชมนั่งดูกันตามสบาย การแต่งตัวก็ตามสบาย เพราะเป็นฟรีคอนเสิร์ต สำหรับประชาชน ดังภาพประกอบ 77

ภาพประกอบ 77 บรรยากาศผู้เข้าชม

ภาพประกอบ 78 การแสดงฟรีคอนเสิร์ต ของวง SSO ค.ศ. 2012

ภาพประกอบ 79 ผู้อำนวยการเพลง Mr. Jason Lai

ภาพประกอบ 80 การแสดงคอนเสิร์ต ของวง SSO

จากภาพประกอบ 80 เป็นการแสดงบรรเลงคอนเสิร์ต SSO @ Gardens By The Bay นำมาเสนอในครั้งนี้ มีทั้งหมด 5 บทเพลงด้วยกัน คือ

- 1) Prelude to Lohengrin : act 3 ประพันธ์โดย Richard Wagner
- 2) Waltz of the Flowers from The Nutcracker Suite No. 1 ประพันธ์โดย Pyotr Tchaikovsky
- 3) The Moldau (Vltava) from My Fatherland (Ma Vlast) ประพันธ์โดย Bedirich Smetana
- 4) Carmen : Excerpts from Suite 1&2 ประพันธ์โดย Georges Bizet
- 5) Pomp and Circumstance March No. 1 ประพันธ์โดย Edward Elgar

ฝ่ายจัดการแสดง ทำการเตรียมตัวในการจัดตั้งเวทีกลางแจ้ง ดังภาพประกอบ 81

ภาพประกอบ 81 การจัดทำเวทีการแสดงคอนเสิร์ต

ภาพประกอบ 82 การคอนโทรนเครื่องเสียง จะตั้งอยู่ทางด้านหน้าของเวที

ในการจัดการแสดงแบบฟรีคอนเสิร์ตนั้น จะมีการจัดขายของที่ระลึกแก่ผู้เข้าชมด้วย ดังภาพประกอบ 83

ภาพประกอบ 83 ร้านขายของที่ระลึกของวง SSO

3.2 ฝ่ายการสื่อสารและการตลาด

สำหรับฝ่ายการสื่อสาร มีการบริหารงานทั้งด้านการโรงเรียนดนตรี ซึ่งทำการเปิดสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ด้านวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ด้านการประชาสัมพันธ์ในการจัดหานักดนตรีในแต่ละปี และเมื่อนักดนตรีในบางเครื่องมือต้องการคนเพิ่ม ด้านการประชาสัมพันธ์ โปรแกรมการแสดงคอนเสิร์ต การจัดหาผู้สนับสนุนแหล่งเงินทุน และในด้าน ฝ่ายจัดการแสดงของวง SSO นั้น จะจัดการแสดงคอนเสิร์ตแบบเก็บขายบัตรเข้าชมและฟรีคอนเสิร์ต สำหรับฟรีคอนเสิร์ต จะจัดในเย็นวันศุกร์ บริเวณ MARINA BAY และในแต่ละครั้งที่จัดการแสดงจะต้องใช้เงินจำนวนมาก ซึ่งทางวงจะได้รับการสนับสนุนจากเอกชนและรัฐบาล และในการจัดการแสดงในแต่ละครั้งก็จะมีการจัดเตรียมสถานที่ และจัดเตรียมป้ายแสดงที่ตั้งของงาน ป้ายแสดงรายละเอียดของคอนเสิร์ตต่าง ๆ ดังภาพประกอบ 84-86

ภาพประกอบ 84 แผนที่สถานที่แสดง

ภาพประกอบ 85 ป้ายประชาสัมพันธ์

ภาพประกอบ 86 ป้ายประชาสัมพันธ์

นอกจากนี้ ยังการเตรียมความพร้อมในการจัดการฝึกซ้อม ซึ่งมีที่ประจำอยู่ที่ตึก Esplanade Theatres On The Bay และ Victoria Concert Hall ที่ตึก Esplanade Theatres On The Bay สำหรับในการแสดงคอนเสิร์ตที่อื่น ๆ ก็จะมีฝ่ายจัดเตรียมสถานที่ที่จะต้องดำเนินการ กำกับดูแล และติดต่อประสานงาน ซึ่งบางครั้งก็จะไปจัดคอนเสิร์ตที่โรงละครของวิทยาลัยดนตรี แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore สำหรับในการระดมทุนของวง Symphony Orchestra นั้นเริ่มมีมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1984 โดยจัดตั้งขึ้นเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีเงินทุนสนับสนุนในปีนั้น \$ 13,000,000 ต่อมาก็มีการจัดหาเงินทุน สนับสนุนโดยจัดแข่งขันกอล์ฟการกุศล จัดคอนเสิร์ตการกุศลและกิจกรรมโครงการอื่น ๆ สนับสนุน เงินทุนจากเอกชน จากบริษัทเงินทุนใหญ่ ๆ และจากผู้มีฐานะร่ำรวยต่าง ๆ และประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งก็ได้รับการตอบรับด้วยดี นอกจากนั้น ได้รับเงินทุนสนับสนุนรายใหญ่จากรัฐบาลประมาณร้อยละ 60 ซึ่งทำให้วง Symphony Orchestra สามารถบริหารจัดการวงอยู่ได้จนถึงในปัจจุบัน

4. ฝ่ายการสอบวัดมาตรฐาน ABRSM

ฝ่ายการสอบวัดมาตรฐาน ABRSM คือ ส่วนที่เป็นตัวแทนในการจัดสอบวัดระดับ ความสามารถทางด้านดนตรีในระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นหลักสูตรของประเทศอังกฤษ ทำการวัด ความสามารถทางด้านดนตรีของผู้สนใจสามารถที่จะสมัครทดสอบได้ ซึ่งเมื่อผ่านเกณฑ์การทดสอบ ก็จะมีออกใบวุฒิบัตรให้ว่าผ่านการทดสอบอยู่ในระดับความรู้ที่อยู่ในระดับใด

สรุป

การบริหารจัดการวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา จะบริหารจัดการอยู่ในรูปของบริษัท Singapore Symphony Company Limited ซึ่งจะแบ่งหน้าที่ในการบริหารออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นคนตรี ส่วนระดมทุน ส่วนฝ่ายสนับสนุนงานของวง SSO และส่วนของการสอบวัดมาตรฐาน ABRSM คือ ส่วนที่เป็นตัวแทนในการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางด้านดนตรีในระดับนานาชาติ แต่ละส่วนจะทำงานประสานกัน ทำให้กิจการของวง SSO ดำเนินและพัฒนาไปได้เป็นอย่างดี ซึ่งเมื่อมีเงินทุนสนับสนุนเต็มที่การทำงานในหน้าที่อื่น ๆ ก็จะมีความคล่องตัวไปด้วยดี ก็ยังคงมีเพียงที่ทำอะไรจะทำให้ประชาชนของประเทศสิงคโปร์เข้าถึงคนตรีประเภทซิมโฟนีออร์เคสตรา ที่บรรเลงบทเพลงคลาสสิกได้มากกว่าที่เป็นนี้ สนองตามทีนโยบายของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนเงินงบประมาณให้กับวง SSO ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีความมุ่งหมายของการวิจัยอยู่ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ 2) เพื่อศึกษาวิธีการการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลเอกสาร และข้อมูลภาคสนาม ด้วยการสำรวจเบื้องต้น การสัมภาษณ์ การสังเกต การมีส่วนร่วม จากวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (Bangkok Symphony Orchestra - BSO) ของประเทศไทย และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra) ของประเทศสิงคโปร์ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2552 – ธันวาคม 2555 ซึ่งสรุปผลได้เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีความมุ่งหมายในการวิจัย 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (Bangkok Symphony Orchestra Music - BSO) ในประเทศไทย และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra) ในประเทศสิงคโปร์
2. เพื่อศึกษาวิธีการบริหารและการจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (Bangkok Symphony Orchestra Music - BSO) ในประเทศไทย และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO) ในประเทศสิงคโปร์

สรุปผล

1. ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ พบว่า วงดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตราของทั้ง 2 ประเทศ มีการก่อตั้งตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 การวางแผนในการจัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตรา

1.1.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ

มีการวางแผนในการจัดตั้งวง โดยการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่มีความรักในดนตรีคลาสสิก โดยขั้นต้นก็จะรวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หลังจากนั้นนักดนตรีกลุ่มนี้ก็ไปชักชวนเพื่อน ๆ และคนรู้จักที่สนใจจะเล่นดนตรีคลาสสิก มาทำการฝึกซ้อมกันเป็นประจำหลังเวลาเลิกจากงานประจำของแต่ละคน แล้วเมื่อมีกลุ่มนักดนตรีที่สนใจเพิ่มมากขึ้นก็ต้องหาสถานที่ฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับจำนวนนักดนตรี และเมื่อมีคนมาติดต่อให้แสดงดนตรีในงานต่าง ๆ ก็ไปทำการแสดง จนเป็นที่รู้จักของคนที่นิยมดนตรีประเภทนี้ จึงได้เริ่มความคิดที่จะตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตราขึ้นมาในประเทศไทย โดยทำการประสานนักดนตรีที่มาเล่นประจำของวง จัดหาเครื่องดนตรีในการฝึกซ้อม ซึ่งในช่วงแรกจะเป็นการใช้เครื่องดนตรีของกรมดุริยางค์ทหารเรือ และสถานเป็นที่ฝึกซ้อมด้วย

1.1.2 วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา

มีการวางแผนในการจัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยทางรัฐบาลต้องการให้ประเทศสิงคโปร์มีความเจริญทางวัฒนธรรมดนตรีคลาสสิกเหมือนกับประเทศที่เจริญแล้ว ทั้งในทวีปยุโรปและอเมริกา ดังนั้นรัฐบาลก็วางนโยบายให้มีการจัดตั้งวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศขึ้น

1.2 การดำเนินการจัดตั้งวงซิมโฟนีออร์เคสตรา จนถึงยุคปัจจุบัน

1.2.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2525 โดยดำเนินงานภายใต้ “มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ฯ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” โดยในขณะนั้นมีคุณอุเทน เตชะไพฑูริย์ เป็นประธานกรรมการมูลนิธิ โดยในระยะแรกจะมีนักดนตรีอยู่ประมาณ 30 คน แต่ในปัจจุบันมีนักดนตรีในวงที่เล่นประจำอยู่ในแต่ละคอนเสิร์ต อยู่ระหว่าง 60 – 90 คน ซึ่งในคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งมีจำนวนนักดนตรีไม่ตายตัว แล้วแต่ลักษณะของงาน และเมื่อขนาดของวงมีขนาดใหญ่ขึ้นก็จะมีจัดการบริหารจัดการวงที่เป็นรูปแบบสากล ซึ่งมีบุคลากรที่สนับสนุนงานของวงซิมโฟนีออร์เคสตราให้ดำเนินต่อไปได้ จากการที่วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้ก่อตั้งมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลาได้ 31 ปีแล้ว แบ่งยุคในการก่อตั้งได้เป็น 3 ยุค คือ ยุคในการก่อตั้งซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันของนักดนตรีกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีความชอบในดนตรีคลาสสิก โดยในช่วงแรกก็จะมีปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1) ปัญหาจำนวนนักดนตรีที่ต้องจัดสรรเวลาในการฝึกซ้อมในการแสดงคอนเสิร์ต นักดนตรีส่วนใหญ่ต้องทำงานประจำ เพราะรายได้ในการเล่นดนตรีมีค่าตอบแทนน้อย ไม่สามารถยึดเป็นอาชีพได้

2) ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องดนตรีในการฝึกซ้อม ต้องใช้เครื่องดนตรีของกองดุริยางค์ทหารเรือ ในการทำการฝึกซ้อมและการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง

3) ปัญหาเกี่ยวกับเงินทุน ในการฝึกซ้อมในแต่ละครั้งของนักดนตรีจะไม่มีค่าตอบแทนให้ ค่ารถ ค่าอาหารที่ใช้ในการฝึกซ้อม นักดนตรีจะต้องรับผิดชอบเอง เนื่องจากเงินจะได้อีกต่อเมื่อมีงานแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละงานเท่านั้น ซึ่งบางครั้งหักค่าใช้จ่ายแล้วก็จะเหลือแบ่งให้นักดนตรีจำนวนไม่มากนัก แต่ด้วยความรักในดนตรีของนักดนตรีจึงยังอยู่กันได้ ต่อมาเมื่อทางวงเริ่มมีผู้มาติดต่อไปทำการแสดงมากขึ้น ดนตรีของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ก็ได้มีการพัฒนามากขึ้น นักดนตรีมีจำนวนมากขึ้น จนถึงเป็นวงขนาดใหญ่ การบริงงานของวงก็เริ่มจะเป็นระบบเข้าสู่มาตรฐานสากล จนในช่วงปี พ.ศ. 2535-2540 เป็นช่วงที่วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ รุ่งเรืองสูงสุดในช่วงนี้ เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศเป็นช่วงที่การหมุนเวียนของเงินตราในประเทศมีการแสดงคอนเสิร์ตของวงมีผู้ติดต่อให้ไปแสดงทั้งในต่างประเทศและภายในประเทศ โดยเฉพาะในประเทศนอกจากจะมีคอนเสิร์ตแสดงแล้ว บริษัทเอกชนรายใหญ่ยังได้สนับสนุนเงินทุนเข้ามาอุดหนุนในวงมากขึ้น ทำให้สถานะทางการเงินของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ หมุนเวียนคล่องตัว ผู้บริหารของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้ตั้งเงินเดือนประจำให้กับนักดนตรีอยู่ระยะเวลาหนึ่ง พอหลังปี พ.ศ. 2540 เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำส่งผลกระทบต่อทางวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ เป็นอย่างมาก รายรับและเงินทุนหมุนเวียนเข้าวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้ลดน้อยลง ทำให้การบริหารจัดการวงต้องลดจำนวนบุคลากรฝ่ายสนับสนุนงานของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ลงในบางสายงาน เพื่อเป็นการลดรายจ่ายลง และค่าตอบแทนนักดนตรีเป็นเงินเดือนต้องถูกยกเลิกไป จะมีเพียงค่าฝึกซ้อมในการเตรียมคอนเสิร์ตในแต่ละครั้งให้ ค่าตอบแทนก็แล้วแต่ประสบการณ์ความสามารถของนักดนตรีแต่ละคน ซึ่งรายได้ในปัจจุบันของนักดนตรีจะอยู่ประมาณ 7000 -15,000 บาท ต่อการเล่นคอนเสิร์ต ในแต่ละครั้ง

1.2.2 วงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อปี ค.ศ. 1979 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 34 ปี โดยภาครัฐให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในแต่ละครั้งร้อยละ 60 ของงบประมาณทั้งหมด ซึ่งนักดนตรีในระยะแรกนั้น จะเป็นนักดนตรีจากต่างประเทศทั้งหมด เพราะในขณะนั้นชาวสังคีตโปร์ที่สนใจดนตรีคลาสสิกยังไม่แพร่หลาย สำหรับนักดนตรีชาวต่างประเทศได้รับสมัครนักดนตรีที่มีความสามารถจากประเทศต่าง ๆ มาทำการคัดเลือก เมื่อคัดเลือกนักดนตรีได้แล้วก็ทำสัญญาว่าจ้างเป็นนักดนตรีประจำของวง โดยทำสัญญาว่าจ้างเป็นรายปี ในปัจจุบันนักดนตรีของวงสังคีตโปร์ออร์เคสตรา มีจำนวน 96 คน สำหรับในการเงินทุนอุดหนุนของวงสังคีตโปร์ออร์เคสตรา

นั้น นอกจากได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลแล้ว ยังมีบริษัทเอกชนรายใหญ่ และผู้มีฐานะทางการเงินอุดหนุนอย่างต่อเนื่อง ทำให้การบริหารจัดการวงที่ทำในรูปของบริษัทนั้น มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนเองได้เต็มความสามารถตามศักยภาพที่มี มีค่าตอบแทนที่คุ้มค่า ทั้งด้านบุคลากรฝ่ายสนับสนุนงานของวงสังคีตโปรมซิมโฟนีออร์เคสตรา และค่าตอบแทนนักดนตรีเป็นรายเดือน สำหรับนักดนตรีนั้นเมื่อมีค่าตอบแทนเป็นรายเดือนสูง ทำให้การพัฒนาการฝึกซ้อมทำได้เต็มที่ นอกจากนี้คณะทำงานทางด้านดนตรีจะมีการประเมินความสามารถทางด้านดนตรีของนักดนตรีก่อนที่นักดนตรีแต่ละคนจะสมัครตามวาระที่ทำไว้ ว่าจะว่าจ้างนักดนตรีต่อหรือไม่

1.3 ชั้นพัฒนางวงซิมโฟนีออร์เคสตรา

1.3.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ได้มีการพัฒนางในในด้านต่าง ๆ โดยมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านดนตรี มีการรับนักดนตรีจากต่างประเทศที่มีความสามารถเข้ามาร่วมเล่นดนตรีในวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ และมีการจ้างผู้อำนวยเพลงที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศ เข้ามาเป็นผู้อำนวยเพลงในงานคอนเสิร์ตต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพทางดนตรีของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ทำให้ให้นักดนตรีสามารถที่จะพัฒนาการบรรเลงดนตรีให้เข้าถึงอารมณ์เพลง โดยนักดนตรีในวงจะได้เรียนรู้กับการได้ทำการบรรเลงดนตรีกับผู้อำนวยเพลงที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ในบางคอนเสิร์ตได้เชิญนักดนตรีที่มีฝีมือมาทำการเดี่ยวเครื่องดนตรี ร่วมกับวงซิมโฟนีออร์เคสตราอีกด้วย

2) ด้านงบประมาณ ในการจัดหางบประมาณโดยผู้บริหารวงซิมโฟนีออร์เคสตรา จะต้องพัฒนาคุณภาพของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา เมื่อมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปแล้ว ทำให้ในการจัดหาผู้สนับสนุนเงินทุนให้กับวงนั้น ทางบริษัทเอกชนรายใหญ่จะให้การสนับสนุนเพราะมันทำให้เขามีชื่อเสียงไปด้วยในตัว

3) ด้านบุคลากรฝ่ายสนับสนุนงานของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ โดยการรับสมัครบุคคลกรที่มีความสามารถให้ตรงกับสายงานและเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอกับงานในด้านต่าง ๆ

1.3.2 วงสังคีตโปรมซิมโฟนีออร์เคสตรา ได้มีการพัฒนางในในด้านต่าง ๆ โดยมีการพัฒนา ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านดนตรี มีการรับนักดนตรีจากต่างประเทศที่มีความสามารถเข้ามาร่วมเล่นดนตรี ในระยะแรกนั้น จะมีนักดนตรีในวงจะเป็นนักดนตรีชาวต่างประเทศทั้งหมด แต่ในปัจจุบันวัฒนธรรมทางดนตรีคลาสสิกได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศสังคีตโปรมมากขึ้น และนอกจากนี้ยังมีสถาบันการศึกษาทำการเปิดสอนดนตรีตะวันตกถึงระดับมหาวิทยาลัย เป็นผลทำให้นักดนตรีของวงสังคีตโปรมซิมโฟนีในปัจจุบัน จะมีนักดนตรีเชื้อชาติสังคีตโปรมอยู่ประมาณครึ่งหนึ่ง ทำให่วงสังคีตโปรมซิมโฟนีออร์เคสตรานั้นจะอยู่ในระดับมาตรฐานสากล นอกจากนี้ วงสังคีตโปรมซิมโฟนีออร์เคสตรายัง

ได้ไปทำการทัวร์คอนเสิร์ตยังต่างประเทศอยู่เป็นประจำทุกปี ทำให้นักดนตรีของวงนั้นได้เรียนรู้กับการที่จะต้องเตรียมตัวอย่างไรในการไปแสดงยังประเทศ และได้สัมผัสกับการจัดการแสดงของวงซิมโฟนีออร์เคสตราที่มีชื่อเสียงของแต่ละประเทศอีกด้วย

2) ด้านการจัดหางบประมาณ เนื่องจากทางรัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณร้อยละ 60 ของงบประมาณทั้งหมด โดยผู้บริหารวงซิมโฟนีออร์เคสตราจะต้องพัฒนาคุณภาพของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา เพื่อเมื่อมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปแล้วในการจัดหาผู้สนับสนุนเงินทุนให้กับวงนั้น บริษัทเอกชนรายใหญ่จะได้ให้การสนับสนุนเพราะมันทำให้เขามีชื่อเสียงไปด้วย

3) ด้านบุคลากรฝ่ายสนับสนุนงานของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา มีการรับเจ้าหน้าที่บุคลากร โดยทำการรับสมัครบุคคลที่มีความสามารถให้ตรงกับสายงานและเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอกับงานในด้านต่าง ๆ ของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ทำให้การทำงานของแต่ละฝ่ายนั้นมีประสิทธิภาพตามที่ต้องการ โดยบุคลากรด้านต่าง ๆ นั้นทำงานสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ จึงทำให้การพัฒนาวงซิมโฟนีออร์เคสตราได้มีการพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง จนถึงในปัจจุบัน

2. การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและสิงคโปร์ พบว่าวงดุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ของทั้ง 2 ประเทศ มีการบริหารจัดการวง ดังต่อไปนี้

2.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ จะแบ่งงานออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งจะเป็นส่วนของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ และส่วนที่ 2 จะเป็นส่วนของโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา

2.1.1 ส่วนของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ มีการบริหารจัดการภายใต้มูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร (Bangkok Symphony Orchestra Foundation under the Royal Patronage of His Royal Highness Crow Prince Maha Vajiralongkorn) ซึ่งมีประธานคณะกรรมการมูลนิธิและคณะกรรมการมูลนิธิ ทำการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยมีรูปแบบการดำเนินงานดังนี้

1) ด้านบุคลากรฝ่ายสนับสนุนงานของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในการบริหารวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ถือแนวปฏิบัติตามระบบการจัดการของวงออร์เคสตราอาชีพตามมาตรฐานสากล โดยอยู่ภายใต้การบริหารของผู้จัดการวง โดยจะแบ่งหน้าที่เป็นฝ่ายผู้บริหาร (ผู้จัดการวง, รองผู้จัดการทั่วไป) ทำการบริหารบุคลากรที่สนับสนุนงานของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ การจัดหางบประมาณทั้งจากราชการและบริษัทเอกชน การติดต่อหางานการแสดงคอนเสิร์ต ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการเพลง นักดนตรีรับเชิญจากต่างประเทศและในประเทศ ผู้จัดการวงและรองผู้จัดการทั่วไป จะทำการติดต่อด้วยตนเอง

หน้าที่อื่น ๆ เช่น ฝ่ายจัดหาโน้ตเพลงและบริการส่งโน้ตเพลงให้นักดนตรีฝึกซ้อม ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ดูแลเกี่ยวกับกิจการงานของวง การกำหนดการแสดงคอนเสิร์ต การจำหน่ายบัตร การรับสมัครนักดนตรี ฝ่ายการเงิน ดูแลรายรับ-รายจ่าย จัดเจ้าหน้าที่จำหน่ายสินค้าของที่ระลึกในการแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง จ่ายค่าตอบแทนบุคลากร นักดนตรี ฝ่ายจัดการแสดง ทำหน้าที่ติดต่อสถานที่ในการฝึกซ้อม สถานที่แสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง ซึ่งแต่ละฝ่ายก็จะมีเจ้าหน้าที่ทำการดูแลรับผิดชอบตามสายงาน

2) ด้านดนตรี จะทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักดนตรีเพิ่มเติม โดยจัดคณะกรรมการในการประเมินความสามารถของนักดนตรี ดูแลการฝึกซ้อมและการแสดงคอนเสิร์ตของนักดนตรีในแต่ละคอนเสิร์ต สำหรับในการบริหารด้านดนตรีนั้นมีการจัดระบบผลตอบแทนที่เหมาะสมในฐานะนักดนตรีอาชีพแนวคลาสสิก เพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพนี้ให้กับสมาชิกของวง ทำให้นักดนตรีมีความมุ่งมั่นในการสร้างงานศิลปะอย่างจริงจัง โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยได้เชิญวาทยกร และศิลปินที่มีความสามารถร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาให้เกิดทักษะและประสบการณ์แก่นักดนตรี ขณะเดียวกันได้จัดระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักดนตรี มีการคัดเลือก (Audition) เพื่อสรรหานักดนตรีที่มีฝีมือ โดยเฉพาะเยาวชนเข้าร่วมเป็นสมาชิก นโยบายดังกล่าวถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนางานให้ก้าวไปสู่ระดับอาชีพ ในการบริหารงานการทำงานมีการดำเนินงานโดยมีหลักสำคัญคือ จัดการแสดงคอนเสิร์ตบรรเลงโดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เน้นการแสดงดนตรีประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตราคอนเสิร์ตเป็นหลัก ทางมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร มีคณะกรรมการจำนวน 14 ท่าน โดยมี สุขุม นวพันธ์ เป็นประธานคณะกรรมการ และอัจฉรา เตชะไพบูลย์ เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการมูลนิธิวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร จะเป็นผู้กำหนดนโยบายในการดำเนินการโดยฝ่ายบริหารต้องเสนอแผนงาน งบประมาณ รายละเอียดการดำเนินงานเสนอต่อกรรมการ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้ความเห็นชอบ จึงสามารถนำไปปฏิบัติ โดยมีคณะกรรมการฝ่ายบริหารเป็นผู้รับผิดชอบให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการนั้น ๆ

2.1.2 การบริหารโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรา ซึ่งอยู่ภายใต้ผู้จัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ซึ่งทำการเปิดสอนดนตรีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแก่ผู้สนใจ โดยทั่วไป ผู้เรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยเด็ก สำหรับในการเรียนดนตรีปฏิบัติ จะมีการแสดงคอนเสิร์ตของผู้เรียนให้กับผู้ปกครองได้ชมการแสดง ในการเปิดโรงเรียนดนตรีบางกอกซิมโฟนีออร์เคสตรานั้น นอกจากจะทำการสอนดนตรีให้กับบุคคลที่สนใจแล้ว ผลพลอยได้อีกอย่างได้สร้างนักดนตรีรุ่นใหม่ให้กับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ไปในตัวด้วย

2.2 วงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา (Singapore Symphony Orchestra - SSO) จะบริหารจัดการวงเป็นแบบมาตรฐานสากล เทียบได้กับการบริหารวงซิมโฟนีออร์เคสตราในที่ต่าง ๆ การบริหารวงเป็นในรูปของบริษัทเอกชนที่ชื่อว่า Singapore Symphony Company Limited การปกครองที่อยู่ภายใต้บริษัทนี้จะมี 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง คือ ส่วนที่เป็นดนตรี จะดูแลวง Singapore Symphony Orchestra วง Singapore Symphony Chorus และวง Singapore Symphony Children's Choir และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นตัวแทนในการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางด้านดนตรีในระดับนานาชาติ ABRSM ซึ่งเป็นหลักสูตรของประเทศอังกฤษ โดยทำการทดสอบความสามารถทางด้านดนตรีของผู้ที่สนใจสมัครสอบวัดระดับความสามารถทางด้านดนตรี เมื่อสอบผ่านก็จะมีใบรับรองความรู้ให้กับผู้ที่ผ่านการทดสอบ

ในการบริหารงานในส่วนของดนตรี ของ Singapore Symphony Orchestra ได้แบ่งสายงานออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) กลุ่มงานทั่วไป จะดูแลงานทางด้านฝ่ายกิจกรรมเพื่อสังคม ฝ่ายจัดหาเงินทุน สนับสนุน ฝ่ายการสื่อสารและการตลาด ฝ่ายประชาสัมพันธ์และภาพลักษณ์องค์กร ฝ่ายสมาชิกและสิทธิพิเศษ ฝ่ายบรรณารักษ์ ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ เจ้าหน้าที่ทั่วไป ซึ่งสนับสนุนการดำเนินงานของวงสังคีตโปรมิมโฟนี

2) กลุ่มงานด้านดนตรี จะมีผู้จัดการวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา เป็นผู้ดูแลและบริหารงาน โดยแบ่งหน้าที่ให้ผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ ดูแลรับผิดชอบ โดยในแต่ละฝ่ายจะมีผู้จัดการฝ่ายดูแล เช่น ผู้จัดการวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา ผู้จัดการทั่วไป ผู้บริหารวง ผู้บริหารอาวุโส ฝ่ายจัดการแสดง ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี การแสดงคอนเสิร์ตในแต่ละครั้ง ผู้บริหารฝ่ายออกแบบการแสดงประเภทออริส ดูแลการฝึกซ้อมการแสดงการร้องเพลงคอรัส ประกอบการเล่นคอนเสิร์ตของวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา ซึ่งในการดำเนินงานในส่วนของดนตรีที่เป็นวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา จะต้องมีการจัดการแสดงประจำปีให้ได้ประมาณ 30 คอนเสิร์ต ภายในแต่ละหนึ่งปี การแสดงคอนเสิร์ตส่วนใหญ่จะจัดขึ้นที่โรงละครเอสปลานาด Esplanade แต่บางครั้งก็จะไปจัดคอนเสิร์ตที่โรงละครของวิทยาลัยดนตรีแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์ Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore ที่ทำการจัดการแสดงถาวรของวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา คือ Victoria Concert Hall หรือโรงละครวิกตอเรีย และโรงละครเอสปลานาดแทนในบางครั้งที่มีคอนเสิร์ตใหญ่ ๆ

โดยสรุป การบริหารจัดการของวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา ในประเทศสิงคโปร์นั้น ในส่วนของการแสดงดนตรี จะต้องจัดการแสดงคอนเสิร์ตประจำปี อย่างน้อย 30 คอนเสิร์ต ต่อปี ซึ่งจะเป็นคอนเสิร์ตที่จัดแสดงใน Hall โดยทั่วไปที่จำหน่ายบัตรให้กับผู้สนใจแล้ว จะมีฟรีคอนเสิร์ต

สำหรับเด็กเล็กและเด็กโต สำหรับประชาชนทั่วไป เช่น คอนเสิร์ตเปิดที่จัดในสวนพฤกษศาสตร์ (Botanic Gardens), Gardens By The Bay ,Marina bay หรือคอนเสิร์ตที่จัดการแสดงในเทศกาล การแข่งขันต่าง ๆ รวมถึงการจัดการแสดงตามชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ดนตรีได้เข้าถึงประชาชนโดยทั่วไปในประเทศสิงคโปร์ ในการกำหนดแผนปฏิบัติงานนั้นจะขึ้นอยู่กับแนวนโยบายของรัฐบาลเป็นหลัก เพราะรัฐบาลเป็นฝ่ายสนับสนุนรายใหญ่นอกนั้นจะเป็นฝ่ายเอกชนสนับสนุนเพิ่มเติม แล้วนอกจากนี้จะมีคอนเสิร์ตในงานกาล่าดินเนอร์ประจำปี ซึ่งเป็นคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นเพื่อช่วยในการระดมเงินทุนบริจาคสมทบเป็นเงินทุนสำหรับใช้ในกิจการของวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา อีกทางหนึ่งด้วย จะเห็นได้ว่าทางด้านงบประมาณสนับสนุนของวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรานั้นมีงบประมาณมากเพียงพอ

อภิปรายผล

ประเด็นในการอภิปรายผลมีดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ พบว่า วงซิมโฟนีออร์เคสตราของทั้ง 2 ประเทศนั้น มีการรับเอาวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกเข้ามา ในช่วงที่มีการขยายอิทธิพลของประเทศตะวันตก ในช่วงที่มีการล่าเมืองและมีการติดต่อค้าขาย และเผยแพร่ศาสนาคริสต์ในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชาวตะวันตกที่เข้ามาก็ได้นำเอาดนตรีเข้ามาเผยแพร่ด้วย สอดคล้องกับเป็นการถ่ายทอดสุนทรียศาสตร์ทางดนตรีตะวันตก ซึ่งสอดคล้องกับ (สุชาติ สุทธิ. 2541 : 11) ที่คนในซีกโลกตะวันออกรับเอาวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งอยู่ในรูปการแสดงดนตรีให้กับประชาชนผู้สนใจฟัง เป็นการจับชีพความเป็นสุนทรียศาสตร์ทางดนตรีตะวันตก สำหรับประวัติความเป็นมาของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ที่การศึกษาวิจัย ทั้ง 2 วง คือ วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ของประเทศไทย และวงสิงคโปร์ซิมโฟนีของประเทศสิงคโปร์ ระยะเวลาก่อตั้งของวงเป็นระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน คือ ประมาณ 30 กว่าปี เครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงดนตรีก็จะอยู่ในรูปแบบวงซิมโฟนีออร์เคสตราสากล มีเครื่องดนตรีอยู่ 4 ประเภท คือ เครื่องสาย เครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลือง และเครื่องกระทบ สัดส่วนเครื่องดนตรีก็ได้ยึดจากจำนวนสัดส่วนตามหลักของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา จำนวนนักดนตรีก็มีจำนวน ตั้งแต่ 60 -100 คน อยู่ในวงขนาดใหญ่ สำหรับบทเพลงที่ใช้เล่นนั้นก็จะเป็นบทเพลงซิมโฟนีเป็นส่วนใหญ่ และในบางคอนเสิร์ตก็จะมีบทเพลงป๊อปของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์บรรเลงไปบ้าง เช่น วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ บรรเลงบทเพลงสุนทราภรณ์ ตามลักษณะของงาน แต่โดยทั่วไปจะมีบทเพลงซิมโฟนีเป็นหลัก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณธรรมวัตร (2540 : 196-198) พบว่า ปัจจัยด้านสังคม จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง

สังคมและเทคโนโลยีการสื่อสาร ระบบโลกาภิวัตน์ทำให้กระแสวัฒนธรรมประชานิยมเป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบการแสดง นอกจากนี้ในการแสดงคอนเสิร์ตในปัจจุบันมีการเชิญผู้อำนวยเพลง นักดนตรี นักร้องที่มีชื่อเสียงมาจากต่างประเทศมาร่วมแสดง และวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ และวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา ยังได้ไปทำการแสดงคอนเสิร์ตเพลงคลาสสิกและบทเพลงของประเทศไทย บทเพลงของประเทศสังคีปรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชพรณ วรณศิริ (2540 : 99-100) พบว่า การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมเกิดจากความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างสังคมและมีการรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกันมาผสมผสานทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้

2. การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสังคีปรี ในการศึกษาวิจัยของทั้ง 2 วง คือ วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ของประเทศไทยและวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราของประเทศสังคีปรีนั้น พบว่า ในการบริหารจัดการวงนั้น จะแบ่งหน้าที่ออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของบุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา และส่วนที่ 2 เป็นส่วนของดนตรี และส่วนที่ 3 เงินทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีวีเรท เจ ฟรีแมน (Everette J. Freeman. 1996 : 302) พบว่า โครงสร้างของวงออร์เคสตรา ในรูปแบบเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา จะต้องมีส่วนของบุคลากรที่สนับสนุนการดำเนินงานของวง ส่วนของดนตรี ส่วนของงบประมาณ ซึ่งในแต่ละส่วนก็จะหน้าที่แตกต่างกันไปตามสายงานสอดคล้องกับ งามพิศ สัตย์สงวน (2539 : 32-34) ได้เสนอแนวความคิดของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมที่เน้นวัฒนธรรมในการทำหน้าที่สนองความต้องการและความจำเป็นของมนุษย์ไว้ 3 ด้าน ดังนี้ คือ ความต้องการจำเป็นพื้นฐาน (Basic Biological and Psychological Needs) ได้แก่ การต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการด้านสังคม (Instrumental Need) จะเกี่ยวกับเรื่องความร่วมมือกันทางสังคม เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานและทำให้ร่างกายได้รับการตอบสนองความต้องการเบื้องต้นได้ เช่น การแบ่งงานกันทำ การแจกจ่ายอาหาร การผลิตสินค้า การบริการและการควบคุมทางสังคม ความต้องการทางด้านจิตใจ (Symbolic Needs) คือ ความต้องการของมนุษย์เพื่อความมั่นคงทางจิตใจ เช่น ความต้องการสงบทางใจ ความกลมกลืนกันทางสังคมและเป้าหมายชีวิต ระบบสังคมที่สนองความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ ความรู้ กฎหมาย ศาสนา และศิลปะ

โดยสรุป ในการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราจะดำรงอยู่ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับเงินทุนงบประมาณในการอุดหนุน ถ้ามีงบประมาณเพียงพอก็จะสามารถจัดจำนวนบุคลากรฝ่ายสนับสนุนวงซิมโฟนีออร์เคสตราได้เพียงพอกับประมาณและความต้องการ นักดนตรีในเมื่อให้ค่าตอบแทนสูง ๆ พร้อมทั้งมีสวัสดิการที่เพียงพอกับความต้องการของนักดนตรีก็จะทำให้นักดนตรีสามารถทุ่มเทในการฝึกซ้อมได้เต็มที่ ไม่ต้องไม่ทำงานอื่นไปด้วย เหมือนกับวงบอสตันซิมโฟนี

ออร์เคสตราที่มีชื่อเสียงติดอันดับ 1 ใน 10 ของวงซิมโฟนีออร์เคสตราของโลก ซึ่งสำหรับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ของประเทศไทย เงินงบประมาณในการสนับสนุนค่อนข้างน้อย ทำให้นักดนตรีที่เล่นประจำจะต้องเล่นดนตรีเป็นอาชีพเสริม นักดนตรีส่วนใหญ่ที่อยู่กับวงจะมีอาชีพประจำอยู่แล้ว ดังนั้นในการฝึกซ้อมก็จะทำได้ในวันหยุดราชการหรือหลังเวลาเลิกงาน แต่สำหรับวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา งบประมาณมีมากพอ นักดนตรีส่วนใหญ่ไม่ต้องหาอาชีพเสริม ทำให้มีเวลาในการฝึกซ้อมมาก และนอกจากนี้ยังมีฝ่ายที่สนับสนุนด้านวงซิมโฟนีออร์เคสตราที่มีการทำงานกันอย่างเป็นระบบ ทำให้ทางวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราพัฒนาไปได้อย่างอย่างต่อเนื่อง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำรูปแบบการจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราไปทดลองใช้กับวงดนตรีประเภทอื่น ๆ เช่น วงดนตรีไทย วงดนตรีสากล วงโยชวาทิต วงซิมโฟนีออร์เคสตรา
2. ควรนำปัญหาในการบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราไปทำการวิจัยในครั้งต่อไป
3. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารทางด้านดนตรี ควรนำไปศึกษาการบริหารจัดการทางด้านดนตรีในด้านอื่น ๆ เช่น
 - 3.1 การบริหารจัดการทางด้านดนตรีที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารองค์กร
 - 3.2 การบริหารจัดการทางด้านดนตรีที่เกี่ยวข้องกับนักดนตรี
 - 3.3 การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนองค์กรวงซิมโฟนีออร์เคสตรา
 - 3.4 การบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับผู้ชม ผู้สนับสนุน ของวงซิมโฟนีออร์เคสตราในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นสากลที่ใช้กันโดยทั่วไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติ ศรีเปารยะ. เพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ
กรณีศึกษา : วิเคราะห์ทำนอง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- คมสันต์ วงศ์วรรณ. ดนตรีตะวันตก. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมนุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- จรัส อติวิทยาภรณ์. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ : เอกสารการสอนชุดวิชา 32405 =
Management information system สาขาวิชาวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 15. นนทบุรี : สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.
- _____. หลักการและทฤษฎีการบริหารทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : เทพการพิมพ์,
2554.
- จันจิรา รังรองรัตน์. ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณภาพการบริการของลูกค้าที่มีต่อ
ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม ภายหลังจากเข้ารับบริการ : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์บริการรถยนต์
เชิงพาณิชย์. สารนิพนธ์ บช.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- จันทราณี สงวนนาม. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บั๊กพอยท์,
2554.
- จันทิมา นิลทองคำ. การศึกษาวิเคราะห์ดนตรีไทยร่วมสมัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. ภูมิปัญญาหมอลำเอกความรุ่งโรจน์ของอดีตกับปัญหาของหมอลำในปัจจุบัน.
มหาสารคาม : อาศรมวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2540.
- ชนะบุญ พึ่งคุณพระ. กลยุทธ์การใช้สื่อสารมวลชนเพื่อส่งเสริมการขายของบริษัทเทปเพลงไทย
อิสระ. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ชมรมศิษย์พระเจนดุริยางค์. 110 ปี ศาสตราจารย์ พระเจนดุริยางค์ผู้วางรากฐานดนตรีสากลของ
ไทย. กรุงเทพฯ : เอราวันการพิมพ์, 2536.
- ชมนาด กิจจันทร์. นาฏยลักษณ์ตัวพระละครแบบหลวง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- ฐานเศรษฐกิจ, ลิงคโพร. สัญลักษณ์ประเทศลิงคโพร. 5 เมษายน 2553. <<http://www.thai-tour.com>> 2553.

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. สังคตินิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- โตมร ศุขปรีชา. สิงคโปร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วังลม, 2549.
- ธนากร แพทย์วงศ์. การศึกษาแผนการฝึกและการคัดเลือกนักดนตรีสำหรับวงโยชวาทิตในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย. การบริหารวิชาการดนตรี. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2553.
- นิยพรรณ วรรณศิริ. มานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- บันทึกความทรงจำ ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ. 35 ปี ในชีวิตการดนตรี. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2533.
- บรรจง ชลวิโรจน์. อิทธิพลวัฒนธรรมตะวันตกที่มีต่อการประพันธ์ทำนองของ สมาน กาญจนาผลิน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- ปัญญา รุ่งเรือง. หลักวิชามานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : ภาควิชานิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.
- ประเสริฐ หอมสนิท. หนังสือพระราชทานเพลิงศพ กำจร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2544.
- ประเสริฐ วิทยารัฐ และคณะ. Atlas แผนที่ภูมิศาสตร์ – ประวัติศาสตร์. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2545.
- ปิยพันธ์ แสนทวีสุข. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการศึกษาดนตรีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ปร.ค. ขอนแก่น : มหาขอนแก่น, 2552.
- ไพรัช มากกาญจนกุล. วงซิมโฟนีออเคสตรา. กรุงเทพฯ : นีลนารการพิมพ์, 2548.
- มนัส วัฒนไชยยศ. ประวัติความเป็นมาของคณะครูศาสตร์. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2542.
- ยศ สันตสมบัติ. มนุษย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- ยุพดี เสตพรรณ. ภูมิศาสตร์ท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพฯ : พิษณุการพิมพ์, 2545.
- ราชบัณฑิตสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : อักษรทัศน, 2546.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วีพริ้นท์ (1991), 2553.
- วิชาดิ เปรมานนท์. ดนตรีไทยแนวใหม่ช่วงปี 2520 - 3530. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

- สนิท สัมภักการ. การแลกเปลี่ยนทางสังคม. 2538. <<http://www.huso.buu.ac.th/cai/Sociology>>
27 มกราคม 2554.
- สมพงษ์ ทองคำ. แจ๊สในประเทศไทย : กรณีศึกษาทำนองอิมโพรไวเซชันของเทวัญ ทรัพย์
แสนยากร. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.
- สมพร แวงแก้ว. พัฒนาการบริหารจัดการงานเชิงกลยุทธ์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี
ปี 2552. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และ
สตูดิโอ, 2542.
- สิทธิ สิทธิการุณย์. การบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต : กรณีศึกษาโรงเรียน
วัดสุทธิวรารามและโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- สิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา. วงดนตรีสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา. 2553.
<<http://www.sso.org.sg>> 5 เมษายน 2553.
- สุกรี เจริญสุข. ดนตรีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2538.
- . แตงและแตงวงของชาวสยาม. กรุงเทพฯ : Dr.Sax, 2539.
- . พรสวรรค์ศึกษา. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2540.
- สุชาติ สุทธิ. คู่มือการสอนวิชาสุนทรียภาพของชีวิต. กรุงเทพฯ : สำนักบัณฑิตศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2541.
- สุชาติ แสงทอง. บทบาทของสมาคมวิชาชีพดนตรีของไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล,
2539.
- หนังสือพระราชทานเพลิงศพ. ชีวประวัติของข้าพเจ้า โดย พระเจนดุริยางค์. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.,
2512.
- อักรพล อธิปัญญาสมิต. ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้บริการ บมจ. ค้าแม่ท ในส่วนตลาด
กลางการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Thai2M). สารนิพนธ์ บข.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2549.
- อนรรักษ์ บุญแจ๊ะ. วงโยชวาทิตกองทัพเรือ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2539.
- อภิชาติ เจริญพาโชค. การศึกษาสมรรถนะในการบริหารกิจการนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต
ของผู้ควบคุมวงโยชวาทิตในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษเขตกรุงเทพฯ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

- Apel, Willi, and R.T. Daniel. The Harvard Brief Dictionary Of Music. 195th ed.
New York : Harvard University, 1974.
- Bartol, Kathryn M. and David C. Martin. Management. New York : McGraw Hill, Inc.,
1991.
- Bovee, Cocertland and others. Management. New York : McGraw Hill, Inc., 1993.
- Busabib. African art : An Aesthetic Inquiry. p171. Mohamed Abdel Rahman Ph.D
Uppsala : University Sweden, 1995.
- Bertsch, D. Lynn. "The Relationship Between Transformational and Transactional Leadership
of Symphony Orchestras And Organizational Performance in U.S Symphony
Orchestras," Dissertation Abstracts International. 5(2) : 359 ; July, 2009.
- Hersey, Paul Kennelt H. Blanchard. Management of Organizational Behavior : Utilizing
Human Resources. 4th ed. New Jersey : Prentice Hall, 1982.
- Flew, Antony. A Dictionary of Philosophy. New York : Macmillan (London), 1979.
- Johnson, Carolyn J. Christensen. Parent Rational in Selecting Private School Education
in Place of Public School Education. U.S.A. : Northern Arizona University, 1996.
- Koontz and Weihrich. Management. 8th ed. Auckland : McGraw –hill International
Book Company, 1984.
- Krug, Samuel E. "Leadership and Learning," in A Measurement Base Approach for
Analyzing School Effectiveness and Developing Effective School Leaders.
New York : Harper and Brothers, 1990.
- Lindahi, Greory William. "A Phenomenological Study of Summer Conducting Symposium :
The University of Calgary's Wind Conducting Diploma Program And Institute,"
Dissertation Abstracts International. 61(02) : 539A ; May, 2012.
- Marc, Alan Hardy. Defining Community Need Through The Lens of The Elite : A History
of Indianapolis Foundation And its Funding of the Indianapolis Symphony
Orchestra. p.1893-1984. U.S.A. : Indiana University, May 2012.
- Miller, Joseph. The Enjoyment of Music. 5th ed. New York : W.W. Norton and
Company, 1984.
- Pointing, R. J. Implementation of School Councils in Queensland State Primary Schools.
2005. <<http://adt.usq.edu.au/adt-QUSQ20050330.133535>> 2012.

- Randel, Don M. New Harvard Dictionary of Music. Cambridge, MA : The Belknap Press of Harvard University Press, 1986.
- Robbins and De Cenzo, Certo. Management. 2003. <[http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=wbj&month=07-12 2007 &group=29&gblog=8](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=wbj&month=07-12%202007%20&group=29&gblog=8)> 2010.
- Sven, Kruckenberg. The Symphony Orchestra and its Instruments. New York : Avenel, New Jersey, 1993.
- Thompson, James W. “The Effects of Conducting-Gesture Instruction on High School String Orchestra Students’ Recognition of And Playing Response to Common Musical Conducting Emblems,” Dissertation Submitted to the Faculty. 3(2) : 25-39 ; August, 2012.
- Wingell, Richard. Experiencing Music. Sherman Oaks, CA : Alfred Publishing Company, 1983.
- Warren, Harry S. “A Study of the Teachers Development in High School,” Dissertation Abstracts International. 8 : 356-A ; August, 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ให้สัมภาษณ์

รายนามผู้ให้สัมภาษณ์

กิริยา ศิริเพ็ญ จำเริญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่กองดุริยางค์
ทหารเรือ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.

กิ่งกาญจน์ แสงผล จำเริญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่กองดุริยางค์ ทหารเรือ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.

กิระติ พระทัย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมศูนย์
วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

เกริกไกร แดงน้อย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

กฤติศู สาริต เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

กฤษณ์ วิกรวงษ์วนิส เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
เล็กศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.

กิ่งกาญจน์ แสงผล จำเริญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่กองดุริยางค์ ทหารเรือ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.

กิระติ พระทัย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมศูนย์
วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

เกริกไกร แดงน้อย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2553.

แคลทริน บาสดิน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมศูนย์
วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

จรัญชัย สุ่มมาตย์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมศูนย์
วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

จันทิมา เอี่ยมขันทอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคาร
นายเลิศประเทศไทย ชั้น 3 ห้อง # 48, 2 / 4 ถนนวิฑูแวง ลุมพินีปทุมวัน กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2555.

จุฬาร อ่อนโอฬาร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมศูนย์
วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

โถมวิทย์ ยูฮันเงาะ และ ชาตรี เอี่ยมสิน.เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็น
ผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารนายเลิศประเทศไทย ชั้น 3 ห้อง # 48, 2 / 4 ถนนวิฑูแขวงลุมพินี
ปทุมวัน กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2555.

ชนิดา ง่องเดชากุล ทญ. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
สถานที่หอประชุมศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

ชาญชัย โยธิเสวต เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมเล็ก
ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

ชิตยมน ฉัตรามน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

เขาวลิต เจริญชีพ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

คำวิหะ บรรณวิทากิจ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, สถานที่
หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

ไคชื้อ อิวาบุชิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

ณัฐวุฒิ เตียนพลกรัง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมเล็ก
ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.

ต่อสกุล ชีขวาลกิจกุล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

เดวิซ พงษ์พานิชอักษรเป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

ธนรัช กาญจนาคโคคิน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

ธีรศักดิ์ พรรณรายณ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

นฤมล บุตรอดิษฐ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารนายเลิศ
ประเทศไทย ชั้น 3 ห้อง # 48, 2 / 4 ถนนวิฑูแขวงลุมพินีปทุมวัน กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2555.

บุหงา สุทธิบริบูรณ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

- บุญฉวี ธิรพันธ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่โรงเรียนดนตรี
วีรพันธ์ คุรียงค์ ชั้น 3 อาคารตั้งฮั่วเสง พลาซ่า ถนนสีรินธร เขตบางพลัด กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2554.
- ปฐมพร สระสีแสง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมเล็ก
ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.
- ประกอบ มกรพงษ์ นาวาเรือดรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่กองคุรียงค์ ทหารเรือ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.
- ปรัชญา เข็มมาม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.
- มานะ เหมวรรณ เรือตรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่กองคุรียงค์ ทหารเรือ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.
- โปเจมาส โรสวัน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อ วันที่ 9 สิงหาคม 2555.
- มานิต บุชาชนก เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.
- เมธา เชพระกิจ จำโท เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
เล็ก ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.
- ไมเคิล อัลเลน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.
- ยากิชิซา นางางาวา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมเล็ก
ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.
- ฤทธิชัย ผิวผา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารนายเลิศ
ประเทศไทย ชั้น 3 ห้อง # 48, 2 / 4 ถนนวิฑูยแขวงลุมพินี เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2554.
- วรเจษฎ์ วอกลาง พลเรือตรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่โรงเรียนดนตรีวีรพันธ์ คุรียงค์ ชั้น 3 อาคารตั้งฮั่วเสง พลาซ่า ถนนสีรินธร เขตบางพลัด
กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2554.
- วรธรรม เตรียมสันติภาพ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
เล็กศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.
- วลัยพร สว่างวงษ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.

- วันชัย ญาณอุบล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารนายเลิศ
ประเทศไทย ชั้น 3 ห้อง # 48, 2 / 4 ถนนวิฑูแวง ลุมพินีปทุมวัน กรุงเทพฯ เมื่อวันที่
24 กุมภาพันธ์ 2554.
- วิโรจน์ ศรีสุนันท์รัตน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมเล็ก
ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.
- วิสาข่า พึ่งรักวงศ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่โรงเรียนดนตรี
วีรพันธ์ ดุริยางค์ ชั้น 3 อาคารตั้งฮั่วเสง พลาซ่า ถนนสีรินทร เขตบางพลัด กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2554.
- วิทยา คุมรสุนทร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารนายเลิศ
ประเทศไทย ชั้น 3 ห้อง # 48, 2 / 4 ถนนวิฑูแวง ลุมพินีปทุมวัน กรุงเทพฯ เมื่อ
วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2554.
- ศรีสำออง อัสวโกวิท เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.
- ศุภพร สุวรรณภักดี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมเล็ก
ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.
- สรพจน์ วรแสง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555.
- สศกร แดงน้อย นาวาเรือตรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่กองดุริยางค์ ทหารเรือ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.
- สาธิต มีชูโภชน นาวาอากาศโท เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่กองดุริยางค์ ทหารอากาศ เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2555.
- สุจารีย์ ประพิณวงศ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมเล็ก
ศูนย์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2553.
- โสภณ กลิ่นบุญกอง จำเอก เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่กองดุริยางค์ ทหารเรือ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.
- อัจฉราภรณ์ พรหมบุตร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สวนลุมพินี
กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554.
- อนุชา อมรรุ่งโรจน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นผลา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

อนุรักษ์ ศรีอริยวัฒน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นพกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุม
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2555.

อาภา วณิชวงศ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กลิ่นพกา ทับทิมธงไชย เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อาคารนายเลิศ
ประเทศไทย ชั้น 3 ห้อง # 48, 2 / 4 ถนนวิฑูยแขวงลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ เมื่อวันที่
24 กุมภาพันธ์ 2555.

บุคคลผู้ให้ข้อมูล

การสัมภาษณ์บุคคลที่ให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ จากวงศุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้รู้ กลุ่มผู้ปฏิบัติ และกลุ่มบุคคลทั่วไป ดังตารางต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้รู้

ตาราง 7 กลุ่มผู้รู้วงศุริยางค์ซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทย

ชื่อบุคคล วัน เดือน ปี	ผู้บริหาร
วงศุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (BSO) 24 - 25 กุมภาพันธ์ 2555	วรเจษฎ์ วอกลาง พลเรือตรี สาธิต มีชูโกชน์ นาวาอากาศโท โคมวิสิทธิ์ ยูอันเงาะ นฤมล บุตรอดิษฐ์ ประกอบ มกรพงษ์

2. กลุ่มผู้ปฏิบัติ

ตาราง 8 กลุ่มผู้ปฏิบัติวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทย

ชื่อง วัน เดือน ปี	ผู้บริหาร	นักดนตรี
วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (BSO) 9 สิงหาคม 2553 24 - 25 กุมภาพันธ์ 2555 9 พฤษภาคม 2555 9 สิงหาคม 2555	วันชัย ญาณอุบล วิทยา ตุมรสุนทร อาภา วานิชวงศ์	เกริกไกร แต่งน้อย กฤตติ์ สาธิต กฤษณ์ วิกรวงษ์วนิส กึ่งกาญจน์ แสงผล แคลทริน บาสทิน ชิตยมน ฉัตรามน เชาวลิต เจริญชีพ คำริห์ บรรณวิทยากิจ ไฉชื้อะ อิวาบุชิ ปรัชญา เข็ทนาค ไมเคิล อัลเลน มานิต บุชาชนก ยูกิชิสา นากางาวา ศรีสำอาง อัสวโกวิท สรพจน์ วรแสง สายันย์ จันทรบุรี

3. กลุ่มบุคคลทั่วไป

ตาราง 9 กลุ่มบุคคลทั่วไปวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทย

ชื่อวง วัน เดือน ปี	ผู้ชมการแสดง	ประชาชนทั่วไป
วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (BSO) กุมภาพันธ์ 2555 9 สิงหาคม 2555	บุหงา สุทธิบริบูรณ์ กฤติศู สาทิต กิริยา ศิริเพ็ญ กิระติ พระทัย จรัญชัย สุ่มมาตย์ จุฬาร อ่อนโอพาร ชนิดา ง่องเดชากุล ทญ. ต่อสกุล ชีชวาลกีกุล เทวิช พงษ์พานิชอักษร ธนัช กาญจนาคอกิน วิสาข่า พึ่งรักวงษ์ บุลณีวี พึ่งรักวงษ์	ปฐมพร สระสรแสง มานะ เหมวรรณ เรือตรี ประกอบ มกรพงษ์ นาวาตรี โปเจมาส โรสวัน วิโรจน์ ศรีสุนันท์รัตน์ ศุภพร สุวรรณภักดี อนุชา อมรรุ่งโรจน์ อนรรักษ์ ศรีอริยวัฒน์ ณัฐวุฒิ เตือนพลกรัง ชาตรี เอี่ยมสิน อัจนราภรณ์ พรหมบุตร จรัญชัย สุ่มมาตย์

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
สำหรับการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

.....

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ – กลุ่มผู้ปฏิบัติ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

อายุ.....ปี เพศ ชาย หญิง วุฒิการศึกษา.....

สถานที่.....วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวง ดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (BSO)

2.1 ประวัติความเป็นมา

1) วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ เริ่มก่อตั้งเมื่อ.....สมาชิกครั้ง

แรก.....คน

2) ปัจจุบันสมาชิกวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ มีจำนวน.....คน

3) การก่อตั้งวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ มีขั้นตอนในการดำเนินงานอย่างไร

.....

.....

4) พัฒนาการของวงในยุคต่างๆเป็นอย่างไร และได้รับความนิยมาจากกลุ่มผู้ชม
เพียงใดในแต่ละช่วงเวลา

.....

.....

5) องค์ประกอบการแสดง

(1) ความพร้อมในการจัดเตรียมเวที เครื่องเสียง ระบบไฟ และสถานที่

.....

.....

(2) การฝึกซ้อมนักดนตรี มีกำหนดเวลาในการฝึกซ้อมอย่างไร

.....

.....

1.2 การบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ

1) การบริหารจัดการ มีการดำเนินงานอย่างไร

.....

.....

2) ในการคัดเลือกนักดนตรีมีขั้นตอนในการดำเนินงานเช่นไร

.....

.....

3) ค่าตอบแทนนักดนตรีเป็นเงินเดือนประจำ หรือจ่ายตามจำนวนครั้งการแสดง
คอนเสิร์ต

.....

.....

4) การประชาสัมพันธ์วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯทำโดย

.....

.....

5) การจัดการแสดงในประเทศและต่างประเทศดำเนินการโดย

.....

.....

6) การจำหน่ายบัตรเข้าชมดำเนินการเช่นไร

.....

.....

7) แหล่งเงินทุนสนับสนุนของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯได้มาจาก

.....

.....

8) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ

.....

.....

ผู้สัมภาษณ์ ชื่อ-นามสกุล

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....

สถานที่ที่สัมภาษณ์

ตอนที่ 3 แบบสังเกต (Observation) เป็นการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

การสังเกตแบบมีส่วนร่วม

กิจกรรมต่าง ๆ ของวงซิมโฟนีออร์เคสตรา (การฝึกซ้อม, การแต่งกาย, การบรรเลง ฯลฯ)

.....

วัน/เวลา/สถานที่

.....

บุคลากรต่าง ๆ

.....

เนื้อหาจากการสังเกต

บรรยากาศโดยรอบ (ภูมิประเทศ, สถานที่จัดกิจกรรม, วิถีชีวิตของคนในชุมชน ฯลฯ)

.....

บรรยากาศในการแสดง (อารมณ์ของผู้บรรเลง, ผู้ชม, ก่อนการบรรเลง, ขณะบรรเลง, หลังการบรรเลง)

.....

ความมีส่วนร่วมของผู้ชม

.....

การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

.....

กิจกรรมประกอบการสังเกต (ถ่ายภาพ, ถ่ายวิดีโอ, สัมภาษณ์, จดบันทึก ฯลฯ)

.....

ผู้สัมภาษณ์ ชื่อ-นามสกุล วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....

สถานที่ที่สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
สำหรับการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการวงซิมโฟนีออร์เคสตราในประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์

.....

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

อายุ.....ปี เพศ ชาย หญิง วุฒิการศึกษา.....

สถานที่.....วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ (BSO)

2.1 ประวัติความเป็นมา

1) วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ เริ่มก่อตั้งเมื่อ.....สมาชิกครั้งแรก.....คน

2) ปัจจุบันสมาชิกวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ มีจำนวน.....คน

3) การก่อตั้งวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ มีขั้นตอนในการดำเนินงานอย่างไร

.....

4) พัฒนาการของวงในยุคต่างๆเป็นอย่างไร และได้รับความนิยมนจากกลุ่มผู้ชมเพียงใดในแต่ละช่วงเวลา

.....

5) องค์ประกอบการแสดง

(1) ความพร้อมในการจัดเตรียมเวที เครื่องเสียง ระบบไฟ และสถานที่

.....

(2) การแสดงคอนเสิร์ตของวง BSO ท่านมีความรู้สึกเช่นไร

- ความไพเราะของบทเพลง.....

- การมีส่วนร่วมของผู้อำนวยการวง นักดนตรี นักร้อง.....

- การมีส่วนร่วมกับผู้ชม.....

- (3) เวลาในการแสดงเหมาะสมเพียงไร.....
- 6) ราคาบัตรเข้าชมมีความเหมาะสมเพียงไร
-
-
- 7) การจำหน่ายของที่ระลึก หน้างาน มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับราคาหรือไม่
-
-
- 8) ท่านติดตามชมการแสดงคอนเสิร์ตของวง BSO มากน้อยเพียงไร
- (1) ติดตามชมทุกครั้งที่มีการแสดง (ในกรุงเทพฯ)
- (2) ค่อนข้างบ่อย (11-20 ครั้ง/ปี)
- (3) ปานกลาง (6-10 ครั้ง/ปี)
- (4) ค่อนข้างน้อย (1-5 ครั้ง/ปี)
- 9) จุดเด่นและจุดด้อยของวง BSO
-
-
- 10) ข้อเสนอแนะที่จะทำให้การแสดงคอนเสิร์ตของวงมีผู้ชมมากขึ้น
-
-

ผู้สัมภาษณ์ ชื่อ-นามสกุล วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....

สถานที่ที่สัมภาษณ์

ภาคผนวก ค
บทสัมภาษณ์วงสังคีปรีชิมโฟนีออร์เคสตรา SSO

บทสัมภาษณ์วงสังคีปรีซิมีฟोनีออร์เคสตรา SSO

นายแอนโทนี่ ไบรซ์ Anthony Brice (สัญชาติอังกฤษ) ตำแหน่ง General Manager หรือผู้จัดการทั่วไป

นางสาว ซินดี ลิม มุย ฮุย Cindy Lim Mui Hui (สัญชาติสิงคโปร์) ตำแหน่ง Corporate Relations Manager หรือผู้จัดการฝ่ายสัมพันธ์และภาพลักษณ์องค์กร

นาย ฟูเชน ลุง Foo Chen Loong (สัญชาติสิงคโปร์) หรือที่รู้จักกันในนาม Rob (ร็อบ) ตำแหน่ง Senior Manager, Marketing and Communications หรือผู้จัดการอาวุโสฝ่ายการสื่อสารและการตลาด สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2544 ณ สำนักงานวงสังคีปรีซิมีฟोनีออร์เคสตรา อาคาร Bank of China อาคารเลขที่ 4 ถนน Battery Road ชั้นที่ 20 ห้องเลขที่ 01 รหัสไปรษณีย์ 049908

ประวัติส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

นายแอนโทนี่ได้เข้ามารับตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปของวงสังคีปรีซิมีฟोनีออร์เคสตราเป็นเวลา 1 ปี ก่อนหน้านี้นายแอนโทนี่ได้ทำงานที่ประเทศอังกฤษเป็นเวลา 11 ปีกับวงประเภท Chamber Orchestra ที่มีชื่อว่า Northern Sinfonia อยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศอังกฤษ และมีสมาชิกทั้งหมดเพียงแค่ประมาณ 37 คน การทำงานที่ประเทศอังกฤษแตกต่างจากที่ประเทศสิงคโปร์เป็นอย่างมาก เพราะวงสังคีปรีซิมีฟोनีออร์เคสตรามีสมาชิกที่จะต้องดูแลทั้งหมด ประมาณ 97 ชีวิต ไม่เพียงแต่เฉพาะนักดนตรีเท่านั้น แต่รวมไปถึงไวทยากรของวงด้วย

ผู้สัมภาษณ์ได้ถามนายแอนโทนี่ว่าทำอะไรถึงได้มีโอกาสเข้าร่วมงานกับวงสังคีปรีซิมีฟोनีออร์เคสตรา

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า ช่วงเวลานั้นวง SSO กำลังมองหาผู้จัดการวงคนใหม่ และได้ส่งตัวแทนของวงมาทาบถามในขณะที่เขายังทำงานอยู่ประเทศอังกฤษ เขาได้ตอบรับในข้อเสนอและตกลงที่จะมาเริ่มทำงานกับวง SSO ในที่สุด

สำหรับนางสาวซินดี เทย์ ผู้จัดการฝ่ายสัมพันธ์และภาพลักษณ์องค์กร ได้เข้ามาทำงานกับวง SSO รวมเป็นระยะเวลา 11 ปี ซึ่งที่นี่เป็นที่ทำงานแห่งแรกและแห่งเดียวของเธอในชีวิตการทำงาน

ผู้สัมภาษณ์ได้ถามว่า วง SSO มีวิธีการจัดการวงโดยทั่วไปอย่างไร การจัดการในการหานักดนตรี การดูแลนักดนตรี หรือแม้กระทั่งการประชาสัมพันธ์

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า การจัดการหลักๆของวงจะอยู่ภายใต้การบริหารงานของบริษัทเอกชนที่ชื่อว่า Singapore Symphony Company Limited การปกครองที่อยู่ภายใต้บริษัทนี้จะมี

สองส่วน ส่วนที่หนึ่งคือส่วนที่เป็นคนตรีจะดูแล วง Singapore Symphony Orchestra วง Singapore Symphony Chorus และวง Singapore Symphony Children's Choir และส่วนที่สองคือส่วนที่เป็นตัวแทนในการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางด้านดนตรีในระดับนานาชาติ ABRSM ซึ่งเป็นหลักสูตรของประเทศอังกฤษ หน้าที่ของนายแอนโทนี่คือหน้าที่ดูแลการดูแลวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา

ในส่วนของวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา ทางวงจะต้องจัดการแสดงประจำปีให้ได้ประมาณสามสิบคอนเสิร์ตภายในแต่ละหนึ่งปี โดยส่วนใหญ่จะจัดขึ้นที่โรงละครเอสปลานาด Esplanade แต่บางครั้งก็จะไปจัดคอนเสิร์ตที่โรงละครของวิทยาลัยดนตรีแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore

ในความเป็นจริงแล้วที่ทำการและจัดการแสดงถาวรของวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราคือ Victoria Concert Hall หรือโรงละครวิกตอเรีย ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการซ่อมแซมในขณะนี้ และคงจะใช้เวลาอีกประมาณสามถึงสี่ปีกว่าจะแล้วเสร็จ จึงย้ายมาทำการแสดงที่โรงละครเอสปลานาดแทน แต่เมื่อไหร่ที่โรงละครวิกตอเรียแล้วเสร็จ ก็จะย้ายกลับไปทำการแสดงที่โรงละครวิกตอเรียเช่นเดิม และก็จะยังมีการจัดการแสดงที่โรงละครเอสปลานาดบ้างเป็นบางครั้งในกรณีที่เป็นคอนเสิร์ตใหญ่

โดยสรุปวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราจะต้องจัดการแสดงคอนเสิร์ตประจำปีราว ๆ สามสิบครั้งต่อปี และยังมีการจัดงานกาล่าคอนเสิร์ตเพื่อช่วยในการหาเงินบริจาคในกรณีต่าง ๆ การจัดการแสดงคอนเสิร์ตสำหรับเด็กเล็กและเด็กโต การจัดฟรีคอนเสิร์ตสำหรับประชาชนทั่วไป ยกตัวอย่างเช่น ที่สวนพฤกษศาสตร์ Botanic Gardens หรือเทศกาลการแข่งขันต่าง ๆ รวมถึงการจัดการแสดงตามชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงประชาชนทั่วประเทศสิงคโปร์

ผู้สัมภาษณ์ : จากการดูรายชื่อสมาชิกนักดนตรีวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตรา โดยส่วนใหญ่ไม่ใช่คนสิงคโปร์ ผู้จัดการวงมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบไว้ว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักดนตรีประจำวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นคนสัญชาติสิงคโปร์ ที่เหลือเป็นนักดนตรีที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้วจากหลายประเทศทั่วโลก เช่น ประเทศจีน ประเทศนิวซีแลนด์ และอีกหลายประเทศในแถบทวีปยุโรป เอเชีย และอเมริกา เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าการทำงานเป็นนักดนตรีของวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก

ผู้สัมภาษณ์ : ขณะที่วงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราทำหน้าที่เป็นตัวแทนประเทศสิงคโปร์ ผู้จัดการวงมีความคิดเห็นอย่างไรกับการที่สมาชิกในวงเป็นชาวต่างชาติประมาณครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดของวง

นายแอนโทนี่ได้ให้ความคิดเห็นว่า ในความเป็นจริงแล้ว เราจะสามารถหานักดนตรีต่างชาติได้มากมายในวงสังคีปรีซิมโฟนีออร์เคสตราประจำประเทศต่าง ๆ นี่คือเอกลักษณ์และเสน่ห์ของวงการ

ซิมโฟนีออร์เคสตราทั่วโลก ในปัจจุบันนี้สัญชาติญาณของนักดนตรีส่วนใหญ่ชอบการเดินทาง ไม่ชอบอยู่จำเจที่ใดที่หนึ่ง ชอบที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากวัฒนธรรมใหม่ ๆ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าจะมีนักดนตรีต่างชาติอยู่ในวงบ้างในหลายประเทศ ข้อสำคัญสำหรับประเทศสิงคโปร์ คือ เนื่องจากยังเป็นประเทศใหม่ และเป็นประเทศเล็ก จึงยังมีข้อจำกัดในการที่จำนวนนักดนตรีสัญชาติสิงคโปร์ที่มีความสามารถในระดับนานาชาติมีไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องมีการเชิญนักดนตรีมืออาชีพจากประเทศอื่น ๆ มาร่วมงานกับวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา แต่ก็ถือว่าวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราได้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งแล้ว เพราะสามารถมีสมาชิกนักดนตรีสัญชาติสิงคโปร์ประจำวงรวมแล้วประมาณครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดของวง

ผู้สัมภาษณ์ : ได้สอบถามผู้จัดการวงว่า วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา มีหลักการในการคัดเลือกนักดนตรีประจำวงอย่างไร

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบไว้ว่า วิธีการคัดเลือกนักดนตรีประจำวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ก็คล้าย ๆ กับวิธีการคัดเลือกนักดนตรีในวงซิมโฟนีออร์เคสตราทั่วไป ก็คือจะต้องมีการคัดเลือกผ่านการ audition โดยจะเริ่มจากการประชาสัมพันธ์ว่าจะมีการคัดเลือกนักดนตรี เพื่อเชิญให้นักดนตรีที่สนใจมาเข้าร่วม และในระหว่างการคัดเลือก ผู้คัดเลือกนักดนตรีใหม่ ผู้ตัดสินใจจะเป็นสมาชิกเดิมของวง หรืออาจจะเป็นระดับผู้ใหญ่ในวงที่มีอำนาจในการตัดสินใจ นักดนตรีใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกก็ต้องเป็นนักดนตรีที่ดีที่สุดในเรื่องดนตรีนั้น ๆ มีหลายครั้งที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่มีนักดนตรีคนใดได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักดนตรีประจำวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ในการ audition ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ ทางวงก็ต้องทำการประชาสัมพันธ์เพื่อเปิดรับนักดนตรีสำหรับการคัดเลือกครั้งใหม่ และจะทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบนักดนตรีที่ถูกต้อง หรือมีฝีมือได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ

ผู้สัมภาษณ์ได้ถามว่า : เหตุการณ์ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ แปลว่าทางวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราได้ให้ความสำคัญกับคุณภาพของนักดนตรีค่อนข้างมาก จริงหรือไม่

นายแอนโทนี่ตอบว่า คุณภาพของนักดนตรีเป็นสิ่งสำคัญมาก แต่ที่สำคัญมากไปกว่านั้นคือความสามารถของนักดนตรีในการเล่นร่วมกันในวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ดังนั้นนักดนตรีที่ได้ผ่านการคัดเลือกจะต้องทดลองเล่นร่วมวงกับวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อน ถ้าวงได้เห็นความสัมพันธ์ในวง ความทุ่มเทอันดีของนักดนตรีที่ได้รับการคัดเลือก นักดนตรีคนนั้นก็จะได้เซ็นสัญญาเข้าเป็นนักดนตรีประจำวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราอย่างเป็นทางการ

ผู้สัมภาษณ์ : การเปิดรับสมัครนักดนตรีประจำวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราเกิดขึ้นบ่อยครั้งแค่ไหน

นายแอนโทนี่ตอบว่า การเปิดรับสมัครนักดนตรีใหม่ประจำวงจะเกิดขึ้นเมื่อทางวงต้องการนักดนตรี มันเป็นการยากที่จะตอบว่าบ่อยครั้งแค่ไหน ยกตัวอย่างเช่นในปัจจุบันนี้ทางวง

เปิดรับสมัครนักดนตรีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น แต่ระยะเวลาในการสรรหา และคัดเลือกนักดนตรีนี้ ใช้ระยะเวลาเป็นปี เพราะไม่ง่ายที่จะมีนักดนตรีที่เล่นเครื่องดนตรีทางวงต้องการมาสมัคร และมีฝีมือในระดับที่ทางวงต้องการ บางครั้งทางวงต้องไปเชิญนักดนตรีจากที่ต่าง ๆ มาสมัครทำการคัดเลือกที่วงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งนี้ ทางวงพยายามที่จะเปิดรับสมัครนักดนตรีเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ของวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราอย่างสม่ำเสมอ เพราะว่าในแต่ละปีก็อาจจะมียุคที่ลาออกหรือเกษียณไป จะทำให้เกิดตำแหน่งนักดนตรีว่างลง รวมถึงการคัดเลือกเพื่อให้ได้นักดนตรีที่ตรงตามความต้องการอาจจะต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน โดยส่วนใหญ่ นักดนตรีประจำวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้ามักจะทำงานที่นี้อย่างยาวนาน ไม่ค่อยจะมีใครลาออก เพราะว่าส่วนใหญ่มีความสุขกับการทำงานที่นี้ และมีความสุขกับการอาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์

ผู้สัมภาษณ์ : เมื่อนักดนตรีได้ผ่านการคัดเลือกมาเป็นนักดนตรีประจำวงแล้ว นักดนตรีเหล่านี้จะต้องทำการทดสอบความสามารถอย่างสม่ำเสมอหรือไม่

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า เมื่อนักดนตรีได้รับเลือกให้มาเป็นนักดนตรีประจำวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราแล้วก็เป็นอันเสร็จสิ้น ไม่มีการทดสอบใด ๆ ต่อไปอีก แต่ถ้าหากว่านักดนตรีคนไหนมีปัญหาในด้านความสามารถลดลง ทางองค์กรก็จะต้องหาทางแก้ปัญหากับนักดนตรีคนนั้นเป็นเฉพาะรายไป อีกทั้งในด้านวิชาชีพและการปกครองแบบบริษัทเอกชน ทางวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราก็คาดหวังให้นักดนตรีประจำวงทุกคนมีพัฒนาการยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ผู้สัมภาษณ์ : นักดนตรีประจำวงทุกคนจะต้องเป็นพนักงานประจำหรือไม่

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า ที่วงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา นักดนตรีทุกคนถือเป็นพนักงานประจำของบริษัทเอกชนที่ชื่อว่า Singapore Symphony Company Limited นักดนตรีประจำวงทุกคนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างที่ทางวงสังคีตโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราจัดตารางไว้ให้ ตารางกิจกรรมส่วนใหญ่ก็จะเกี่ยวกับการซ้อมและการแสดงคอนเสิร์ต

ผู้สัมภาษณ์ : นอกเหนือจากตารางการซ้อมและการแสดงคอนเสิร์ตแล้ว มีกิจกรรมอย่างอื่นอีกไหมที่นักดนตรี SSO จะต้องเข้าร่วม

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า ตารางกิจกรรมของนักดนตรีส่วนใหญ่จะเป็นการซ้อมและการแสดงคอนเสิร์ตประจำปี แต่ก็อาจจะมียานกาล่าคอนเสิร์ตบ้าง หรือการแสดงตามโรงเรียน ชุมชน หรือศูนย์ศิลปะต่าง ๆ บ้าง

ผู้สัมภาษณ์ : ใครเป็นคนตัดสินใจตารางกิจกรรมทั้งหมด

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า ผู้อำนวยการวงจะเป็นคนที่มีอำนาจในการตัดสินใจและการแสดงความรับผิดชอบในการจัดตารางกิจกรรมทั้งหมดให้กับสมาชิกประจำวงทุกคน แต่หน้าที่หลักในการวางแผนกิจกรรมเป็นหน้าที่ของผู้จัดการวง และผู้ช่วยผู้อำนวยการวง

ผู้สัมภาษณ์ : ในส่วนที่เป็นกิจกรรมเพื่อชุมชน วงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้ามักจะจัดกิจกรรมไปในลักษณะใด

นายแอนโทนี่กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อชุมชนโดยทั่วไปนั้น เป็นการแสดงของวงที่ทำให้ประชาชนทั่วไปเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นเกี่ยวกับวงออร์เคสตร้า และหน้าที่ของวง กิจกรรมเพื่อชุมชนที่เป็นที่นิยมและประสบความสำเร็จมากที่สุด เป็นการแสดงคอนเสิร์ตสำหรับเด็กเล็กและเด็กโต กิจกรรมประเภทนี้สามารถจัดได้ประมาณสี่ถึงห้าครั้งภายในระยะเวลาสองวัน กิจกรรมแบบนี้ เป็นกิจกรรมเพื่อสังคมสำหรับประชาชนทั่วไปที่ไม่สามารถเข้าถึงการแสดงประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตร้า

ผู้สัมภาษณ์ : ในการแสดงและทำกิจกรรมเพื่อสังคม ทางวง SSO ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับดนตรีประเภทนี้ให้กับประชาชนทั่วไปด้วยหรือไม่

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบไว้ว่า ทางวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้าได้จัดทำโปรแกรมการแสดงและกิจกรรมเพื่อสังคมเอาไว้อย่างหลากหลาย ขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมายของคนดูเป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น การแสดงคอนเสิร์ตที่โรงละครเอสปลาเนดทุกวันอาทิตย์เวลาห้าโมงเย็นตลอดทั้งปี การแสดงประเภทนี้ ทางไวยากรณ์ประจำวงก็จะมีการพูดให้ความรู้กับคนดู หรือบางครั้งก็จะมีกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับคนดู กิจกรรมแบบนี้จัดขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างคนดูและนักดนตรี เพื่อให้เกิดความสุขสบายในการดูคอนเสิร์ต เนื่องจากว่าคนดูหลายคน ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ครั้งแรกในการดูคอนเสิร์ตประเภทวงซิมโฟนีออร์เคสตร้า แต่ก็ไม่ใช่คนดูที่ติดตามการแสดงประเภทนี้แบบประจำ อาจจะทำให้เกิดความอึดอัด ไม่มีความสุข หรือเกิดช่องว่างในระหว่างคนดูคอนเสิร์ต

ผู้สัมภาษณ์ : เอกลักษณะหรือลักษณะที่โดดเด่นของวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้าคืออะไร และแตกต่างจากวงซิมโฟนีออร์เคสตร้าประจำประเทศอื่นอย่างไร

นายแอนโทนี่ได้กล่าวว่า สิ่งที่เป็นจุดแข็งของวงสังคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตร้าคือ ความสามารถในการเชื่อมสัมพันธ์ในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งทางฝั่งตะวันตก (ยุโรป และอเมริกา) และฝั่งตะวันออก (เอเชีย) ของนักดนตรีประจำวง จนทำให้เกิดการนำเสนอสิ่งที่ดีที่สุดจากทั้งสองฝั่งของโลกใบนี้

ผู้สัมภาษณ์ : ทางวง SSO ได้มีการเปิดสอนดนตรีให้กับเด็กรุ่นใหม่และบุคคลภายนอกบ้างหรือไม่

นายแอนโทนี่กล่าวว่า สำหรับวงซิมโฟนีออร์เคสตร้า ไม่ได้มีการเปิดสอนให้กับบุคคลภายนอก จะมีก็แต่วง children's choir หรือการขับร้องสำหรับเด็กเท่านั้น ที่นายแอนโทนี่กล่าวว่า เป็นการฝึกฝนสำหรับเด็กเพื่อไปเป็นนักร้องที่มีคุณภาพประจำวงคอรัส (Singapore Symphony Chorus) เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ผู้สัมภาษณ์ : ว่าทางวง SSO มีความคิดที่จะเปิดสอนวงซิมโฟนีออร์เคสตราสำหรับเด็กหรือไม่

นายแอนโทนี่ได้กล่าวว่า ณ ขณะนี้ยังไม่มีโครงการนี้อยู่ในแผนงาน

ผู้สัมภาษณ์ : ได้เปรียบเทียบว่าลักษณะการทำงานของวง SSO จะเป็นอิสระมาก

นายแอนโทนี่ได้กล่าวว่า ลักษณะการทำงานของวงเป็นแบบอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับใคร เพราะวงดนตรีอยู่ภายใต้การบริหารของบริษัทเอกชน แต่อย่างไรก็ตามการบริหารงานของบริษัทเอกชน Singapore Symphony Company Limited นี้ ยังคงดำเนินไปตามนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับศิลปะวัฒนธรรม งบประมาณในการสนับสนุนวงดนตรีและบริษัทส่วนใหญ่ประมาณ 60% จะมาจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น National Arts Council และหน่วยงานรัฐอื่น ๆ

ผู้สัมภาษณ์ : ในเมื่อทางวง / บริษัท ได้รับงบประมาณสนับสนุนส่วนใหญ่มาจากภาครัฐ เพราะฉะนั้นทางวงจะต้องมีนโยบายในการบริหารหน่วยงานอย่างไร เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของภาครัฐ

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า ทาง Singapore Symphony Company Limited ได้รับความร่วมมือและร่วมงานกันอย่างใกล้ชิดกับตัวแทนภาครัฐ เพื่อจัดนโยบายให้ตอบสนองกับความต้องการของภาครัฐ ที่อยากให่วงซิมโฟนีออร์เคสตราดำเนินงานและประสบความสำเร็จไปในแนวทางไหน

ผู้สัมภาษณ์ : ทางวงซิมโฟนีออร์เคสตราได้ทำจัดกิจกรรมอะไรเพื่อเป็นการตอบแทนให้กับสังคมบ้าง

นายแอนโทนี่ตอบว่า ณ ปัจจุบันนี้ คิดว่าทางวงซิมโฟนีออร์เคสตรายังไม่ได้ทำกิจกรรมอะไรเพื่อเป็นการตอบแทนสังคมมากนัก แต่คาดว่าในอนาคตอีกประมาณสองสามปีอาจจะมียุทธศาสตร์ตอบแทนสังคมเกิดขึ้น ณ ขณะนี้ อาจกล่าวได้ว่าประชาชนชาวสิงคโปร์ส่วนใหญ่เกิดความภาคภูมิใจในวงซิมโฟนีออร์เคสตราประจำชาติ และวง SSO นี้ มีพัฒนาการในทางที่ดีขึ้น แต่ทางวง SSO ยังต้องทำงานหนักมากขึ้น เพื่อให้วงดนตรีสามารถเข้าถึงประชาชนและชุมชนให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ อย่างที่ทราบโดยทั่วกันว่า ดนตรีประเภทคลาสสิกนี้ยากต่อการฟัง ยากต่อการเข้าใจ และไม่เป็นที่นิยมโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นการบ้านหลักของวง SSO คือ การทำให้ดนตรีคลาสสิกนี้เป็นที่รู้จักและเป็นที่นิยมมากขึ้นในระดับประชาชนทั่วไป อีกนโยบายหลักคือการทำให่วงซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นที่รู้จักมากขึ้นในระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการโปรโมทประเทศสิงคโปร์และสามารถในด้านดนตรี

ผู้สัมภาษณ์ : วงซิมโฟนีออร์เคสตราได้รับเชิญให้ไปแสดงต่างประเทศมากน้อยแค่ไหน

นายแอนโทนี่ได้ให้รายละเอียดว่า วงสังคโปรซ์ิมโฟนีออร์เคสตราได้รับเชิญให้เดินทางไปแสดงที่ต่างประเทศครั้งล่าสุดเมื่อเดือนตุลาคมปี 2010 ในแถบยุโรปที่ประเทศอังกฤษ และเยอรมนี การแสดงประสบความสำเร็จ และได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี คนดูเต็มโรงละคร และในปี 2012 ทางวงก็ได้รับเชิญให้ไปทำการแสดงที่เมืองปักกิ่ง ประเทศจีน

ผู้สัมภาษณ์ : การแสดงต่างประเทศนี้มีขึ้นทุกปีหรือไม่

นายแอนโทนี่ได้ให้รายละเอียดว่า ไม่จำเป็นต้องมีขึ้นทุกปี และไม่ได้อยู่ในแผน ทุกอย่างขึ้นอยู่กับที่ได้รับเชิญในประเทศเจ้าภาพ นักดนตรีพร้อม เวลาพร้อม สถานการณ์พร้อม แต่โดยทั่วไปวง SSO ก็ได้รับเชิญให้ไปทำการแสดงที่ต่างประเทศทุกปี

ผู้สัมภาษณ์ : วงสังคโปรซ์ิมโฟนีออร์เคสตรามีความคาดหวังอะไร และอย่างไรบ้างจากคนดู หรือจากสังคม ทั้งในเรื่องของการแสดงคอนเสิร์ต และในเรื่องของการบริหารทั่ว ๆ ไป

นายแอนโทนี่คิดว่าสิ่งที่ท้าทายมากที่สุดสำหรับวง SSO ก็คือการทำกรแสดงให้กับกลุ่มคนดูที่มีความหลากหลาย ทั้งในเรื่องของความรู้และความสนใจในดนตรีประเภทคลาสสิก มันเป็นเรื่องยากที่จะทำการแสดงให้ถูกใจคนดูทุกคนตลอดเวลา และมันก็เป็นเรื่องยากที่จะทำให้ความคาดหวังของคนดูทุกคนสมหวังในการมีความสุขกับการดูการแสดงคอนเสิร์ต ดังนั้นวง SSO จึงทำการแสดงด้วยความสามารถสูงสุดของนักดนตรี แต่ในขณะที่เดียวกันก็พยายามที่จะจัดโปรแกรมการแสดงให้ง่ายต่อการเข้าใจ และให้ความรู้คนดู เพื่อที่จะทำให้คนดูมีความสุขและเข้าใจการแสดงของวง SSO มากขึ้น

ผู้สัมภาษณ์ : วงสังคโปรซ์ิมโฟนีออร์เคสตรามีแผนหรือนโยบายที่จะพัฒนาองค์กรอย่างไรในอนาคต

นายแอนโทนี่ตอบว่าแผนพัฒนางวงสังคโปรซ์ิมโฟนีออร์เคสตรานั้น มีมาอย่างต่อเนื่อง ยกตัวอย่างเช่น แผนการที่จะทำให้การแสดงคอนเสิร์ตของวงนั้นเข้าถึงคนดูได้หลากหลายกลุ่มมากขึ้น และทำให้คนดูเข้าใจการแสดงของวงได้ง่ายขึ้น รวมถึงนโยบายในการพัฒนาคุณภาพของนักดนตรีอย่างต่อเนื่อง นักดนตรีทั้งหมด 97 คน จะได้รับตารางการแสดงคอนเสิร์ตและการฝึกซ้อมในแต่ละเดือน ตารางโดยส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงคอนเสิร์ตในวันศุกร์กลางคืน การฝึกซ้อมในวันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ที่โรงละครเอสปลานาด ตารางนี้นักดนตรีทุกคนต้องปฏิบัติตามโดยไม่มีข้อยกเว้น

ผู้สัมภาษณ์ : ผู้สัมภาษณ์ได้ถามเกี่ยวกับสถานภาพทางสังคมของการเป็นนักดนตรีประจำวงสังคโปรซ์ิมโฟนีออร์เคสตรา ว่าถือเป็นงานมีเกียรติหรือไม่

นายแอนโทนี่ได้กล่าวว่า สถานภาพของนักดนตรีประจำวงสังคโปรซ์ิมโฟนีออร์เคสตรา น่าจะมีความเหมือนกันในหลายประเทศทั่วโลก คนทั่วไปส่วนใหญ่มักจะไม่ได้คาดคิดว่าอาชีพนักดนตรีจะสามารถทำเป็นงานประจำได้ หรือจะสามารถเป็นงานที่ก่อให้เกิดรายได้ได้ คนส่วนใหญ่จะไม่เห็นถึง

ความสำคัญของนักดนตรีที่ว่าเป็นความสามารถพิเศษ ในหนึ่งร้อยคนจะมีซักกี่คนที่สามารถเล่นดนตรีและมีฝีมือเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศหรือในระดับนานาชาติ สถานภาพเหล่านี้จะสูงหรือต่ำ จะมีเกียรติหรือไม่เกียรติขึ้นอยู่กับมุมมองและความเข้าใจส่วนบุคคล แต่ในมุมมองของวง SSO นี้ อาชีพนักดนตรีถือเป็นงานที่มีเกียรติ โดยเฉพาะการเป็นนักดนตรีที่ได้รับคัดเลือกให้เข้ามาเป็นสมาชิกประจำวงระดับประเทศ และได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ นักดนตรีแทบจะทั้งหมดก็มีความสุขในการทำงานเป็นนักดนตรีมืออาชีพประจำวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา นักดนตรีมีความพึงพอใจที่งานการแสดงของทุกคนก็ได้รับการยอมรับและเผยแพร่สู่สาธารณชน

นายร้อยได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า มันเป็นการยากที่จะมาตัดสินว่างานนี้ถือเป็นงานที่มีเกียรติหรือไม่ สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับมุมมองส่วนบุคคล โดยเฉพาะในคนกลุ่มใหญ่ เราไม่สามารถบังคับให้ทุกคนมีความคิดเห็นเหมือนกันได้ แต่สำหรับนักดนตรีวง SSO แล้ว ร้อยเชื่อว่าทุกคนมีความสุขกับงานที่ทำ เพราะการเล่นดนตรีไม่ได้เป็นแค่อาชีพ แต่การเล่นดนตรีเป็นสิ่งที่ทุกคนรัก เป็นการแสดงความสามารถของตัวนักดนตรี ให้เป็นที่ประจักษ์ในสายตาสาธารณชน และโดยเฉพาะการเป็นนักดนตรีมืออาชีพประจำวงระดับประเทศ ไม่ใช่เรื่องง่าย SSO จะต้องใช้เวลายาวนาน ตามหานักดนตรีที่มีความสามารถอยู่ทั่วโลก เพื่อเชิญให้มาเป็นนักดนตรีประจำวง เพราะฉะนั้น อาชีพนี้ไม่ใช่อาชีพที่ใคร ๆ ก็ทำได้ ไม่ใช่อาชีพที่สามารถหาคนทำงานได้ตามถนนทั่วไป ความภาคภูมิใจในอาชีพจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ในนักดนตรีประจำวงสังคีตโปรมิมโฟนีออร์เคสตรา

บุคคลทั่วไปอาจจะไม่เห็นว่างานนี้เป็นงานที่มีเกียรติ เพราะพวกเขาเหล่านั้นไม่เข้าใจในธรรมชาติของงาน ไม่เข้าใจในความสามารถของนักดนตรี ไม่ได้ตระหนักว่านักดนตรีทุกคนจะต้องผ่านการฝึกฝนมาอย่างหนัก ผ่านการฝึกฝนมาอย่างยาวนานเท่าไร กว่าที่จะได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

แต่สำหรับนักดนตรีแล้ว ทุกคนถือว่างานนี้เป็นงานที่มีเกียรติ เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาจะต้องผ่านอะไรมาบ้าง ความยากลำบากแค่ไหนกว่าที่จะได้รับคัดเลือกให้มาเป็นนักดนตรีมืออาชีพประจำวงระดับประเทศ คนโดยทั่วไปมักจะมองคุณค่าของงาน หรือสถานภาพของอาชีพ ว่าสูงหรือต่ำ ที่ระดับเงินเดือนหรือค่าตอบแทน แต่สำหรับนักดนตรีแล้ว ร้อยเชื่อว่า คุณค่าของงาน สถานภาพทางอาชีพ ที่เขาคิดว่ามีเกียรติอันสูงส่งก็มีผลอันเนื่องมาจากการได้รับการยอมรับในฝีมือทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมถึงการได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตัวนักดนตรีสู่สายตาสาธารณชน

นายแอนโทนี่ยังได้กล่าวเสริมอีกว่า บางครั้งผู้ปกครองก็มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกอาชีพของเด็กว่าเขาอยากจะทำงานอาชีพอะไรเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ ในครอบครัวที่ไม่มีใครเป็นนักดนตรีมืออาชีพ ก็อาจจะไม่เข้าใจในงาน และไม่อยากให้ลูกหลานของตนเองประกอบอาชีพนักดนตรี ถึงแม้ว่าลูกหลานของตนเองจะมีความสามารถทางด้านดนตรีหรืออยากจะทำอาชีพที่เกี่ยวข้อง

ดนตรี ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะมีความคิดอยากให้ลูกหลานของตนเองประกอบอาชีพเป็นหมอหรือพยาบาล ความคิดและความฝันเหล่านี้สามารถหาพบได้ทั่วไป แม้ในกระตังนักดนตรีหรือศิลปินที่มีชื่อเสียง เมื่อพูดถึงอดีตและความคิดเห็นของพ่อแม่ ศิลปินหลายคนก็จะให้ความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่าในอดีต พ่อแม่ของตัวศิลปินเอง ก็ไม่อยากจะให้ศิลปินประกอบอาชีพในด้านนี้

ผู้สัมภาษณ์ : ได้อธิบายถึงสาเหตุที่ถามคำถามนี้ว่าเพราะอยากรู้ถึงความคิดเห็นของคนสิงคโปร์โดยทั่วไปเกี่ยวกับอาชีพนักดนตรี และโดยเฉพาะอาชีพนักดนตรีประจำวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา

ร็อบได้ให้ความคิดเห็นว่า จากการทำงานในวงการนี้มาเป็นเวลานานหลายปี ร็อบได้สังเกตเห็นว่ามุมมองเกี่ยวกับอาชีพนักดนตรีได้เปลี่ยนไปในสังคมคนสิงคโปร์ อันจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมการสอบวัดระดับดนตรีนานาชาติ ABRSM ที่ได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในความเป็นจริงแล้ว พ่อแม่ส่วนใหญ่มักจะสนับสนุนลูกให้เลือกเรียนดนตรีเป็นความสามารถพิเศษ แต่ปัญหามักจะเกิดขึ้นเมื่อลูกตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับดนตรี ประมาณสามสี่ปีที่แล้ว คนส่วนใหญ่มักมีความคิดเห็นที่ไม่ดีเกี่ยวกับอาชีพนักดนตรี เช่น นักดนตรีมักจะต้องยากจน หรือเล่นดนตรีข้างถนน เล่นดนตรีเพื่อขอเงินคล้ายกับวณิพก หรือขอทาน นักดนตรีมักไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มักอาศัยอยู่ตามข้างถนน

ปัจจุบันนี้ ร็อบมั่นใจว่า คนส่วนใหญ่ไม่มีความคิดที่แย่เกี่ยวกับอาชีพนักดนตรีอีกต่อไป คนทั่วไปเริ่มเข้าใจในอาชีพนักดนตรีมากขึ้น มีทัศนคติที่ดีขึ้นเกี่ยวกับอาชีพนักดนตรี สังคมให้การยอมรับมากขึ้น ซึ่งสามารถดูได้จากจำนวนคนดูที่เพิ่มขึ้นในการคอนเสิร์ตแต่ละครั้ง หรือจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในการเรียนดนตรี ทั้งที่เรียนเป็นวิชาเสริม และทั้งที่เรียนเป็นวิชาหลักในวิทยาลัย ศิลปะและการดนตรีทั้งหลาย รวมไปถึงจำนวนนักดนตรีมืออาชีพสัญชาติสิงคโปร์ที่เพิ่มขึ้น อาจจะมีก็แค่คนอีกกลุ่มเล็กๆเท่านั้นที่ยังมีความคิดที่ติดลบเกี่ยวกับอาชีพนักดนตรีอยู่

ผู้สัมภาษณ์ : เมื่อพูดถึงการเรียนการสอนดนตรี นักดนตรีประจำวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา ได้รับเชิญให้ไปทำการสอนให้ความรู้ ที่สถาบันการศึกษาไหนบ้างหรือไม่ ในประเทศสิงคโปร์

นายแอนโทนี่ได้กล่าวว่า อาจารย์พิเศษส่วนใหญ่ที่วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore เป็นนักดนตรีประจำวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา และประมาณ 95% ของนักดนตรีประจำวง SSO ได้ทำงานสอนดนตรีควบคู่ไปกับการเล่นดนตรีประจำวง

ผู้สัมภาษณ์ : ผู้สัมภาษณ์ได้สอบถามว่า ณ ปัจจุบันนี้ ประมาณครึ่งหนึ่งของนักดนตรีประจำวงซิมโฟนีออร์เคสตราเป็นชาวต่างชาติ ในอนาคตจะมีโอกาสเป็นไปได้หรือไม่ ที่จะมีย่านนักดนตรีสัญชาติสิงคโปร์ประจำวงเพียงอย่างเดียว หรืออาจจะเป็นส่วนใหญ่ในวงดนตรี

นายแอนโทนี่กล่าวว่า ในอีกสิบปีข้างหน้า อาจจะเป็นไปได้ ในการที่จะมีนักดนตรีสัญชาติ สิงคโปร์มากกว่านักดนตรีสัญชาติอื่น ๆ ประจำวง SSO แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถเพิกเฉยได้ คือ การเดินทางเป็นนักดนตรีมืออาชีพข้ามประเทศ ถือเป็นสิ่งหนึ่งที่ค้นพบได้ในวงดนตรีระดับประเทศใน หลายประเทศ เพราะฉะนั้น การมีนักดนตรีต่างชาติประจำอยู่ในวง ก็ยังคงหาได้ในทั่วไป

ผู้สัมภาษณ์ : ถ้าจากสถิติแล้ว นักดนตรีต่างชาติจะทำงานประจำวง SSO ในประเทศ สิงคโปร์อยู่ประมาณกี่ปี โดยทั่วไป และมีการเซ็นสัญญาระยะเวลาการทำงานหรือไม่

นายแอนโทนี่กล่าวว่า คำถามนี้ไม่สามารถให้คำตอบได้ เพราะนักดนตรีต่างชาติบางคน ได้รับเชิญจากต่างประเทศให้มาเป็นนักดนตรีประจำวงที่ประเทศสิงคโปร์ นักดนตรีต่างชาติบางคนก็ อาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์อยู่แล้ว ก่อนที่จะมาเป็นนักดนตรีประจำวง SSO การเป็นนักดนตรี ประจำวง SSO นี้ ต้องมีการเซ็นสัญญา ส่วนใหญ่ก็มีอายุการทำงานประมาณสามปี และจะมีการต่ออายุเมื่อใกล้หมดสัญญา

ผู้สัมภาษณ์ : ได้แสดงความคิดเห็นว่า นั่นก็หมายความว่า อาชีพการเป็นนักดนตรีประจำ วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา เป็นอาชีพที่มั่นคง

นายแอนโทนี่ได้ให้คำตอบว่า เห็นด้วย อาชีพนักดนตรีประจำวง SSO ถือได้ว่าเป็นอาชีพ ที่มั่นคง ในอดีต บุคคลทั่วไปอาจจะคิดว่าไม่มีทางเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพนักดนตรี หรือไม่ สามารถที่จะมีตำแหน่งงานที่มั่นคงในการเป็นนักดนตรีได้ในความเป็นจริงแล้ว เมื่อเทียบกับ สาขาอาชีพอื่น ๆ อาชีพนักดนตรีถือได้ว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงมากที่สุดอาชีพหนึ่ง พอกับอาชีพการเป็น หมอ เนื่องจากอัตราการแข่งขันมีไม่สูงมากเท่ากับอาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพธนาคาร เป็นต้น ถ้าเทียบ โดยสถิติแล้ว อัตราการเปลี่ยนงานในหมู่นักดนตรี หรือหมอก็มีน้อยกว่าอัตราการเปลี่ยนงานใน บรรดาอาชีพอื่น ๆ อาชีพนักดนตรีก็เปรียบได้กับอาชีพหมอที่จะต้องใช้เวลาในการเรียนการ ฝึกฝน เพื่อเกิดความชำนาญและความเป็นมืออาชีพในวิชาชีพตนเอง

ผู้สัมภาษณ์ : วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา เคยอยู่ในภาวะการเงินไม่คล่องบ้างหรือไม่ หรือเคยได้รับผลกระทบอะไรจากปัญหาสภาพเศรษฐกิจของประเทศหรือไม่อย่างไร

นายแอนโทนี่ตอบว่า มีบ้างเป็นบางครั้ง แต่ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ และไม่ใช่ปัญหาหลัก สิ่งเหล่านี้จะสังเกตได้จากราคาตั๋วคอนเสิร์ตที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง แต่แค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ผู้สัมภาษณ์ : นักดนตรีจะได้รับผลกระทบด้วยหรือไม่

นายแอนโทนี่ตอบว่า อาจจะมีบ้าง แต่ไม่มากนัก

ผู้สัมภาษณ์ : ได้สังเกตว่างบประมาณสนับสนุน Singapore Symphony Company Limited ส่วนใหญ่มาจากภาครัฐ จึงไม่น่าจะทำให้วง SSO เกิดปัญหาด้านการเงินมากนัก จริงหรือไม่

นายแอนโทนี่ตอบว่า ในความเป็นจริงแล้ว วง SSO ก็สามารถเกิดปัญหาทางการเงิน ได้เหมือนกัน ถึงแม้ว่าเราจะได้งบประมาณมาจากภาครัฐ เพียงแต่ปัญหาหรือผลกระทบ อาจจะไม่

มากเท่าไร? ปัญหาที่มีก็อาจจะเช่นเกิดความล่าช้าในการส่งจ่ายค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณ
ก้อนใหญ่

ผู้สัมภาษณ์ : ได้สอบถามความคิดเห็นนายแอนโทนี่ในฐานะผู้จัดการวงว่า มีความคิดเห็น
อย่างไรเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐ คิดว่าวง SSO ได้รับการสนับสนุนที่ดีพอหรือยังจากรัฐบาล

นายแอนโทนี่ได้กล่าวว่า ในความเป็นจริงแล้ว รัฐบาลได้สนับสนุนและพยายามเป็นอย่างมากที่จะ
ทำให้วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราซึ่งเป็นวงประจำชาติเป็นที่รู้จักสู่สาธารณชน หน่วยงาน
ภาครัฐต่าง ๆ หรือนักการเมือง มักจะพูดถึงวง SSO ในการกล่าวบทความตามงานต่าง ๆ ซึ่งแอนโทนี่
ถือว่าเป็นความโชคดี เพราะไม่มีวงไหน หรือน้อยวงมากที่จะได้รับโอกาสอันเป็นเกียรติในการ
กล่าวถึงแบบนี้ มันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตราที่มีต่อ
ประเทศสิงคโปร์ และเป็นการแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานรัฐได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับการศึกษา
ด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับประชาชนชาวสิงคโปร์ การสนับสนุนแบบนี้ไม่สามารถหาได้ในทุกประเทศ

รีอบได้กล่าวเสริมว่า วงสิงคโปร์ซิมโฟนีออร์เคสตรา เป็นวงออร์เคสตรา เป็นวงดนตรี
ตะวันตกมีอาชีพเพียงวงเดียวเท่านั้น ในประเทศสิงคโปร์ที่มีนักดนตรีเป็นพนักงานประจำ และ
ได้รับเงินเดือน เพราะฉะนั้นก็ไม่ใช่การพิชิตหากรัฐบาลจะมีความภาคภูมิใจในองค์กรของเรา และจะ
ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ วง SSO เองก็ช่วยในการโปรโมทดนตรีคลาสสิกให้กับบุคคลที่หลงใหล
ในศิลปะวัฒนธรรมแนวนี้ เพื่อเป็นการเสริมข้อมูลในสิ่งที่แอนโทนี่ได้กล่าวมาแล้ว รีอบได้กล่าวว่า
ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศใหม่ ประวัติศาสตร์ด้านวัฒนธรรมยังไม่ยาวนาน ประวัติศาสตร์
วัฒนธรรมดนตรีตะวันตกก็ไม่ได้อยู่ในสารบบ เพราะสิงคโปร์ไม่ใช่ประเทศในฝั่งตะวันตก ไม่ใช่
ยุโรป ไม่ใช่อเมริกา ไม่ใช่เยอรมนี หรือฝรั่งเศส อีกทั้งดนตรีคลาสสิกนี้ไม่ได้อยู่ในวัฒนธรรมสิงคโปร์
มายาวนานถึงสองสามร้อยปี เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก วัฒนธรรมดนตรีคลาสสิกเป็น
สิ่งที่ไกลตัวมากสำหรับคนสิงคโปร์ พวกเขาไม่ได้เติบโตมากับสิ่งเหล่านี้ แต่หากมองลึกลงไปในเรื่อง
ที่รัฐบาลกำลังพยายามประชาสัมพันธ์และสนับสนุนในด้านศิลปะและวัฒนธรรม ถือว่าเป็นโชคดี
ของวง SSO ที่ได้ทำงานสนองนโยบาย ตอบโจทย์ในสิ่งที่รัฐกำลังพยายามทำ และทำให้ได้รับการ
สนับสนุนจากรัฐมาอย่างต่อเนื่อง หากแต่ว่างงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนนั้น เป็นเพียงแค่
สองส่วนสามของงบประมาณที่ Singapore Symphony Company Limited ใช้ในการบริหารวงทั้งหมด
ซึ่งก็ไม่พอเพียง เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่หลักของ Singapore Symphony Company Limited ที่จะต้อง
หาผู้สนับสนุนจากหน่วยงานอื่น เช่น หน่วยงานเอกชน ในการที่จะสนับสนุนงบประมาณอีกหนึ่ง
ส่วนที่ขาดหาย เพื่อให้หน่วยงานยังคงดำรงอยู่ได้

การหางบประมาณสนับสนุนนี้ ทาง Singapore Symphony Company Limited ก็มีหลาย
ช่องทางในการบริจาคเงินสนับสนุน และเปิดรับตลอดเวลาไม่จำกัด เช่น มาจากการขายตั๋ว มาจาก
การเปิดกล่องรับบริจาคตามงานต่าง ๆ และในเวปไซด์ บางครั้งผู้บริหารของ Singapore Symphony

Company Limited ก็ต้องเป็นผู้ติดต่อหาผู้สนับสนุนรายใหญ่ งบประมาณเหล่านี้ก็จะถูกนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในวง เป็นเงินเดือนสำหรับนักดนตรี และอื่น ๆ จิปาถะ

สุดท้ายนี้ ร็อบได้กล่าวว่า เขารู้สึกโชคดียิ่ง SSO ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สิ่งเหล่านี้ทำให้วง SSO พัฒนาและเจริญเติบโตไปได้ ถ้าปราศจากการสนับสนุนแล้ว วงสังคีตปรีชัมพูนีออร์เคสตรา ก็คงไม่มีทางที่จะประสบความสำเร็จได้ ประชาชน คนดูก็คงไม่ได้มีโอกาสที่จะได้มีความสุขไปกับสิ่งที่เรานำเสนอให้ นั่นก็คือการแสดงคอนเสิร์ตอย่างมีคุณภาพ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกลิ่นพกา ทับทิมธงไชย
วันเกิด	วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2502
สถานที่เกิด	อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 114 หมู่ที่ 1 ตำบลจิว อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา 30150
ตำแหน่งหน้าการงาน	ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปรางค์ชัยประชานิรมิต อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา 30150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
พ.ศ. 2532	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกดนตรีศึกษา
พ.ศ. 2546	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
พ.ศ. 2547	ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2556	ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (บริหารจัดการดนตรี) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

